

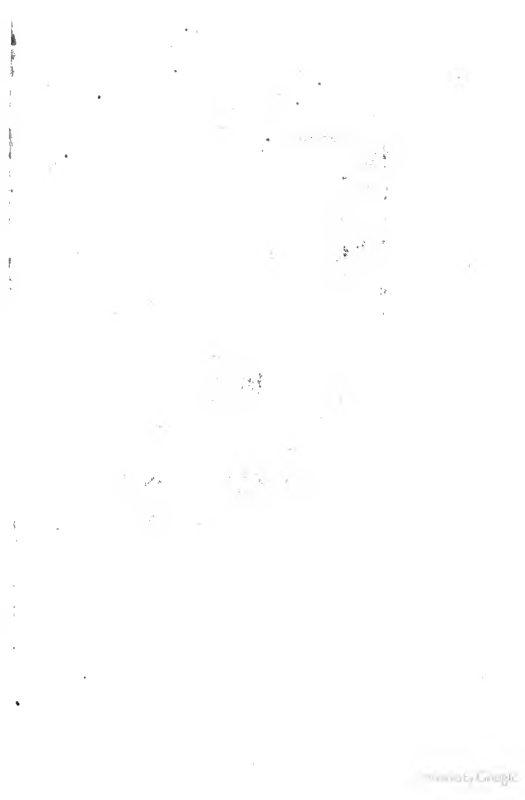
59
273
NO. 1770-24-00000
CONTINUED - FRONT -

1A1

1.
100000

1845.

APPENDIX

AD

TOTIUS LATINITATIS

LEXICON

ÆGIDII FORCELLINI

PATAVII

TYPIS SEMINARIJ

MDCCCXVI.

53—213

ILLUSTRISSIMO AC REVERENDISSIMO

FRANCISCO SCIPIONI
DE DONDIS AB HOROLOGIO

EPISCOPO PATAVINO

JOSEPH FURLANETTO

F.

Cum *Cajetanus Coguolatus* in præfatione ad *Lexicon totius Latinitatis Ægidii Forcellini* pollicitus esset, velle se de hoc *Lexico* in posterum etiam cogitare, eaque seponere, quibus aliqua ei fieret accretio, vel emendatio; id reapse præstite vir clarissimus, & plurima addenda, suppleenda, emendanda in nova hujusce operis editione comparavit. Verum cum hæc altera editio diutius protracta fuisset, videretque sibi diem extremum adventare, quæ ipse paraverat, ea Tibi, doctissime & amplissime Præsul, commendavit, ut pro tua, qua illum complecteris, benevolentia in posterum vulganda curares. Neque vero spes optimum senem fessellit: nam simul ac de recudendo *Forcellini Lexico* animo agitare coepit Typographus. Tibi statim curæ fuit, ut *Coguolati* lucubrationes suis quæque locis insererentur. Sed nescio quo fato accidit, ut quædam tantum ex illis locum haberent in primis alphabeti litteris, reliqua autem negligerentur. Qua de re memini Te summo opere doluisse, quod doctissimi viri, Tibique carissimi prætermisæ fuissent observationes maximi æstimandæ. Cum itaque in animo Tibi esset, eas in litterariis Ephemeridibus evulgare, ipse auctor fui, ut Appendicis potius loco, & eadem, qua ipsum *Lexicon*, forma publicam lucem viderent. Hoc meo consilio tibi valde probato, nulla interjecta mora, ipsas *Coguolati* observationes edendi, quo melius putassem modo, facultatem mihi fecisti. Sed cum animadverteterem, ea additamenta multum conferre posse ad absolutiorem totius operis perfectionem, si suo quæque loco posita fuissent; separatim vero typis impressa, nimis fortasse jejuna & levioris momenti videri posse, ubi cum ipsa operis mole compararentur; idcirco de hisdem augendis statim cogitare coepi.

Præsertim quidem in margine operis Forcelliniani jampridem ipse adnotaveram; auditione etiam acceperam, *Clementem Sibillianum* quædam posthuma reliquisse; nec ignorabam in plurimis doctorum hominum operibus, qui *Forcellini Lexicon* semper maximi fecerant, multa reperiri posse, quæ ad illud amplificandum, corrigendumque forent peropportuna. Totus itaque in eo fui, ut exemplar illud eruditiss. Sibilliani adnotationibus locupletatum inviserem atque perpenderem: quod mihi tandem licuit per illius heredem, qui, etsi non omnino liberaliter, me tamen compotem voti fecit. Quamobrem, desiderio transferendi multa in meos usus, cum librum avidè perlegerem, defecit mihi animus, ubi cognovi, me pro thesauro, prope dixerim, carbonem invenisse. Pauca enim reperi, nec eas magni momenti adnotationunculas, quarum partim ob litterarum deformitatem, partim ob supinam glutinatoris oscitantiam, qui librum misere admodum detruncaverat, vix oculis usurpari poterant; eas tamen, quocumque licuit modo, descripsi, iisdem deinceps usus. Ad eruditos igitur nostri temporis viros, eosque linguz Latine scientissimos confugi, ab illis postulavi, ut si quid haberent in promptu, id mecum vellent humanissime communicare. Hunc quædam mihi indicavit V. C. *Jacobus Morelli*; multa, quæ ad *Columellam*

pectant, suppeditavit *Benedictus Del Bene* veronensis, qui *Columellam* ipsum in linguam Italam vertit, & *Veronae* paucis abhinc annis edidit; nonnulla etiam ad me misit *Antonius Casari* & ipse veronensis, cui plurimum debet Italica in primis lingua; alia etiam alii, quibus omnibus me gratum obstrictumque esse profiteor. Verum singula haec, utpote numero exigua, haud satis videri potuissent. Curavi itaque Latinos auctores assidue tractare, ex hisque tam novas voces, tam nondum notatas vocum significationes excerpere; quidquid in apicum aetas nostra protulerat, mihi comparare, hinc *Ciceronis*, *Frontonis*, *Symniachi*, & *Plauri* fragmenta, quae eruditissimus *Angelus Mauis* ex *Codicibus Bibliothecae Ambrosianae* eruit, & nuperime *Mediolani* vulgavit, in rem meam convertere; *Jos. Matthia Gesneri Thesaurum linguarum & eruditioris Romanae*, & *Emmon. Jos. Gerbar. Schelleri Lexicon Latinum* consulere; *Ephemeridas* literarias attente perlegere; dissertationes, aliaque scripta huc pertinentia ad turinam revocare; novissimos *Latinorum auctorum interpretes* expendere; doctissimi viri *Stephani Antonii Morselli* aureum de *stilo Inscriptionum Latinorum* opus, & *Cajetani Marinii de Inscriptionibus Albanis*, & de *Frattibus Arvalibus* commentaria, recondite etuditionis plenissima, diligentius evolvere; quibus omnibus factum est, ut *Cogolati* animadversiones in decuplo majorem molem creverint.

Rescit, ut *Tibi*, Praesul amplissime, qui me, ut haec publici juris facerem, hortatus es, qua cura ea collegerim, & qua methodo digesserim, nunc breviter exponam. Omnia vocabula, cuiuscumque notae essent, dummodo a probatis auctoribus, quos vulgo classicos nominant, fuissent usurata, quaeque *Forellii* diligentiam effugerant, sedulo conquisi, easque hoc proposito signo * notavi; plurima auctorum testimonia perperam citata, quo reapse loco essent quaerenda, indicavi; nonnullas verborum notationes vel ex Graeca, vel ex Hebraica lingua, quae magis rationi consentaneae esse videbantur, addidi; verborum participia tum activae, tum passivae significationis & formae sapissime adjunxi, propterea quod experientia ipsa cognoveram, eos, qui apud nos Latine scribunt, ab his religiose abstinere, quoniam nulla apud idoneum auctorem ipsis suppetere auctoritas. Gradus nominum & adverbiorum, qui aut in *Forellii* Lexico deunt, aut ex inferiori Latinitatis auctoribus deprompti sunt, non raro adjeci, vel superioris aetatis testimoniis confirmavi. Quomodemum vero ea fuit *Forellii* cura & diligentia, ut vocabulorum exempla tum ex prorsus, tum ex vorse orationis scriptoribus deumpra apponeret, ita quicquid hujusmodi ab eo omissum animadverti, toties addere non dubitavi. Incerte auctoritatis voces notavi, ut ab illis usurpandis caveret, qui vellet Latine scribere. Omissas passim verborum quantitates, quibus legitime pronuntiationi consulitur, diligentissime revocaui. Sed & imac animadvertendum existimo, me plurima vocabula, quae inter barbara a *Forellio* rejecta sunt, Romana civitate donasse. Ea enim barbata tamen censenda sunt, quae vel Graeca cum sine, Latine scribuntur, vel nullius aut certe minus idonei auctoris sanctione firmantur: haec solum improbanda & expungenda; cetera, etiamsi infimae notae, afferri tamen possunt, ut de eorundem pretio certo aliquando coarctet. Quotiescumque itaque vocem aliquam ab his auctoribus, quos in elasticorum album tum *Forellianus*, tum alii Lexicographi admiserant, usurpam fuisse deprehendi, mihi nulla fuit religio illi ipsi in Appendice locum facere. Sicut enim olim *Tiberio imperatori* licuit peregrinis quidem hominibus, non tamen eorum verbis civitatem donare, ita nemini hoc tempore licere puto, verba, quibus Latini scriptores uti fuissent, e Romanae civitatis possessione exturbare. Lexicographi enim est, voces colligere, apte disponere, & recte interpretari, nullum vero de hisdem iudicium ferre, nisi hoc ab idoneo illius temporis scriptore prolatum fuerit. Te etiam ad extremum monitum velim, me in primis alphabeti litteris plurimas voces, quas ex *Inscriptionibus*, seu ex *Litholexico* ab *Emmanuele Campobasso* Neapoli edito an. 1782. exciperam, inseruisse; deinde vero processu operis, cum suspecta mihi foret illarum *Inscriptionum* veritas, utpote quae barbara vocabula & haecenus inauditas historias complecterentur, ab hisdem mihi abstinendum existimasse, easque in posterioribus litteris prorsus omisisse.

Haec sunt, quae admonenda esse iudicavi, ut omnes, ad quos pervenerit haec Appendix, quid a me praestitum fuerit, possent cognoscere, Tuque in primis intelligere, Antistes sapientissime, studium meum ac laborem.

Quod vero ad me pertinet, ingenue fateor, id laboris eo consilio me suscepisse, non ut doctis hominibus haec vocum novarum additione imponerem, sed ut domesticam quandam laudem pro viribus tuetur atque augetem. Quod si mihi minus feliciter res ecesserit, aliorum admonitiones aequo animo excipiam, modo ne sapientia careant atque humanitate. Illud etiam spondeo, me in nova *Lexici Forelliani* editione non modo haec, quae Appendicis loco in lucem emicet, sed etiam quaecumque aut suppeditata ab aliis fuerint, aut a me in posterum animadversa, suis in sedibus collocatum esse. Quod si liberum mihi fuerit, & vacuum tempus, quaecumque ad Historiam & Geographiam pertinent, (quod operis a se praetermissi vius ex *Forelliani* aliis relinquere) ea etiam diligenter conquiram, ut ex omni parte, quoad eius fieri potest, plenius *Lexicon* & cumulatus habeatur.

ADDENDA ET CORRIGENDA

IN PRÆFATIONE

CAJETANI COGNOLATO

In prima editione pag.	31	lin. 6	pro	Quid	lege	Quid
	28	... 29	...	regans	...	regans
ibid.	...	41	...	que	...	que
ibid.	...	49	...	addet	...	addet
	39	... 3	...	colonusum	...	colonusum
	33	... 19	...	Christianissimum	...	Christianissimum
	37	... 5	...	Tabernaculus	...	Tabernaculus
	40	... 30	...	nec hoc quidem	...	nec hoc quidem
	41	... 35	...	submittendas	...	submittendas
ibid.	...	ibid.	...	quendam	...	quendam

In utraque vero editione ad pag. 28. lin. 32. 133. post verba *sibi de usura*, hæc addenda reliquit Auctor:
 Illud fortasse videri posset non alienum, quod est apud eundem Ciceronem ad eundem Atticum lib. IV. Ep. 15. ubi scribit de immensi Candidatorum ambitu, qui, cum multum pecunie ad largiendum sumerent, fœnus duplicaverant. *Sequere nunc me in campum. Ardet ambitus: equi si ex ipso fœnus ex triente, id est Quint. factum erat bessibus, h. e. da quattuor per cento etia crescit ad octa.* Sed ne hujus quidem loci testimonio utimur, quod scilicet: non modo illiusmodi mensis pecunie usuram solum fuisse, sed ipsam etiam pecuniam fœnebreem collocatam, dicendum esset. His porro qui etc.

A

A, lin. 3. post verba *Insuperatissimam litteram ob sanum vocat Cic. in Or. c. 49. add: Perperam id auerit Forellinus.* Ea verba Cicero. Proximus (versus) inquinatus insuavissima littera (finitus): *Frugifera et facta arva Astor inact.* Cum *Generus* voluerit *litteram T* esse in finis hujusce verus, illos potavit eam esse que a Cicerone vocatur *insuavissima*, quod vocem *finitus*, quam nos vocem *indulm*, quamque *schizius* tamquam *casum & absurdum* expunxit, pro *genius* habuerit. Sed idem *Schizius* coepit, Ciceronem scripsisse: *inquinatus insuavissima litteram sonitu, & ex sonitu libris fecius finitus.* Ceterum *ans littera T*, ut patet *Generus*, nec *littera S*, ut *Proustius*, hic *insuavissima dicitur a Cicerone*, nulloque minus *littera A*, utpote que omnium prima facillime exprimitur ab *infantibus*, & at *et Morizianus Capellus*, sub hœc nris congruo solo spiritus memoretur; sed potius *littera R*, que valde ab illius asperitatem canina appellatur, atque porro quater recurrit hoc in versu a Cicerone in exemplam addito. *Forellinus* iterum hæc de re emendandus in *V. Insuavis*.

A, **AB**, **ABS**, col. 1. lin. antep. add: § *Petron. c. 101.* A capillo unque ad uerget. *Apud Met. lib. 1.* Ab imis signibus unque ad autimos capillos. *Plin. lib. 5. c. 17.* A vastigia ad verticem.

ABACTOR, lin. 7. post *Abductor bonum add: Firmic. Astr. lib. 4. c. 36.* *Petrus abductor.*
ABACTUS, at, lin. 3. post *equorum obolus add: Tacit. Ann. lib. 14. c. 63.* Partes obolus, h. e. clam abductor.
ABACULUS, in fin. add: *Negus laurois hic, arvas numerarios calcules intelligi putamus, sed illos, quos *Abaculus* vocant Greci, tessellis semper, ex quibus pavimenta operis mœni sunt, quo lapidum genere valde delectatos fuisse veteres constat. Hinc *Abacus*. *Deipnus* l. 5. pag. 107. de nav. Hieron. *Talis ille cibus bibe. Nunc in deliciis repa. Nunc in viciis libere. Vnde Eustath. ad Homer. Odyss. l. 33. pag. 714.*
ABECUS, lin. 4. post *menes, incolis add: Ex Lilio lib. 39. c. 6. & ex Plinio lib. 34. c. 5. ref. 8.* constat, *Cn. Manlius Vulsum Gallorum in Asia victorem ab eo Romanam primam investisse.*
ABADIE, lin. 4. pro *Abas* lege *Abas*.
ABALIENO, lin. alt. post *i erant* addit: *Eodem tenui apud eundem compos. 192.* *Abas* eare montem.
ABANTE, lin. alt. post *Dissert. Crotonensis*, add: *V. et Mozocchi de Asia p. 119.*
ABATOS, l. loci ultra *Aegyptum* etc. hæc et que sequuntur, omnia delenda, repetenda vero sunt, que hoc subornantur: *ABATOS, l. 1. Adm. ab eproveria, et hinc vnde nra circendo, h. n. inasculibilib. Serv. ad Æn. l. 4. v. 154.* Hic (Seneca) dicit circa Sinem, extremam *Aegypti* partem, esse locum, quem *Philas*, hoc est *amici*, vocant.*

A

ratum bonum, aut aurum; qui persaepe ingenuis
arces praefertur, quippe lae enim nostrum sunt oco-
pati, cuius vero ipsi Academicus. Verum ad eos refert,
et putat Morellus de *Stil. Inscript. Latin.* pag. 373. Mit-
to enim, inquit, ai antiquis philosophis tantum eo nomi-
ne fuisse appellatos, illud maxime valere debet, ne hu-
jusmodi nomina recipiamus, quod Academicis nomine non
certum aliquam Philosophiam, qui aliis aliis praebent,
explicare poterit, sed unum Scholam philosophi denota-
re, ut videtur, puta in *Arcanis*, aut *Lucyae*, qui
venerunt. Atheniensium dicendi consueverunt. Hae ille-
quae si de litterariis viris agatur, *Societas Litterariorum*
dicenda putat, additis appellationibus viris, ad quem spe-
ciat: ai de ceteris, ab arte, quam praefertur, demon-
strando esse, dicendumque, *Philosus, Steniorius, Archi-*
trektor &c. ex *Collegio urbano Sodalitum*, aut *Collegiorum*
Corporis Urbani Sodalitum, additis loci nomine, ad quem
pertinet. At vero, ut solus scelerat, transire ad ali-
quod nostrum, ut ait, non debet. Quibus res et in-
mensa veterum rerum aditus significari possunt; nec
improbabilis in his vocibus ad demonstatio, quam ip-
satus Italiae Regna adoptavit.

ACANTHILLIS, in fr. pro c. 8y. lege c. 84.
ACANTHINUS, lin. 1. post similis alide; Celem. lib. 9.
c. 4. Caules acanthini.

ACANTHUS, lin. 36.137, pro *Pis.* l. 10. c. 4. lege *Pis.*
l. 4. c. 10.

X ACANTHYLLIS, idit, f. avis quædam, cum Italice vocetur lucherino, Roma trerzolino. Plinio li. 10. c. 33. reatistio Haradum, cum legitur ante Argynis est ut olim Aristoteli. lib. p. c. 10. dicitur alibi. Plin. loc. cit. In genere vituperarunt enim, cui minus ex musco arido ita absorta perficitur pila, ut inveniri cum possit aditus acanthylli appellatur, eadem figura ex limbo laterales que Plinius ex Aristotele murescentes esse videtur. Hic comit se loc. cit. Trerzoli li. 8. et vii. dicitur hinc verum, ubi dicitur deinde apud alios, Exponit vero dictum populi. Artificiose acanthyllidis quoque aidas est: interitus enim est perinde ac pola linea, angusto additu.

ACARNAN, so 6a, addo: ¶ Est et Acarnae, seu, ut alii legunt, Acarnae, al. Acharnan, mons Atticae admodum lapidosus, de quo Senec. in *Hippol.* v. 22. Spelitus nostris friena nullit Durus Acarnan.

ACASTUS. Forcellinus distinctionem instituit inter Acastum Magnesia regem, et Acastum Pelia filium, cum respo-
ndens et idem sit Acastus rex Magnesia, et Acastus Pelia fi-
lius, cui etiam accidit, quidquid de illo hic narrat
auctor.

ACATIUM *Lexicographus* dubitare videtur, cujus generis navis sit. At *Nestor*, in *Cors.* ep. 6. narrat, *Cassarem* Alexandrii dubita hostium erugere compulsum fuisse in scapham, sed pluribus eodem precipitatus delictis in mare, tandem nando evasit ad proximam navem. *Flutarchus* hoc idem narrat utitur pro *scapha*.

ACCA LAURENTIA, in Sn. add: ♀ Acca fuit etiam soror
& aequalis Camilla, Volscorum regina. *Virgil. Æn. 4. 11.*
p. 316.

ACCELERO, *lit. a. post festino, proprio adde: Urupar neutraliter. Lit. vero a. post Teucrem adde: Active. In Sa. adde: Particip. accelerandus apud Quatit. l. v. c. 1. In lectione non propriare ad consequendam aem. vel accelerandam. Particip. accelerans apud Sten. Theb. lib. 6. v. 242. Mirum opus accelerante manu.*

ACCENDO, in 6o. add: ¶ Particip. accendendus apud Tacit. Ann. l. 2. c. 57. Amici accendendis offenduntur calide.

ACCEPTABILIS, lin. 2. pro corp. 2. longe corp. 32.

ACCEPTUS, lin. 17.18. post primae accepti adde. 5. Accepti, arom. f. plur. sunt aromaticae portiones visum augmētum, ut qui saceto unicuique obolerunt. Sicul. Flocc. apud Goz. pag. 17. Mungulas singulas acceptas accipiet, aliqui gradus mungulas et dimidias, aliqui binas. Hygin. de limit. pag. 195. Deinde acceptas terminabimus. Id. pag. 199. Ad partitionem acceptarum mensura acta appa-

ACCIZO, in fin. addit: Quodquid tamen sit de Plauti loco, hoc certe verbum posuit a Diomed. lib. 1. pag. 163.

ACCIO, in fin. addē: ¶ Particip. acciescitur ab accio, vel accio apud Cic. de Arusp. resp. t. ab. Aruspicias acciescitur.

ACCIPIO, in fin. addē: ¶ Particip. accipiens et accipiens.

tiunt omnes, quam sensus accipiens movetur. *Id. de Nat. Deor. l. 1. c. 63.* Terga hominum non sunt ad aus accipiendum figurata.

ACCIPITER, Im. d. pro Meimn. 11. p. 350. lege *Meimn*,
11. v. 344. l. 10. 21. post acer adde: Rectus fortasse,
quia angulum ex accipitre capiebat, ut apud *Homer.*
Odys. 15. v. 324. & seq. sacra autem Diis habebantur
ex etiam, quæ ad angulum spectant, et ad divinacionem
quæcumque: Imo sic. de *Nat. Doct.* 1. c. 19. accipitres
inter barbarorum Deos refert, eoque *Lucretius* loco in-
fra cit. in somno melioris ævi homines accipitres esse

per cit. in somno metatur ai homines superstitiosos.
 ACIUS. Totum hoc caput ai relictionem patrum et us
 ad hunc diem. *Actius* est nomen. *Actius* est Actor Col-
 lectionis *Pissinensis Latinorum Poetorum*. *Actius*
 Acili, quorum memorie Scriptores Latini. *L. Actius*
 senior, *L. Actius* junior, & *T. Actius*. Primus natus fuisse
 videtur anni *U. C.* 360, qui sex annorum puer, cum *P.*
Claudio Pulchro, et *L. Porcio Licinio* Con. *Pissinam* co-
 colata decederet, illum migravit. Fuit hic poeta comicus,
 cuius metrissem facit *Auctor vetus operis de Fra-*
gula et Comodia: hujus compositum fragmenta legem-
 us. *Actius* alter, cuius *Ann.* 40. *Schilius* hic cum
Lucio fabulam docuit, cum *U. C.* 379. *Actius* alter, qui
 octoginta annos natus erat, anni *U. C.* 360 nonagena-
 major obijt. *L. Actius* alter, de quo *Auctor Bursii* scho-
 listice ait: *Actius Poeta junior* us *legem preceitit*
Euripidem, qui fuit altus, et ingenio sublimis. Hic pene-
 dunt filius filius videtur, nam, teste *Kaestio* in
Chron. Olymp. C. IX. an. II., obijt ante *Nasico* et *Ser-*
ranus Cons. h. e. a. *U. C.* 380, parentibus *Isoterius* et *Se-*
ranus *Actius* *U. C.* 381, et *U. C.* 382. *Actius* *U. C.* 383.
Actius hic, *Tragicus* est, *Actius* adhuc *actus*. *Actius*
 scripti etiam hexametris anacata, quorum fragmentum af-
 fert *Macrob. Sat. I. c. 7.*, & versibus ornavit *D. Bruti*
 monumenta, obijt ante ann. *U. C.* 66. *L. T. Actius*
U. C. 68. filius *L. Actius*, natus ann. *U. C.* crederet 632, orator
 comicus, *Ephemeris* ambobus et corvus, de quo ille in
Bruto c. 78. T. Actius Passerinus, cuius accentiones re-
 spondeo per *A. Cluentio*, qui et accurate doctus, et sa-
 tis expone. *Actius* *U. C.* 68. *Actius* *U. C.* 69. *Actius*
U. C. 70. *Actius* *U. C.* 71. *Actius* *U. C.* 72. *Actius* *U. C.* 73.
Actius *U. C.* 74. *Actius* *U. C.* 75. *Actius* *U. C.* 76. *Actius* *U. C.* 77.
Actius *U. C.* 78. *Actius* *U. C.* 79. *Actius* *U. C.* 80. *Actius* *U. C.* 81.
Actius *U. C.* 82. *Actius* *U. C.* 83. *Actius* *U. C.* 84. *Actius* *U. C.* 85.
Actius *U. C.* 86. *Actius* *U. C.* 87. *Actius* *U. C.* 88. *Actius* *U. C.* 89.
Actius *U. C.* 90. *Actius* *U. C.* 91. *Actius* *U. C.* 92. *Actius* *U. C.* 93.
Actius *U. C.* 94. *Actius* *U. C.* 95. *Actius* *U. C.* 96. *Actius* *U. C.* 97.
Actius *U. C.* 98. *Actius* *U. C.* 99. *Actius* *U. C.* 100. *Actius* *U. C.* 101.
Actius *U. C.* 102. *Actius* *U. C.* 103. *Actius* *U. C.* 104. *Actius* *U. C.* 105.
Actius *U. C.* 106. *Actius* *U. C.* 107. *Actius* *U. C.* 108. *Actius* *U. C.* 109.
Actius *U. C.* 110. *Actius* *U. C.* 111. *Actius* *U. C.* 112. *Actius* *U. C.* 113.
Actius *U. C.* 114. *Actius* *U. C.* 115. *Actius* *U. C.* 116. *Actius* *U. C.* 117.
Actius *U. C.* 118. *Actius* *U. C.* 119. *Actius* *U. C.* 120. *Actius* *U. C.* 121.
Actius *U. C.* 122. *Actius* *U. C.* 123. *Actius* *U. C.* 124. *Actius* *U. C.* 125.
Actius *U. C.* 126. *Actius* *U. C.* 127. *Actius* *U. C.* 128. *Actius* *U. C.* 129.
Actius *U. C.* 130. *Actius* *U. C.* 131. *Actius* *U. C.* 132. *Actius* *U. C.* 133.
Actius *U. C.* 134. *Actius* *U. C.* 135. *Actius* *U. C.* 136. *Actius* *U. C.* 137.
Actius *U. C.* 138. *Actius* *U. C.* 139. *Actius* *U. C.* 140. *Actius* *U. C.* 141.
Actius *U. C.* 142. *Actius* *U. C.* 143. *Actius* *U. C.* 144. *Actius* *U. C.* 145.
Actius *U. C.* 146. *Actius* *U. C.* 147. *Actius* *U. C.* 148. *Actius* *U. C.* 149.
Actius *U. C.* 150. *Actius* *U. C.* 151. *Actius* *U. C.* 152. *Actius* *U. C.* 153.
Actius *U. C.* 154. *Actius* *U. C.* 155. *Actius* *U. C.* 156. *Actius* *U. C.* 157.
Actius *U. C.* 158. *Actius* *U. C.* 159. *Actius* *U. C.* 160. *Actius* *U. C.* 161.
Actius *U. C.* 162. *Actius* *U. C.* 163. *Actius* *U. C.* 164. *Actius* *U. C.* 165.
Actius *U. C.* 166. *Actius* *U. C.* 167. *Actius* *U. C.* 168. *Actius* *U. C.* 169.
Actius *U. C.* 170. *Actius* *U. C.* 171. *Actius* *U. C.* 172. *Actius* *U. C.* 173.
Actius *U. C.* 174. *Actius* *U. C.* 175. *Actius* *U. C.* 176. *Actius* *U. C.* 177.
Actius *U. C.* 178. *Actius* *U. C.* 179. *Actius* *U. C.* 180. *Actius* *U. C.* 181.
Actius *U. C.* 182. *Actius* *U. C.* 183. *Actius* *U. C.* 184. *Actius* *U. C.* 185.
Actius *U. C.* 186. *Actius* *U. C.* 187. *Actius* *U. C.* 188. *Actius* *U. C.* 189.
Actius *U. C.* 190. *Actius* *U. C.* 191. *Actius* *U. C.* 192. *Actius* *U. C.* 193.
Actius *U. C.* 194. *Actius* *U. C.* 195. *Actius* *U. C.* 196. *Actius* *U. C.* 197.
Actius *U. C.* 198. *Actius* *U. C.* 199. *Actius* *U. C.* 200. *Actius* *U. C.* 201.
Actius *U. C.* 202. *Actius* *U. C.* 203. *Actius*

[illegible]

ÆQUIPAXO, col. 2. lin. 2. post *Virtutes ad tuas* addo: *¶ Peculiarj notione pro suppeditare. Pollad. Febr. c. 75. Si spina pœura ramos œquibant, intelligenda sunt quæque vitiosa, ut alimentum ceteris succus œquiparet, h. e. ut sufficere succus reliquis aletia.*

ÆQUIVALEO, in fin. addo: *Alii legunt, et fortasse rectius: Nihil potest modulos œquiparare totæ.*

ÆQUIVOCUS, a. um, adject. *Idem. Isidor. Orig. l. 1. c. 26. Equivoca sunt, quando multarum rerum nomen unum est, sed non eadem definitio, ut leo. Nam quantum ad nomen pertinet, & verus, & pides, & cælestis leo dicitur.*

ÆQUOREUS, in fin. addo: *Ovid. Met. l. 15. v. 753. Scilicet æquoreus plus est domine Britannæ, h. e. mari circumdatus, & navigationi deditus.*

ÆER, lin. 1. post *semper fluere* addo: *vel ær in ære, quod terram ferat, vel quod ab ipsa feratur.* Lin. 2. post *modo frigido* addo: *¶ Translatè de homine solitudinem eligente. Cic. 1. ad Att. epist. 18. Non homo, sed litus, æer, solitudo.*

ÆERAMENTUM, lin. 2. pro c. 9. lege c. 8.

ÆERARUM, lin. 10. post *hic Principis* addo: *Interdum tamen pro fisco ab lictis usurpatur. Martian. l. 1. §. 3. D. ad L. Corn. de falsis. Paul. l. 13. D. de jure fisci. Nep. in Att. c. 8. Excoptatam est a quibusdam, ut privatum æerarium Cæsaris interfectoribus ab equitibus Romanis constitueretur.* Lin. 41. 121. post *sed hæc tria æraria brevi tempore sublatæ sunt* addo: *¶ Erarium dicebatur etiam arca Pontificum, la cassa de Pontefice, quamvis nequo a papis Scriptores, neque in antiquis Lapidibus, quorum certa omnino sit fides, id nomen inveniri putet Maffeyus. Art. Crit. Lap. col. 208. ad Patavinam quandam inscriptionem ex eo præcipue suspectam habebat, quod in ea legatur Curator ærarii Pontificis. At nihil certe suspensio sit in iis monumentis, que leguntur apud Reines. Clavis. 9. n. 1. & Class. 12. n. 12. Certissima item illa apud Murator. pag. 1049. n. 5. & apud Donatum pag. 89. n. 2. ubi *Præfectus ærarii, & Iviæ ab ærario Pontificum* occurrit. In hac autem Pontificum arcam sive ærarium inferebatur pierumque pecunia, quam pœne nomine solabant it, qui pecunia vel donarent, vel alienarent, vel eorum religionem quæcumque alio modo polluerent, quod legibus, & lætèntis populo rum titulis vetabatur. Hac vero multa aliquando Mario P. R. aliquando fisco Principis, Collegio cuicumque legitime constituto, Vestalibus, Populo solvi jubebatur; quæ de re sæpe antiqui Lapidibus. Vnde Gutherius lib. 3. de jur. mun. c. 6. Lin. antepen. post *fra i benemeritis* addo: *Non modo benemeritis erant, quorum nomen ad ærarium deferrebantur, sed etiam mercedem, & cibaria a prætoribus ærarii accipiebant, ut videre est ex Seneca. in art. 100. Frocin. de æquid. Licet res ad ærarium, quæque ista delati essent, illis prætores ærarii mercedem, cibaria annua darent, & attribuerent.**

ÆERARIUS, in fin. addo: *Paterius l. ult. D. de jure immunit. Fusores, qui æs fundunt, vocat simpliciter ærarii, sed in *Act. Theodor. Ærarii a fusoribus distinguuntur. Illi enim sunt, qui ex ære plura faciunt, ut lebetes, cacerbas, athena, et alia, vel ipsum ætiam monetam excidunt, ut ex Quintil. l. 2. cap. ult. liquet: fusores vero, qui fundunt. Ærarii autem fusores fundebant ær, & conflabant areas imagines. Hæc Joann. Lamius in lib. de c. ruditione Apostol. pag. 156.**

ÆERUS, lin. 12. post *Usurpatur etiam ad significandas res ex ferro confectas, aut ferro munitas* addo: *Id nequaquam facile crediderim. Nam Virgil. æreum cnsem, aream rotam æm appellat, quæ vere ex ære fuit, vel quæ olim fuerat, etenim antiquitus prope nullus erat ferri usus.*

ÆEYIA, in fin. addo: *¶ Aeria fuit etiam antiquum Ægypti nomen, item insula Creta. Cell. l. 14. c. 6. V. in Ægyptus & in Creta.*

ÆERENUS, in fin. addo: *Stot. i. Theobad. v. 169. Mellis vocis Mæroetia fumat Coptos, & ærisoni lugentia flumina Nilii, h. e. propter astra, quibus in Idibus sacris utebantur.*

ÆEROMANTIA, a. f. *Ægyptiorum, divinatio ex ære. Isidor. Orig. l. 8. c. 9.*

ÆEROPHOBUS, in fin. pro l. 1. c. 12. lege l. 3. c. 12. *Ærophobos similes esse ajunt phreneticis.*

ÆGËSUS, lin. 6. 7. Sic Scholiastæ Juvenal. ad sat. p. 31. Tenue argentum, venaque secunde interpretatur Modicum aut leve, ærosum.

ÆERUMNOSITAS, atis, f. labor onerosus, ægritudo laboriosa. *Campol. in Litholæ. Liberati variis ærumnositatibus.*

ÆS, col. 2. lin. antep. post *aribus ara* addo: *Passim enim in antiquis inscriptionibus dicitur Æs meruit X. XV. &c. V. in Merco.*

ÆSCHYNOMENE, *æschynomene*, addo: *Italice sentitio & vergognora.*

ÆSCULAPIUS, lin. 6. pro *Cicer. 3. Tuscul. c. 23. lege 3. de Nat. Deor. c. 22.*

ÆGUPUS, col. 1. lin. antep. pro *ut narrat Valer. Max. repone uti narrat Plin. lib. 9. c. 35. & Valer. Max.*

ÆSTIMO, lin. 2. post *extimationem facio* addo: *Idem ac perpendo, trutinio, verbum ductum ab æra, pretio ceterarum rerum. Utrum vero posterior passus verbi ab ipso rudi sit, quod placet Faccio, vehementer addubito, quod sic vox hybrida esset, & quod repugnat modus syllabæ pœmultima, qui in verbo Græco longa est. Quare malim illud timo vel turno esse tantum productionem verbi, ut in autumo, & in nominibus legitimis, maritimus.*

ÆSTIVARIUM, in, o. locus in piscinis, in quo pices æstivant. *Varr. R. R. lib. 3. c. 17. Hæc incuria laborare ajebat M. Lucullum Hortensius, & piscinas ejus despiciat, quod æstivaria idoneæ non haberet, h. e. non haberet loca, in quibus pices æstivæ colores possent vitare. Codex Urzini habet æstivaria.*

ÆSTUABUNDUS, in fin. addo: *h. e. mixtura quarundam rerum effluens.*

ÆTERNALIS, in fin. addo: *Venient. Fortunat. l. 10. carm. 10. al. 11. v. 3. Quando æternalem concepit virgine salutem, h. e. Jesum Christum, qui æternam vobis attulit salutem.*

ÆTHER, lin. 23. post *Item generantur pro celo, cielo*, addo: *Apud de mundo pag. 57. Celum ipsum stelligue caligine, omnique sidera compago æther vocatur, non, ut quidam putant, quod ignitus sit & incensus (ab æthere), sed quod cursibus rapidis semper rotetur (ab æthere).*

ÆTHERIUS, lin. 27. post in *Roma. Scip. c. 11. addo: Plin. l. 6. c. 103. Universa gens Æthiopum Æthiopia appellata est, deinde Atlantia, mox a Vuloani filia Æthiopia Æthiopia.*

ÆTHIOPICUS, in 2. edit. corrige **ÆTHIOPICUS**.

ÆTHIOPS, lin. 19. post *usurari possit* addo: *¶ Servos Æthiopes habere magnificum erat apud Romanos. Ter. Eun. 1. 2. 35. Tibull. l. 2. el. 3. v. 55.*

ÆTHON, in fin. addo: *quemadmodum & apud Homer. Illad. l. 8. v. 115. equus jugalis Hædonis.*

ÆTHIUS, in fin. addo: *Fortasse idem ac Ætiter, ut putat Gernerus in Thesaur. Ling. Lat. & ita habent quædam editiones.*

ÆTOLIS, idot, f. *Ovid. Heroid. ep. 9. v. 131. Fortiss & palis Ætholide Dejanira. Alii alit, log. (Hæc addo in 2. edit.)*

ÆFFANYE, lin. 4. post *effutire* addo: *Utroque loco adhibet de confuso sermone hominis in scolare deprehensi.*

ÆFFINUS, in fin. addo: *Fortasse idem ac Æffiter, ut putat Proleptus est schema alius, id est figura æffinitatis, cum ante numerus redditur, quam res & persone æffinitatem, h. e. definiatur, enumerando ad finem perducatur. Ut Virg. eol. 6. v. 30. Nec tantum Rhodope miratur, & Ismarus Orpheæ. Miratur, numerus pluralis redditur, antequam ambo nomina, quæ respicit verbum plurale, enumerentur.*

ÆFFINITUS vel **ÆFFINUTUS**, a. um, adject. idem ac finitus. *Paul. in Pandect. 2. l. 17. ab init. Hac constitutio æffinitum modum excedit.*

ÆFFLATOR, in fin. addo: *Lequitur de Spiritu Sancto.*

ÆFFLICTO, lin. 2. pro *Tuscul. c. 7. lege Tuscul. c. 12.*

ÆFFLUENTER, in fin. addo: *Nep. in Att. c. 14. Affluens vivere.*

ÆFERCUS, lin. antep. post *cum Aquilone* addo: *vel potius ibi Poeta isti frigus Scythiæ graphicè describit, ut dicat, ab ipso Africo, ceteroquin calidissimo, in Scythia gelari æfer.*

ÆGAMEDE, es, f. filia Augæ, & uxor Multi, ex qua Neptunus genuit Diogen. Hygin. fab. 177. ¶ Fuit etiam hujus nominis urbs in Insula Lesbos. *Plin. lib. 5. c. 31. ad fin.*

ÆGAMEDES, is, m. filius Erginæ, & frater Trophonii, de quo ita narrat Cic. 1. Tuscul. c. 47. Trophonius & Agamedes cum Apollinis Delphis templum exedificasset, &c. petierunt, quod esset optatum homini, &c. ut illi diceret, mortui sunt reperi; judicavimus Deum dicent, h. e. mortem esse optatum homini.

ÆGAMENNONIUS, in fin. addo: *Proper. l. 4. el. 2. v. 111. Agamemnonia puella, h. e. Iphigenia Agamemnonis filia.*

ÆGATHOSDÆMON, *ægathosdæmon*, bonus genius, nomen herbe apud *Apul. de herb. c. 94.*

ÆGDUS, i, *Arnob. lib. 3. pag. 156. In Phrygiæ finibus petra est quadam, cui nomen est Agdus, ex ea lapides sumptis Duccalio jadvavit & Pyrrha, Magnæ matrem in*

vertice ipso petra datam somno & quieti quam incestus Jupiter cupiditatibus appetivit, sed voluptatem in lapidem fuit victus. Hinc petra concepit, & nascitur materno ab nomine cognominatus Aedectis. *Pausan.* tamen scribit Agiditis, & quidem melius, cum respiciat huiusmodi nomen, ut ex aliis patet, ex Agidis originem habere.

AGENOREUS, lin. pen. post *Carthaginienses* add: *Sil. l. 17. v. 193.* Agenoreus duflor, h. e. Annibal.

AGENORIDES, in fin. add: sed etiam Phineus a *Valer. Flacc. l. 4. v. 382.*, vocatur Agenorides, quod, ut *Id. ibid. v. 444.* magno erudit Agonore.

AGER, lin. 2. post *fruger ferat add: Donatus ad Terent. Adelph. 3. v. 47.* Aggero ager dictus est, quod in eo multa agenda sunt. *Farr. de L. L. l. 4. c. 4.* Ager dicitur est, in quam terram quid agant, & unde quid agant fructus caua. *Quintil. vero lib. 1. c. 6.* Sed cui non post Varroem sit venia, qui agrum, quod in eo agatur aliquid, dictum Ciceroni persuadere voluit (ad eum enim scripsit *Varro*), eum ex *Græco (ἀγρός)* sit manifestum duci?

AGGESTUS, us, in fin. add: Item quod aggestum. *Amian. l. 30. c. 11.* Dimicare succedens parans per sublimem aggestus, h. e. aggeres.

AGGRAVATUS, lin. penult. pro *99.* lege *98.*

AGNELUS, lin. 3. *hadillum* corrige *hadillum*.

AGNOMEN, in fin. add: & *Sueton. in Vitell. ad fin. Cul (Antonio Primo)* Tolose nam agnomen in pueritia Becco fuerat, id valet gallinacei rostrum. *Id. in Calig. c. 9.* Caligula cognomen eactrensi loco traxit, quod manipulari habitu inter milites educatur, *perche usava te sterte scarpie che i più bravi soldati.* ut explicat *Muraletius Dissert. Italic. Mæc. Acti. Dissert. XL.*

AGRARIS, lin. 9.10. post *parentibus agrarius* add: *Ag. agraria stationes*, & absolute *agraria* dicebantur præsidia militum, quæ in castellis & aggeribus publicis explorandi causa constituebantur: sic dicit, ut distinguere a castrensilis stationibus. *Amian. l. 14. c. 3.* Quia Mesopotamia tractus omnes crebro inagari suet, pratentoria & stationibus servabantur. *Agrius. Feget. de re milit. l. 1. c. 3.* Si longior expeditio emerit, in agrariis plurimum doctissimi sunt tirones, proculque balendi a civitatis illecebris. *Auß. de re mil. in Notit. Dignitat. Imper.* Quas quidem munitiones ponesorum distributa sollicitudo sine publico sumptu constituit, vigiliis in his & agrariis exercendis.

AGRESTINUS, a, um, adject. in agro nascens, idem ac agrestis. *Commodian. Instru. 67. v. 7.* Inter agrestina benefactis lilia stitit. Cave, tamen imitaberis.

AGRESTIS, lin. 9. post hoc contemptus add: *Senec. Agamemnon. v. 73.* Alumnus agrestis, h. e. Agisthus, qui in agris a capris nutritus fuit. *lin. 21. 22.* post *agrestes erubescunt* add: *Ciceroni in Orat. c. 3.* agrestiores Musæ dicuntur jurisprudentia & cetera artes, quæ non comprehenduntur humanitatis nomina, nec elegantia quidquam aut suavitatis habent.

AGRIUM, Cum ad hanc vocem *Forcellinus* nullam attulerit Latini scriptoris auctoritatem, habes interim non contemnendum locum *Plinii l. 19. c. 3. scd. 26.* Baphani genus silvestre Græci agrion vocant, Pontici armon, alii leucum, nostri armoniacum, fronde copiosius quam corpore. *Addo Veget. Veter. l. 3. c. 9.* Semen agrii & nitri.

AGRUS, lin. 1. pater *Thersitis* corrige *pater Thersites*. In fin. add: *Id. 3. v. 9.* Pont. elin. 9. v. 9. Auditor opus laudat, sic forsitan Agrius olim Thersiten facie dixit esse bonum.

AGYLLA, lin. 1. *Cere* corrige *Cere*.

AGYLLINUS, in fin. add: *Agyllos*, incolæ urbis Agyllæ. *Virg. Æneid. l. 12. v. 281.* Troes, Agyllinæque, & pidis Arcades armis.

AGYRTES, æ, m. parvicula quidam, qui in nuptiis Persei opectus fuit. *Ovid. 5. Met. v. 147.* Regisque Thoades Armiger, & casso genitor infamis Agyrtes. *¶ Alius Agyrtes occidit in pugna apud Stat. 9. Theb. v. 281.*

AJAX, in fin. add: *¶ Ajax* fuit etiam unus ex regis Antiochi elephantis. *Plin. l. 8. c. 1.* Antiocho vadum fluminis experienti renuit Ajax, aliquo dum agnitus semper.

AJO, lin. 9. post eum *ajeat* add: *Horat. 1. serm. 9. v. 12.* O te, Bollane, cerebri Felicem, ajeham tacitus. *Diomed. p. 371.* *Futsch.* aguoicit *ajebamus*. *Priscian. l. 17.* habet *ajemus*.

ALABADENSIS, in 1.ª edit. in fin. add: *Liv. l. 43. c. 6.* Alabandensis (al. Alabandensis) templum urbi Romæ fecisse commemoratur, ludosque anniversarios ei Diæ instituisse. *¶ Eorum urbs, de qua supra, nunc dicitur Eblebanda.*

ALABANENSES, ium, m. plur. populus, sed incolæ ejusdem urbis in Hispania Tarraconensi, fortasse ab urbe, quæ *Alabana* vocabatur. *Plin. l. 3. c. 3. scd. 4.* *Haradiæ* putat nomen trahere ab urbe *Alaba*, quæ a *Proleuco* memoratur; sed, si ita esset, ejus incolæ Alabæenses non Alabanenses vocarentur.

ALAPA, col. 2. lin. 4.16. post *schiaffo* add: Alaparam procellas lepido in paratis descriptione memorat *Sidon. A. poll. l. 3. ep. 11.*

ALASTOR, in fin. add: Alastor fuit etiam unus e sociis Sarpedonis Lyeie regis, ad Trojam occisus ab Ulyssæ, de quo ipse gloriatur apud *Ovid. l. 6. Met. v. 257.*

ALAZON, in fin. add: *¶ Est* etiam fluvius Albaniam ab Iberia distans. *Plin. l. 6. c. 10.* Alazen in Cyrum amnem & Caucasii montibus defluens.

ALBYCANS, in fin. add: *Catull. carm. 63. v. 87.* At ubi ultima albicantis loca littoris adit.

ALBULA, in fin. add: *¶ Albulam* *Stat. r. silv. 3. v. 75.* facit nympham suo Deam, quæ tenet hanc aquam. Illic sulfureos cupit Albula mergere crines.

ALCATHŌUS, i, m. Pelopis filius, qui cadis Chryssippi fratris suspensus Megaram venit, occisioque leone, qui Euripum, Megaræ regis filium, necaverat, a rege adicius est gener, & regni successore. Hinc Megara urbs Alcaithoi appellata est, ubi ille tamquam Deus deinceps habitans fuit. Dum Alcaithos Megaram muris cingeret, Phœbi cithara cuidam turpi imposita resonandi facultatem eidem tribuit. *Ovid. 8. Met. v. 14. & Auct. Cir. v. 101.* rem narrant. *Ovid. de art. am. l. 2. v. 421.* Alcaithoi qui mittitur urbe Pelagæ abulit.

ALCIBION, n. *Alcibion*, herba adversus serpentum morsum remedium habens. *Plin. l. 27. c. 5.*

ALCIDAMAS, anti, m. *Alcidamas*, ludator insignis, quod ipsum declarat nomen, qui nempe robore suo domare possit alios, apud *Stat. r. Theb. v. 500.* *¶ Alius est apud Ovid. 7. Met. v. 369.* qui in Cea insula admirandus vidit columbam natam et filix sue corpore.

ALCIMEDONTĒUS, a, um, adject. ad Alcimedontem pertinens. *Canop. in Liholex.* Alcimedontaum præsепium, h. e. summa arte fabricata.

ALCIS, is, m. Numen a Nabalvalis, Germanica gente, cultum, quod Romani Castorem & Pollucem esse putabant. Præerat ludæ ejus sacerdos muliebri veste indutus. *Tacit. de German. c. 43.*

ALCIPIPE, es, f. Hæc mulier elephantum peporis dicitur *Plin. l. 7. c. 3.* Fortasse idem ostentum est, quod narrat *Liv. l. 27. c. 11. & Val. Max. l. 1. c. 6.* puerum nempe elephantum capite natum fuisse.

ALECTORIA & ALECTOROLŌPHOS, in utraque voce lin. 3. *Alactore* corri-

ge *Alactore*.

ALES, col. 2. lin. 6. post in *villis alatur* add: *¶ Interdum ales canorus apud Horat. l. 2. od. 20. v. 15.* & absolute ales apud *Cum. l. 1. od. 6. v. 2.* accipitur pro cygno, seu poeta. *Id. loc. cit.* Scriberis Varie Mæonii carminis aliti, h. e. Varie poetæ epico, qualis fuit Homerus; ales vero carminis idem est ac poeta qui canit carmen. *Id. l. 4. od. 2. v. 15.*

ALEXANDER, lin. 16.117. post *tengen aqur Stygis sublatu* est add: sed tamen *Senec. ep. 83. & Solin. c. 9. al. 15.* narrat, Alexandrum intemperantia libentis extindum fuisse.

ALEXIS, in fin. add: *¶ Alexis* nobilis etiam fuit statuarius, Polycteti discipulus. *Plin. l. 34. c. 8.*

ALOEO, lin. ult. a *Græco αλωε* corrige a *Græco αλωε*.

ALGOLENTUS, a, um, adject. marinis algis adpersus. *Canop. in Liholex.* Algoleta bestia, h. e. marina.

ALGOSUS, in fin. add: *Auson. epist. 7. v. 42.* Algosum littus.

ALYGER, in fin. add: *¶ Alygeri* substantive sunt Cupidines. *Sil. l. 7. v. 458.* Dumque hic alygeris instat Cytherea, h. e. precibus fatigat Cupidines, filios suos. *¶ Aliquo XII. legionis est in Vet. Inscrip. Reines. 8. 30.* pro *Aligeri*.

ALIMON, i, n. *αλιμων*, videtur composita vox ex = priv. & *limos* famæ, h. e. famem sedans. *Plin. l. 22. c. 22. scd. 33.* Asphodelon ab Hesiodo quidam alimon appellari existimare, quod falsum arbitror. Est enim suo nomine alimon, non parvi & ipsum erroris ioter auctores. Alii enim fruticem esse dicunt, foliis oleæ, coqui autem hæc ciborum gratis. Alii oleum maritimum esse dicere, salum, & inde nomen. *Plin.* hic perperam nullum facit discerni inter alimon (quod ab = priv. & *limos* famæ), & inter *halimion* (ab *αλμυ* maritimum, quod ab *αι* mare) *V. Hamilton in Appendice. Solin. græco* scribit c. 12. Hec.

AMPOTO, in fin. adde: *¶ Particip. amputans* apud *Horat. epod. a. v. 11*. Inutiles falce ramos amputans Felices inserit. *¶ Particip. amputandus* apud *Quintil. l. 5. c. 3. n. 75*. Ut medici abalienata morbus membra praedunt, ita turpes ad perniciosis, otiam si nobis sanguine coherant, amputandos.

AMULUS, in fin. adde: *¶ Huius nominis fuit etiam nobilis pistor. Plin. l. 35. c. 10. scd. 37*. Fuit & nuper gravis ac severus, idemque floridus humilis rei pistor Amulus. Huius erat Minerva spectantem adspiciens quicumque adspiceretur.

AMYCLÆ, in 10. 121. *Statii & Sili* versus, in quibus Amyclæ vocatur *Apollinæ & Leda*, pertinent ad Amyclæ Thebanas, ideoque hinc amovendi, & in locum suum transferendi.

AMYGDALEUM, in fin. adde: *¶ Dicitur etiam de arbore. Colum. de arb. c. 25*. Amygdala si parum feracia erunt, per foratam arborem lapidem adigito.

ANA, *an*, vox medica & pharmaceutica, omnium parem modum (ut *Cels. l. 3. c. 17*. loquitur) indicans, ex *Græco an*, quod aquas paratæ seu æqualem distributionem notat. *Veget. Vet. l. 3. c. 2*. Foli caprarum, foli myrti silvestris, folii cyprissi ana uncias tres diligentissime detores. *Id.* pluribus in locis.

ANACLASIS, in fin. adde: *¶ Hanc eandem figuram Quintil. l. 9. c. 3*. vocat anaclassesin, quam vocem V. sun loco.

ANACRÆNOSIS, in fin. adde: usurpatur a *Jul. Rufinian.* de figur. sentent. & elocutionis.

ANAGYROS, in 1. 2. edit. lin. 3, post *messes* adde: *Plin. quæ vox typhothætarum incuria excidit.*

ANATIS, idis, f. regio Armenie. *Plin. l. 5. c. 20. scd. 24*. *¶* Hinc Deam dictam Anaatidem colunt in primis Armeni. Quidam putant Deam illam fuisse Dianam, alii potius Venerem, nam in ejus templo virgines publice prostituiebantur, antequam matrimonium inirent. *Id. l. 33. c. 4. scd. 24*. Aurea statua prima omnium nulla inanis in templo Anaatidis posita dicitur, numine gentilibus illis sacratissimo dircepta est Antonii Particiis rebus. *Id. ibid.* lepidum narrat de eadem difum veterani cuiusdam militis Augustum Bononia convivio excipientis.

ANAITYCUS lacus in Asia, quem circa probiores calamitas nascentes, memoratur a *Plin. l. 16. c. 36. scd. 64*.

ANAPHE, in fin. adde: & *Ovid. l. 7. Met. v. 461*.

ANATOLE, in 2. edit. pro 173. lege 183.

ANANUS, *Ananus*, m. Albanorum Henochorumque rex, proculus Modæ filius, vero pater Etesis Syro Albanorum regi, illo repudiato, filiam despondere maluit, a quo Ananus postea, cum forte se re sivali obtulisset, interfecit est. Historiam narrat *Val. Flacc. l. 6. v. 44*.

ANAZARBENUS, a, um, adject. Anazarbi incola, quæ fuit urbs Cilicie, deinde Casarea appellata. *Plin. l. 5. c. 27*.

ANAZETESTIS, f. herba eadem, quæ Latinis consolidæ. *Apul. de herb. c. 59*.

ANCHARIA, a, i. Anaculanorum (al. Acul. al. Acul.) Dea, laudatur a *Tertullian. Apolog. c. 24*. Etruscorum certe Dea fuit, plurimæ enim in Etruria detestæ sunt inscriptiones, quæ eam referunt. *Favulanorum* legendum censet *Relius. Inscript. l. 23*. cum inscriptio Fasulis reperita sit ejusmodi: L. Maglius L. F. Paulinus Variscus Illvir signum Anchariæ suæ pec. restitit. L. D. D. D. Quidam hariolantur ab hæc Dea difum fuisse Ancharianam familiam a *Cicerone* memoratam; sed potius hæc nomen traxit ab Anchario quodam, præsertim cum apud *Cicer.* sapius habeatur hujusmodi nomen.

ANCHATES, is, m. nomen ducis in exercitu Persæ contra *Ætem Colchorum* regem, ejusdem Persæ fratrem. *Val. Flacc. l. 6. v. 132*. Dodrus & Anchates patulo vaga vincula gra Spargere.

ANCHEMBLUS, i, m. Rhoeti, Marrubiorum regi, filius, qui cum Casperie novæ stuprum intulisset, a patre ad supplicium petitus, ad Turnum in militiam profugit. Hæc *Servius* ad *Virg. En. l. 10. v. 389*. Hinc Stenelmus petit, & Rhoeti de gente vetusta Anchemolum, thalamus ausum incestare novæ.

ANCHIALUS, in fin. adde: *Proballior est Spenceri sententia, qui Anchialum hunc Martialis ita interpretatur ut sit ipse puer ætiorior, quem Judo invidi poeta. Ponamus verba Martialis. Pædicas puerum, verpe potius, meum. Ecce nergæ, juraque, mihi per templa Tonantis. Non credo, jura, verpe, per Anchialum. Nempe pejeraturum putat Judæum, quidquid juret aliud; pro amore autem suo in Anchialum per illius caput nunquam juraturum fore falso.*

ANCHISTRUM, acris: seu *Anchistum*.

ANCOLI, in fin. adde: *¶ Sic videtur vocati ab. 277120*

minister; præterea observandum est *Forcellinum* & ceteros Lexicographos male admodum interpretatos fuisse voces *Ancoli* & *Ancule*. Hi enim ita vocati fuerunt, non quod a servis & ancillis colebantur, sed potius quod ipsi Dii martium gentium ministrarent quasi famuli, quales fuerunt *Gymedes* Iovis pœcillator, *Hæbe* Deorum puerina, *Iris* Junonis ministra, hinc in *Inscription. n. 31. & 43. Fratr. Arcal.* vocantur *Famuli Divi*.

ANCUSA, adde: vel potius *Ancusina*.

ANGELIFICATUS, in fin. adde: *¶ Substantive angularis* est genus vasis coquinariæ ab angulari forma sic dicti apud *Apic. l. 5. c. 3*. Angularem accipies. *Id. l. 7. c. 4*. In angulare refundis simul cum oleis, h. e. in ollam vel cacabum angularem.

ANGULAPIS, in fin. adde: *¶ Substantive angularis* est genus vasis coquinariæ ab angulari forma sic dicti apud *Apic. l. 5. c. 3*. Angularem accipies. *Id. l. 7. c. 4*. In angulare refundis simul cum oleis, h. e. in ollam vel cacabum angularem.

ANHELO, in 1. 2. edit. lin. 7. post *foracibus expirat* adde: *De ipsa terra ab equo Domitiani graviter pressa dixit Stat. l. 1. silv. l. 2. v. 56*. Inessaque pondero tanto subter anhelat humus.

ANIMA, in fin. 67. 168. pro *equis* corrige *equis*.

ANIMALITER, adverb. more animalis. *Augustin. Retrad. l. 1. c. 26*. ad fin. Item quod dicit: spiritualiter summos angelos vivere, infimos vero animaliter.

ANNONA, col. 2. lin. 23. post *plebem* adde: *Inscripti.* apud *Marinum Fratr. Atrav.* pag. 402. Annonam sufficientem civitati pecunia sua præstare.

ANTE, in fin. adde: a nobis *Italici contraforti*.

ANTEQUAM, in fin. adde: *¶ Jungitur etiam infinitivo. Cic. pro Quinct. c. 17*. Dicit vi potest, quam multa sint, quæ respondent ante fieri oportere, quam ad hanc rationem extremam necessariam devenire, h. e. antequam deveniant. *Faccioli.* in annot. ad hunc locum ait: *Durisculum* videtur, sed est *Ciceronis*.

ANTES, in 1. 1. edit. lin. 7. pro v. 412. repone v. 417.

ANTEVERTO, lin. 2. post *præcavito* adde: *Cic. de Nat. Deor. l. 2. c. 20*. Stella Mercurii anno fore vertente sigilliferum lustrat orbem, neque a sole longius unquam unius signi intervallo discedit, tum antevertem, tum subsequens. *Id. ibid.*

ANTHRACITES, in fin. pro c. 21. repone c. 20.

ANTIBACCHIIUS, lin. 5. post *Idem docet Attil. Fortunatian.* pag. 267. adde: & *Quintil. l. 10. c. 4*. qui tamen eundem palimbacchium vocat.

ANTICLEA, scu *ANTICLIA*, a, f. *Anticlia*, filia Autolyce, quam Syssus, & cum Lærtius succurrit, impetravit, quem consultu natus est Ulysses, qui tamen, quod post nuptias ortus est, Lærtis huius filius; hinc apud *Ovid. Met. l. 13. v. 31*. Ajax Ulysses pater pro contemptum sanguine cretum Syssipho. Vide *Hygin. fab. 201. & Serv. ad En. l. 6. v. 529*.

ANTICYRICON, i, n. *Anticyricon*, herba quadam similis erigeronti. *Plin. l. 22. c. 25*. Est etiam aliud testemoides *Anticyre* nascent, quod ileo aliqui anticyricon vocant.

ANTIGONE, lin. 8. post *personam Menalippeæ* adde: *Vide Hygin. fab. 72*.

ANTIPHATES, in fin. adde: *¶ Alius est Antiphates filius nothus Sarpedonis, occisus a Turno. Virgil. Aen. l. 9. v. 696*.

ANTISIGMA, in fin. adde: *¶ Est etiam inter notas criticas, conversum nempe Sigma, sic D. *Isidor. Orig. l. 14. c. 20*. Antisigma ponitur ad eos versus, quorum ordo permutandus est, sicut & in antiquis auctoribus positum invenitur. *Id. ibid.* Antisigma cum puncto ponitur in iis locis, ubi in eodem sensu duplices versus sunt, & dubitatur, qui potius eligendus sit.*

ANTISTES, in fin. 17. post *antistes pudicitia* adde: *Apud Fabretti. pag. 694. n. 150*. Vestis sacrum antistiti prædilectum *Helianorum*.

ANUS, i, in fin. adde: *Ablat. anus utitur Scribon. comp. 227*. Hoc medicamento perundit interius anus.

ANXIGUSUS, a, um, adject. quod molestum & incommodum est. *Cal. Aurel. tard. l. 3. c. 7*. Quod est dormituri anxiosum.

APELLUS, in fin. adde: *Proper. l. 1. el. 2. v. 23*. Qualis Apelles est color in tabulis.

APOLIO, in fin. 48. 149. post *explicativus* adde: *¶ Singularis est locus Cic. ad Att. l. 5. ep. 1*. De Oppio factum est, ut volui, & maxime quod DCCC aperuisti, h. e. ostendisti te daturum, si urgeret; quod ex simili loco *Ejusd. ibid. epist. a*. arguitur. Ait enim: De Oppio bene curasti, quod ei DCCC exposuisti.

APHRISSA, f. herba eadem ac dracontea. *Apul. de herb. c. 44*.

APISYON, lin. 2. 13. pro *metatium* corrige *metatium*.

APISON, i, n. herba, alias isatus. *Apul. de herb. c. 69*.

* APO

- * **ARCTOPHYLLUM**, *l. n. Arctophyllum*, herba eadem ac *apocryphum*. *Apul. de herb. c. 104.*
- ARCTOUS**, *io fin. addit: Sen. Oedip. v. 606. Arctous eives.* *Id. Herc. Oet. v. 1665. addit.*
- ARCTURIUS**, *io fin. addit: § Est etiam herba, quae alias arcton dicitur. Plin. l. 27. c. 3. V. supra Arcton io Appendix.*
- ARCUS**, *col. 2. lin. 17. 18. post ardeum addit: § Olimena metathepha uox est apud Met. l. 3. Arcum moum ex ipse uigor attendit, & oppulo formato, ac uerius rigoris emittente rumpitur.*
- ARDEO**, *io fin. addit: Atque habemus preterit. subiecto. ardeor in fuisse. Protr. Ardeum l. 43. Quid ista fulidum arboris sacri lites attitit arderit.*
- AREAE**, *io fin. addit: col. 2. lin. 17. post arceps sum ego addit: Gril. l. 12. c. 30. de geometriarum figuris loquens.* Plenum est, quod in duas partes solam lineas habet, quae latam est, & quae longam quibus sunt triquetra & quadrata, cuius non area sunt, sine altitudine.
- AREFACTIO**, *io fin. addit: § Partem arefactionis apud Plin. l. 2. c. 1. Alii latus glebas arefactionis struunt parietem.*
- AREFACTUS**, *io fin. addit: Cels. l. 3. c. 37. add. § Polii.* quod *Arefactus* falsam magnitudinem aequat, arefactum in duas portiones diuidendum est.
- AREOPAGUS**, *io fin. addit: Hoc etiam apparuit ex uerbo uenitio Ennii apud Parr. de L. L. l. 6. c. 3. quem Scalliger ita feliciter refutauit. Areopagum ex de re uocant petram.*
- ARGENTARIUS**, *io fin. addit: § Argentarius absolute idem est etiam argenteus facies. V. Maritimum Protr. Ardeol. pag. 249.*
- * **ARGUMENTUM**, *l. 1. fin. addit: § herba, aliter mercurialis. Apul. de herb. c. 82.*
- ARGUMENTUM**, *io fin. addit: § Argumentum est etiam id quod Galli uocant ormes perlatas, & Mousi dei Silius antich. Tom. 23. pag. 18. de Rejane, arma parolone. Plin. l. 36. c. 3. add. 12. Nec Sarcos, atque Batrachum oliderit conuenit, qui fereat templi Odauiae portibus incluserit. Negata inscriptione, hoc tamen alio loco & modo usurpauit. Sicut etiam etiam in columbarum spiris inscripta nomina eorum argumente, lacerte atque ranae. Nempae lacertam Graeci *argis*, vel *argis*, & ranam *argis* uocant.*
- ARGUTE**, *io fin. addit: Cito in Brut. c. 31. Ut aliquid dicere possunt argutus.*
- * **ARGYROS**, *l. 1. fin. addit: § herba, aliter mercurialis. Apul. de herb. c. 82.*
- ARICIA**, *lin. 5. post Silia Aricis finit addit: quae idem uidetur fuisse ac uetus Aricum, quod memorat Plin. l. 2. c. 15.*
- ARIDE**, *io fin. addit: Alii legunt arida.*
- ARILINUS**, *io fin. addit: § Arilinum oraculum quid uocauerit ueterum, intelligi potest ex Geil. l. 3. c. 30. Ex Frete, Plauti Comodia, doctus uerus exsuperiorum, ut huiusmodi quatuordecim oraculis arilinis. Nunc illud est, quod arilinum responsum magis liti dicitur: Peribio, n. uox fecerit in faze, uapulo. Videtur autem oraculum sua responsum arilinum dolum fuisse, quemadmodum certatim dicit Quintil. l. 1. c. 10. non conuictus argumetatione Sticorum, uel dilectum, quasi arilini gemocernu ferociter. Ad ambiguitatem tamen assenti Jouis Ammonis, cornuti trident, respiciet etiam pectus huiusmodi estiam. Narrat enim Seneca, ad Elm. l. 4. v. 194. Jovi Ammonis templum & simulacrum cum capite arilino constitutum, quod idem angitur, quia satis eius uolentia sunt responsa.*
- ARIONTUS**, *lin. ult. post 346. addit: & Propert. l. 2. el. 26. v. 18.*
- * **ARIS**, *ides, l. 2. fin. addit: herba apud Plin. l. 12. c. 16. add. 12. Est & aris, qui in scripto uenerit, uicinis aris, minor tantum, minoribus folijs, & uicinis radice, quae tamen oluae grandis magnitudinem implet.*
- * **ARITHILLIS**, *ides, l. 1. fin. addit: § herba eadem ac mercurialis apud Plin. de herb. c. 82.*
- ARMANTUS**, *col. 2. lin. 17. post arcton librum de. addit: § Teratium, de Nubis mulieb. c. 3. loquens de libris. Nec in armatum iudicium admittitur, & c. inter legitimum, inter sacrum, & ut non dicimus, inter conuictum librum non recusat. Hebrei enim diuinos librum in secundo tempore in quodam armario seruabant.*
- ARMO**, *io fin. addit: § Partem armarum apud Ouid. Met. l. 12. v. 215. Deuotio quo simul ardet, Armandique modo.*
- ARMUS**, *io fin. addit: § Pro herabo hominis usurp. Lucan. l. 3. v. 131. Inuaditque manum, quam protinus*

- illa restet. Enne frid, totaque simul deuenit ab armo.*
- * **ARNON**, *l. 1. n. Arnon*, herba eadem ac artemisia. *Apul. de herb. c. 8.*
- * **ARNOGLOSSA**, *l. 1. n. Arnoglossa*, herba eadem ac arnon atque plantago. *Apul. de herb. c. 1.*
- AROMA**, *lin. 6. post praetium iaspere addit: Apul. in Florid. pag. 105. Elencus. Membra omnia aromata perspicua, l. 1. c. aromatis.*
- AROMA**, *lin. 2. post contraria addit: Arma uicem instituta uidentur in auctoribus, cum aris aliquantulum daretur, quod plaustra grauis aris eo uero succummodum faceret. Idem. l. 3. Oligin. c. 13. Interest in loquendi uis inter pugnas & aram. Nam pugna est, quod pugna propter rem creditur, quae dum redditur, statim pugna auertitur. Arma uero est, quod pro re laesa sed contra de emptis ex parte datur, & postea compleretur. Est enim arma complenda, non auferenda: unde qui habet aram, non reddit, inquit pugnas, sed desiderat plenitudinem. Et dicitur arma a re, pro qua traditur. Lin. 3. 1. post pigora spozatorum addit: Plin. l. 19. c. 1. red. l. moris aram uocat id, quod veluti pignus pretii numerari modum datur, ut paulo post apud occidant.*
- ARRALIS**, *io fin. addit: § Duellus, in Fest. l. 1. c. 10. ap. lep. 3. Ex errati uel peruersi domat astio pascucentibus preparatur.*
- ARROTANS**, *io fin. addit: ab huius. arrotis, circum torquent, idem ac rotans. Sicut & epirot. l. Quis foliores, arrotanti talem pulum distingat uicemmodum d. c. talem uicem.*
- ARS**, *lin. 3. post aliquod addit: Domitius ad Terent. Andr. l. 4. dedit per trigones ab ars circius, alii ab ars aro, hoc est oblectum ars, dicitur, unde Latium ars autis, l. c. ueridit & apte copulandi ratio.*
- * **ARSELLA**, *l. 1. fin. addit: § herba, aliter argemonea. Apul. de herb. c. 31.*
- ARSIOMETICUS**, *l. 1. um, addit: ad Arsinum, Cilicis oppidum, pertinet. Plin. l. 36. c. 21. Cotes Cilicis ex oleo & aqua pollet, ex aqua Arsinotica.*
- ARSINOUM**, *l. 1. n. n. speculum fuit monumentum, quod Ptolemaeus Philadelphus Arsenos uocari uis eademque uariis pectus caruit. Plin. l. 36. c. 21. Hoc obeliscus fuit in Arsinos pectus a rege, munus amens in conjugem eandemque sororem Arsinum.*
- ASURA**, *l. 1. n. in lemmate Apul. de herb. c. 118. habet: Ad eruram stomachi, h. e. ad uisum uendandam. Deinde alia affertur uapua uisus auctoritas, quae Latini domum non esse equidem arsurum, cum minime innotuit quoniam & cupi status ut illius lemmis addit.*
- * **ARTEMIDIUM**, *l. 1. n. herba, aliter dybannus. Apul. de herb. c. 61.*
- ARTHRITIS**, *io fin. addit: De-Basilium Moragae in epist. ad Polcaum in Exer. II. Fitritum, pag. 142. legalem cenet iactatulo arthriti, seu arteriarum, uicemque arthriti & uicemque Caducum, praemagis editione, & 3 Fitritus iactatulo amano uti recedere. Non enim arthriti locum habet inter uita cetera, quae hoc in loco a Fitritio memoratur, quaque ad thoracem, pulmonem, asperam arteriam, ad summam ad peritaurum membrum amittunt. Arthritis primus dedit Iocundus in sua Fitritii editio, quod postea in Arthritis commutatum est. Schneiderus habet grauidulo arthriti. Videtur erudit, quidam reuocandum ut. V. Grauidulo in Appendix.*
- ARTIFEX**, *io fin. addit: Propert. l. 2. el. 31. v. 8. Artifex iocet, l. 1. c. summo artificio elaborat.*
- ARTOPTA**, *io fin. addit: In supra allato Iuuenalis loco loquendum praefecto est: Salua ut artoptis reuerentia, primum quia omnes amano eod. & praecipue editione artoptis habent, quae respa ueris erat distribuendo paxi, ut nunc secunda caribus praepositis (aduenit enim est & artoptis uis dicitur) tumetiam quae iam ut uerit praecedere possit aliquantulum uerbis dicitur. Sed tamen, & uerit, hoc quod ut uicemque quidem reuocando reuocando. Adde locum Plin. l. 1. c. 10. Decima odore part Tauri si in haresco fuit reuocata, facit artoptis, uel pitoris.*
- ARTUS**, *io fin. addit: Nihil facienda est hac Phedri sequitur, nam uapua Appendixe fabula non sunt, ut jam notat, o Phedri pecto, sed a Burmanno ex antiqua editione, qui fabula illa prius oratione scripta existebat, pro arbitrio auctoris non reddita, ut magna ex parte interpolata fuerunt.*
- ARVALIS**, *le, & quae sequuntur omnia, de per me licet, sunt enim pejus nimis & in quodammodo filia. Antiquorum porro reus uoluntibus non inapudum fore credendo, si paulo maiore de Fratibus Arualibus ipse attulero, deinde gradibus. Cajetan. Maritimo, qui integre opus de*

[illegible]

[illegible]

ARVALUS, i. m. arvarum. Deo qui saturatus fuisse creditur. Inscript. apud Martinium Fratz. *Argent.* pag. cxxx. Deo Arvalo Saturo. See. Commodus Valer. V. S. L. M. Id. *Ibid.* Dñi patris Hurcalt, Apellini, V. S. L. M. Id. *Ibid.* de hoc summe disserentur *Ibid.* pag. 112.

ARVISTUS, lin. 3. pro ecl. 7. 14. 71. legu ecl. 3. 2. 71.

ARUNDO, col. x. lin. 15-156. post Var. lat. c. 18. side:

¶ Arundo in textura est pectus ex arundine, quo discriminatur fila, ne confundantur. Ovid. Met. l. 6. v. 33. Stomachum sacrorum arundo.

Stamen saecundum urondo.
ARUNDULATIO, lia. 2. pro *Farr.* l. 2. R. R. c. 1. corrige
Farr. l. 2. R. R. c. 2.

ARX, lin. 4. post $\delta\alpha\mu\eta$ add: Diffa est auctor Farrone de
L. L. l. 4. c. 33. ab $\alpha\tau\epsilon\mu\epsilon\sigma$, quod ita ut locus munitioni-
bus urbis, a quo facillime possiet ureari hostes; sed verius
hujus vocis notatio est ab $\delta\alpha\mu\eta$, per metathesin $\delta\alpha\mu\eta$, nam
propria & primaria ejus notio est summus & excelsus lo-

ARYTHMUS, *a*, um, *adj.* o *irregularis*, & ab = privat. h. *e. rithmo* carens, *Mortion. Capell. L. 9. pag. 318. edit. Gro-*

IN. Alia tempora sunt, quae enrythmice nominantur, alia quae arhythmica. Geotius sic legendum monet pro arhythmica. Quod vere significent tempora arhythmica, facile ex ipsa rythmi significatione intelligitur; est enim ad verbum *rythmo carentia*, vel, ut ipse Capellus ait paulo post, ea, quae ubi nulla omnia lege consentiant, ac sine certa ratione conquirent.

* ASBESTINUS, a, um, adject. ex asbesto factus. *Compot. in Liriofex.* Cum lumpalibus decem asbestinis.

ASCARIUS, a, um, lin. 3. part in *Propomide* add: ¶ Ex
hujusmodi lacu prodit etiam fluvius dictus Aescerus,
cujus nomen Strabo l. 14. pag. 999. edit. Altonae. a
quo, et alia multa, sic id quoque mutatas est *Virg.*
qui *Georg.* l. 3. v. 169. illum ascantem, & equis trans-
mittendum nemini. Adde *Plin.* l. 5. c. 38. sed. 40. Po-
lica singi, ut quoniam Aescarium.

ASCENDO, in 6m. add: ¶ Participia ascendurus et ascen-
dendus apud Tibull. l. 4. el. 3. v. 12. Quo etiam Aha-
des Dana ascendurus Olympum. & Cæsar de bello civ. l. 5.
c. 76. Ascendendus est mons.

[illegible]

ASCIDIOLA, n. l. *Isidor. l. 19. Orig. c. 19.* Ascus ab astu-
lis diffi, quas a ligno eximit, caput diminutivum nomen
est seriolu.

SCLEPHODSTON, in *Am. adu.*: Sed locum attentione legendi apparebit, non pharacii, sed homini comen esse ut *Scalopod* in vitam resuscitet: sumpit aut: *line Scalopod*, medicamentum demonstrat, alia die mortuus *Scordio* & *Tharistio* & *Asclepodoto* vita rebuscitator. Si tamen cum *Parcellio* velis esse pharacum quoddam, eae non ille *Succidum* & *Tharistum* sus locis porrit, & interpretatus est, cum non minus quam *Asclepodotos*, pro pharacis debeant agnosci?

ASCLEPION, i. n. panis heri genus siccum, quod Asclepius, seu Esculapius suam suam Panaceam appellavit. *Plin. l. 25. c. 4. sed. 14.*

SCRIPTUS, in Sm. addo: ¶ Ascriptus midas dicitur is, qui extra ordinem & lex adlocutus est, ut commodis fruat, labore caret. *Comprid. in Alex. Sec. c. 13.* Jurju-
rando deinde se contrahit, ne quum ascriptum haberet, ut annotat remplicitas gravaret.

SELIUS, cognomen et praenomen sempiternum addit: *SELIUS*.
Translatio significat prout hominum praesens ad Mithram
venit. *Therionem*, in hoc s. *Rithorem*, *Ex*, aselle, facit
ut non culcitrae, nec in hordeo aliam, sed paleam; famem
et conficiam, et tibi gravi onere ponderis, per antus in-
digabo et frigore, et cibum potusque, quam Therionem capiet.
SIA GENES, in 1. edit. in fin. addit: *Nonnulli Leu-
tici* cognomen habent *Altinger*. Inscriptio vero Roma leu-
tici in Monumentis Scipionum, edita vero in *Ephemerid.*
Florent. ann. 1778. oct. 136. habet *Altinger*que: Cornelius
L. F. L. N. Scipio. *Asagener*. *Comatut*. *Amorru*. *Gna-
tus*. XVI. *H*ae veteri Latine denominationes susceperunt

SINARTUS, in f.n. add: ¶ *Asinarii* pro convivium dixerunt Christiani apud Tertullianum. *Apolog.* c. 16., & add: cent. c. 11. crimine, ut ibi ostenditur, ab Iudeis trahebatur, qui odorare caput asinum fœno credebantur, vulgata u. *Tugot.* *Abol. fœb.* 5. c. 4. fabula. Locus autem Tertullian. *Apol.* c. 16. sic se habet. Hoc forsitan improbandum, quod intus calidiora omnium peccatum bestiarumque asinarii tantum cullos.

ASINUS, lin. 3. post hoc addo: Fulgent. Mythol. l. 3. c. 9.
Asinus aureus.

LSINUS, col. t. lin. parvuli, post diem unquam vidē-
 able: Cicero, *Att. 1. 4. ep. 3.* Scio te voluisse, ut me an-
 num germanum fuisse, & a. stupidum, qui quāvis
 non feci, nec tabularia esse intellixi. † Translatō signi-
 ficat corpus humanum ut illudicem procreare. *Paulin.*
Nolan. carn. ss. v. 637. Sic fortis nimis mortificans a-
 num suum.

ASISINAS, *atis*, m. *di Asistri*, cives & incolae Asui, ur-
bis in Umbria. Inscript. apud Marinum *Asqr.* *Atvol.*
Asqr.

pag. 237. Bonum eventum municipio, municipibus, & locis Asiaticis quos T. Virgilius Primitivus Lib. Campanus Vivit Aug. 5. C. L. D.

ASOTOS, in a. edit. lin. 3. pro *serm* lege *zoon*.

ASPER, in fin. addit: *¶ Asperi pro asperi per syneresin apud Poetas videtur. Virgil. 2. Ec. v. 379. asperi sentibus. Sciron. compos. 180. Aspro hincis evoluit manus. Pallad. de insit. 6. 47. Cantores septus asper salamus fetus.*

ASPERE, in fin. addit: *Sollit. de republ. editio. 1. c. 1. Perasimus quique asperire refovere patitur. Cic. Att. l. 2. epist. 12. Non destitit de nocte asperire loqui.*

ASPIPIO, in fin. addit: *¶ De robis inanimatis adhibere etiam pro vergere in aliquem locum. Colum. l. 2. c. 2. Tabulatum quod aspiet meridum.*

ASPRETUM, in fin. addit: *Grat. cynege. v. 121. Aspreta modis qua clauditor arbor.*

ASSENTIUNCULA, in fin. addit: *qui tamen vocem adhibet in numero plurali.*

ASSEQUOR, in 1. a. edit. col. 2. lin. 18. post *ferme* addit: *qui addit: ¶ Perulare aut illud Cie. Ferrin. 3. c. 57. Quid ergo? Rationis istam diem quomodo assequer? Asconius explicat, quomodo accurret ad diem? que scilicet est operi cuncta faciundo erat praestituta.*

ASSIMULATUS, vel ASSIMULATUS, a, um, adjectivum idem ac assimulus. Cui. Theod. 6. 12. 2. Qui inanimatos consularum emendatissimos atque assimulatos venientes.

ASSIMULO, in fin. addit: *¶ Particip. assimulandus apud Cie. de invent. l. 1. c. 18. Simile ex specie comparabili, comparabili autem ac conferenda atque assimulanda natura iudicatur.*

ASSULTUS, in fin. addit: *Tacit. Agr. l. 2. c. 31. Assultibus & velocitate corporum aut in prelio.*

ASTERION, in 1. a. Antiadventus, velum, non Asterion, ii, sed Asterion, i, cuius ante declinationem huiusmodi nominis, quoties denotat famam Peloponnesi, aut nomen Argonautis, ac propterea tunc masculini, non neutri generis esse, quod minime admodum fortissimum.

ASTIGO, in fin. addit: *¶ Particip. astigendus apud Plaut. Cist. 3. c. 48. Continuo in facie astigito pedes meos, pedes percutit.*

ASTRIFER, in fin. addit: *Fal. Flacc. l. 4. v. 378. Non simul astriferas profert mortibus umbras. Martial. l. 2. epigram. 18. v. 1. Quem (Timaeum) prius astriferus Cylaricus ore habuit, A. ore, quod postea inter astra una cum Cautore positum fuit. Igitur hoc in loco astrifer aut, qui fertur ab astra, non qui astra fert.*

ASTRITES, in 1. a. edit. post *reterens* addit: *eodem ac Asteritis, quam visus.*

ASTIGUS, a, um, adjectivum. Iustitiae. Teidor. Orig. l. 1. Antioris ab astra ductus, quam exlo astra natus.

ASTUPEO, in fin. addit: *Ovid. Met. l. 3. v. 418. Astupet ipse sibi. ¶ Traditur etiam rebus inanimatis. Stat. Theb. l. 2. v. 83. Tum stertens lectus, possensque Manibus arva, Et ferrugineo nemus autem, ipsaque tellus Rixatur patmine retro.*

ASTUTUS, in 1. a. edit. post *postea* addit: *Cic. ad Fern. l. 3. epist. 1. Quid est quod me astutorem cogit. Lin. post. post Augustina addit: de Civit. Dei.*

ASTYANAX, in fin. addit: *¶ Frigidus est iocus Martial. l. 2. epist. 6. Miratus fueris cum prica torrensium multum, In Priami cyathos Astyanidis lectus, A. c. l. c. 1. c. 1. Priami primum recordetur, tamen vinum in eis contentum hinc novum.*

ASTYDANIA, a, f. filia Ormai, v. Ormenis.

ASTYLUS, i, m. A. v. Unus ex Cantauris, qui augurio valens fratres monuerat, ea bellum adversus Lapethos tuerantur; sed exorto inter nuptias bello ipse sibi tumens una cum Neco Cantaurio fugam arripuit. Ovid. Met. l. 2. v. 107. Astylus illis stat motantia vulnera Nasus. Ne fuge & Hercules, inquit, servaveris areus.

ASTYTRYPHON, i, m. quoddam fronsis genus. Apud de herb. c. 35.

ATERANNON, i, a. herba quicquam apud Plin. l. 12. c. 17. add. 44. Circa Philippum ataramon nominant in pungi suo herbam, qua falso neatur: terram, qua in macro, in unum quidam ventus affluit. Dalechampiur, aliquo censat, hanc herbam usquam omnino grivem fuisse, et non vero cicerone, sicut & torrensium, ex male intelligit Theophrastus loc. l. 4. de caus. plant. c. 14. satis ridicula a Plinio confecta fuerit. Herodorus tamen Pliniam a tam supine negligentis culpa purgare conatus est; quam vero falsiter, iudicatur erudit.

ATHENIPPUS, i, a. est sollyrium apud Scribon. compos. 46. & 37. Rhodius tamen suspicatur Athenippum dandum esse, ab sedibus nempe Athenippo.

ATINA, in fin. addit: *¶ Hanc tamen illam ipsam urbem esse existimus Geographi nonnulli, qui olim Venetia forendiens provinciae caput fuit, quaque ab aliis Fedonum, ab aliis Hannonum, a plerisque Utinum, ob sententiarum de ejus origine varietatem, ducunt, a nobis vero Udine. Quamvis enim Plinius l. 3. c. 19. Atinam inter oppida enumerat, quae iam interierunt, ac urbe tamen vicum fassum non negat; ut revivente post ea tempora videretur, nonneque valde peritissimum, quod postea, ut plerisque contigit, paululum immutatum est, cuius penultima ex longa brevis facta sit. Ita Morcellus in Inscription. pag. 359. qui se huc opinione alio accessione testatur, quod angustius vatem edificiorum reliquis oppidum vetustum, & Romano more extrudum declarat; eo propterea in finis exemplaribus librorum modo Atina scriptum esse ait, respondendumque Utina, & hoc modo dabit urbis nomen efflorescent.*

ATLANTIGENA, a, m. & f. ex Atlante genitus vel genita. Vet. Poeta in Anthol. Latin. Burmann. Tom. 2. pag. 364. Mensis Atlantigenae dibus cognominis Maje. Maje enim fuit Atlantis filia, quae mensi Majo nomen dedit, ut narrat Ovid. Fast. l. 3. v. 104.

ATQUE, in fin. post *aut* addit: *Libri quidem vulgari habent atque neque, sed atque deducunt. Ergo atque repertum ne neque, quae duo Codd., quae illi per manus habuit, ut praefertur; alii omnes at neque. Ideoque frustra omnino hic Porcellum ac hoc loco novum particulae atque usum aliter conatur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

ATRIUM, in 1. a. edit. post *Lexic. Antiq.* addit: *¶ Memorari terra debet atrium auditorium, locus nempe publicus auditoribus attributus. Cic. Agrar. l. 1. c. 3. At hoc etiam requiritur homines, conspectus patrumque, facient, ut in atrium auditorium potius, quam in triclinis, aut in comptis auditoriantur.*

vera Joann. Zoocras. Anad. l. 24. c. 9. Imperato Justiniano, h. c. circa dimidium saeculi VI. ovis Lombycum a Monacho quondam ex India in Graeciam translatum fuisse, ac tunc primum apud nos inter omnia animalium opus, totumque artem artificum innotuisse. Hoc de leopardo omnino est abnotato Camilli Silvestri ad t. 66. int. 1. Jacevolis, ubi pluralis verbi & minimus argumens ostendit artem multo notissimam fuisse Lombycos, quippe quod respondet illi Ele, quod nos oryxus, hircum vero illi materia quam brachia, brachine est cupeccole somniamus.

* BOMONICE, m. iux. Aquinas, & Boetius ad, & Boetius. t. 10. sic dicti adolescenter apud Lucanum, quod patientia plagarum ad Aram Diana costabant. Hygin. fab. 26. Ad Lucanum Diana translati est, ubi sacrificii consensu adolescentem verberibus verberabat, qui vacuabat heremum, qui esset superbius contumelias, qui plura posset verbera sustinere. Adde Lactant. ad Sint. Theol. l. 2. n. 439. qui tamen Graece scribit.

BOVA, l. 19. p. 131. post Microb. loc. cit. adde: ¶ In illo Juvenal. sat. 1. c. 16 § itaq. Agave Eoam taceat placuit elidomiae porce, E magno erare deum: sed more sistere Exiguae procul ois iurat fides lineae. Solis ara Dea maribus patet. Minerva Quasque trita intelli coanilla interpreti arbitrat, qui in Albano celebrabatur, collegio & Demetrius imitato, ut narrat Sueton. in Domit. c. 4. Bonum autem dicit putant, quod hoc Minerva sacra ita celebraret, ut sacra Bona Dea, portae sicut cetera & vivo illis: sed contraria ritu, amicitia sicut feniola, et in Bona sacrificii exultabantur mares. Hac vero de sacerdotibus Minerva in monte Albano commode intelligi nequeat, cum dimissis duos procul fuerat Minerva & Cybele cultus, praeter miam praedicam praedicam Domitianum, etiam malum principis nullum super ea de et etiam extitit monumentum, denique ibi tantum instituitur a Domitiano collegium & Minerva dicatum fuerat, ut edicti eximius venenatione, et semper ludas, superque notatum ne portatus certantem, ut ait Suetonius loc. cit. Alii eadem dei voluit de sacris ipsi Bona Dea, quae tunc temporis Romae privatae et sollicitudine colerent, et falso existant in Jo. Ant. Papius ad Titul. l. 1. c. 16. §. 1. Unde vero qui ex explicat, hanc acceptum? Cum cultus et mens exhibita potius, quo alio quavis monasterio fieri huius loci interpretationem dederit erudit, non putamus illi sacra fuisse simulata. A verorum Bona Dea sacrorum parodiam ridiculam ab impiis hominibus in orgii privati peractam, ad irridendum potius religiosum, quam in ejus honorem inventam. Cassius, si vane, Juvencus locum, & mecum statim profecto, si sequentes etiam verus attente perlegeris.

BOVUM, in fin. adde: ¶ Bonum aliquando more latipolonia interpreti, & eulatiem latitiam significat. Apul. Met. l. 10. Scitatis, quid bonum? valeret familia. (Quemadmodum arce contrario l. 1. c. 4. Aute solutio dicere aut jubet, quid, malum? feret.) BOVAS, l. 1. post F. 2. loco adde: Non. l. 1. n. 231. dictum putat a die clamo, pugna, quod coherens sit & procelluosa.

* BORIOTIS, idem, f. idem ac borealis. Priscian. in p. 17. Ast alia Oerens puta borealis adit Suetonius, h. c. genus insula Albani & Hiberia juxta plagam borealem.

BOVYSTHENES, l. 9. post otio obijcia adde: ¶ Bovysthenes fuit etiam equi Adriani Imper. in quem extitit epigramma in Anthol. Lat. Burmann. Tom. II. pag. 483. Bovysthenes Alaeus, Casareus volutus, Per aquas & paludes, Et tames Etrusco Volare qui solebat.

BOVYSTHENIUS, l. 1. pro Dryasem lege Dryasem.

* BOTRYGDES cadem, eadem que botrytis. Sic ex sententia Cl. Morozzi legendum notat Geticus & Schneiderus apud Papii. veter. l. 1. c. 11.

BOTULUS, l. 10. post bene farror te pinguis adde: Noa ita, sed interiore botulus Psychicorum vocat intentione cibis luxuriosis farta, exteriore vero distenta libidine viretre.

BRANEUM, in fin. adde: ¶ Translatum Terrullian. ad mart. c. 3. Bonum agnoscit alicuius esse, in quo braneum agnoscit substantia posita in eis, gloria in saecula saeculorum.

BRACATUS, l. 3. post Bracati Alibi adde: Cic. in Pison. c. 13. Bracate equitationis dedecus. Bracato equo est cum hominibus a latrone braccati Gallorum.

BRACHIALIS, in fin. adde: ut apud Papii, in Aelianum. c. 7. Torquem brachialium habet miles.

BRACHIALIUM, in fin. adde: ¶ Brachiole videntur esse vna quodam in utroque latere eorum. Papii. veter. l. 1. c. 15. Minus adit et sequas ex vena, quae pons natus in dextra & sinistra, ubi brachiole conjunguntur, & figura sit, cum armis platur. Quibus vero armis est in causa, de brachiole singulis mittitur, quae vna pons natus interior, ubi centurus, id est musculus brachiales sunt.

* BRACHIOLE, in fin. adde: musculus brachialis apud Papii. veter. l. 1. c. 15. V. supra Brachium in Appendix.

BRACHMANE, l. 10. post. Apud. c. 42. adde: & ab Ammian. Marcellin. l. 23. c. 6. & l. 12. c. 1. Eam, suppressio omine, describit inter Cast. l. 1. c. 9.

* BRANCA, m. f. idem ac extremus par. Fet. Aut. de l. 1. m. apud Goet. pag. 310. Branca lupi, branca uris.

* BRATHY, m. iux. adde: herba apud Plin. l. 24. c. 11. Herba sabas, brathy appellata & Græci, duorum generum est. Apud. de herb. c. 53. Scribon. compos. 136. habet generum brathy.

* BRAXE, eorum, f. Idolor. Orig. lib. 19. c. 34. Braxe calcamentum comodum erat, aut tragulem cotari. Quodam deducunt a brax, quon vocem V, ubi a brax, quod crepitet inter eundem.

BRILIS, l. 10. p. 110. post fabre nota adde: & l. 1. c. 16. Breve libum.

* BRITANNIS, idem, f. idem ac Britannia. Priscian. in p. 17. c. 377. Aut alia Oerens juxta herositas adit Suetonius, h. c. insula Britanicae ostia cerunt. h. c. insula Britanicae, omnia Albani & Hiberia.

BRITANNIUS, in fin. adde: ¶ Britannicus fuit etiam cognomen vultorum Britannum, ut Silius Claudii Imperatoris ex Messalina, quem primo Germanicum, mox Britannicum appellavit, ut patet ex Sueton. in Claud. c. 27. tum etiam Imperator Commodus. Lampid. in Comm. c. 2.

BRUTUS, l. 3. post Fert. 20. c. 17. adde: Brutus angulus apud Plin. l. 1. c. 10. locum quodam fuisse vocat apud populum Brutus.

* BUEGNA, m. f. Dea apud Romanos, quae bonum gerere credelatur. Augustin. de civit. Dei l. 4. c. 34. Sine Segesta reges, nec Balana boves, mollia sine Mellone, poma sine Pomona ab eo vero Dea multo felicius acceptum Hebraei.

* BUGILLO, ovis, m. herba eadem, quae vulgo lugule, est agnae capras appellatur. Marcell. Empir. c. 1. Bugil. adit. m. iux.

BUGLOSSA, in fin. adde: Recen. Simonen. v. 111. Capraris atque apium, lugulosae junctur vna. Emul. Mocer tamen primam syllabam corrigiit in caput, de lugulosa v. 1. Lugula bovis Graeco sermone lugulosa vocatur. Et in v. Vnam potum, quo sit mactata lugulosa. Sed non imitatus.

* BULBUS, a, um, adp. a Graeco Buli consilium. Palam Jupiter, & bulus Falas, quon consili publi praesides in omni apud syphem, de unq. d. dicitur, p. 109.

* BULLESCO, m. a. p. Arpel. de morac. mundi c. 2. cum manibus suppledit, p. 10. alit extollit, & quæ ab equo bullent. h. c. in bullas alit, elollit.

BUTES, in fin. adde: ¶ Albus fuit Butes Telamonis & Zeuxippi Eretrani (corroge Apollon) fluminis filius filius, Atheniensis, de quo mentionem facit Hygin. fab. 14. ¶ Fast alius Pallastus filius. Ovid. Met. l. 7. c. 300. ¶ Item armer quidam Anchir. Virgil. Æn. l. 1. c. 649. ¶ Albus deaque fuit Butas Trojans a Camille in proelio occisus. Virgil. Æn. l. 1. c. 690.

C

* CABALLEO, ovis, m. idem ac equulum. Papii. veter. l. 1. c. 30. Equulei, id est caballinus maris. Suet. qui putat hunc esse hypocaustum.

* CABALLUS, in fin. adde: ¶ Caballus fuit etiam cognomen Romanum; hinc ludus in ambigam Martialis. l. 1. c. 24. c. 16. qui Galileum habuit suis, & ignum Ponsi vicerat Sextium Caballum. Ledit qui stolidus procastite, Non est Sextius ille, sed Caballus.

* CACATORIUS, e, um, adp. et conrario ventri idoneus. Campol. in Libothex. Fulcrum castorum.

CADAVEB, l. 1. post praecipue hominis adde: a cadendo deducit Hieronym. in Math. c. 14. c. 28. quoniam & apud Graecos vana significat cadere.

CADUCUS, l. 16. post e. de Pronis adde: ¶ Caducus ignem vocat Senec. natur. quist. l. 1. c. 13. quodam genus fulminis imbecill, quod cito interiturum est, quon non ex solida materia oritur, nec in qua possit consistere, ac propterea simile videtur fulguri.

CALIBUSQUE, a, um, adjct. *Commodum, intrus.* 40. *Calibique Doctus Isais. A. e. qui caestis lumine praeditus arcanis profert.*

CALIO, lin. 8. post *calendi* substituit addn: *¶ Hactenus Forcellinus exempla attulit de metallis tantum, sed usurpat etiam de gemis, de vitro, & de marmore. Hist. l. 17. c. 9. Dicitur ad calidam gemam. Id. lib. 7. c. 16. Vitrum aliud fatis figuratum, aliud argenti melle calidior. Id. de muretole marmoreo l. 36. c. 5. Ab oriente celavit Scepas.*

CALICARUS, in 2. edit. lib. 11. pro *Colonicum* lega *Colonicum*.

CESARIANUS, lin. 10. 11. *Sunt etiam Cesariani, — qui est de Cesarina, hae res mutanda: Cesarini etiam & Cesarianae dicuntur officiales Praetoris Cesaris, qui & Caesidicenses vocantur. L. Prohibitionis, & L. Defensionis Cod. de iure Fisci lib. 10. Los vero excentores, nuncios, fideles interpretes Alciatius L. Final. Cod. de Fidei. De his Cyprion. epist. 84. Cesariani quocunque vel prius coeque fuerant, vel nunc confecti fuerint, confitebantur, & vendi in Cesarianis possessionibus decipere solentur.*

CESARES, in fin. adde: *¶ De caibus etiam usurpat Grot. cratangi. c. 373. Discretaque collo Caesaris, non peaa nimis, non frigens illis Impatiens.*

CESIO, lin. 2. pro 1. c. 13. lege *c. 13.*

CALMIUS, in fin. adde: *¶ Societas in Appendix.*

CALAMARIUS, in 2. edit. lib. 3. pro *de cultis* lege *de cultis*.

CALANAULES, in 2. edit. lib. 3. pro *de cultis* lege *de cultis*.

CALAMETUM, in fin. adde: *¶ Hic Forcellinus ictionem Generali recepta, & calameta male interpretat fragmenta arundinum, cum potius vin hac, si ejus notationem sequi voluerit, interpretanda esset locus culmum coaditus: praeterea improprie coherens culmorum cum arumetis. Frustra igitur est Lexicographus noster, nam cum Schaefero legimus culmum pro calameta. Calameta quippe sunt partes alicuiusque, ita appellata ab antiquo calce, Grave enim, quod liquam aridum significat, fortasse a nre ardeo. Lucilius apud Sert. ad Encl. 6. v. 11. Scinde, puer, calam, ut calcas. Hinc Brundisius Del-Bene in sua Columellae versione recte appellat calametas accumi. Si placet, comparemus loca Palladius & Columi, qui eandem rem praeferebant. Pallad. lib. 15. 6. Statim post putamenem parmentis densa a vineis, & rubi, & impugnentum formosior omne tollatur. Colum. c. 10. Ubi vineam deputaveris, accum lignorum, virgureque facto.*

CALAMINTHA, in 2. edit. lib. 3. pro *de cultis* lege *de cultis*.

CALATHUS, in fin. adde: *¶ Etiam pro ipso flore calice usurpat. Colum. l. 10. n. 99. Calathique virentis illa castis. A. e. veidgiant quid est annui panis, ita vertit dicit. Del-Bene Adde Avion. ephyl. 14. v. 31. de rois. Ridentis calathi pitefuit honorem, Prodena inclius tenens densa caroti, et Adde. Incept. epist. de rois 1. 3. Teoria non totum calathi praefecit nrhem.*

CALCEARIUS, a, um, adjct. ad calceos pertineas. *Farr. de L. l. 3. c. 36. Quamvis taberna, nil venit vinum, a vino vinaria, a creta cretaria, ab oqueo oquearia dicitur: & oqueo in omni vocabula, ali caru vasi, carinar, ubi pellic, pellaria, ubi calcei, calcearia dixerunt, non laquearia, pellicuina, rubrica. Hinc apparet immitate Varronis tempore fuisse vocabula carnotis, pellaria, calcearia, licet illi potest recte dici potius, quod tamen ne posteritibus quidem temporibus usurpatum fuit in Serpithus Latinis.*

CALCO, lin. 15. post *calcare* dicitur *calcare galtham* laicis adde: *Sunt qui patet hic calcare pona pro pedibus calcare, quemadmodum sapo tollit galtham more gallorum, ita etiam accipit dicit. Del-Bene, qui locum Columellae vestire Italia accipit.*

CALCULATOR, in fin. adde: *¶ Sed in assignanda vocum huiusmodi significatio errorum Grammatici omnes, eoque secuti Lexicographi, cum calculator non sit tantum erit, quem calculatorum appellabant veteres, sed et etiam, qui puton litteras docebat, quod neque a Grammaticis, eoque a Lectatorum scriptoribus animadvertum est. Isidor. Orig. l. 1. c. 3. Primordia, inquit, artis grammaticae littera communi notantur, quas librarii & calculatores arserunt, quorum disciplina velut quidam artis grammaticae inflexa est. Marcellus autem de viis. Inscript. Latin. pag. 177. opinatur singulis in calculis litteras singulas per se proponit, quas multis modis componerent, et ita syllabas & verba conficeret. Hac vero significatio admittit.*

sa, multo melius coherent allata supra *Ulpiani* verba. **CALCEUS**, in fin. adde: *¶ Est etiam nome ponderis. Audi. de ponder. apud Goet. Agrar. pag. 312. Ponderum pars minima calculus est, qui constat ex granis sicch duobus, & apud quosdam siliqua pensante, qui tribus granis bordel declinat in pondere. Duo calculi ceratium faciunt. Quatuor calculi, alii duo ceratium, oleum reddunt.*

CALDIUS pro **CLAUDIUS** peculiariter diffus est imperator Tiberius Claudius Nero, non a potu calidus, sed quod mero frequenter inalesceret, & calidus potator emet. *Sueton. in Tib. c. 42. In castris, sive etiam tum, propter asperum vini aviditatem pro Tiberio Biberius, pro Claudio Caldius, pro Nerose Nero vocabatur.*

CALENDARUM, col. 1. lin. 2. 15. post tit. 7. leg. 6. adde: *¶ Transite Fertilium, de solibus mulier. c. 9. ad fin. Graecorum cotes calendarum capendunt. A. e. universum dnum cenum quasi in mima ariela appendunt, circumferunt.*

CALENUS, lin. 6. post *Tu dicit* usum adde: *¶ Absoluto substantivum more, vino scilicet intellectu. Fin. l. 12. c. 6. ad l. 1. Iusta his propati tolebat Calena.*

CALIGA, lin. 16. 17. post *caligat* habere adde: *¶ Tertullianus de cor. mil. v. 2. speculatoriam absolute possit pro caliga speculatoria.*

CALIX, lin. 1. post *calicem*, *scaphus* adde: *Farr. de L. l. 1. c. 17. Calix a calice, quod in eo calix pult apponitur, & calicum eo habentur. Festus. Calix quod in eo calicum bilatur. Macrobius vero melius ut l. 5. c. 11. Cylis potali genus est: non una littera immutata calicem dicitur.*

CALIPETALON, i, a. herba eadem ac quinquifolium. *Apul. de herb. c. 1.*

CALIPIDES, lin. penult. pro *Cum illa lege Cum illa*.

CALIPIDE, lin. 21. 122. post *id*, *fluentem* adde: *¶ vel potius quod pulvere, & c. molliter fluentem, quod est proprium natium.*

CALIGUS, lin. 7. 1. post *alibum* adde: *¶ qui potius gutta illa alibum in vitello, quae facile in calidum durescit.*

CALVINA, in 2. edit. lib. 3. pro *de cultis* lege *de cultis*.

CALVIO, in 2. edit. lib. 3. pro *de cultis* lege *de cultis*.

CALVIO, in 2. edit. lib. 3. pro *de cultis* lege *de cultis*.

CANA, a, u, lectus brevis & prope terram, a *Graco* *quasi* humi. *Isidor. Orig. l. 1. c. 11.*

CANERA, lin. 21. 121. post *nomine* enumerat adde: *¶ Alibi navigii, qui eodem fere modo describit, nomen habere Camaritarum gentem. Pontii arcolum, aut Raurin, ad Dionys. perieges. 8. 700. Eorum mentionem facit Ptolemaeus in perieges. 1. 462. Avion. in descript. orb. c. 116. & Apollonius. Marcellin. l. 12. c. 8.*

CAMESES, in 2. edit. lib. 3. pro *de cultis* lege *de cultis*.

CAMPANUS, vel **CAMPANIUS**, a, um, adjct. ad campum pertinet, idem ac campestris. *Innocent. de exil. lib. 1. inter. aut. ter. agrar. Goet. pag. 139. Si in campestris locis hac exa fuerit. Id. ibid. pag. 140. Si in campestris locis fuerit.*

CAMPANUS, lin. 7. post *fontido* videtur adde: *¶ Hinc idem Cui. contra Aul. l. 1. c. 2. habet Campanum supercilium.*

CAMPICELLUS, i, m. diminutiv. *voce campus*, parvus ager. *Innocent. l. 12. de litteris. Et nota iuris expon. later. ordior. ter. agrar. Goet. pag. 112. Sic se autem campicellum habent.*

CAMPICULTOR, oris, m. qui campos colit, agricola. *Campol. in Lithoe.*

CAMPICOLUS, i, m. diminutiv. *voce campus*, parvus ager. *Campol. in Lithoe.*

CAMPANINA, atis, a. herba eadem ac ros maritima. *Apul. de herb. c. 79.*

CANGLUS, in fin. adde: *¶ Canem tamen non iam apud Salvios, sed apud Coltas Maris comen fuisse probat Marcellus de stil. Inscript. Latin. pag. 11.*

CANA, in fin. adde: *¶ Habetur etiam singulari eum apud Festum in Canephora. Canephora mulier appellatur, quae fert canem, id est qualem, quod est eum genas.*

CANALIS, lin. 28. adde: ¶ Est etiam instrumentum olearium; quod tamen sit, prorsus ignoramus. *Colum. l. 11. c. 50.* Oleo autem conficiendo molia utiliores sunt, quam trapezunt; trapezunt, quam canalis, & solea.
CANALICULUS, in fin. adde: ¶ Est etiam in triglyphis cavitas inter stellas, Italice *scanalatura*. *Vitrut. l. 4. c. 3.* Triglyphorum latitudo dividitur in partes sex, & secundum regulam ad normam easdem imprimatur.
CANCEREMA, in fin. adde: Omnes editiones *Vegetii* habent *canchremata* cum adspiratione. Si oculus id vulneris instansibilis redditur, & ut mulomedici dicunt, *canchremata* fecerit.
CANCERMA, atis, n. idem ac *canchrema*, & *cancer*. *Veget. l. 4. c. 19.* Refrigeratoria melle ad *cancromata*, & plagas, vel famies ad cicatricem reducendos uteris. Sic habetur in edit. *Schneideri*, vulgo vero ad *cancromata* plagas; quia immo etiam superius *canchremata* in *cancromata* mutandum videtur.
CACO, in fin. adde: ¶ Particip. *cacandus* apud *Audi. Priap. carm. 70. v. 4.*
CANDELA, lin. 11. post *adspiratione* adde: forte ejus notatio deducenda est ex candore luminis. Lin. 15. l. 16. pro l. 3. c. ult. lege l. 2. c. ult.
CANDELABRUM, lin. 4. post *humile* adde: *Vitrut. l. 7. c. 5.* inter monetas picturas ponit candelabra adicularum sustinentia figuras.
CANDOR, in fin. adde: ¶ Candor est etiam virtus orationis. *Quintil. l. 10. c. 1.* Nec indignetur Herodotus sibi equari Lyium, cum in narrando miræ jucunditatis, clarissimique candoris &c. h. loc. indicat pulcritudinem illam, quæ ex perspicuitate narrandi oritur, & fidem simul facit historie.
CANIS, lin. 30. post *genere effertur* adde: ¶ Canis feminino genere effertur etiam cum de masculo agitur. *Audi. Priap. carm. 71. v. 5.* Vicini canis huc subinde venit, Nidorem, puto, prosecuta fumi; Quæ libamine mentula comesto. Tota nox mihi liti rigendo. h. e. arigendo.
CANITIES, lin. 10. post *morosa* adde: ¶ Tribuitur etiam animalibus. *Ovid. Met. l. 1. v. 137.* de *Lycaone* in lupum converso. Fit lupus, & veteris servat vestigia formæ: Canities eadem est. Canities h. loc. est color cinereus, quem referunt villi lupini. Hinc *canis* apud *Hom. Iliad. l. 20. v. 334.* ubi *Scholiast.* *canis* interpretatur *capillus*, h. e. cinereus.
CANIPA, æ, f. idem ac *canistrum* a *canum*, vel a *canis* *Græcorum*, quod idem significat. Hæc vox legitur tantum in *Inscript. Fratr. Arval. n. 30.* Deinde pueri *canipas* contingunt, quæ per caloros domos suas misorunt. *Martianus idig. pag. 396. & 397.* probat per hæc vocem nihil aliud significari posse quam canistrum; his enim veteres in convivis & sacrificiis utebantur, ut fruges et res ad sacrificium pertinentes ferrent; mos vero tangendi canistra probatur etiam ex *Demosthen. ad fin. oration. contra Androtem*, ubi ille ait, sacerdotem solere *canistrum* *capillus* *canis* h. e. tangere *pelles* & *canistra*.
CANNABETUM, lin. 3. pro *ara lege areæ*.
CANTABRICUS, in fin. adde: ¶ Apud *Veget. l. 3. c. 57.* legitur *Cantabricus* succus, h. e. furfuraceus, ex cantabro derivandus, sed lechio ibi fluctat, & quidam legere malunt *Tunc cantanum aquæ*.
CANTHARUS, lin. 1. post *genus poculi ansati* adde: Sunt qui putant, hujusmodi nomen originem trahere a quodam Cantharo inventore & officio, ejus meminist *Pollux Onomast. l. 6. tegm. 96. pag. 623.* *Athen. l. 11. c. 6.* & *Plin. l. 34. c. 8. scd. 19. n. 25.* Cantharus *Seyonius*.
CANUS, lin. 21. post *excessu lupi* adde: Hæc loco *canus lupus* non idem est ac *senex*, sed potius cinerei coloris, qualem referunt lupi ejusdemque matris.
CAPETUM, in fin. adde: *Ammian. lib. 22. c. 4.* Toilemdque pabula jumentorum (quæ vulgo disitant capita) & annuum stipendium grave. h. e. quod nunc nostri milites vocant *rozzioni*. *Cod. Theod. l. 7. tit. 4. leg. 7.* Milites capium petere jussimus. *Ibid. leg. 13.* Species capium, annonarumve ex horreis proferatur. h. e. capium pro canionem.
CAPILO, lin. 1. l. 3. pro l. 11. c. 37. lege l. 37. c. 17.
CAPILLUS, lin. 30. post *toric capille place* adde: ¶ *Capilli cedentes* h. e. retro abeunt, & refugii a fronte ut in senescentibus & senibus. *Plin. l. 3. epist. 6.* Signum ætatis senem statim: rari & cedentes capilli, lata fronte, contrada facies.
CAPITANEUS, æ, um, adject. præcipuus, principalis. *Audi. Inscr. rei agrar. pag. 270. Græc.* Quæ litteras singulas in terminis invenies, quæ capitaneæ sunt, non fun-
 dorum, sed rationis terminum ostendunt.

CAPITOLIUM, in fin. adde: ¶ Verone etiam fuisse Capitoliū apparet ex *Maffei Hist. Veron. pag. 107.* ¶ Christiani scriptores Capitolla dicere omnia gentium templum. *Prudent. contr. Symm. l. 1. v. 632.* Et quascunque solent Capitolla claudere larvas.
CAPITULAIJA, orum, a. libri sine tabule, in quibus populi capita, ejusque census descriptus erat: libri dei *censu*, libri della *capitazione*: *Inscriptio Romæ reperta* atque edita in *Ephemer. Florent. ann. 1756. pag. 124.* ubi quoque etiam a *Marcello* de *stil. Inscript. Latine. pag. 319.* T. Flavio Aug. libi Eusemonii, qui fuit ab epistulis, item Procurator ad Capitularia Judiciorum fecit Flavia Aphrodisia Patrono & Conjugi benemerenti. *Inscriptionem* hanc illustravit *Lamius*. Eo anno, quo Christus natus est, Augustus totius imperii descriptionem, & capitum exactionibus quoque annis, atque etiam sub Tiberio facta est. Eusemones igitur (homo *Græcus*, di *buona figura*) qui Augusti Libertus erat, eidemque ab epistulis, erat etiam Procurator a censibus Judiciorum accipiendis, liberosque seu tabulas, in quibus census illi descripti erant, curabat, deus propterea Procurator ad Capitularia Judiciorum; Procurator o *Fittore* a *risuere* il *censu* *imposto alla nazione Giudea*. Titulum posuit Flavia Aphrodisia, quæ illi primum in servitute, tum ab eo manumissa, ejus tandem uxor. V. *Procurator*. ¶ *Marcellus* loc. cit. opinatur, Titum Flaviū Capitularia exegisse, tributum scilicet drachmarum duarum, quod, Vespasianus vius, Julai quatuordecim Capitolino juri pendere cogebant, quemadmodum in templum Hierosolymorum undique antea mittebant; ut etiam apud *Cic. pro Flacc. c. 28.* videre est. Vox tamen hæc liberos seu tabulas, de quibus diximus, certe significat, quocumque demum tempore hæc Judiciorum capitum exactio inducta fuerit, & quacumque ipsa fuerit. Hinc apud *Medii* *Ævi* Scriptores *Capitularium* & *Capitularia*; quibus vocibus idem liber significatur, & ad alia hodie attributorum genera refertur.
CAPPA, lin. 2. post *lucis litteræ* adde: *Auson. edyll. 12. de lit. monoyll. Græc. & lot. v. 26.* *Cappa* fuit quondam *Beotia*, nunc *Latium*.
CAPRISIO, æ, n. a. vocem caprinam imitor. *Anonym. Neveletii fab. 19. v. 7.* Sic procul, hædus ait, caprisas gutture falso. *Quidam* legunt *caprizas* eodem sensu.
CAPSARIA, æ, f. ancilla, quæ in capsâ servat res domine suæ. *Inscript. apud Murator. pag. 599.* Asia *Livia capsaria*.
CAPSULO, as, a. i. in capsâ claudo. *Campl. in Lithæox. CAPULUS*, in 2.º edit. lin. 20. pro *carm. 57. lege carm. 24.*
CAPUT, col. 3. lin. 17. l. 18. post *pernumerationem* *est* adde: ¶ Non una est interpretatio verborum *Cic. ad Att. l. 15. epist. 26.* Item de illo *Tulliano* capite libere cum Cascello loquere. Parva res est, sed tu bene attendisti; nimis callide agglutur. *Caput hoc Tullianum idem Cic. libid. epist. 29.* vocat *Tullianum semitsem*. De Tulliano semisse, inquit, M. Axianum adhibebis, ut scribis. Quare cum semissis dimidium ejusdemque rei partem significet, *Tulliani capiti* nomine indicari videtur dimidium pecunie fenori data. h. e. dimidium totius, in *merci* *dei capitale*. At vero cum in re *utaria semissis* dimidium sit usque centesimæ, il *sei* *pei* *cento*, putarunt nonnulli capiti nomine, quod postea *semissis* appellatur, significari a *Cicerone* non jam dimidium ipsius pecunie in fenore occupate, sed dimidium ejus pretii, quod pro fenore pendebatur, quod *Cicero* rem parvam dicit. In fin. adde: ¶ *Caput Africa* fuit *Rome* vicus quidam, in quo *palagii* presentem habebant, ut probat ex *Inscription. Martini Fratr. Arval. pag. 423.* *Palagius* a *caput Africa*. h. e. a vico, qui appellatur *caput Africa*.
 ¶ *Caput obscena* metaphorâ pro vetero usurpat *Microbi. in Priap. v. 31.* Voret profunda flos lubricum caput. *Id. ibid. v. 36.* Vapum sonante meritis caput luto.
CARCERARIUS, ii, m. carceriere, carceris custos. *Campl. in Lithæox.*
CARCHESIUM, lin. 28. l. 19. post (Hunc *Catulli* versum inter *Ævi* carmina invenio) adde: Pleraque editiones illum interserunt, auctore *Mureto*, post *vers. 235. Epithalamii Pelei & Thetidis*.
CARCINGMA, col. 2. lin. 9. l. 10. *carcantiū* *ulceris* agnoscit, ait *Forcellinus*, non imitandus tamen, nam vocem *carcantiā* inter barbaras ipse recenset.
CARCINOMATOSUS, æ, m. adject. ejus carcinoma. *Campl. in Lithæox.*
CARDAMINA, æ, f. herbe nomine apud *Apul. de herb. c. 20.*, qui Græcis etiam *Cardamon*, Italis *asturtium* vocari ait.

villatierique) dicitur. Attamen hac postrema verba unci inclusa deunt in quibusdam editionibus.

CAUPIO, in 2. a. edit. lin. p. pro *perdu legu perdu*.

CAUSA, lin. 1. post *siu* addit: *ad est*, ex quo, vel per quod, vel a quo, vel propter quod aliquid fit, vel fieri dicitur, aut acquiritur. Eius vocis etymon ignotum, aut saltem incertum est. Quiddam enim ex *causis*, alii a *ca* deducunt, nonnulli a *causo* seu *quinto*, h. e. *quarto*, vel ab *ais* *pro* *fuit* derivandum esse a *causo*; cetero jurisconsultum imperitus est credere, quorum *causae* quoque sunt, unde *causidici* appellatur.

* **CAUSATRIX**, *ion*, *g. Dig. l. 38. tit. 2. leg. a. §. 6.* O-mnis mali causatrix. Sed est tantum ex interpretatione, necque quam auctoritas. Hummeri verum, & verbi *causatrix*.

* **CAUSTICE**, *es*, *g. idem*, urens herba, quae sicut scelerata dicitur. *Apul. de herb. c. 1.*

* **CAUTELITAS**, *alis*, *g. idem* ex cautela, cautio. *Ennod. l. 1. ep. 1.* An forte contra me illam tuam cautelitate m-ritum esse derivandum?

* **CAUTEROMA**, seu **CAUTROMA**, *atis*, n. a. *cautis*, ulcus, seu vulnus a peccante caute factum. *Plin. Feder. l. 3. c. 47.* Quod remedium & aliis hujusmodi curat, & cauteroma.

CAVUM, *ho*, ult. post *spiritu* addit: *Pro foras adhibet Prudent. de S. Vincent. c. 10.* *Aperta fabrica muni, Cavus recedat & abibus*, Quae voce, quae grossa caret, Im-mota, cara, clausa.

CEDIVA, *lin. ult. pro Cels. l. 5. c. 18. n. 39.* lege *Cels. l. 5. c. 18. n. 39.* proterea *anabrevata* velim loco citatu in utraque editione *Leonardi Torren* possunt *cedi* pro *cedi*, quod postremum *Lincolni* ex textu recuperat.

CELEBER, in *fin.* addit: * *Celeberrimus* pro *celeberrimus* archaice scriptum apud *Caesop. in Lichol.*

CELEZ, *lin. 2.* post *vel* addit: a *Grecis* *zior*, *Durice* & *Soloe* *zior* equis *denotantur*, vel a verbo *zior* *impellere*, vel a *zior* *pabulo*.

CELESTITAS, in *fin.* addit: * *Celestius* fuit etiam *Dea So-* *phila*, quae a *Muriano*. *Capell. l. 1. c. 15.* in sexta *sub-* *regione* collocatur.

* **CELMIS**, in, *nu* **CELMUS**, *l. m.* *onus* ex *Idalis* *Daphylis*, nutritus *Juvie*, cui, dum parvus erat, & *Idus* & *almoludum* carui fuit. Sed cum postea vulgasset, *Jovem* aliquando fuisse *mortalem*, in *adamassem* ab eo *conversus* est. *Quint. Met. l. 4. c. 18.* Te quoque, nunc *adamas*, quondam *Idi* *divine* parvi *Celmi*, *Jovis*. Quiddam legunt *Celmo*.

CELTIS, *lin. 1.* *Item* *causa* *scilicet* *Ar. Delenda* *hac* & quae sequitur *omnis*, atque *ita* *metanda*... * *Petrus* *Leontopodium* pro *hac* *vocem* *significari* *etiam* *scilicet* *ge-* *ous*, quae lapides *inciduntur*, *descripti* *Inscriptione*, *est* *apud* *Gruterum* *pag. 329.* in *ojum* *lin. 13.* legitur *Mallesio* & *celis* *litteralis* *ulix*. Sed *ex* *Inscriptione* *recens* *figmentum* *est*, eumque *titulum* *Jacobus* *Inductus*, *patri-* *tricus* *Venetus*, *Sergio* *Poleus* *paratis* & *histrioni* *seculo* *XV* *pont.* *V. Miffelium* *in* *Art. Crit. Lapid. lib. 3.* *c. 4. col. 13.* & *109.*

* **CEMUS**, seu **CEMOS**, *l. m.* a *quis* *constitutum*: *planta* *quodam*, quae eadem *vulnere* *esse* *at* *leontopodium*. *Plin. l. 17. c. 1. col. 33.* Eadem *ex* *causa* & *ceros* *sicilicet* *a* *nohis*.

* **CENARIUS**, *li. m.* *auri* & *argenti* *expurgatorem* *esse* *conjur* *Guther*, *de* *offic. domus* *Aug. §. 9.* (refutatur tamen a *Reinero* *F. L. L. 3. pag. 616.*) quae *apud* *Mercurium* *nunc* *ut* *scholae* *fundat*. *Interpret.* *apud* *Gruter.* *pag. 1059.* *lin. 1.* *Hic* *juet* *omine* *matrona* *C. F.* *in* *pate*, *uxor* *Cor-* *nelli* *primitivi* *Cenariensis*, *Silia* *Porphyri* *primitivi* *ma-* *tratarum*.

* **CENOTAPHIUM**, in *fin.* addit: Sed *hac* *Pianorum* *decree-* *num* *decreta* *minut* *commode* *a* *Norizio* *appellata* *fuisse* *Cen-* *otaphia* *animadversit* *Marcellus* *de* *stil.* *Inscrip. Latina.* *pag. 376.*

CENTIMALIS, in *fin.* addit: *Hac* *eadem* *lib. 3. c. 13.* *dirit* *Centralis*, *at* *in* *edit.* *Schnekeri* *idem* *continetur*. *Videtur* *hujusmodi* *soma* *derivatum* *fosse* *a* *centum*, *quod* *a* *unio* *pango*, *est* *enim* *intrinsecum* *ad* *paracentum* *aptum*. *Hoc* *Gallus* *vocat* *truncat*. *Ital. li. frequenti.*

* **CENTONARIUS**, in *fin.* addit: * *Inscrip.* *qua* *ann. 1668.* *Idib. August.* *reperita* *est* *Pavati* *ad* *D. Petri* *Templum*, *et* *affirmat* *Solononius* *in* *Urb. Patavina* *inscrip.* *pag. 120.* *M. Janus* *Sabinus* *IV* *vir* *aditus* *potest.* *e* *lege* *Julia* *ma-* *nicipali* *patronos* *collegi* *centonariorum* *ed.* *Ex* *hac* *in-* *scriptione* *quidam* *putant* *hac* *se* *urbe* *issimide* *opelica* *viginti*. *Re* *vires* *fortasse* *at* *argumentum* *ab* *uno* *lapide* *sumptum* *subiecta* *filis* *est*. *Quid* *si* *enim* *aliunde* *depor-* *tari* *potuit*, & *hic* *eodem* *construere*?

CENTRUM, in *fin.* addit: * *Centrum* *est* *etiam* *forame-*

centrum, h. e. *positionis* *scilicet*. *Martini. Cap. II. lib. 2.* *pag. 190.* *Cito* *superioris* *vasis*, *aqua* *videtur* *plena*, *centrum* *apertum*, *et* *simul* *cum* *scilicet* *luna* *uniri* *aqua* *fluere* *in* *vas* *inferius* *incipit*, & donec *totum* *corpus* *ap-* *pareat*, *fluit*. *Sic* *semper* *legendus* *hac* *locus*; *et* *ex* *enim* *vitis* *adun* *ceram* *quod* *placuit* *enim* *exculpant* *quid-* *am* *Leontopodium*. *Centrum* *lingue* *est* *manubium* *for-* *mae*, *ut* *in* *clepsydra*.

CENTURIO, *lin. 13. 18.* post *distibutus* addit: * *Centurio* *autentum* *erat* *apud* *Ammian. Marcell. l. 16. c. 6.* *dis-* *tributus* *magistratus* *ille*, *qui* *vetrum* *manubiorum* *ca-* *ra* & *custodia* *demandata* *erat*. *Quamvis* *autem* *hujus* *ma-* *neris* *ad* *magistratus* *munio* *primum* *occurrit* *apud* *hunc* *au-* *thorem*, *qui* *scilicet* *IV. scriptis*, *acta* *tamen*, *ad* *for-* *tasse* *ipsum* *Augusti* *temporibus*, *institutum* *fuisse*, *optime* *pro-* *bat* *qui* *Ammian* *historiam* *illustrant*, *se* *de* *signo-* *rum* *uno* *estate* *hac* *notra* *scripturum*. *Hic* *igitur* *Centurio* *(qui* *postea* *Tribunus* *diffus* *est*, *at* *tandem* *Comes*) *medi* *per* *urbem* *cum* *militibus* *vagabatur*, *ut* *a* *veteri-* *bus* *monumentis* *dolus* *malus* *abstergeret* *evellereque* *proci-* *pui*, *se* *quos* *signa*, *quae* *in* *urbe* *frequentissima* *erant*, *frangeret*, *avelleret*, *asperaret*.

* **CEPHALOTES**, *es*, *m.* *expansio*, *capitulationis* *essentia*. *Cal. Theodor. l. 1. tit. 14. leg. 6.* Nequequam *Cephalotes*, *Hierarchus*, *Logographus*, *publicis* *fundibus* *denega-* *tis*, *nisi* *quod* *ut* *his* *quae* *exigenda* *sunt*, *vel* *xagistis*, *vel* *contemptis* *distulit*.

* **CEPOTAPHIOLUM**, *l. m.* *diminutivum* *a* *ceponio*. *Vox* *hac* *est* *at* *in* *Inscriptionibus* *apud* *Fabret. c. 1. m. 294.* & *Boldeti. pag. 246.* *Sic* *etiam* *legendum* *pro* *Ephitholium*, *quod* *purpuram* *dedi* *Muratori*. *Inscrip.* *pag. 561. n. 1.* & *Marcellianus* *ipse* *in* *Lexicon* *suum* *admitit*, *quod* *propter* *vo-* *cem* *expurgendam* *enim* *probat* *Martinius* *Fratt.* *Ar-* *chiv. pag. 18.*

* **CERASARUM**, *li. n.* *locus* *ceras* *conitus*. *Caesop. in* *Lichol.* *Cerasarius* *Mavris* *constitit* *in* *morem* *Polonium* *magistri*.

* **CERATUM**, *li. n.* *cerum*, *silicis*, *Graeca*, *latine* *latine*. *In* *posterioribus* *ceratum* *Graecum* *idem* *est* *at* *silicis* *La-* *tinum*. *Auctor. de* *ponder.* *apud* *Goes. Agrar. pag. 322.* *Ponderum* *part* *minima* *calculus* *est*, *qui* *constat* *ex* *gran-* *is* *rostris* *dantibus*. *Duo* *calculi* *ceratum* *faciunt*. *Quoties* *calculi* *sive* *duo* *cerata* *aliquem* *reducunt*. * *Et* *etiam* *ejus* *mentio* *apud* *Chalcid. l. 5. c. 10.* *et* *lib. 1. G. G. scribitur*.

* **CERCOPS**, *lin. 3.* *post* *recum* *addit*: *Vetus* *hac* *scribens* *nonnulli* *aliquod* *pauca* *est*, *maior* *enim* *ubi* *quod* *signi-* *ficat* *culpa*, *et* *cognomen* *est* *nomini* *ultra* *huc* *quodam*, *enim* *non*, *cujus* *plano* *aliud* *est* *etymon*.

* **CERDO**, *lin. 5.* *post* *Volcan*, *Bronchor* *decidunt* *dels* *quae* *sequuntur*, & *hac* *reponit* *Addit* *Perr.* *in* *fin. not. 4.* * *Cerdo* *enim* *primis* *temporibus* *dicitur* *non* *Christianus*, *ob* *ma-* *jo-* *rem* *eorum* *multitudinem*, *quod* *et* *pauperibus* *al-* *trif-* *que* *homines*, *viliusque* *artifices* *constabat*. *Jace-* *mus* *in* *fin. not. 4.* *de* *Domitiano*. *Atque* *vicem* *hac* *potius* *supra* *tota* *illa* *dicunt* *Tempora* *sextum*, *claris* *quibus* *al-* *iculis* *ultra* *illustrare* *semitas* *imponere* *&* *violare* *ausus*!

Sed *perit*, *postquam* *cardonibus* *esse* *timendus* *Ceperat*: *hac* *notat* *Lamarum* *causa* *madenti*. *Ita* *locum* *hunc* *in-* *tellexit* *Baronius* *ad* *An. Ch. 58. §. 5.* *Tiberianus* *Tom. II. Monum. Rector.* *Latini* *in* *lib. de* *erud. Apo-* *stol. pag. 90.* *Et* *sego*, *atque* *etiam* *Monachus* *de* *origin.* *Et* *enigmat.* *Christ. lib. 1. c. 1. §. 16.* *Vide* *etiam* *ad* *hanc* *vo-* *cem* *Encyclopaediae* *Methodicae*, *de* *Antiquis*. *Certe* *Jo-* *sephus* *(non* *alius* *aque* *veritus* *auctor*) *lib. de* *anti-* *quitate*, *hac* *habet* *c. 3.* *Qui* *(Domitianus)* *cum* *exer-* *ceret* *in* *nostrum* *dominationem*, *sobolemque* *tamen* *devoti-* *bus* *in* *nostram* *quae* *distinuit*, *statimque* *regnavit*, *et* *hac* *im-* *piam* *ma-* *nu* *adversus* *Domitianum* *tendit*. *Postquam* *vero* *ad* *persequendum* *populum*, *secutus* *domum*, *in-* *citatus* *est*, *tunc* *traditus* *se* *manus* *inimicorum* *leit* *perit*.

* *Longit* *et*.

* **CERINUSIUS**, *l. m.* *Nomen* *Galliarum* *proprium*, *cujus* *effigiem* *caerens* *habeant* *representabat*, *hinc* *enim* *illi* *nomen* *inditum* *fuit*. *Major* *nominis* *mentionem* *fuit* *In-* *scriptio*, *qua* *prope* *Pollentium* *Vagesenorum* *reperita* *est*, *quodque* *affert* *Durandus* *Durandus* *in* *opere*, *qui* *titulus*: *I* *Cacerius* *Pollentius*, *quod* *talis* *est*: *Deo* *Cerennio* *ser-* *vatori* *Fauscius* *venit*. *V. 3. L. M.* *Act* *de* *idem* *Joseph* *Franchi* *nell'antichità* *di* *Pollenza*. *V. Memoir. de* *l'Ac-* *ad.* *de* *Pollenza* *ann. 1805* *&* *1806.* *pag. 456.*

* **CERTITUDO**. *Vocem* *hanc* *Proclius* *vetor* *barbaras* *ad-* *numerat*, & *tamen* *hoc* *in* *loco* *pauca*, & *passim* *adhibe-* *re* *solet* *in* *vocabulorum* *emendationibus*. *Pro* *vero* *causa* *im-* *iteris* *adhibere* *enim* *est* *hac* *Ammianus* *auctoritas*, *nam* *opti-* *mae* *editiones* *enim* *hoc* *vocem* *minime* *admittunt*.

CIRCITER, lin. 2. post verba *Cic. Att. l. 1. 2.* usque ad 6. nom. de omnia, nam reditus ad sust. dependens. Hinc postposita aliter *Circus* cognata, unde probata est, quae accusativo casu jungitur; et ad tempus, numerus, & interdam ad locum pertinet. Ad tempus, nempe *Cic. Fam. 3. ep. 3.* *Circiter* Idem Scipio. puto, me ad Isonium fore. *Id. Attic. l. 1. ep. 4.* Non *circiter* Calendas aut in Formis arimas, sicut in Pompeiano. *Cas. l. 1. B. Gall. c. 5.* *Circiter* meridum exercitum reducit. *Rorat. l. 1. ep. 7. c. 47.* *Id.* *Circiter* horum. *Farr. R. R. l. 1. c. 10.* *Circiter* accipere hircos. Ad numerum *Cas. l. 1. B. Gall. c. 19.* Dies *circiter* quoddecim iter fecerunt. *Plaut. Mil. c. 1. 79.* Nem illic nocte est fortasse *circiter* tricenarium. Ad locum *Plaut. Circell. a. 2. 8.* Lona haec *circiter* mihi occidit. § Jape est adverbium, seu potius adhibetur sine casu more adverbii. *Cas. l. 1. B. Gall. c. 30.* *Circiter* parte tercia elatit. *Sallust. Cat. c. 16.* *Circiter* pari quota. *Farr. R. R. l. 1. c. 10.* Pulli *circiter* duobus mensibus sunt pinguis.

CIRCUS, in 6n. addit: V. *Thracicus* in *Appendice*.

CIRCUM, lin. 2. a verbo *Circ*, usque ad 6n. omnia delenda, & sic melius disponenda: *Cic. Attic. l. 1. ep. 9.* Volo circum villas nostras arera. *Id. Farr. a. c. 7.* Pratorem circum omnia fora sedari. *Id. 3. Attic. ep. 17.* *Circum* haec loca commorari. *Id. a. d. d. c. 39.* Terra circum autem in summa celestitate convertit. *Virg. l. 8. v. 60.* Illi indigne magis quam memorem montis *Circum* claustra fremunt. *Id. 1. Aen. v. 36.* Maria omnia *Circum* errare. § Aliquando etiam ad personam. *Cic. l. 9. Attic. ep. 9.* ad fin. Et eo qui *Circum* illum sunt, omnia postulantes, & bellum sefarium times, si qui *Circum* V. *Circus*: Sic *Tertull. Eun. 3. 33.* Proce, quem *Circum* illum sunt, manent. h. e. qui ad praeceptum sunt ad ministeria. § Significat etiam quosqueverus. *Farr. R. R. l. 1. c. 10.* Singulis amiribus addi parant, faciendum hauri quoddecim *Circum* hinc pedes & rempedit. § *Chorici*. l. 2. pag. 207. *Patach*, tale statuit discrimine inter *Circum* & *Airon*, quod illud raterator ad locum, hoc ad tempus; & si aliter inveniantur, licentia didum videri. Hoc tamem non nequeque verum est. Nam *Circus* refertur non raro etiam ad locum. V. § Nonnumquam adhibetur sine casu more adverbii. *Cas. l. 1. B. Gall. c. 10.* Ubi ex ea turri, qua *Circum* erant, operis iteri se posse confiri sunt. *Farr. l. 3. R. c. 14.* Hincque innotanda loca coelicarum, quae totum *Circum* aqua claudat. *Virg. a. d. v. 416.* Anna videt tota perorari litore *Circum*. *Gell. l. 12. a. 2.* Cause *Circum* unde diebantes. *Tacit. annal. l. 4. c. 72.* Aram *Amicitiae*, obsequio *Circum* Canari & Sejani commensurant.

CIRCUMCURSO, lin. penult. post *derantur* tertii addit: *Cic. l. 7. ad Fam. ep. 1.* Ut nostras villas obire, & simul mecum ludica circumcurrere possit.

• **CIRCUMDOLENS**, entis, participii, ad inquit *Circumdoleo*, *Circum*, ten. adque, vel ad omni parte angere. *Coel. Aul. acut. l. 2. c. 14.* Spiratio etiam *Circumdoleo* atque frequens.

• **CIRCUMFLO**, as, & s. undique, ex omni porta flui, vel addit. *Stat. Theb. lib. 11. v. 41.* *Circumflobus* Austris. § Translate & passivo. *Cic. l. 7. Farr. c. 41.* Ut hie ardu (judicium) ab omnibus ventis laetide *Circumflobus* posse videatur.

CIRCUMJECTUS, c, en, lin. penult. post *causa* addit: *Cic. de Divin. l. 2. a. 8.* Retulit quos ostentum, quod augis domi videri *Circumjectus* fuisse. h. e. videri *Circumplectus*.

• **CIRCUMJUVIUM**, ii, n. est locus, quem aqua *Circum*luit. *Mac. Iud. Orig. l. 26. c. 1.* ad fin.

• **CIRCUMPLYCO**, in 6n. addit: *Cic. l. 2. de Divin. c. 31.* Tum erat ostentum, si aquam videri *Circumplectus*.

CIRCUMVERSUS, lin. 1. pro a. 133. lege a. 143.

CIRCUMVOLVO, lin. 2. pro t. 284. lege t. 284.

CIRREUS, lin. 19. post *Cirra* addit: *Mosidum* appellat *Juvenalis* *Cirrom* Germanorum, quod illi capillis crebro lavare & sapone rutillare consueverant. Idem fore mos apud eundem *gaulis* exstitit, illi enim capillis oleo & praeritum multo oleo inteterat ad usumque usque.

CISALPINUS, lin. ult. pro *Liv. l. 47. c. 3.* lege *Liv. l. 27. c. 31.*

CISTUM, in 6n. addit: *Aulon. epist. l. 2. c. 6.* Vel *cisto* tripi, si placet, *Isidori*. *Virg. in catell. carn. l. 2. 3.* Neque ullus volante impetum clat *Naupho* proterito. § *Pitruus* *L. 10. c. 1. ext.* inter machinas notissime refert *cisto*. *Cisti* *Agaram* exhibet *Oliver* in *Marm. Flamin.* pag. 155.

• **CISSAROS**, i, f. vel **CISSARION**, i, n. herba eadem ad *chrysanthemos*. *Apul. de herb. c. 17.*

• **CISTON**, i, n. herba, quem *Apul. de herb. c. 98.* vocat *aurum* *heram* *nigram*.

CISTITIS, lin. ult. pro a. 17. a. 11. lege a. 17. c. 11.

• **CISIONIUS**, a, nm. adverb. a *Grecis* *κίσινος* *hedeis*. *Isidori*. *apud Maronem*, pag. 144. n. 3. *De Moeuribus* *Chiosio* *Dubitatia* *Castula* templum & porticu-vetustate colapsum denue sua se restituit.

CISTIBERIS, lin. 2. pro *Dig. lib. 1. tit. 2. leg. a. § 33.* rapone *Dig. lib. 1. tit. 2. leg. 2. n. 33.*

• **CITATIS**, lin. 1. post *celeriter* addit: *Cic. l. 14. ad Attic. ep. 21.* *Citatus* *verberis*.

• **CITHARICEN** 6dum *ausum* *decendi* *causa* a *Farr. L. L. l. 7. c. 33.* *Cum* a *thilie* & *canando* *thilia* *dictor*, quatuor, cor non a *cithara* *citharicen*.

• **CITICULA**, a, f. instrumentum quoddam medicorum, quo *chirurgorum*. *Isidori*. *L. 1. Orig. c. 11.* *Citacula* est, in qua *circumdata* *collyrie* *resolvitur*. *Erut* *non* *levis* nam *supra* *frangi* *potesse*, quam *resolvi* *collyrium* *facti*.

CITIENSIS, lin. 2. pro *nunc* *Citi* *legi* *nunc* *Lenonis* *sed* *Aranc*.

• **CITRUS**, a, f. *arbor* *apud Isidori*. *Orig. l. 17. c. 7.* *Hanc* *(Medicam* *arborum)* *Graeci* *αλφειν*, *Latini* *citram* *vocant*, quod *pomum* *ajut* *ad* *salis* *reli* *odore* *referant*. *Hac* *arbor* *omni* *pase* *tempore* *plena* *est* *pomis*, *que* *in* *ea* *partim* *aerba*, *partim* *matura*, *partim* *aduc* *in* *flor* *sunt* *posita*. *Et* *haec* *descriptions* *videtur* *esse* *adum* *ad* *citram*, *in* *6n.* addit.

CITRATUS, lin. 2. pro *arbitrari* *lege* *arbitrarius*.

• **CITRA**, a, f. *arbor* *apud Isidori*. *Orig. l. 17. c. 7.* *Hanc* *(Medicam* *arborum)* *Graeci* *αλφειν*, *Latini* *citram* *vocant*, quod *pomum* *ajut* *ad* *salis* *reli* *odore* *referant*. *Hac* *arbor* *omni* *pase* *tempore* *plena* *est* *pomis*, *que* *in* *ea* *partim* *aerba*, *partim* *matura*, *partim* *aduc* *in* *flor* *sunt* *posita*. *Et* *haec* *descriptions* *videtur* *esse* *adum* *ad* *citram*, *in* *6n.* addit.

CIAM, in 6n. addit: *videtur* *ex* *Grecis* *αλφειν* *descendere*, & *sursum* *significare*. *Certe* *magis* *hac* *probabile*, quam *illud* *Petri*. *Ciam* a *clavibus* *dictum*, quod *his*, quae *celere* *velociter*, *claudunt*.

• **CLANATUS**, ut, m. idem fore ad *clamat* *latine*. *Pauli*. *Not. de s. Felis*. *Natal. carn. a. 2. 139.* *Sed* *neque* *clamatus* *est*, *neque* *pulvis* *melan* *corpus*, *Sed* *simile* *aximae*.

CLANITO, lin. 10. post *impetrari* addit: § *Utriusque* *passive* *imperialiter* a *Liv. l. 1. c. 9.* *Thalame* *esse* *fieri* *clamat*.

CLANO, lin. 2. post *ad* *alta* *toce* *addit* a *clau*, vel *clau* *dictum*, quibus *autem* *cognatam* *est* *clau*.

CLANGOR, lin. 7. post *Liv. l. 1. c. 34.* addit & *Cic. Tuscul. l. 1. c. 10.* & *Sueton.* in *Domitiano*, c. 4.

CLANIS, in 6n. addit: *Quidam* *haec* *legere* *maius* *Claris* *cum* *Clavibus*.

CLASSIARIUS, in 6n. addit: § *Quoniam* *alibi* *de* *fabrie* *avaliibus* *apud* *verum* *antiquorum* *scriptores* *occurrit*, ita *tamen* *Classiariorum* *nominis* *significari* *etiam* *videtur* *ex* *Inscript. Mus. Feronian.* pag. 477. n. 10. *Conleg.* *Dendrophor.* *Et* *Clavuar.* *Nucentianum* *Aurelio* *Cannone* *Pranestini* *no* *patrono* *optime* *ser.* *comm.* *seri* *cant.* *Com* *enim* *in* *hoc* *Titulo* *Classiaris* *Dendrophori* *caputentur*, *in* *scillat*, *qui* *meturam* *ad* *clausum* *religendum*, *ornatum*, *edificandum* *comperant* *(V. Dendrophori)*, *videtur* *illi* *sec* *milites*, *neque* *remigat*, *neque* *naute* *fuisse*, *sed* *fabri*, qui *in* *Miseri* *navali* *laborant*. *Sic* *Glestorales* *diffinit* *&* *qui* *gladius* *faciunt*, *&* *qui* *gladio* *pugnant*; *sic* *Balitoris*, *qui* *ballistas* *faciunt*, *&* *qui* *ballistis* *missilia* *jae* *erent*. *V. Marcell. de mil. Inscript. Latin.* pag. 97.

CLAVATUS, lin. a. pro *interista* *lege* *interista*.

CLAUDIGO, in 12. edib. lin. 2. pro c. 42. lege c. 26.

CLAUDIUS, in 6n. addit: § *Claudius* *absoluit* *fuit* *Clau* *dictus* *Imperatoris* *templum* *in* *secunde* *orbis* *regione*, *quendam* *admodum* *habent* *optime* *Codice* *Vatic.* *in* *Descriptione* *Urb. Romae*, *qua* *Rufo* *vel* *Filzori* *tributor*.

CLAVIS, lin. 11. 12. pro § *Claum*, inquit *Fertus* *Ec.* lege § *Clavim*, inquit *Fertus*, *consecrator* *est* *multus* *esse* *donare* *ob* *significandam* *causam* *religandam*. *Sed* *potius* *ad* *traditam* *cori* *per* *familiaris* *causam* *pertinuit*. *Quae* *nam* *initio* *matrimonii* *dabant* *claves*, *ex* *divorcio* *facile* *ad* *more* *solebant*, quod *significat* *Cic. Phil. c. a. 48.* *Mimum* *illam* *de*.

CLAVUS, lin. 16. post § *l. 9. c. 48.* addit: *Clavum* *autem* *iatum* *in* *elypseum* *numero* *hebraicum* *esse* *opinitur* *Morcellus* *de* *Isid.* *Inscript. Latin.* pag. 25. § 48. *novamque* *pignus* *vateris* *causam* *religandam* *authoritate* *confir* *mat*: *Circumque* *ideo* *Circum* *appellatur* *essa*, *ut* *quod* *capita* *traham* *clavum* *parvi* *elypi* *figuram* *intener*. *Liv. vero* *pe. 133.* *post* *administratio* *addit*: *Sed* *clavos* *avaliis*, *seu* *potius* *elypsos*, *litteratos* *fuisse* *veri*.

veri similitudinem putat idem *Moresius* loc. cit. Nam, nisi hoc statutum, quid aliud tandem, clavis enumeratis, posteriori delicerent, praeter anorum, qui elapsi jam essent, numerum? Qua in re nihil compendi esse poterat, quod, quibus illi rebus, & quibus magistratibus responderent, minime proderent. Nota igitur aliqua temporis, nominis, numeris in eis debuit ac si ex clavis, sive clypeis annalibus annorum numerus colligendus erat, ex aliqua nota constare debebat, a quo potissimum numerus esset innotundus.

* CLEOBIS, it. m. *Kleobis*. *Cic. Tuscul. l. 1. c. 47*. Primum Argie (Cydippe vocat *Stoborus* *serm. 119.*) sacerdotis, Cleobis & Biton, filii praedicantur: nota fabula est; cum enim illam ad solemne & debitum sacrificium curru vehi jussit, satis longe ab oppulo ad fanum, morarenturque jumenta; tunc juvenes illi, quos modo nominavi, veste posita, corpora oleo perunctis, ad jugum accesserunt ita sacerdotes adveha in fanum, cum curru esset, ductus a filiis, precata a Dea dicitur, ut illis primum daret pro pietate, quod maximum homini dari posset a Deo: post epulatos cum matre adolescentes somno se dedidisse, mane inventos esse mortuos.

* CLEOMBROTUS, i. m. *Kleombrotos*. Adolescentem Ambraciotam, de quo ita *Cic. Tuscul. lib. 1. c. 34*. Callimachi quidem epigramma in Ambraciotam Cleombrotum est (adhuc extat hujusmodi epigramma, quod inter *Callimachi* carmina legitur *m. 24.*); quem ait, cum nihil ei accidisset adversi, e muro se in mare alioquin, iusto Platonis libro. *Augustin. de civit. Dei. l. 1. c. 12*. Iste potius Cleombrotus in hac animi magnitudine reperitur, quem fecit iusto Platonis libro, ubi de immortalitate animi disputavit, se praecipitum dedidisse de muro. Hinc *Oril. de eodem in Iovin. 495*. Vel de praecipiti venas in Tartara saxo, Ut qui Socratem de nocte legit opus. ¶ Alius fuit Cleombrotus Laedaeorum dux, qui suorum civium injuriam & ingravem notam timens, pugnam commisit in campis Leudricis cum Thebano Epaminonda, viduusque est. *Cic. Offic. l. 1. c. 24. a m.*

* CLIBANICUS, vel CLIBANUS, a, um, adjct. ad elibandum pertinent. *Isidor. l. 20. Orig. c. 2*. Clibanitius panis est in testa coctus. Est itaque is qui *clibanus* a Graecis dicitur.

CLIBANUS, in fin. adde: & *Tertullian. advers. Marcion. l. 1. c. 30*.

* CLINYCUS, in fin. adde: ¶ *Clinici* dicebantur Cypriani nati, qui dilato baptismo in infirmis & languore, aqua salutari non loti sint, sed perfusi tantum. *h. e. ad ipsos. Cyprian. epist. 69. ad fin.* Et tantum hos habeatur haeretici, ut inde venientes non interrogent utrumne loti sint an perfusi, utrumne Clinici an Peripatetici?

* CLÆLIUS, i. m. C. Clælius qui Albanis imperitans bellum contra Tullum Hostiliatum paravit. *Lic. lib. 1. c. 23*. Albani priores ingenti exercitu in agrum Romanum impetum fecere: extra ab urbe hand plus quinque milia passuum locant, fossa circumdant: fossa Clælia ab nomine ducis per aliquot saecula appellata est, donec cum re nomen quoque vetustate abolevit. In his castris Clælius Albanus rex moritur. *Atii legunt Cluilius, & Fossa Clutia.*

* CLONOS, i. f. herbae nomen apud *Apul. de herb. c. 3*. quam sceleratam, haterachion, & multis aliis nominibus appellat.

* CLOSTES, erit, m. *Klastes*, filius Arachnes, qui fusus in lamisio primus iocent, ut refert *Plin. l. 7. c. 36*. Nomen fidum a *κλῆσθ* neo, unde & alii Paracum Clotho nomen est.

* CLYBATHIS, idis, f. *κλῆβαθ*, sic appellatur herba quam dedit periculis apud *Apul. de herb. c. 31*.

* CLYMENE, in 2.ª edit. lin. ult. pro *Clymenem* lege *Clymenem*, nempe ut verus ibidem allati ratio constet.

* COACERVO, in fin. adde: *h. e.* acervis pecuniae implere.

* COACESCO, in fin. adde: ¶ *Translate Cic. in fragm. orat. pro Scauro edit. ab Angelo Majo ann. 1814. pag. 13*. Quam valde eam gentem (Sarmas) putamus tot transfusionibus coacuisse? *h. e.* improbiorem, sceleratoremque factam fuisse.

* COACTO, in fin. adde: ¶ *Coactio* est, ait *Veget. Veter. l. 1. c. 37*, lo animalibus passionis nomen, ex qua aegritudine diversa genera oaserunt, ideo sic appellata, quod ab injuria, vel labore, vel ex coactione coactant. *Id. ibid. c. 38. & 41*.

* COACTUS, a, um, in fin. adde: ¶ *Speciatim coacta* dicuntur cilia, quorum usus in bello ad tendendas turres. *Cæsar. de bell. Gall. l. 3. c. 44*: Atque omnes fere milites aut ex coactis, aut ex centonibus, aut ex corvis tunicas, aut tegmenta foveant. Hæc habentur in *V. Coctilia*, ubi male coherant cum antecedentibus, nam licet *Coctilia* idem si-

gnificent ac *Coacta*, tamen vix hæc suo loco ponenda fuisset.

* COEDIFICATUS, in 2.ª edit. lin. 1. pro *c. 13*. lege *c. 10*.

* COEDIFICO, in 2.ª edit. lege COEDIFICO. In fin. adde: Immo recte se habet *coedificari*, nam hic *Coctero* Martium urbi adungere, & novum veterem Campum, aqua inter Tiberim & montem Vaticanum plantare, edificare, ubi populus centuriata comitia habere posset; hæc enim extra pomerium fieri debebant.

* COACULATUS, in fin. adde: *Tertullian. de carne Christi c. 4*. Homo in utero coagulatus.

* COARMIO, onis, m. isdem armis utens, commilito. *Incscript. apud Reines. epist. 44. ad Daum.* Delicatus coarmio merenti fecit.

* COITON, lin. 1. pro *l. 25*. lege *l. 26*.

* COCHLIS, lin. 2. post *habentis* adde: ejus meminit *Plin. l. 31. c. 12. sed. 74*. In fin. adde: *c. 3. & 9*.

* COCINATORIUM, ii, n. coactio, refectorio. *V. Culina in Appendice, & Coquinatioris apud Forcellinum.*

* COCTILICUS. Quamvis *Forcellinus* non putet jure Latii donandum esse vocem hanc, eam tamen retinendam esse probat pluribus argumentis *Aul. Mém. de l'Acad. & bonis artis de l'Acad. de Turin ann. 1805-1808. pag. 410*. & seq. Eteim cum *Pertinacis* Imperatoris patria fuerit villa Martii prope Pollentiam in Liguria, Pollentia ipsi auctori videtur, *Pertinacis* patrem exercuisse tabernam coctilicam, in qua amphoræ, dolia, & alia hujusmodi vasa, quam coctilicam, in qua cilicia, vel ligna venderentur. Sed cum *Capitolin. in eod. Pertin. c. 1*. narret *Pertinacis* patrem filio nomen imposuisse, ex continuatione lignaria negotiationis, quod *Pertinacis* eam rem gereret; cupit vero 3. hæc habeat: *Pater ejus tabernam coctilicam in Liguria exercerat: patet coctilicis vitem esse ac coctilis, & pertinere ad ligna coctia, quibus utebantur Romani, ac fumum facerent.*

* COCTILIS, lia, 6. leg. 33. corripit *leg. 35*.

* COELEMMENTATUS corrige COELEMMENTATUS.

* COENACULARIUS, lin. 4. post *conduxit* adde: Non qui conduxit, sed qui protium locationis exegit, quique ideo *Graecè* *ἐνοικιῶν* vocabatur, nempe *ho* *ἐνοικιῶν*.

* COENATORIUS, in fin. adde: ¶ *Cenatorius* absolute est etiam locus coenandi fædus, coenatio. *Incscript. in Ephemer. Florent. ann. 1798. col. 422. I. O. M. Dol. Q. Publicius Modestianus & Claudius Cenatorius P. S. F. I. D. D. D. Coenaculum significatur Jovi Dolicheno præparatum. h. e. locus datus decreto Decurionum, ubi jovi cœna apponeretur. Jul. Capitol. in Pertin. c. 11. Ingressi, inquit, porticus Palatii usque ad locum, qui apud Sicilia & Jovis coenatio.*

* CÆNO, lin. 24. post *herbas comedendo* adde: ¶ *Translatè Plaut. Arin. 5. l. 85*. Eccestr coenatis hodie, ut dignum est, magnus malum. *Sueton. in Aug. c. 70*. Cœnat adulteria.

* COEŒ, col. 1. lin. xxviii. post *Ovid. Pin. Colum.* adde: immo & de Venero hominum congressu, ut ex sequentiis patet. *Ovid. Heroid. ep. 4. v. 129*. Nec quia privigno videar coitura noverca. *Curt. l. 5. c. 1*. Liberos conjugues cum hospitibus stupro coire.

* COGITAMEN, inri, n. idem ac cogitatio. *Tertullian. de Trinit. c. 6*. Necessaria hæc membra hominibus fuerunt, non Deo, quia inefficax hominis consilium fuisset, nisi eogitamen corpus impleisset.

* COGNITUS, us, m. cognizione, idem ac cognitio. *Apul. 9. Met. pag. 619*. Multarum civitatum obitu, & variorum populorum cognitu summam adeo virtutes cecinit. *h. e.* quod multas civitates obierit, & varios populos cognoverit.

* COHERENTIA, in fin. adde: *Macrobi. Saturn. l. 5. c. 15*. regionum coherentiam vocat, quam paulo post continentiæ dicit.

* COHILLIS POST COHUNDO corrige COHILLIS.

* COINQUENDA, 2. f. Dea nomen apud Romanos, eadem ac Commolenda, qua coquendis seu commolendis. *h. e.* minutatim cœdendis arboribus, qua in aliquo loco Diis sacro essent, præerat. *Incscript. Fratr. Arul. n. 43*. Vestæ Matri oves duas, item Adolædæ, Coinquende oves duas immolaverat. *V. Maximus ibid. pag. 209. & 310*. de hac Dea multis verbis disputantur.

* COINQUIRE, in fin. adde: ¶ *Particip. coinquendus in Incscript. Fratr. Arul. n. 43*. Arbores coinquende.

* COLAXES, is, m. rex Bisalturni, filius Jovis, & nympha Horæ, hujus mentionem facit *Valer. Flacc. l. 6. v. 48*.

* COLLACTANEUS, lin. 2. ¶ *Ulpianus* corrige *Paulus*.

* COLLARIA, in fin. adde: Certe *Priscian. pag. 390. Put-*

sch. collarium nominat, & id esse dicit, quod in callo

COLLETTICUS, *a*, *um*, *adj.* *αλλοττης*, id quod tanquam colla agglutinat. *Feger. veter. lib. 1. c. 46.* Et curabatur clysteris colletticis, ut foramina illa sanentur. Vulgo *collettici*, et *Germarus* coniecit legendum *colleticis*, quam vocem *Schoefferus* probavit, & in testum recepit.

* COLLETIS, 13, f. herba verbanacea apud Apul. de herb. 6. 1.

* **COLLICELLUS**, *l. m.* idem ac *colliculus*. *Aud. rei agrar.* pag. 245. *Goes.* Area in *bollicello* circa *viam*. *Addo* pag. 271.

COLLECTATO, in Sn. addo: 1. Pro amantissimo complacito
 duntaxat Agul. Mat. L. 5. pag. 500. Quidam. Dum Venarum
 collationibus securum operantur. L. lib. 3. pag. 132. O-
 dend. Nis & hujusmodi collationibus ad coeula lucu-
 usque pervenit agnus. 2. Translate de vitis crato-
 rum Quidam. l. 1. r. 3. Est alius coarctatus aris, et
 veris suis collatio. h. e. difficultas quaedam aris apte ex-

* COLUBUS, a, um, adjct. a Greco *serpens*, mutua; ita

vocatæ metum, eæ syllabæ deest, quod etiam cata-
lysm dicitur. *Maif. Theodor. de matr. c. 5.* Metrum Jam-
bacum sesarium colobon constat ex pentibus superius com-
prehensis, & pro sexto pede una tantum syllabæ ponit-
ur, ut est apud Horatium: Truhesque sicca machina
carbas. *Jd. c. 7.* Versus pentameter anapesticus colobon
fit ita: Taba terribilis proci ære sonare. *Mar. V. Bos-*
sch. Met. Hædæ. c. 12. *Idæ. c. 12.*

pag. 1366. rubrica: *quod melius cognoscitur* *colombus* *colubus*.
COLUBINUS, *colubus*, 18. 17. *quod cognoscitur* *colubus*.
columbarius, *colubus*, *modi*, ut *masculi* *Forcellinus* *locutus*
in *sepalis* significat, in quo *alibi* *reponatur*, et *totum*
etiam *tempore* *edificium*, *quod* *plurimum* *locutus*, et
acutus *calculus* *peristeritrophorum* *seu* *colymbarum*
agnis *similis*, *non* *sillarum* *prominentes* *cap* et *opercu-*
la *colymbas* in *suis* *latribus* *inducantes* *quodammodo*
referunt. *Ob* *maximam* *ignem* *inter* *se* *similitudinem* *hac*
edificia *colymbaria* *sui* *appellata*, *cujus* *exemplum* *habe-*
mus *luculentissimum* in *Colymbaria* *Livie* *Aut* *de* *tem-*
plum in *Via* *Appia* *seu* *1726*, et *G. Iovinianus*, *quod*
est *V. Antiqu. pag. 54. et* *1726*, *et* *de* *disquisitione*
de *colymbis* *et* *colymbis* *et* *colymbis* *et* *colymbis* *et* *colymbis*
Fruct. Atrol. pag. 672. apud *allatum* *Gorri* *epigramma* *in*
la *colymbis* *coquum* *supra*.

COLUMBARIUS, lin. 3. *Adjective. Ed. 1861.* *Columbarius* perior. Periphras. hab. ponit *Forcellinus*, et alii *Lexicographi*; nam et attestat legas *Forcellius* locum, qui primus supra ad V. *Columbarius* adducit, certe certius tibi constaret, vocem *columbarius* ibidem esse nomen substantivum, minime vero adjectivum.

COLUMBINUS, in fn. adda: ¶ *Columinus* venenum quidam fecit dices ex Suetonio, in Catig. c. 33. Columbo videtur, leviter tamen saucio, venenum in plagam addidit, quod ex eo *Columinus* appellavit. Sic certe inter alia venena scriptum ab eo reperitur est.

COLUMELLUS, in fca. add: A. e. versibus nostris amato-
rum, alludit enim ad Passerem Catulli, & ad Columbari-
um.

COLUMNARIUM, in *ss.* add: ¶ *Columnarium* videtur etiam fuisse locus astra urbem, in quo columnae, vel porticus columnarum suffulta publico sumptu constructa fuissent. *Fabrizii. Inscript.* c. 6. n. 93. Censio locum, qui est extra portam medianam loci. P. XLVII. c. in quo antea columnarium publicum fuit. Adde *Morator. Inscript.* pag. 371. n. 3.

COLUS, in fm. adda: ♀ Colus pro morbo colico dicit Seren.
Gammus. c. 31. v. 1. Cum colus, invisum morbi genus; in-
tima carpit, Serenus correpta terminatione & gessere &
modo, princeps tollat colus pro colico dicit.

COMBURE, in 6a. add: ♀ Traslata *Flora*. *Bull.* 3. 2. 22.
Nam mihi nimis calor comburebat gutturem, & n. vehementer saucularet.

* COMESUS, m, m. agnus comedendi, Isidor. Orig. l. 10. c. 1. Ab esu & comens mensis factum dicitur vocabulum.

COMETES, in *ſu. adla*: ¶ Cometæ, it. m. ſoit etiam pater Aſterionis, unus ex Argæonitibus. *Paſ. Flacc. l. i. v. 358.* Ceter Aſterion, quem matre cadentem Criſtatus geminoſiſſe natus amon Cometæ.

COMICUS, in fa. adda: ¶ Cunicum balneum pro Sâicini
Tartulîng. de unim, c. 30. Quod hoc Meandri (heretici)
balneum (baptisum substitutum) comicum erod. h. e. h.
Sâicini. h. Meandri poeta comici dicunt.

COMMACERO, in fin. adde: Secunda syllaba in Commac-
tate perueram corrigitur.

COMMANDOCO, in 6a. adda: § Particip. commeducta.

* **COMMATURESCO**, is, rai, esare, a-3: *maturari, tinguerai*, idem ac *maturare*. *Colum. L. 12. c. 45.* Est et illa probata compositio, ut cum mēia dura pauca alibi commaturerit, omēs jam defundatur. Ita legit Schrederus ex Codice Sangermanensi pro *maturerit*, quod dedit *Genetius*.

COMMEMORATIO, lin. 2. *pro benefici legi beneficii.*
 COMMENDO, lin. 1. *post conuenerit adda: diligenter ad totum mendo, ac velut in manu de. le fin. adda:*
 ¶ *Particip. commemoratio apud l'ic. offic. 1. j. c. 10. Com- is, qui meriti adfuit esset, proinde mlo dicit commemoran- dorum tuncm causis conuenerit.*

COMMERCIVM, lin. antep. post accipere addo; ¶ Videtur usurpari utiam preu antep. san commestru. *Plin. l. 16. c. 4.* Romani dicitur primam tempore in bellis commerciorum haliores curam. *Frontin. stratag. l. 2. c. 5.* Certine

COMMENTARIUS, in fin. adda: Commentarium custodi-
rum est (ut ait Cic. 6. Ferr. c. 57.) ratio carceris, quæ
diligentissima conficitur, quoniamque datus in cus-
todiam, quo mortuus, qui necatus sit. *Fet. Inscript. in*
Museo Olivieri. Et in *Musæum, ad Class. Roccen.* erui-
tus. XII. & XXVIII.

COMMITTOR, in. passult. pro l. i. c. 39. lege l. i. c. 36.
COMMINGO, in fin. addit. § Particip. commendatus apud
Ocul. de medicam. fac. v. 72. Utraque de oigra commi-

* **COMMIXTUM & COMMISTUM**, idem ac mixtum, mescolamento. Translat. Modestini, *Dig. l. 27. tit. 1. leg. 2. §. 1.* Qui habet commixtum tres curatorias & tres tutelas.

* **COMMOLENDA**, vel **CONMOLENDA**, *m.*, *f.* Der. nomen apud Romanos. eum & Commolenda vocabatur. He-

commolandis, seu minutatim cadentis arboribus, quæ in
lucis sacris fulmine attactæ fuerint, preterit, aliqua sacri-
ficium piacularè subag, ut venia eas cadendi impetretur.
Sunt, fuerint, Kente, trient, et, Adibendi, Commolandis.

tur. *Intercepti Fruct. Arct. n. 31.* Adomine, Commolenda (lega Commolenda), Deferenda uves duas immolavit. V. *Marcianum ibid.* pag. 380. Et repp. de hac Dea diu-
rentem.

LOMMOLO, in RB. addit: ¶ significat etiam cadere, & de arboribus usurpatur, quae istis fulminibus attasae fiarent; etenim rami a fulmine iacti decidabantur, deinde adolebantur. *Intercrip. Profr. Arbol. n. 44.* Eademque arborum

COMMONITUS, in 6a. adda: *Pinut. Trin.* 4. 3. 43. Hoc qui
in meatem venerit mihi, rursus modo commocutus sum.

COMMOTIUNCULA, lin. ult. pro h. a. levibus morbi sen-
tationibus afficiat corrigo h. a. levibus Atque febri-
lis ipsa summo pere afficiat.
COMMOVO, io fu. adde: Commoveri est etiam lev-

febrisula tatarica, *Cic. ad Q. Fratr. lib. 2. ep. 6.* Hunc euvivum puer optimus Quater tunc morique, quod perlati-
ver commotus fuerat, defuit: a. d. VII. Id. April. vena ad
Quintum. sumens vidi plane interitum.

* COMMULCO, as, avi, are, v. i. battare, percuotere, idem ferre ac mulco, *Apul. Mer. I. E. pag. 384. Oudendorp.*
Idemdem se se multismodis commulcat sibi.

COMMUNIS, lsm. 30. pont. Plaut. *Cur. prol.* b. 19. adde

Positur etiam pro lupanari. Seneo. *l. 1. contrahere. 1.*
Mortetrix vocata est, in communem loca statit; superposi-
tus est cella tux titulus, venientiam recepiant. *Id.*
2. edit. lib. 39. pro fixatus lege Privatus.

¶ Villam quamdam suam hemisphaere locu positam Comma-
diam appellat Plin. l. c. epist. 7. Hujus in littore (ad latus
vulgarium lacum) plures villae sunt; sed vix, ut maxima de-

lectant, ita exarcent. Altera imposita saxi, mox Bajæ-
nem, lacum prospectit; altera æquæ mox Bajæni, lacum
tangit. Itaque illam tragœdiam, hæc appellare comœ-
diam soleo: illam quod quam est burnis, hæc quod qua-

COMATUS, lin. 1. pro *Pardr.* lege *Phodr.* Lin. 2. post addo corpore adda: *Auff. Prisp. carn.* 36. *Phelus comatus.* *Hemiphet. locustus.*

* COMPAGNIA, π_1 L. conjuga. Al. Baro de caris lit
ter.

ter. apud Goer. 459r. pag. 139. Culligo ab omni compa-
gnatione litterarum. et faucent. ibid. pag. 243. & 246. O-
mnis compagna litterarum.

COMPAGINIO, in fin. adde: ¶ Particip. compaginatus apud
Aul. rel. agrar. pag. 346. Goer. Compaginantes agri, li-
mitate.

COMPAVESCO, in fin. adde: & Macrobi. l. 1. saturn. c. 6.
Hoc illa uis aduicit, animo compavescit.

* COMPECTORATUS, a, um, adject. vel pedine alterius
peduri adhaer. vel ex his partes aliorum paritatis ita ad-
haerent, ut partes pedoris inter se. Apulei. in uron. re-
uer. Rector. Quae & cum tenera membra molli testulo com-
pactora adherent. Veneris glorio. Alii tamen aliter le-
gunt. & Scribunt hoc Apulei portationis suppositum,
aut silem infame vetustatis censet.

* COMPENSATIVUS, a, um, adject. Marius Filigrin.
Rhet. l. 1. pag. 139. Cupperon. Primo debet dicere feci,
sed profui: & probare plus se profuisse, quam adfui-
se, quae est qualitas compensativa, quam ideo Cicero com-
parationem vocat. Id. Rhet. l. 2. pag. 217. Est in hoc the-
mata etiam illa constructio vel relativa, vel compensa-
tiva, vel absolutiva.

COMPESCO, in fin. adde: Immo habetor auctoritas, qua-
liamque as tamen uti, veteris inscriptionis apud Com-
pol. in lithoth. Sero compescit.

COMPILE, in fin. adde: ¶ Significat utiam ita fuisse eade-
re & parvelleri, ut se plus quam in toto corpore re-
linquatur. Apud. 7. Met. pag. 412. Quiescent. Tutum mo-
puer compilat, cadens forti grandinibus. Laquirit hic
similis ab agnatis suo male habuit. Id. l. 9. pag. 256.
Nec dolio me laetavit, vel vanalidit, imo vero & bipen-
ditis mambatur compilant.

* COMPINGUESCO, m, ere, a, 3. simul pinguesco, co-
agulo. Tertullian. de anim. c. 25. Praesumit, semen ex
conchitis mulieribus locis sequestratur, motusque naturali
vegetatam, compinguescens in solam (scilicet solidam) sub-
stantiam carnis.

* COMPLATONICUS, l, m, qui nos cum Platone ait, Pla-
tonis scilicet. Sidon. l. 4. apud. 11. A collegio tamem
complatoniorum solo habita & fide diuocantur.

* COMPOSENS, antis, particip. ab insensit. compoco, h.
e. simul paco, apud Martiam. Capell. l. 5. salt. Bella
que compositi, arcus, atque Herculis aena. Alii le-
gunt compocens, oculo tamem sensu.

COMPOSITIO, in fin. adde: & Tertullian. edere. Valen-
tin. c. 11. Num vius, nec audire epse compolisi fas est.

* COMPOSITORUS, a, um, adject. confortatoria, aro-
matica, qui paco, confortat, de horarum. Sidon. l. 6. ep. 6.
Restat, at venter beatitudo compositorum salubritate ser-
monis auidam nostris ignoranter passat enarum.

* COMPUTATUS, a, um, adject. computo, ericoletio,
supputat. Sueton. in Domitian. c. 4. Fecit lades mular-
es computat catioe temporum ab annu, quo Augus-
tus ediderat. Iud. rel. agrar. pag. 246. Goer. In litteris
computum colligo.

CONCAMERATUS, in fin. adde: Plin. l. 14. c. 1. sed. 3.
Dantur per hyemem arva pessili concamerata nodo, h. e.
e camera suspensa.

CONCILYUM, col. 5. lin. 11. post hoc nomen confundan-
tur adde: ¶ Solum hac significatione aliquando etiam habet
patrum casum concensur. Tabula aene Roma in Aeneas
no reperit ann. 1768. Conciliium conuocant Cluuentia
claud apud Mirrell. de stil. faucript. Latin. pag. 178.

Lat. vero ult. post evanescendo adde: vel potius a con-
cilio pro coitu, quemadmodum supra adhibet Amobius; nam
ipse Plin. adiungit: Et huius concameratio ad stimulos
coitus.

* CONCITATUS, as, m. idem ac concitatio. Sidon. carn.
23. c. 363. Care est in mediis, ut illa primis Premis des-
ternor: consiliati, Parum si patefecit iustitiam, Totus
ad podium ferens habenas, Curra praeferatur iotus adde.

CONCLUSOR A, lin. 1. pro c. 1. lego c. 11.

CONCONFORTATUS, in fin. adde: & Mirrell. Empir. p. 36.
Cum bene permixtum & conconfortatum videtur medi-
camen.

CONCORP8RO, lin. 1. pro l. 2. lege l. 32.

CONCREPO, lin. ult. post excipit adde: Id. c. 27. Con-
crepare digitos.

* CONCRUCIFIGO, li, xi, xum, ere, a, 3. simul eam
aliam crucifigo. Translato Sidon. l. 6. ep. 1. Sed si in inter
& illum, cui conueneris, Iesum Christum Dominum
nostrum, intereris, iussit, non ulterius descendamus
in infernum viuentes.

CONCUSINA, lin. 1. pro concubitus adde: tantam causa.

CONCUBINUS, m fin. adde: ¶ Est uxum, & primario qui

dem senu, qui non secunda Veneris, sed quacunque de
causa simul cum alio cubat. Tertullian. de rerum. corn.
c. 16. Gladium latrocinis elatum quis non e domo tota,
sedem a celebrato, sedem a capitis sui officio relegat,
praesens sollicit, nihil aliud se quam illud anicuarum
somentorum urgentem & inquietantem tangunt ut con-
culcunt? h. e. illum, qui dormiens secum habet gladium,
quo eadem corpora confecta sunt.

CONCUNDO, lin. 1. pro c. 30. lege c. 13.

* CONCUPISCIBILIS, le, adject. qui potest concupisci, con-
cupiscendus, apud Hieronym. Quirit. Hier. in 1. Paralipom.
CONCUPISCIO, m fin. adde: ¶ Particip. concupiscus, &
concupiscendus apud Cie. Pseudo. 4. c. 3. Signi-
ficat, suppellectilem, & vestem infinita concupiscunt.
& ad Fam. lib. 13. epist. 6. Moser non nimis concupi-
scendus.

CONDEMNATOR, lin. 2. post An. c. 66. adde: vocat Do-
mitianum Afrum condemnatorem Claudii, quam paulo ante
narrat fuisse ab eo accusatum.

CONDISCIPULIA, in fin. adde: Apud. 9. Met. pag. 616. Ou-
dendop. Accetum meum condiscipulam memorat.

CONDISCO, lin. 1. post idid. c. 1. adde: propria sua di-
neo, condiscipulus sum. Apud. Florid. pag. 364. Elmiri.
Quemdam ex his, qui mihi Athenis condiscipulo, percon-
tari feci.

CONFECTOR, lin. 3. post operam dant adde: Ita Spon-
sali tamen confectores aris eos fuisse patant, qui in i-
psam flavo ochrales colore tingebant & orabant.

CONFECTRIX, lin. 2. post ex incerta Ciceronis loca adde:
ex probabili Ronsmentum confectura certum Ciceronis lu-
cum, ex quo hac hausi Induritur, ex pro Mirrelli. c. 4.
Nihil est opere & manu fallum, quod non conficiat &
cessant vetustas. Annadventum paco ut, Lollan-
tium loc. cit. non ipsum Ciceronis verba, sed vntem-
tam tantum vetulise; as tamen attrit uti Lollan. l. 6.
c. 11.

CONFICIO, lin. 13. post in petitione horum adde: Id.
pro Planc. c. 18. Neque hoc liberis nostris interficiendum
est, ne obseruent tribum non, ne diligant, ex confectis
necessariis suis tam tribum possint. h. e. necessarios nam
tribum unles suis & cognatis, quemadmodum apud Tre-
rent, confectis allici virginem, nuptas, argentum. Qui-
dam hic legunt regere, vel male.

CONFICTIO, in 2. edit. lin. ult. pro confectioem lego
confictioem.

CONFLAGRO, in fin. adde: ¶ Particip. conflagratur apud
Cie. Catil. l. c. 11. An te non existimas invadere incendio

* CONFLIGATUS, a, um, particip. ab inquit. configo, et
idem ac profligatus, rustrigato, disperso. Frontin. Aro-
reg. l. 1. c. 1. m. 3. Ipse mediarum suorum aciem reduxit,
ut ea parte ante cum hoste confingeret, quam cornibus
configatis medio adducere circumvenisset. Sic MSS. & e-
dition. omnes; Medius ne nova viro locum daret, proflig-
atis legero mavale.

CONFRAGOSUS, in fin. adde: ¶ Comparativo atitur Moll.
Theodor. de metr. c. 7. Daffin pede adhibitis confrago-
sus quidam oronant, & dantur metrum anapästicum.

* CONFRUMENTALIS, is, m, qui ex eodem Colligit est
idem ac profligatus, rustrigato, disperso. Frontin. Aro-
reg. l. 1. c. 1. m. 3. Ipse mediarum suorum aciem reduxit,
ut ea parte ante cum hoste confingeret, quam cornibus
configatis medio adducere circumvenisset. Sic MSS. & e-
dition. omnes; Medius ne nova viro locum daret, proflig-
atis legero mavale.

CONFUNDO, in fin. adde: ¶ Particip. confundatur apud
Quint. Met. l. 6. v. 395. Sed faspas nefasque Confusura
ruit.

CONFUSUS, in fin. adde: ¶ Comparativo uti cont Plin. in
proem. l. 3. Nulli datur est pavor-confusor, quam ho-
min. & Tech. Ann. l. 4. c. 63. Facies confusior.

* CONGREGALIS, le, adject. idem ac congregabilis. Terra-
tin. v. 1314. de sylabus loquens. Vinculum tam signat
iam congregata didio. h. e. fraterum; ha & apud Cha-
ristum pag. 2. Pseudo. syllabis dictum congregatio litterarum.
Laxatus malit legere congregate.

CONJECTIO, col. 2. lin. 37. 39. post utem colligere adde:
vel desumitur a scopo ferendo, quemadmodum in Conje-
ctus, ut, ubi videtur est supra adhibuit fuisse tell con-
jectum.

* CONJICI, lin. 1. post evanescendo adde: Particip. conjiciatur apud
Quint. l. 1. v. 11. v. 46. Hac tibi, quem perdis, con-
jiciendus arit.

CONJUGALES, in fin. adde: ¶ Pares recentet Deos con-
jugales Augustin. de ciuit. Dei l. 6. c. 9. quam videtur.

CONOR, in 2. edit. lin. 11. post Participum nunt adde:
coam.

CONIUNCTIO, lin. 10. pro coniunctio lege creto. *

CONSEVUS, in m. Deus quidam apud Romanos, qui ut loquitur Tertullianus, ad nativ. l. 1. c. 11. conationibus concubitalibus praerati. Hoc tamen idem videtur esse ac *Janus Conitius*, cuius mentionem facit Macrobius l. 1. sat. 2. 9. Vnde Forcellianus in V. Conitius.

CONSIDERANTIA, in 2^a edit. lin. 5. pro *conitio* lege adnotata.

CONSIGNATIO, in 2^a edit. lin. 3. pro obsequia lege adnotata.

CONSILIO & **CONSULESCO**. Duas admittit ejusdem verbi formas Forcellianus cum una tantum ut, nempe *Consilio*; praeteritum enim *consulit*, cuius adnotatio, quam ad *Consulere* pertinet; & haudenus nullo alio innotat verbi *Consilio* persona, quae prolebat hominem verum in secunda conjugatione usurpatum fuisse.

CONSILIUM, lin. 5. post Etymologus adde: Probabilis esse videtur *consilium* a *consulendo*, quemadmodum etiam aliquid exilium deducum fuisse.

CONSTITOR, lin. 2-13. pro 1. 35. geminis lege c. 63. iurando.

* **CONSOCCIARIUS**, le, adij. quod consociari potest. Translat. Ambros. epist. 1. (alt. 2.) Quod enim tam consociabile, quam de divinis rebus sermonem contrahere. h. n. congruam & convenientem.

CONSOLAMENS, in fin. adde: ¶ Comparative consolator situr Ambros. ep. 1. (alt. 6.) tot fuerat non se solentem omnes felines decussiones consolatorum habendam.

CONSPIRATUS, in fin. adde: ¶ Conspirator sanguis apud Peges, veter. l. 1. c. 10. videtur esse ea arteria cum spiritu coniuncta, nam veteres putabant, arterias esse etiam spiritus receptaculum; sic enim Cic. de nat. Deor. l. 1. c. 55. sub fin. Sanguis per venas in omne corpus diffunditur, & spiritus per arterias.

* **CONSPISSATIO**, onis, f. conspissatio, conspissatio. Theodor. Priscian. l. 1. c. 18. Conspissatio nomen.

* **CONSTAGNO**, at, m. 1. congo. Cora. Fronto pag. 2193. Puteo. Glacies est, quae ex coelo aqua constagnat.

CONSTANTIA, in fin. adde: ¶ In num. persula usurpat Cic. Tullius. l. 1. c. 6. sub fin. sic quatuor persulas habent sunt, tres constantes.

CONSTUPRO, in fin. adde: ¶ Translate *Hieronymus*. l. 1. ad. vera. *Jerome*. Multi philosophorum raptuerunt frequenter urbem, non animae pudicitia constupraverunt.

CONSULARIS, lin. 17. post *Consularis* vide, & *Consularis* absolute est, quod obsequio civili fuit adde: Id locum habuit primo & secundo Christi saeculo, non tamen tertio & quarto, nam, ut probat *Martianus Firmus*. *Arval.* pag. 792. & 800. & apud Scriptores Latinos, & in Inscriptionibus plures consulares legere est, qui vel ex familia, in qua honor consulatus fuerit, vel inter consulares adiecti, ex Imperatorum privilegio, fuerunt. ¶ *Consularis* equorum dicebantur illarum curatores, ut ex pluribus Inscriptionibus arguit id. *Martianus* ibid. pag. 808.

CONSUMMATO, lin. 17. pro propedem lege disjunctum prope dicem.

* **CONSUMPTRIX**, is, f. quae consumit. *Sextus Gallus* c. 1. v. 1. Bruma strachilis vernacula, totius anni Venter, & amplius consumptrix laboris.

* **CONSUMPTILIS**, le, adij. quod consumi potest. *Sextus* *Deip.* 13. leg. 101. Prædica cum omnibus arvis, fructibus, & cum consumptilibus.

CONTABEFACIO, lin. 1. pro *Prædica* 1. 2. 35. lege *Peges* l. 1. c. 19.

* **CONTAGIOSUS**, a, um, adij. utraqueque, quod contagium affert, vel taba acquiritur. *Peges*, veter. l. 1. c. 14. Hæc passio licet contagiosa sit. l. 1. c. 6. 71. *Sabbas* contagiosa est, & transit in plures.

* **CONTAX**, acis, m. verum, iusti genus, in quo palus cuiuslibet ita iaculabatur, ut omni capite redire in terra humectata ac mollita sisteret, itaque sic depadus alio subinde misso evertetur. In qua certamine vascobat, qui palum suum redire faceret, & citius defusum evertat paucioribus minus pacilla. Huius fidei mentio est in *Cod. lib. 3. tit. 43.*

CONTEMPLATUS, us, in fin. adde: ¶ Translate *Macrobius*. *Soma*. *Scriptum*. l. 1. c. 1. Pro contemplatu probi, imprubive meriti. h. c. respectu.

CONTEMPTO, in fin. adde: & *Neomem*. *fragm.* de au. cup. 1. 3. Cum pedicæ nobis ubi contemplantur aditæ.

CONTEMBROSA, lin. paulat. post nisi ferocem adde: In qua multum viat conberit, seu conmutat.

CONTESTIFICANS, lin. 1. 13. post de certissim. animi, adde: c. 1. post inde.

CONTINENTER, lin. 3. post non intervine adde: & reverteri ad tempus, & ad locum. Ad tempus. Lin. 7. post negotium adde: Ad locum.

CONTINUATUS, lin. 6. post laboris affectus adde: ¶ *Continuatio* maior dicitur, quae les terrore & viro continenter intus. *Quid. 3. Annot. lib. 2. c. 13.* Ad super in *flava China*, ter candida *Pischo*, Ter *Lilias* aquae continuata meo.

* **CONTRACTOR**, acis, m. qui contrahit & sponsonem facit. *Cod. lib. 5. tit. 3. leg. 3.* In quo hominibus neptur contrahit fuerint, eas, earumque contrahentes, & ex his progenitos antiquarum legum tenori subiacere sancimus.

CONTRIASCIBO, in fin. adde: Apud *Martianum*. *Inscript.* pag. 800. n. 3. Dux *Mansio* lib. 1. c. 1. ubi *Cretem Juliano* *Diap. Fil.* & *Ullius* contrahit. Hæc postrema vox officium fortasse significat etiam modo ab *Aputio* *Kimiliani*.

CONTRASCRIPTOR, in fin. adde: Apud *Martianum*. *Inscript.* pag. 801. n. 3. in titulo sepulchri *Liberti* ejusdem *Augustini* legitur: Automato contrascriptori pistorum. *Muratori* explicat, quæ tres i. cost de foras.

CONTRACTARIUS, lin. 2. post contrahibile habere adde: *Aureo*. *parental. eorum* 1. 3. Nre contrahibile falces 1. 3.

CONTRUCIDO, in fin. adde: Apul. 1. 1. *Heri*. c. 43. *Adnotor*. *Pagellus* ubi multa alia contraclat.

CONTRUNCIO, lin. 3. pro oblatore leges oblatentes.

CONUBERNIUM, lin. 4. post *Tituli*. 1. *Heri*. c. 43. adde: Pro quocunque domicilio. *M. 3. Hist.* c. 74. *Domitius* aditæ conubernium (h. c. domum, in qua apud aditum olim delectant) dixerunt. Col. vero 3. lin. 19. 30. post la conterozione adde: *Id.* epist. 93. vocat terram conubernium mortale.

CONTUS, in fin. adde: ¶ *Contus pedalis* pro viretro prope grandi. *Aud.* *Præp.* *eorum*. 10. 1. 3. Trajectus conto sic extendere pedali.

CONVECTOR, in fin. adde: ¶ *Convector* est etiam vis comæ, hec nec navi, nec equis, nec curru sua fuerit. *Apul.* 1. 1. *Heri*. c. 43. *Quadruplex*. Unde statum vito, an convector ille tuo, cum quo sero devorteras, jugulato, fuge mandis praedum?

CONVELLO, in fin. adde: ¶ Particip. *convelletis* & *convelletur* apud *Paul. Florent.* l. 3. c. 158. *Janque* aspera nite *Unique* convelletis. & *Cicili*. l. 3. c. 4. *Convelletas* etiam vires erit potavit.

* **CONVERSEM**, adverb. a *converso*. *Martianus*. *Capell.* l. 5. pag. 159. *Heri*. & *conversus* vero *conversum*, ut quatuor in antecedentibus sit, argumentum insequentibus. *Firmus*. l. 1. c. 33. Decima quinta in decima septima, rursusque *conversum*.

* **CONVERTIBILITAS**, atis, f. idem ac *conversio*, visibilis. *Orat.* l. 1. c. 1. *Convertibilis* natura.

CONVICANUS, in fin. adde: *Alia* *Inscript.* apud *Martianum*. *Præp.* pag. 434. *Herodes* amice & *convicant* *ludentes* fuerunt. Adde *Cod. Tendon*. leg. 6. de *patronat.* *vicorum*.

CONVICTIO, in fin. adde: ¶ Est etiam a *convicio*, & significat actum convincendi, demonstrationem certam. *Augustinus*. de *Trinit.* l. 1. c. 1. *Difficue* sit, nam esse convictionem rerum, quæ non videtur.

CONVIVATOR, in fin. adde: *Horat.* 3. *serm.* 1. r. 33. Sed *convivatoris*, ut dicitur, ingenium, res *Adversus* *audere* solent, *crare* secunde.

* **CONPLA**, m. & *berba* eadem, quæ *polygon*. *Apul.* de *herba*. 37.

COPHINUS, lin. 1. post *rusticus* adde: ita dictum ab *levitate*, nam *Grecæ* *αφρός* est *levis*.

* **CORACESIA**, e, f. *berba*, quæ *Pythagoras* aquam glaciari tradit apud *Plin.* l. 24. c. 17. *ad. 99.* qui addit, apud *ad. 100.* *hujus* mentionem se non invenire. *Allo* *legentis* *conterit*.

* **CORALLINUS**, a, um, adij. corallum similis, ruber. In quodam *Epigramm.* *quod Gallo* *tribuitur*, in *Anthol.* *Latin.* *Germania*. *Tom.* l. pag. 451. t. 13. *Porrigit* *labra*, *labra* *curallina*.

CORAN, in 2^a edit. lin. 3. pro *patriam* lego *patria*.

CORAMBLE, lin. 3. post *uribus* *arbitror* adde: Quodam bono *hanc* *arbitror* *appellatum* *existam*, ut *quid* *elavet* *pupillam*, *se* *partem* *intererem*, *quem* *non* *dicimus* *l'occhio* *del* *cioculo*.

CORCUS, i, m. morbi graus esse videtur, quod *Murcell.* *Empir.* cum *praecurioribus* & *corolis* *doctus* *conjugit*, & *superstitiois* *remedium* *carare* *deest*. *Sicillit* *cap. 21.* Ad *corcum*, *carum* in *lamella* *stanes* *seribes*, & *ad* *callem* *suspender* *hæc*, *ante* *vero* *ostium* *cane*.

CORDATUS, lin. 1. post *quomodo* *creta* adde: *Superlat.* *cordatissimus* apud *Campan.* in *Lithol.* *Dionysii* *Deorum* *adoratore* *cordatissimus*.

- * CYDONIUM, i, n. pōtio ex pomis cōtōnis. *Ulpian. Dig. l. 12. tit. 6. leg. 1.* Cydonum & si quæ alia sunt, quæ ex vinea fiunt, vini appellatiōnis non cōtinebuntur.
- * CYDONARIUM, ii, n. locus malis cydoniis cōstitus. *Compul. in Istholoz. Cydonarium disposit.*
- * CYNALARIS, ii, f. herba eadem ac cōtyledon, seu embolus Veneris. *Apul. de herb. c. 43.*
- CYNALIS. Mossate dicitur. *Martian. Fratr. Arval. pag. 415.* dele setum hoc caput, nam hic *Forcellianus* primo male disijungit feminæ & vocis *Bacchi*, nam 90 nos *Bacchi* symbolis, sed feminæ *Bacchi* fuit; deinde, quod caput est, falso legit *cynalidis*, cum reapse brevitas sit vox pro *cynbalidis*, quæ sola Latina est. Adde *Forcellianum* arbitrio suo, ut caput sine iniet, Græcam vocem addidit, quæ nusquam alibi reperitur, confusio.
- * CYNALITIS, idus, f. herba eadem ac *cymbalaris*. *Mart. cell. Empir. c. 14.*
- * CYNOCARDAMON, i, n. herba eadem ac *cardiartium cæstem*. *Apul. de herb. c. 28.*

- * CYNOCHALE, 49, f. herba, alias *polygona*. *Apul. de herb. c. 18.*
- * CYNOMAZON, i, n. herba ab alba, quod in offe, vel in pulsa date canet cancat. *Apul. de herb. c. 109.*
- * CYNOPS, 499, f. herbae græci aplication. *Flac. l. 11. c. 17.*
- * CYNOSDITXA, m, f. piscis marinus vel potius apophyon. *Flac. l. 32. c. 11.* Extra hac sunt rotunda in bilario uno cochleis, cucumit, *cynodexia*, dracu.
- * CYPARISIAS, m, f. genus thymali. *Flac. lib. 16. c. 1. 2ed. 47.* Quotum genus *cyparissum* vocant, propter foliorum similitudinem, easse gemino aut triplici nascentem in campistris.
- * CYPARISIOS, i, f. herbe quædam verbenaceæ. *Apul. de herb. c. 1.*
- * CYSTHOS, i, m. *cythe*, pulchrum mullebra. *Aureo. epigr. 123. v. 5.* Dum *cysthos*, conoqua putas communis odoris.
- * CYTHION, i, n. *cythe*, colliprium quoddam ad oculorum morbos perutile apud *Celsi*, l. 6. c. 6. In quibusdam editionibus, Græce scribitur,

ALTERA APPENDIX

A

- ACCURATUS, i, n. adde: ¶ *Callina* etiam verbum est. *Adic. l. 1. c. 24.* Astu accuratus rapax & compositus pectus myrtha (leg. myrta) baculi cum melle & aceto. h. e. preparatus & comminatus admedicab. & ita, ut appareat, alioquin myrta hæret.
- ACHERONTIA, i, n. adde: ¶ *Acheronta* sacra est titulus libet, quem *Tagestem* compungimus ait *Sere. ad Enclid. l. 1. v. 398.*
- AD, col. 2. lin. 3. post quingenti adde: *Cora. de B. Gall. l. 2. c. 13.* Quod ad hominem militum quatuor, reliqui 10 optilium trecenti sunt.
- * ADALGIDUS, a, um, *fredalidus*, namque albidus, idem ac albidus. *M. Aurel. quæd. Frunon. l. 1. ep. 1.* Jam constitutum, atque matutinum, etque disculcum usque ad solis ortum, albidum, albidulum maxime.
- ADMISSUM, i, n. adde: *Quæd. l. 14. Met. v. 52.* Perjurie quondam Cereopam etoris, gentioque admissa dolosa.
- ADVERSARIO, i, n. adde: ¶ *Deposcentis* forma utitur *Fronto ad M. Aurel. l. 1. ep. 1.* Ad hoc pauci adinmum-rii sunt.
- ADOPTO, i, n. adde: ¶ *Particip. adoptatus* apud *Apul. 3. Met. p. 375.* Oudent. Velim scias aliquem de meis adoptatum veruulū.
- ADPEIMO, i, n. adde: *Tibull. in Priap. v. 14.* Poëta se- piosse te levi manu *Fovebit*, adprime loborem femur.
- ADSERO, i, n. adde: ¶ *Particip. adserens* apud *Auct. Priap. curm. 11. v. 3.* Non male trunci adherens *Picris*.
- ADVENTOR, i, n. adde: ¶ *Apul. l. 1. Met. pag. 39.* Oudent. Campo adveniens tuus officiois rucius rautus appellat.
- * AMULATRIX, icit, f. *emulatrice*, quæ emulatur. *Cassiodor. Parric. lib. 7. ep. 3.* Ut quod tantis ac talibus institutionibus inventum est, emulatrix posuit in suam commodum custodire.
- AMVICUS, i, n. adde: *Martian. Capell. l. 1. pag. 97.* *Græc.* Quærit quid sit *amvicus*, quid *amvicum*, quid, ut ille dicitur, plurimum.
- * AGANIPPICUS, a, um, ad *Aganippen* pertinent. *Sidon. l. 9. ep. 13.* Preest hinc & *Hippocroen*, *Aganippicæ*que fœtes, *Aliganus* & *Minarvan*.
- * AGGEREUS, a, um, *aggræ*, ex *aggræ*, in formam *aggræ* factus. *Pet. Auct. in Antholog. Latin. Barman. Tom. 1. post. 130. v. 28.* Dum transeat sciam *Aggræ* velos tumuli, h. e. dum hinc transeat exim mundi, nunc telluris intar collem humanæ posita tempore solare elapsus.
- AGNA, i, n. adde: ¶ *Vocatur* etiam *agne spica*. *Festus* in *Prescutor*. *Pennatus*, in *pennatus* agens in *Sabari* carmine spicæ significat cum arista, & alia sine arista agat oeror voluit intelligi. Hoc alioest *Sotiger* spicæ parvas & *Theophrast. l. 1. c. 2.* *Agne vocari*.
- AGON, lin. 21. 12. post etiam postea adde: ¶ Etiam *Domitiana* agorem instituit *Roma Jovi Capitolino* quæto quoque anno valente, *Censoria*, de die natioli c. 18. *Rur-* sus eodem idem *mages* per *Capitolinos* agores caput sit *Ag. Adde Juvon. in Domit. c. 4.*

- ALTQUT, i, n. adde: ut certissima est apud *Fronton. de nep. amicis. ep. 2.* *Facinorosis* aliqui & *sceleratis* mortalibus.
- ALTER, i, n. adde: *Alter* est etiam pro alio de causa. *Auct. Priap. curm. 10. v. 1.* Vade per has vias, quarum si carpiens quæ. Quæ aliter suras, hospes, habebis aquas. h. e. quæ ad bibendum petahas, eas edos elendum sumes.
- ALLAPUS, us, i, n. adde: *Apul. 5. Met. pag. 319.* Oudent. Prope fontis allapum domus regia est.
- ALPINUS, 49 n. adde: ¶ *Abasolus*, qui ex *Alpe* est, qui *Alpes* habet. *Inscripti. apud Gruter. pag. 374. a. 2.* Qui militat in cohorte 111. *Alpinorum*.
- ALTERCOR, i, n. adde: ¶ *Urrupar* etiam cum occurrat. *Apul. 5. Met. pag. 30.* Oudent. Dum hunc et huiusmodi sermones altercor.
- AMICA, i, n. adde: ¶ *Frud. Dig. lib. 5. tit. 16. leg. 144.* *Mamurri* scribit *pallibus* apud antiquos eam habitem, quem cum uxor sua eret, cum aliquo tamen vivebat, quem tunc vero nomine *amicam*, paulo post *bousteriore* concubinum appellari.
- AMICE, i, n. adde: ¶ *Comparat. amicis* apud *Fronton. ad Antonin. ep. 10.* Quoties aliquid reparias, quod circa me perducas atque amicus facias.
- AMICIO, i, n. adde: ¶ *Particip. amiciendus* & *senis* quidem translate apud *Fronton. ad M. Aurel. l. 1. ep. 1.* Eodem cultu omniunquam oratio quæ emicienda est.
- AMICULUM, i, n. adde: ¶ *Translate. Fianio de oration. l. 1. fragm. 1.* Namque *humani sapientiam* celatosi *amiculum* sit gloriæ cupido: id novissimum exiit.
- AMOL, col. 2. lin. 47. post amori amorem tuum adde: ¶ *Adhibetur* etiam cum infimulæ, & significat gratum sibi esse *Horat. l. 1. od. 1. v. 90.* Hoc amos dicit pater atque pater. *Id. lib. 1. od. 9.* in *fr.* Teum vivere amem, tecum olem libens.
- AMPLIFICUS, a, um, *amplius*, *magnificus* adde: *Fronto de oration. l. 2. fragm. 3.* *Tibi, Cæsar, maximum, solenne, & exaltum, & amplificum ingenium* ab *Ure* datum est.
- ANGUPES, i, n. adde: Sed videtur substantive *angupæ*.
- * ANUCELLA, a, f. dimittit ab *anu*. *Fronton. ad amic. epist. 12.* Vix hæc licet amissa in pagine illa obliterata, crevata tamen est in *marginæ*.
- APOPHS, i, f. *apoph*, ab *apoph* longæ, & *Tempus* video, *apocula*, unde dapsidum est in inferno. *Fronto de ser. Al. sient. ep. 3.* In *apopu* pudentior tibi esse videtur.
- * ARCHIATRUS, i, n. adde: ¶ *Pænestinum* accipit *Fronto. Petros. lib. 1. c. 427.* *Minarvan* cito iam multis & tam magna videntes *Archistrati* fœmote pul, marem & illam, Quam nescit mediast *Christo* meliostate median.
- ARCHIPRACATOR, i, n. adde: Hanc inscriptionem suspensam habet *Martian. Fratr. Arval. pag. 617.* nam eam post *Cædri* caputissimam fuisse, at aliat multas, & *Ligorio* sublesta fidei viro. Hinc ab hac *velut archipragator*, & *architriclarianus* alioquin dicitur.
- * ARCHITRICLINIUM, ii, n. primum triclinium. Legitur hæc vox in *Nat. Thronis* pag. 142. *Gruter.*
- ARCELA, i, n. adde: ¶ In multaribus corribus stare arculæ, in quibus parata pœrarent tela, jacula, hasta, et phœtreæ sagittæ continendæ destinate erant. Hinc trans-

late

Iste Quintus. l. i. n. e. j. Neque ego sum nostri moris ignarus, ediditque eorum, qui nō arenas sadent, & tala gentes subministrant. h. e. appeditant arma patris causas agnoscit. De arceolarum proprio usu Virg. *Æn.* l. 13. n. 333. *Arceolarum* scilicet mihi

ARGENTEDUS, in Gn. add: *Fronto de cent. l. 2. from 1. pag. 147. Lamina interdum argenteola in clavicis iove nigra.*

ASCLEPIODOTON, in *Appendix*, in fin. add: Asclepiodoti eujandam mentio est in *Inscript.* vel. apud *Marinum* *Frax. Arval.* pag. 117.

ASININUS, in *Appendice*, in *fin. adin*: *Apul. 6. Met. p. 434*
Oviden. Inepti procerus & asinina cogitatio.

* ATELLANIOLUS, n, um, diminut. ab *Atellanus*. Front. ad *Al. Carrar.* lib. 1. ep. 9. Sed cum loquetur sexaginta inibi sint & Novianus, & Atellaniola, & Scipionis oratuncula ne in numerum nimis expanderet.

AUGURITAS, lin. 14:135. post rationem. heredit. adda
Gasterius tamen in *zoo*. Theophrastus interpretatur qui forte
fidem ad faciendum fabulis quibusdam et a signandum im-
butorum. Sed neutrum placet. *Merito* Fratr. *Arctol.* p. 333.
AUGURATORIUM, in fin. adda: ? Fuit etiam locus in vi-
stris ut appellatur, quod ibi auguria, antequam praelium
laesetur, capiebantur. *Hygin. Gramm.* de *enigmatum*
signis. Auguratorium parte dextra praeiorum ad viam prin-
cipalem apponemus, ut dux in eo augurium recte capere
possit.

AULULARIA, lin. pæn. post ejuar tamen exemplum addidit nullum viderimus addere: Atque hactenus apud Aul. 5. Met. pag. 374. Ovidius. Incertumque subditi aliqui claudens autem insula tegmina. Sic habent optima editiones, & præcipue Klenkhardti, & Oudendorpii, quod profecto melius est quam dula, vel culer, vel culma, que duo postremumque certe suat.

B

VIDENS, lin. 19. & *Nigidia* apud Gall. loc. cit. Sed *Forcellinus* nusquam Gallis locum citat; est autem L. 16. c. 8.

ROMONICE, in Appendice, lin. 7. post *auriense* addo: Haec enim leguntur apud Serp. ad *En.* L. 1. v. 116.

C

CÆSAR, in fin. addo: ¶ *A septem Caracores, & A septem Carantibus erat locus Romæ sic dictus, quia ibi fornix septem Cæsarem sinitus erat. V. Marin. Protr., Arcu. p. 22. 224. & 225.*

CESPEZ, col. 5. lin. par. adle: ♀ Propter similitudinem caspes ntiā vocabatur licet argentea impositus esset fo- culus. Inscript. Fabr. Arad. apud Marissam pag. 41. lin. 19. In foeculo argenteo capiti ornat. *Morrenius* tem- dubitat, num foeculus an caspes esset argenteus.

CANTHERIUS, col. 3, lin. 16. post deorum infestum addit
 ¶ Translate dicatur etiam de sensu viribus effecto, Plouin
 in 3or. fragm. Cistellarior pag. 19. Miliercola mea, quam
 quam vetus cantharus sum, mihi nunc, ut ego opor-
 admininret. Nota, cantherium cum b scribis in eo codice
 cui certe seruido Chirini saeculo est exaratus.

CANTOR, in 6n. add: *Plaut. Pseud.* 1.3.135. *Col. Ingra-*
male multa. *Pseud.* Jam ego in differens dictis meis, in
pudice. *Col. Forsifer. Pseud. Parricida. Col. Parjure*
Pseud. Fraudulente. Col. Impure leno. Pseud. Cœnum
Boff. Cantores probos!

CAPÉRO, lin. 1. & 3. non aditivum, sed neutrum verbum
est. Lin. 6. *decon.* corripit *auton.*

* CASSANDRENSES, ium, incola Cassandren urbis Macedoniae ad sinum Thermaicum, *Liv.* l. 44, c. 10, extr. Finius is near Cassandrensium *pass.*

* CASSANDREUS, I. m. *Kassandros*, vox triomphylium nomen patronymicum a Cassandrea urbs Macedonia, a qua regnavit Apollodorus tyrannorum immanissimus (*Oric. ex Foss. I. 3. c. 9. r. 45*). Non tibi Cassandreu pater est gentijus Phraur. h. e. non Apollodorus Cassandreus nec Alexander Phraur pater est. *Id. in Thib. 463*. Aut ut Cassandreu. *Deuinc. p. 100. editio. alia.*

* GATACHANNA, a. f. arboris nomen; quamvis vno sit omnia ignoscitur. *Fronto ad M. Aurel. l. 2. ep. 7.* Illi nunc commemini) videre arborum multorum rancem, qua-

ille sum nomen catachannam nominebat. Jd. de oration.
l. 1. fragm. 1. Confusam iam ego eloquentiam catachannae
rati, partim ignea nuptibus Catonae, partim Seneca
molibus & febriculosis prunulis incassam subvertendam
conare molibitus.

CAUSIDICATIO, enis, f. oratio capidica digna, prolix-
ta, nimis verborosa. Pronto pro Folium. Quod si ultra e-
pistola modum videbar progressus, eo eveniet, quod ea
res possint, ut cum epistola conjuncta sit quidam cau-
sidicatio.

CHAMÆTORTUS, n, um, humum versus inclians. Vox hybrida a *χῆμα* humus & *tortus*. Fronto de *sermone*. l. 2. fragm. 2. Quæ erigit te & extollit, & tortore, uisus, qui te ut absumit, non alium proceram incruant, & adchamætors detrabit, valido cunctum tuo cunctis. & c. ad *sermone* habet corrupta sunt. Cetera tamen uisus.

CINERGUS, in Sm. able: h. e. cinere perfusa, quod in
lusu facere solebant veteres.

CIRCUMCUBRO, in fm. sive: *Martian. Capell. l. i. f. pag. 299. Geog.* Saturni sidus modico minus annis triginta circulum suum per longitudinem circumcurrit.

CIRRUS, lin. 19. post plura addo: ♀ Cirri sunt etiam pilis in fronte, in articulis pedum, & in tiliis equorum, *Fest. pet. l. 4. c. 2.* A cirro frontis ad nates habet pedem. *Id. ibid. l. 1. c. 17.* Cirri in articulis pedum, aurisale ornamentum, non retectanda. & *L. c. 1.* & gambis ad cirros tubales ora duo.

CISIARIUS, in fn. adle: *¶ Cisarium*, ff. n. m. m. locos, ubi civilis servabatur. *Febrer. Inscript. et. l. n. 179.* Colligum jumentariorum, qui est in cisariis (canis) Tibur-
nae. *Idem.*

CISTERNINUS, in fin. addit; ¶ Senec. epist. 36. extr. Ali-
quosque annis adiuvandos cisternis.

COMPECTUS, in Sn. addit: *Plaut. in noct. fragm. Cinct. larius* v. 11. Quae erat statim necum exaucta, necum in matrimonio compecta sit. captem oportet.

CONFESSIO, lin. 15: 16. post rem uociferantem ubi: Lit.
L. i. c. 4. Oratum ad multitudinem spectantem fuit: submi-
nistrata esse imperia imigna: confessionemque factam, popu-
li enim consilio, maiestatem, vimque maiorem esse.

CONFEDERO, in fm. adde: Hieronym. in Chron. Euseb. ad an. 110. Ad confederandam disciplinam vetari ab his (Christianis) homicidia, furta, adulteria, latrocinia &c. prohibere.

CONFREQUENTATUS, a, um, idem fore ac frequentatus
accrevit. Colum. lib. 9. c. 13. ad fin. Nec illis parvum
supplementis confrequentat (apes) novissime reliquos
intereant. Itn legit Schenkerus; alia editiones frequentat
CONGARRIT, is, ire, n. 3. sepius latere, obloquor
ANTONIN. Imperat. apud Froben. ep. 13. Froste itn mal
lum verbum prius, neque frequentius congarris, quan
tum hoc docet.

CONSILIJSUS, in fm. addn; hac voce utitur etiam Front.
ad L. Perenn. l. 2, ep. 4. Cum multis hujusmodi consilia na-
emta in historiis & in orationibus ledicimus. h. e. quae
sunt utrimque consilium vocantur.

CONSOLĀ, in fā. nōle; † Cum dative personae & accusati-
væ rei. *Fronto ad amicum*, l. 2, ep. 6. Nec melius aut mihi
posteritū, aut meā filiā in omnem vitam consolare po-
tuit, quam cum talem mihi generum illis moribus, tanta
que clementia eligeret.

CORDAX, in 6n. adde: ¶ Adjectivi forma. Pronto de oro
L. 3. fragm. 1. Sci non modulatas (sententias) equis fr

teor: neque ita cordaces; ita est: neque ita humilis; no-
nego d. d. e. resultantes eorum mori, qui cordacem saltem
CRISPULUS, in 6a. abla: ¶ Translati Fronte de oratione
1.2. frogm. 3. Dicat fortassis: quid in orationibus meis ne-
vicium, quid crispulum, quid purpurino litum nui pol-
lucet?

CUBITO, in *Sen. adde*: *Plaut. Cure.* 1. 1. 57. Neque dum co-
hincit eum variis.

CURATRIX, in ss. addit: ¶ Non. e. z. n. 631. hanc vocem
curatrix dici posse putat, nullius tamen scriptoris Latini
effluente.

CURRO, in 6n. adde: ¶ *Verus imper. ad Fronton. lib. 1.*
ep. 1. habet *curritsem* pro *cucurritsem*.
CURROGA, lin. 2 pro *enach* corrige *enach*.

Copyright © 2009 John Wiley & Sons, Ltd.

• **DABLA** vel **DABOLA**, =, f. palma genus. *Plin. l. 13. c. 4. sed. 7.* Julia apud Scenit. Arabes praefert omnibus saporibus, quam vocant dablan. *Alit. dabulam.*

DEDALUS, in fin. adde: *¶* Dadalus fuit etiam statuarius insignis Sicyonius, de quo *Plin. l. 34. c. 3. sed. 19. n. 15.* Dadalus, & ipse inter scitiores laudatus, pueros distringentes se fecit.

DEMONICOLA, in fin. adde: *Id. de civit. Dei l. 18. c. 2.* Damonioqua civitas.

DALMATENSIS, lin. 1. pro *Vignol. lege Trebell. Poll.*

DAMASCENUS, in fin. adde: *¶* Est epitheton Iovis in *Inscr.* apud *Gruter. pag. 40. n. 2.* & *Vignol. Inscript. sel. pag. 187.* ab urbe Damasco in Caesariis, ubi cultus praecipue fuit.

DAMNAS, lin. 8. pro *lib. 30. leg. 19.* lege *lib. 30. leg. 22.* Lin. 9. pro *lib. 31. leg. 33.* lege *lib. 32. leg. 34.*

DAMNATYO, lin. pna. pro *l. 3. tit. 7.* lege *l. 3. tit. 6. §. 3.*

DAMNIFICUS, in fin. adde: *Pallad. lib. 3. tit. 9.* Damnicum, expellat soras maturitates.

DAMNO, lin. 10. *Cic. pro Cluent. c. 4.* &c. dele hunc locum, nam hic agitur de verbo *damno* non de *condemno*, quo hic utitur *Pullus*. In fin. adde: *¶* Particip. *damnans, damnaturus & damnandus* apud *Sil. l. 16. v. 535.* Cavea damnante furorem. *Ovid. 7. Met. v. 834.* Damnatura tui non est delicta mariti. & *v. 402.* Facto damnandus in uno. Adde *Val. Max. l. 2. c. 2. n. 3.*

DANAE, in fin. adde: *¶* Est etiam hujus nominis herba, cujus mentio est apud *Plin. l. 15. c. 30. sed. 39.* Est & Alexandrina, (laurus), quam alii idcam, alii hypoglotion, alii danaan, alii carpophyllon, alii hypelaten vocant. Adde *Apul. de herb. c. 58.*

DANUBIUS, col. 2. lin. 4. pro *Nile*, negat adde: *Auson.* tamen Danubio Nilum praestitit *Epig. l. 1. v. 4.* Illyricis regnator aquis, tibi, Nile, secundus Danubius latum profero fonte caput.

DARDANARIUS, in fin. adde: *pro libid. tit. 19. leg. 37.* lege *lib. 48. tit. 19. leg. 37.*

DARDANUS, in fin. adde: *¶* Dardanus fuit etiam magicae artis scriptor celeberrimus ex Phoenicia, a quo Dardanicae artes, h. e. magicae sunt appellatae. *Plin. l. 30. c. 1. & Apul. Apol. pag. 331. Elmenh.* *¶* Est & philosophus Stoicus apud *Cic. Acad. lib. 4. c. 22.*

DARES, lin. 1. post *civis* adde: *Serv. ad Aen. l. 5. v. 456.* Praecipitem Daren, hac adnotat: & *Dares, is, & Dares, civis* promissive dicitur.

DARIUS, in fin. adde: *¶* Animadvertas, velim, primam syllabam in *Darius* ab *Ovid. loc. cit.* productam; ab *Auson.* vero *loc. cit.* corruptam fuisse, quemadmodum primam & etiam secundam corrumpit *Sidon. carm. 9. v. 2.* Et primum Darii tumultuantes Praefectos, Satrapasque perculisse.

DASUMIANUM, lin. 2. pro *Modestino* lege *Marciano.*

DAVIDICUS, in fin. adde: Animadvertendum est *Sedulium* secundam syllabam in *Davidicus* in *locis cit.* corrumpisse, *Prudentium* produxisse.

DEBELLATOR, in fin. adde: *Tertullian. Apolog. c. 5.* Editi aliquem debellatorem Christianorum.

DEBELLUS, in fin. adde: *¶* Trauslate *Plin. lib. 22. c. 23. sed. 47.* Debollat eos fungos & aceti natura, contraria iis, & c. nocendi vi eos exarnat. *¶* Particip. *debellans & debellaturus* apud *Virg. 5. Aen. v. 730.* Gens dirae atque aspera cultu Debellata tibi Latio est. *Curt. l. 7. c. 4.* Debellaturus super mentum Alexandrum.

DEBLINUS, in fin. adde: *¶* Particip. *deblinaturus* apud *Ovid. 13. Met. v. 102.* Deblinaturum quid te petis, improbe, munus?

• **DEBLATERATUS**, a, um, particip. a verbo *deblatero*. *Gell. l. 9. c. 15.* Sed deblateratis versuum multis millibus finem aliquando fecit.

DECAPOLITANUS, lin. 1. pro *c. 28.* lege *c. 18.*

DECEPTUS, us, in fin. adde: *Id. de Anim. c. 18.* Deceptus facili.

• **DECEPTUS**, a, um, lin. 11. *¶* Aliquando est idem quod *desistit*, *decolatus*, *orbatus*, &c. Delenda haec uque

ad finem, atque ita mutanda. *¶* Ubi quis de mortuis loquitur, habet verbum hoc quamdam ex amore querelam, quod nempe superstitis se prius vitam finire optassent, atque sperassent, quemadmodum, si quando parentes, turbato mortalitatis ordine, iis essent superstitis, quibus vitam ipsi dederant, caritate patria impulsu filiorum monumentis inscribent *Contra Votum*. Ita intellegendum illud *Virg. 4. Aen. v. 17.* ubi Dido extinctum Sichaeum respiciens, inquit: Postquam primus amor decemtam morte fecellit, *Inscriptio Firmiana* reperta anno 1771, & edita in *Ephemer. Florent.* ejusd. anni col. 371. D. M. Tereatio Paulino juveni probrisimo, qui vixit an. XXXIII, mens. II. dieb. XV. Vindicta Restuta (*lege Restituta*) mater, & Atilia Tertia conjux decemta cum filiis posuerunt B. M. Et apud *Fabrett. c. 10. n. 236. pag. 702.* de duobus filiis carissimis, qui una, unoque lecto elati sunt, dicitur: Qui decepterunt. V. *Epistolam Christoph. Amadutti in cit. Ephemer. Florent.* Decemtam in allato *Virgilii* loco alii interpretantur destitutam, desolatam, orbatam, sed minus apte exemplis.

DECERNO, in fin. adde: *¶* Particip. *decernens* apud *Suet. in Tib. c. 4.* Cunctis turbarum metu abolitionem fassi decernentibus. *¶* Partic. *decernendus* apud *Cic. 3. Fam. epist. 10. ante med.* Quo censui, sumptus legatis quam maxime ad legem Corneliam decernendus.

DECERPO, in fin. adde: *¶* Particip. *decerpens* apud *Proport. l. 1. c. 10. v. 39.* Quo modo decerpens florem ungui, *DECEPTORIUS*, in fin. adde: *¶* seil optimas editiones habent *deceptoris*.

• **DECESSUS**, a, um, particip. a verbo *decedo*, *passato*, praeteritus. *Rutil. Itiner. l. 1. v. 313.* Necdum decessis perago permittitur umbris, h. e. praeteritis. *¶* Significat etiam mortuum. *Vet. Inscriptio Romae* reperta apud *Zaccariam Ann. Letter. d' Italia Tom. 1. lib. 3. pag. 207.* Vident homines avaros, audaces, monumentorum sacrilegos, per quo decessis nunquam requiescere licet.

DECIPIO, in fin. adde: *¶* Particip. *decipiens* apud *Liv. c. 1. c. 7. v. 712.* Deceptura malis fortuna. Adde *Stat. Theb. l. 9. v. 295.*

DECLAMO, in fin. adde: *¶* Particip. *declamans & declamaturus* apud *Suet. in Claud. c. 4.* Tiberium nepotem tuum placere mihi declamantem potuisse, admiror. et *da cl. Rhet. c. 6.* Cui declamaturus mos erat.

• **DECLARATIVE**, adverb. *Martian. Capell. l. 4. c. 12.* *Grot.* Cum dicimus *Cleero disputant*, si accedat hae sententia in *Pascualino*, declarative accessit; item si accedat *prudenter & copiose*, declarative; item si dicitur cum *Catone*, declarativo accessit. Quidquid declarative accedit, variis casibus & modis accedit.

• **DECLARATIVUS**, a, um, adject. declarans, declarationi serviens. *Martian. Capell. l. 4. c. 97.* Pars declarativa. *Apul. de Syllag. categ. pag. 30.* *Elmenh.* Altera pars declarativa, ut *dixerit* vel *non dixerit*; declarat enim quid fecit *Apuleius*. *Et pag. 13.* Particula subjunctiva & declarative possunt semper servare inter se vires.

DECLARO, in fin. adde: *¶* Particip. *declaraturus* apud *Liv. l. 32. c. 40.* Liberam coniectionem declaraturam, quid *Argyri* vellent, dicebat.

DECOCTOR, in fin. adde: & *Catull. carm. 41. v. 4.* Decodoris amica *Formiani*. *¶* Est etiam consumptor rei alienae. *Ord. lib. 10. tit. 31. leg. 40.* Quilibet principium vel decurionum, si vel decodoris pecunia iniecit, vel fraudulentus in adversarioribus illiis sit fuerit inventus, plumbatarius iudicis subiciatur.

DECOQUO, in fin. adde: *¶* Partic. *decoquendus* apud *Cels. l. 3. c. 21.* Et isdem aliquid, quid ei praestant, erit decoquendum.

DECURIA, in fin. adde: *¶* Quotiescumque veteres *Lapides tres decurias* commemorant, non expresso earum nomine, intelligenda sunt *Vintoria*, *Equentis*, *Consularis*. Id adnotavit *Martinius*, addito exemplo, *Inscr. Alban. pag. 36.*

DECURIATUS, a, um, in fin. adde: *¶* Translato *Martian. Capell. l. 1. v. inf.* Respersum capillis albae tibus verticem,

erem, inaequantem locustribus decariatum. A. a. decan
ganoribus lustris exēdit, quod proprium est hominis gei-
cogitandi.

* DECURSORIUS, a, um, adject. *Innocent. rei agror. pag. 257.*
Cogn. Terminus decuriorum.

DECUTTO, in a. ad. ult. l. 6. p. decurrit esse lege decu-
tit mne. In fin. adde: § Translati *Fal. Max. l. 1. c. 4. a. 2. Tl. Gracchus a Scipione Nautica pontifice ma-
ximo decussus Capitolinus. Hist. de bell. Afr. c. 50. Atque
cum collum, decussu Labiani praeido, celeriter occupa-
verat.* § Particip. decutens apud *Plin. l. 34. c. 16. Oc-
cupavit gladio decutentem.*

* DEDECORAMENTUM, n. s. idem ac dedecus. *Gracchus
apud Lich. Orog. l. 4. c. 21. Adolecentia tua fuit senectu-
ti dedecrumentum.*

DEDICO, in fin. adde: § Particip. dedicaturus, dedicati-
us apud *Cic. Ver. 5. c. 53. Deo templa, ut Roma dedi-
catum vocaret Marcellum. Suet. in Vitell. c. 10. Pugi-
nem, quo la se occideret, in Agrippianis, coloniam
eius Marti dedicatum.*

DEDIGNOR, in fin. adde: § Particip. dedignantur apud
*Sil. l. 13. v. 333. Nec dedignanda parati Carmas sole-
riat Phaebe.*

DEDISCO, in fin. adde: § Particip. dediscendus apud *Cic. P.
Fam. ep. 30. Dediscende tibi sunt sportellae.*

* DEDITOR, oris, m. qui se ipsam dedit. *Tertullian. de
orat. c. 11. Nos Dominum adoremus, nos dedimus, imo
et adverteri debemus deditoris exemplo.*

DEDO, in fin. adde: § Particip. dedas & deditur apud
*Liv. l. 9. c. 9. Cognovit nos verba legitime dudentem
esse accipere. Carr. de bell. Gall. l. 5. c. 30. Pollicentes
esse ei deditores.*

DEDUCTUS, ut, in a. ad. ult. l. 10. 4. pro ponderis dedudi
lega ponderis dedudi.

DEERO, in fin. ult. pro *Fellei. l. 1. c. 3. extr. Deare re
de repono: § Partia impersonaliter. Fellei. l. 1. c. 3. extr.
Ubi nomen recte dearratum est.* § Particip. deerrans
apud *Plin. l. 2. c. 8. Aliqua ad phanto in feras deerrante.*

* DEXIS, is, f. *Huic, qui abscisus, vel ostentatus, qui
Dexa armat, aut humeris, ut *Cic. pro Dejot. c. 3. Per
dexteram istam tuam ego obtineo. Hic *Sul. Rutilianus
de fig. sent. et eloc.***

* DEFERENDA, a, f. Dea nomen apud Romanos, qui de-
ferenda capite in Deorum templis imata, ut archon
fulmine atque praevit credebatur. *Inscript. Hist. Ar-
cad. c. 33. ubi de fin. in fastigio ad Dea Dea imata,
erectis agitur, haec habetur: P. Lucinae Nept. Ado-
lae, Commenda. Deferenda oves deas immolavit.*

DEFATIGATUS, ut, in fin. adde: § Translati *Colum. Init.
lib. 4. Ubertate nimis prius qui defatigatus & estum
solum.*

DEFENDO, in fin. adde: § Particip. defendendus apud *Hist.
de bell. Gall. l. 1. c. 53. Cem Caesaris causam dignitatem
que defendendum suscepimus.*

DEFENSO, in fin. adde: § Particip. defensurus apud *Clo-
dian. l. 4. in Europ. v. 126. Sic arma sen iam defen-
sente juveno.*

DEFERO, in fin. adde: § Particip. deferendus, delaturus
apud *Liv. l. 3. c. 53. Adde aqua postulat, et ultra vo-
lus deferenda ferunt. l. 4. c. 39. Admontes, spolia
ad triumphum Roman delaturus.*

DEFIGO, in fin. adde: § Particip. defigens, defigendus apud
*Manil. l. 1. v. 350. Gorgones circum defigens angulis for-
ram. Cels. l. 4. c. 20. Coarctabit tam defigenda sunt
in inguibus.*

DEFLECTO, in fin. adde: § Particip. deflectens apud *Cat-
ull. c. 63. v. 52. Deflectens pendere corpus.*

DEFLEO, in fin. adde: § Particip. deflens apud *Ovid. l. 7.
Met. c. 318. Deflentem flata spouta respicit.*

DEFLEGO, in fin. adde: § Particip. deflegens legitur in
*Inscript. vet. apud Marinum Front. Arv. pag. 123. Huic
Arbo iamulum, mala dehorribilibus enit, Pro potale
pari componere suo. h. c. enit, quasi flores eneci, de-
cunt, nam admodum parvulus intererat Anthus.*

DEFODIO, in fin. adde: § Particip. defodiendus apud *Niv-
l. 4. c. 12. Mini pontificis, qui Vestalem defodiend-
dem, necandam curant.*

* DEFUMENTUM, n. s. idem ac detrimetum. *Plin. Fa-
l. l. 1. c. 10. Omnia illa defumenta, fugienda sunt.*

DEFUSO, ut, a. 1. &c. Delece vestim amne qui sequen-
ter, haec vata repona per me licet. Concitare si vno
addere vino defusum. *Colum. l. 2. c. 24. Sed defusum
quoque facere, & defusura vinum licet. Defusum facere
& defusura hoc dixerunt, quod defusum facere
ut mactum illa decessuere: ut defusum, vel sepe, vel*

carum fiet: ut defusura ad addito defusio vnum
mare, qui facilius statim ferat; quod aor Itali, conciare
dicunt. *M. Colum. l. 2. c. 33. docet quodam vino Gra-
eci defusuri sectionem miscere, assualis etiam deon, ut
saturant vini totam parum esse firmam. Et quibus Co-
lumelle verbis patet etiam qui concitans atque defusum
vino miscere. Haec enim facit Catoque locum R. R. c. 22.
Quidquid vini defusurum, partem trigessimam defusuri ad-
dito.*

DEFUNCTUS, in fin. adde: § Vocem defunus, estopa
omissam, eorumque ad raro admodum in antiquis re-
solucione titulis exhibitis existimatur. *Ubi, quoniam
inscripserunt, in quibus legitur, ad Christianis homines
pertinere. Utriusque saltem esse ritus exempla una
pluribus probat *Clement Biagi in Alatum. Grac. et Latin.
ex Marco Natio pag. 128.**

DEGO, in fin. adde: § Particip. degener apud *Curt. l. 9. c. 3.
Inter feras serpentesque degeneras.*

* DEGENERATUS, a, um, particip. a degenero. *Fal. Max.
l. 1. c. 4. Vitiumque se discretis conspectu degenerati
patris.*

DEGENERO, in fin. adde: § Passiv impersonaliter. *Fal.
Max. l. 1. c. 7. n. 7. Mare impuri nostri patet, ubi aliqua
ex parte a teit auspicio degeneratur aet, nemem tem
prophitabatur.* § Particip. degenerans apud *Liv. l. 9. a. 1.
Exercitus degenerans.*

DEGRAVO, in fin. adde: *Propert. l. 3. el. 3. v. 58. Degra-
vata vada sapit.* § Particip. degravans apud *Plin. l. 11.
c. 22. Pulverum mole degravare.*

DEUSO, in fin. adde: Hanc interpretationem confirmare
voluerit *Macrob. apud Compot. in Liholox. Et continen-
capit degravat grande exemplo ceterorum.*

DEGUSTATUS, in fin. adde: § Translati *Constantin. in
Cod. Theodos. lib. 16. tit. 10. leg. 1. Si quid de Palatinis no-
stra, ut ceteris aperiens publicis degustatur fulgere
eius constituit. h. c. tadum, delatum, digestum; vo-
cabulo barbarico, si fallor, proprio.*

DEHORTOR, in fin. adde: § Particip. dehortans apud *Au-
son. perorch. 3. Alexander frustra Agamemnonem dehortan-
te congregit.*

DEICIO, in fin. adde: *Sen. tot. tit. 15. lib. 43. Dig-
adde: § Libellus deficiat publice propositus, quibus bo-
nae alicuiusque praestitae, eorumque ad honorem certo
de futeam educatur, assuatur & custodi. Cic. pro Quin-
t. c. 4. ad fin. Libellus Sen. Alphenus, procurator P. Quin-
t. filii, familiaris & propiusque Sen. Navi. dicitur. Senec.
l. 4. de benef. c. 11. Spemque pro iudicio, & sursum
emisi bonis libellis dajcio, credituribus ajs me obliga-
turus; et possum servare praeripimus, ipse praeripimus
periculum adeo. V. Libellus.*

DEINTEGRO, Loca Caecilia a Farcidillo allatus ita legen-
do ex probabilis conjectura Gontius de Salas in Com-
mentar. ad cap. 53. Petronii. Novem virgines, nisi mura
ent, discederunt. Vides profecto quam recte ita acci-
beat legitimum verbi deintegrare verum pro deintegrare.

* DEIPHOBUS, i, m. *deipho, filius Prami & Herba, qui
post anteaem Paridis, Hecleam dedit uxorem. Hinc Mo-
nogram, conpugn olim ream, ut illius greciam inaret, in
Deiphobi cubilem admittit, qui cum rivalera cognat, &
erms spoliatus invenisset, misere prius lamium malis
vulneribus loquacit. *Virg. Aen. l. 6. v. 451. & sequi.**

DELAERYMATO, ut, a. 1. pro l. 37. c. 11. lege l. 34. c. 25.

DELEGATUS, in fin. adde: § Delegatus absolute idem
est ac delegatio. *Ulpian. Dig. lib. 44. tit. 4. leg. 4. § 26.
Quid si deceptor, ac delegato populi, pecuniam creditori
eius solvit?*

DELEGO, in fin. adde: § Particip. delegens, delegandus
apud *Sueton. de stil. grammat. c. 21. Quis delegatus, con-
tra ordinemque bibulamque. l. 1. Octavia portica con-
cepit. *Just. l. 4. c. 13. Cannasentes, Batavosque mi-
noribus decibus delegandos.**

DELENT, in fin. adde: § Particip. delentur apud *Au-
son. adyll. c. 7. 9. Longum delentur laborum intervalla
damus.*

DELNO, in fin. adde: § Particip. delens apud *Sil. l. 2. v. 514.
Dexter adeo Phrygae delenti stirpem alumnus.*

DELENTIUS, in fin. adde: § Particip. delentus apud *Cic. 7. ad
Fam. ep. 14. & Catull. catm. 22. v. 3. vocat palimpse-
stum.*

DELIBERO, in fin. adde: § Particip. deliberatur apud
*Liv. l. 34. c. 34. Duxit, se de Corinthis cum imperatore
Romano deliberaturus esse.*

DELIBERATUS, ut, a. 1. post cortice apertus adde: *Carr. de
bell. c. 17. c. 73. Itaque tranis apertus aut admodum
fructu paupis elentis, atque harum deliberatis. Ubi notat*

1.4. c.3. in fine. Ideoque vini cuius in longius tempus distendendus est.

DIGLOSSOS, s. *hyssopus*, bilinguis, herba eadem ac hypoglossa. *Apul. de herb.* c.38.

DIGROSSENTIA, s. *discrepantia scientia*, *Augustinus de mor. Eccl. Cathol.* c.22. Ad prudentiam digroscentia pertinet appetendum & vitandum. *Id. de Gra. contra Manich.* l.2. c.9. extr. Eae ligna, ex quo est digroscentia mali & boni, non edat.

DIDUCO, in fin. adde: **Particip. diducatur** apud *Liv. lib. 40. c.16.* Provenit, causam eorum diducatur.

DILAPPHOS, s. *labeo*, duas cristas habens. *Martian. Capell. l.1. pag.41. Grot. diss. dilapphi (corrigi debet)* alium, qui sit equum militem in certamine tentantem pulsat. *Id. A. c. gallum gladiolus*, qui, quod spiritus tuus quicquid ad vergetis peragendum ceciderit, opes Neris, Deorum mantes & eloquentis magistro, convocat. *V. Fulgent. Mythol. l.1. c.21. & Atrici. c.6.*

DILUCUR, *liv. 3. Gellii locus*, quod hic adducit Forestinus, iste transfundens est ad vocem *Dilucidus*.

DILUO, in fin. adde: **Particip. diluendus** apud *Liv. l.4. c.2.* Cum pueri, crimine esse diluendum.

DIMACHURUS, s. *m. gladiator*, qui ex modo duobus gladiis cum alio pugnat, idque in ludis publicis in ipso cuncti curat, vel qui mentis acie, modo pedes decertat. *Isidori pag. Manichaeum* *Tom. F.P.L. pag. tot.* Dimacharo, *veve condaria (lege exordia)* *P. VII. Ru. l. h.2.* exordia pugnarum septem, ratiunum; *Græcorum derivationem huius vocis V. in Dimachus.*

DIMETIOR, in fin. adde: **Particip. dimetundus** pro dimittendus apud *Cic. de Senect. c.14.* Dimidium dimittens celi atque terræ.

DIMICO, in fin. adde: **Particip. dimittatur** apud *Cic. de bell. Gall. l.3. c.22.* Se totæ dimittatur existimatio.

DIMITTO, in fin. adde: **Particip. dimittens, dimittens, dimittendus** apud *Plin. l.22. c.3.* Prociæ Egypti non falia dimittens. *Cic. de bell. Gall. l.3. c.17.* Se dimittitur oppugnationem dixit. *Liv. l.21. c.21.* Credimus, vos carere, dimittentesque exierunt.

DIONYSOMACHIA, s. *adde: h. homagium*, herba genus apud *Plin. l.12. c.17. sed. ubi V. Crispus in Appendice.*

DIPLASIUS, s. *um, adde: h. uocem*, duplex, duplo maior. *Martian. Capell. l.4. pag.310.* Grot. Per genus, cum duplato, ut hominem simul iungimus, vel quod ex pluribus equaliter copulatur.

DIPLOMACIUS, s. *um, adde: ad diploma pertinet*, ut tabularum diplomaticarum. Legitur hac vox in quadam veteri stupaque litterati, ubi *in Diploquio* *pag. 116. c.11.* refert *Moritur de civ. Imperii* *l.10. pag.157.* Theophr. *l.1.* Censuræ Aug. diplomatibus (*diplomatoribus*) ab hoc (tabo). In altera vero parte eius testera. De statione Censuræ Aug. tabularum diplomati dixerat. Quæ hoc spoliatur, ita explicatur, *Suæ tabularum Præcepto habebat* *adde: ad hoc.* Hi de statione Censuræ Augusti eorum dicebantur, quod hic fecerit in statione manserunt, *ad Præcepto moratur.* Erent igitur tabularum diplomati appellati, qui Præcepta diplomata ferebant, & c. litterarum aut eorum potestatem usurpant, vel quibus aliquid uni vel pluribus concedebatur. *V. Diploma, Adde: vna. Morcell. pag. 139.* *Tabularum & tabularum statione veteris, verumque est, ut tabularum & tabularum.* Diplomati vocatam causam scriptum vel uti, vel quod E littera deest, ut *in diplomatibus*. Non autem quæ peregrina habenda, ut quæ parent Latine repudianda vinctula, quæ sunt in familia scriptura Thibet, ut *Monopolium & Emolumentum* *disputamus* *(Sueton. in Tib. c.74.)* Extremo verbo distinde vnam tabularum rem iubebatur.

DIPLOMATIARIUS, in fin. adde: **Particip. diplomatarius** apud *Petrus. c.15.* & diplomatarius homin. c.72. est domus, & hominibus prelati, qui dependit est utimodum. *Hinc l.4. c.15.* ait, *Dependit non facio matrem.*

DISEARO, in fin. adde: **Particip. disereatur** vel disereatur apud *Liv. l.31. c.17.* Cum non prelium disereatur erit.

DIRIPIO, in fin. adde: **Particip. diripitur** apud *Liv. l.24. c.21.* Urbs diripitur et decesserant.

DIREO, in fin. adde: **Particip. direns, direndus** apud *Liv. l.42. c.3.* Cum directum tempus vagari, *disereatur* *Fideli. l.1. c.13.* M. Cate perpetuum dirende Carthagini auctor.

DISCERNO, in fin. adde: **Particip. discernatur** apud *Terent. And. l.2. c.14.* Ita, ut legatur discernere.

DISCERPO, in fin. adde: **Particip. discerpitur** apud

Terent. l.2. c.14. Clament, discerpendum esse percussam manibus eorum.

DISCINDO, in fin. adde: **Particip. discindere** *carmen* legitur in *Isidori. Fratr. Arcadi. c.41.*, quod adeo velut se venat in ventum, caure, conuenitque adeo puli se pulum molliere, quod *Orid. l.1. Trist. c.10. v.30.* emet scire carmen pule. *V. Tripodi in Appendice.*

DISCIPLINUS, in fin. adde: **Particip. disciplinatus** *Publ. Syrius* *Idem.* Discipulus est præter posteriori dicit.

DISCO, in fin. adde: **Particip. discendus** apud *Plin. lib. 4. c.29.* Muliebres mores discendi, obliuiscendi stratioloni.

DISCRETORIUM, s. *m. n. dicitur*, id quod discatur & separatur. *Cic. Aurel. Chiron. l.2. c.12.* Flueret difficile curatæ, judicatur, in et diaphragmate, quod nos jamdudum discretorium dicimus.

DISCUS, Ad hanc vocem sequentia adnotavit *Sibyllius*. Vult alium discubili simularum ex statu, postquam corporis, ut esse in elum pueri, sed in longum emittit ducem erraretur; ac miliciter potare, hac una omni ratione jactari conuenire.

DISCUTO, in fin. adde: **Particip. discutens, discutatur** apud *Fellei. l.2. c.12.* Constatia hominibus tempore, lacerationem, & gladiis quoque, & eade comita ductionem. *Liv. l.2. c.21.* Mammon temporis discussuram illes carum fuist.

DISJURGUM, s. *m. adde: fere se jurgium, contelle*, & levior quidem lit, etiam inter cognatos & amicos. *Isidori. optima voce repetita* *Roma. 200. 1790.* qua legitur apud *Africanum. Fratr. Arcadi. pag.211.* A. Memmo Clario A. Mammi Urbani casibus eidem coheret caritatis ab. Inter me & te, consilium mi consilior, oculis sequitur disjurgum fuisse consilium cum mihi.

DISPENS, in fin. adde: *Mores tam emendat, Brumanni puta, Buermanni, Cellarii, Walchii balent, & quidem rufus, disputatur.*

DISPERGO, in fin. adde: **Particip. dispergendus** apud *Fal. Met. l.9. c.21. v.1.* Bella quoque milia Præsentium interdicenda, proutque per agros dispergenda prout.

DISPESTUS, s. *um, particip. & dispecco, separatus, dispecco, dimittit*. *Apul. l.1. Met. pag. 191.* Oculi. Sed ad istam *Agredidit*, vel *Procedit* *dispecco*, dicitur habere euptis. Alii sequuntur *dispecco* ab *insistit*, *dispecco*, *partium dicitur*.

DISPECCO, in fin. adde: **Particip. dispeccatur** apud *Plin. l.20. epist. 28.* Cogit petere a te, mittit architectum, dispeccatur, utrum de.

DISPONO, in fin. adde: **Particip. dispones** apud *Propert. l.3. el. 3. v.3.* Corpora dispones mentem non vidit in.

DISFUNGO, in fin. adde: **Particip. disfundendus** apud *Plin. l.20. epist. 28.* *l.2. c.17.* *leg. 6. §. 6.* Ad statimandas rationes & dispendendas atque excutendas salum habet.

DISPOTO, in fin. adde: **Particip. dispotatur** apud *Cic. l.3. Tuscul. c.10.* Acuta aotem disputatur illud ut.

DISEARO, in fin. adde: **Particip. disereatur**, ut eodem ferme sensu ac *disereatur* apud *Cic. Aurel. Chiron. l.2. c.12.* Non aliter & vnam plurimum naturam per rationem ac dirarum, & ipsam facere. *Idem.* Aliqui phrenitiorum, dixerat corpore matut causa, deficient, h. c. nimis transpauit. *Adde ibid. c.11.*

DISSENTIO, in fin. adde: **Particip. discentur** apud *Plin. l.2. epist. 14.* Nec coepte absolventes mos discentur congregetur.

DISSILIO, in fin. adde: **Particip. dissilient** apud *Sil. l.2. c.816.* Immugi penitus convulsis ille cavernis Dissilient tellus.

DISSIMULATIO, in fin. adde: **Particip. dissimulatur** *Verget. de re mil. l.2. c.18.* Quæ cum usque ad hanc etatem, licet jam cum dissimulatio, parvulus manifestum est. *Verget. alter de re vet. l.4. init.* Solemnis accensio verigilantem est, *dispendus* et dissimulatione venientia Deo imputare vel casibus.

DISSIMULUS, in fin. adde: **Particip. dissimulatur** apud *Tacit. Ann. l.13. c.49.* Megarum rerum eorum non dissimulatur.

DISSUTUS, in fin. adde: **Particip. dissutatur**, *diseretur*, & in levem remotus. *Id. Met. pag. 491.* Oculi. Possum truem amantem utem utque innam distitit femoribus amularum. Alii malum *legunt disreclit*.

DISSOCIABILIS, in fin. adde: **Particip. dissociatur** *Id. Met. pag. 491.* Oculi. Possum truem amantem utem utque innam distitit femoribus amularum. Alii malum *legunt disreclit*.

DISSONORUS, s. *um, adde: idem se dicitur*. Terminatione de metr. c. 190. Compressio pœro est in etraque dissonora.

rigata Cerealis Lada domitiansae. V. *Sidem Maritimum* & hac voce disputandum.

DOMO, in fin. addo: ¶ Particip. domiturus apud *Virgil.* Georg. 4. p. 102. Malla prames durum Baechi domitura saporem.

DOMO, in fin. addo: ¶ Absolutè sine accusativo. *Martial.* l. 4. epig. 94. v. 7. Quid sit largiri, quid sit denare, docerbo: sit uenia, dea, Gargilae, mihi. ¶ Cum genit. apud. 9. Met. pag. 316. Ouidius. Si ille uox mea seraret auri vel monile donara coequis. h. e. concessit uox nupta donare sorores uas auro vel monilibus. ¶ Particip. domiturus apud *Apul.* 5. Met. pag. 375. Ouidius. Velim scire, ut ai donaturus sint pueri; & famulas, & aeneo, & latis sagittas.

* **DORCADIUM**, l. a. herba eadem, quae dorectina, vel dorectum. apud *Herb.* c. 14. & c. 65.

DORMIO, in fin. addo: ¶ Particip. dormiturus apud *Cels.* l. 5. c. 15. D. p. Rius catapota melle dormitur dantur.

DOTO, in fin. addo: ¶ Particip. dandus apud *Claudius de IP. Consul. flor.* c. 448. Nunc tota danda mari.

* **DRYITIS**, in fin. addo: ¶ g. gamma, & truncus arborum ut diti, quae & ligno modo ardet, ut audiatur est *Plin.* l. 37. c. 11.

* **DRYŶPE**, in fin. addo: ¶ *Ella Euryti*, uerè Jola, ab *Apollina* aemata *Amphion* genit, mox *Andromedae* capiti dedit uera quaedam de prope lacum aquatica lili flores capiti, quia in lacum arborum est coarctata. *Ouid.* 9. Met. v. 334.

¶ Alio fuit *Dryope nymphæ*, quae ab *Faune Tarquini* peperit. *Virgil.* 10. Æn. v. 555.

DUBITO, in fin. addo: ¶ Particip. dubitaturus apud *Cirp. Milon.* c. 53. Arbitrabatur, non dubitaterum fortam uirum, quin arderet.

DUCENARIUS, in fin. addo: ¶ Particip. ducenarius indultus addit: *Hist. Apul.* 7. Met. pag. 455. Ouidius. Nam praetoratum principis ducenarius periculum fuerat aggrauis. h. e. dignitate ducenaria iam factum.

* **DUCIANUS**, a. um, adject. ad ducem aliquem pertinet. *Cod. Theod.* lib. 15. tit. 11. leg. 1. Officium ducianum. h. e. ducis. *Ibid.* lib. 12. tit. 25. leg. 1. Adparituras duciani. h. e. adparituras ducum rati militum. *Cod. Just.* lib. 7. tit. 61. leg. 38. Iudicium ducianum. ¶ Hinc ducianus. h. e. officialis ducis aliquis in *Cod. Theod.* lib. 7. tit. 16. leg. 3. & plurib. ducianus in *Cod. Just.* lib. 1. tit. 57. leg. 1. & 2. Nihil dispendium a ducibus, vel ducianis praedia limitantur sustineant.

DUCO, in fin. addo: ¶ Particip. ducens apud *Ouid.* 9. Met. c. 358. Nec sequitur ducantem habere humor.

* **DUCTRIX**, iei. f. condottaria, quae ducit. *Ulpian.* *Dig.* l. 14. tit. 6. leg. 1. §. 1. Quamuis uenerit condottaria, id est uerborum ductrix erit. Mox famam hac Graece uox interpretatur *Ulpian* ait.

DULCESCO, in fin. addo: ¶ Particip. dulcescens apud *Plin.* l. 5. c. 18. Dulcescens mari.

* **DULCE-LOUS**, a. um, adject. *pauciflorus*, dulciter & uarietur flos. *Dracost. Heruac.* v. 49. Pars dat dulcissimum uidentis flosibus agri.

DULCILABIOSUS, in fin. addo: *Sidem. l. 8. epist.* 11. ante mod. Dulciloqua ars Orphel.

* **DUMALIS**, u. adject. dumis ebullit, dumosus. Translatè *Martian.* *Capell.* l. 4. pag. 39. Gror. Verum famula dumilibus hirtis sevis sentio quid vulgo inexplensale loquebatur.

DUO, in fin. addo: ¶ Particip. duos fuit addo: Dele locum *Ouid.* lib. 1. etiam duo est accusat. plur. uentrum, non masculi generis. *Lin.* 11. post rursus erere abesse: ¶ Duo reperitur etiam inexplensale pro duobus. *Procul.* *Dig.* l. 17. tit. 2. c. 10. 10. Ut alter ex uulcanis parte, alter ex duo millesimo partibus aenei eret. ¶ Etiam pro duos. *Paul.* *Dig.* l. 38. tit. 10. leg. 10. 17. Personae autem complectitur triaginta duo.

DUODECIM, in fin. addo: ¶ Duodecim scriptis fuit lusus quidam apud Veteres, quos mentio ait apud *Cic.* *deorat.* l. 1. c. 50. & *Quintil.* l. 11. c. 1. V. Scriptum in fin. apud *Forcellium*.

* **DUOMILLENIUS**, vel duo millesimus, a. um, hic millesimus. *Procul.* *Dig.* l. 17. tit. 2. leg. 80. V. supra *Duo* in *Appendix*.

DUPPLICARI, in fin. addo: ¶ In allato *Farrone* loco legendum uidetur *Duplicari* f. uox enim hac uelut respondet uiginti *duplicis clarior*. Apud *Linum* pariter loco cit. legendum *dupliciter*; artem autem uox uelut derivationem agnoscit. *Linus*, qui lib. 14. c. 47. *Hippicid.* inquit, duplici elaria dari iura. *Lectionem* uero hanc confirmat optime nota *Inscriptio* inuenta anno 1738, in qua etiam uox hac gemine littera & scribitur. A. *Arctus Chryseus* marmaratus *Augustus*. *Puteol.* *dupliciar.* &c.

Eam uide apud *Glovenazium*, *Dehis Cistis di Aonia* pag. 116.

DUODECAS, adis, f. *tribus*, aliquid duodecim numerum continens. *Tertullian.* *de praescr.* c. 49. Hac uox aequum triscontada, quae sit in plectrone est edende et decada, ac duodecade. Alii legunt dyodecade.

E

EBENUS, in fin. addo: ¶ Particip. ebeneus apud *Plin.* l. 16. c. 11. Ebenus, ab *Halerico* 1289

ebes petra, sic vocatur propter eam duritiam & pondus. **EBULLIO**, in fin. addo: ¶ Singularè est illud *Apul.* 5. Met. pag. 166. Oudrid. Dum risis ebullit. h. e. feruiscit cap ebullitatio.

EBUR, in fin. addo: ¶ Per metonymiam ponitur pro elephanto. *Juuenil.* *sat.* l. 14. v. 111. Quam illud abut decatur ad aras. h. e. elephas imolebatur, cuius dentes aburati.

ECDICUS, in fin. addo: Hi Latine dicuntur defensores ciuitatum in Iemata *Cod. L. l. tit. 35. & ibid. leg. 1. & 2.* Ibidem agitur de eorumdem conditione, electione & officio.

ECHINOPOS, edis, i. *ignis*. V. *Chesopis* in *Appendix*.

ECLOGARTUS, in fin. addo: Ponasus ipsius *Ciceronis* uerba, quae facilius, quod significant, cognoscitur. De *Gloria* (h. e. apud de *Gloria*) muti nbi. *Censorius* igitur, ut uoluit, sed uoluit eleganti, quod *Salvius*, bonos audientes edus, hic conuicio dantur legat. An sit apparet elegoriarum esse locos inuagiarum, quod quidem bene respondet illis, quae idem *Cic.* ad *Att.* l. 16. ep. 11. habet. Nostre opus (de *Gloria*) tibi probari letet; ut quod *Idem* ipse posuit, quod mihi fortiter uita aut tot iudicio. Et uox elegoriarum uerba sunt admittere, uox *Gronovii* emendationem recipias oportet, qui legit uoluit elegoriarum, ut quomodo coherent ut quae sequuntur? quod *Salvius* in *consilio* legit. Tu uolueris, quoniam ex hinc interpretationibus sit admittere.

ECTROMA, a. um, uolens quae sequitur, & hac reponenda. Vox *Græce*, a *uolens* ludo, uolens, quam quidam interpretatur abertum. Translatè uidetur uox hoc uerbo *Tertullian.* *uolens*. *Barret.* c. 7. Et quod proxime. *Valentinus* praeposit, unde *Dona* / uoluit de a *uolens*, & etromate: oppone d' inuention di capricio & di finis illi atroita.

EDENTOLUS, in fin. addo: ¶ Particip. edentulus est addo: *Martian.* *Capell.* l. 4. pag. 102. *Gror.* Edentulus uox illam dicens, qui dentes non habet, sed cum uerba inest, ut habet ad illa tempore, quod natura permittit, ut habet. Nam apud lapidem refert dehis edentulus, qui nunquam dentes habet, equos infanter, qui quoniam aliquid de habere possit, nonnulli tamen illa tempore ut habet, nature permittit. Sed tamam aliam de infatigabili dixit *Arach.* l. 1. pag. 102. Edentulus Deos eum parvulorum rote ardentium ait? De uenit *Plaut.* &c.

EDICO, in fin. addo: ¶ Particip. edictus apud *Lic.* l. 12. c. 33. Se in eum diem comitis additum.

EDICTUM, cal. s. *lin.* 18. post fortissimè accipit addo: ¶ Nominè *Edicti* *Perpetui* significantur *Leges* & *Edicta* collecta a *Saluis Iuliano* iure *seculari* imperatoris aoe, & *Christi* ante *CXXXI*. Cum enim uox tempore eis aliter in provincia sua diceret, aliterque priores inter se pugnantia saepe sancirent, communem uelut praedictorem regulam Imperator proponit; quosque propter *Edictum* *Perpetuum* totius *Romane* *Iurisperitendia* *fundamentum* edidit, quae in *inmutata* equis ad tempore *Constantini* imperatoris. Huius fragmenti in *edictis* *Dionysii* collegit *Dionysius Grotius*; ideoque *Edictum* *Perpetuum* restituit *Guillelmus Rancianus*. De a multa *Heineccius*, aliusq. *M. Saluis Iuliano* titulum posuerunt *Medialanenses*, quem uide apud *Herodian.* pag. 337. De hoc titulo alii alia, *Merlinus* tamen *Fratr.* *Arch.* pag. 120. eum uocet *apertissimum* *futo*.

EDISERO, in fin. addo: ¶ Particip. edisereus, edisereus apud *Facin.* 3. *Hist.* c. 73. *Cunabula* utilitates edisereus. *Justin.* l. 31. c. 5. *Professus* ait, ut uiam gerendi belli admitteretur.

EDITUS, in fin. addo: ¶ Particip. editus apud *Ouid.* 5. Met. v. 268. Videt autem editum *Viperas* carnes, & *Herod.* *epist.* 21. v. 30. *Viperas* mentaria ferret edendus legi.

EDO, in fin. addo: ¶ Particip. edens, edimur, edendus apud *Ouid.* 9. Met. v. 267. *Saluis* *Iulian* gemens edens, apud *fronemans* uideret. *Suet.* in *Tib.* c. 14. *Cum* *Luvis*, an *marcon* *multa* *est*, *uallis* *oparret* *enclaus*. *Cic.* 14. 64

EMANO, in 6a. add: ¶ Particip. emanatus apud *Faler.* *Moz.* l. i. c. 6. ext. 3. Singulari eloqui suavitatem ex qua emanatus dicitur.

EMARCUS, in 6a. add: ¶ *Plin.* l. i. c. 6. ext. 4. n. 3.

EMASCULUM, in 6a. add: ¶ Significat etiam inefficacem ad consensum reddere. *Sord.* ad *h.* l. 6. n. 66. Herba etiam quibuscum emaculabant sacerdotes, unde jam celere non poterat.

EMATHIS, in 6a. add: ¶ Plural. Emethides, scilicet virgines puellae, filiae. *Ovid.* 5. *Met.* v. 649. *Polent* Emathides, h. e. puellas, filias *Pieri* regis.

EMENDO, in 6a. add: ¶ Significat etiam panis. *Compend.* in *Alex.* *Sect.* c. 51. Ibi que per praecum, cum aliquem emendat, dicitur jubet h. e. cum fustibus aut virgis aliquem coercent. ¶ Particip. emendus, emendaturus, emendandus apud *Plin.* l. 9. ep. 36. Cogito ad verbum arboribus emendandis amissis. *Horat.* 2. *sat.* 1. v. 15. Arbores emendaturus fortissim. *Plin.* l. 9. ep. 13. Ipse praeterea quamdam emendanda annotat.

EMENTOR, in 6a. add: ¶ Particip. ementendus apud *Liv.* l. 9. c. 18. Piget referre vanitatem ementende stirpis. ¶ **EMERCATUS**, a, um, adj. parv. significatio, competo, emptus. *Ammon.* *Marcell.* l. 2. c. 2. Id frustra credendum videbatur, quod non emerant, sed comoni totius multitudinis parva volentes clamoribus audiebatur.

EMERCO, in 6a. add: ¶ Passiva significatio. *Ammon.* *Marcell.* l. 2. c. 6. Armenus et Hiberus riges cultu ambrosiae indumentis emercantur et multifloribus donis, damna negotii Romae illaturi, si rebus tam etiam dubiis decernunt ad Peras.

EMITTO, in 6a. add: ¶ Particip. emittens, emittendus apud *Cels.* l. 7. c. 19. Oro velle non emittente, infant abumpitur. *Justin.* l. 11. c. 15. Postremo voces emittentes.

EMMANES, is, a Græco *ἐμμανής*, furibundus, herba eadem ac *kyonema*. *Apul.* de herb. c. 4.

EMO, in 6a. add: ¶ Particip. emens, emptus, emendus apud *Justin.* l. 11. c. 15. Capitulum pretium non ex ementio comodo, sed ex inimicorum odio extulitur. & l. 2. c. 6. Emptus periculo spiritus sui, ut extremis viri spiritus exciperet. Cio pro *Cluent.* c. 36. Oppianicum iudici ad emendas sententias dedisse pecuniam, indicatum est.

EMOLLIO, in 6a. add: ¶ Particip. emolliendus apud *Cels.* l. 2. c. 4. Emolliendum id emollium.

EMONEUMATOSIS, is, f. *ἐμνευματώσις*, infatuus, genit. *Cat. Aurel. Chron.* l. 1. c. 6. Coniuncta etiam infatuus medulla, quam Græci *emneumatosis* vocant. *Adle* *Marcell.* *Empir.* c. 20.

ENUMGO, in 6a. add: ¶ Particip. enumgens apud *Sueton.* in *Tit.* *Hadri.* Quoties ego vidi patrem tuum cuncto evulgem?

ENCATHESMA, atis, n. *ἐνκαθήςμα*, collectio humoris, *Apul.* de herb. c. 18. n. 3. Hoc omnia teres, et catathesmatibus imponere. *Encathesma* est pro *catathesmatibus*.

ENCOSMOGRAPHUS, is, m. *ἐνκοσμογράφος*, qui eloquii, vel insulatiorem scribit. *M. Aurel.* apud *Fronton.* de eundem l. 12. ep. 1. Encosmographus itos scilicet.

ENECO, in 6a. add: ¶ Particip. enecandus apud *Cels.* l. 6. c. 7. n. 2. Vermes medicamentis enecandi.

ENERVO, lin. 2. post *enervus* addito add: *Apul.* 1. *Met.* pag. 150. Quodam *Pit* uno, qui populus meos enervare securi terra comminaretur.

ENNEAS, idis, i, m. *ἐννεάσ*, novemus numerus, spatium novem annorum. *Censorin.* de die natal. c. 14. Annus tertius et sexagesimus, quem vel hekdomet novem, vel septem enneas conficiunt.

ENITOR, in 6a. add: ¶ Particip. eniturus apud *Liv.* l. 29. c. 12. v. 12. si simplicem ea formula imperator, eniuitur.

ENRHYTHMUS, & **ENRHYTHMICUS**, a, um, *ἐνρhythμικός*, rhythmus et numeri constant. *Marinus.* *Capell.* l. 1. pag. 107. *Gust.* Omnis musica enrhythmus. Id. ibid. pag. 108. Tempora carthythica.

ENSIS, lin. 2. post *Etymologi* add: *Quintill.* l. 10. c. 1. Sunt autem alia verba hujus naturae, ut idem pluribus vocibus declaret, ut et aliis significatio, qui potius status, interest, et ensus, & gladius.

ENTATICO, is, m. *ἐντατικός*, vel intetendi habens. Ita vocat *Apul.* de herb. c. 13. barbam asyriam, quod valeat ad intendendum pesum.

ENTHETICUS, a, um, adj. accumbulo, repositus in theca. *Translat.* *Fulgent.* *Mythol.* l. 1. Quidam *Halicos* verbalibus herreis thecatam pondebat.

ENUSILO, in 6a. add: ¶ Particip. enusilendus apud *Tertullian.* de coim c. 3. Ea erant Christianis oculularia.

ENUCLEATUS, in 6a. add: *Cicer.* in *fragm.* pro *Scuri*

nocturne ab *Angelo* *Moya* editis pag. 3. Non aq. eius clausa argumenta congruunt.

ENUMERO, in 6a. add: ¶ Particip. enumerans, enumeraturus apud *Curt.* l. 6. c. 3. *Nuncio*, non enumerati mox quadam ipsarum rerum multitudine subdunt. *Cic.* 3. *Terr.* c. 13. Dixi jam antea, me non omnia inquit, quæ in hoc genere essent, enumeraturum.

ENUMTIO, in 6a. add: ¶ Particip. enumeraturus, enumerandus apud *Liv.* l. 26. c. 35. Adhibetur perjuratio, quæ vix audire in ea loco adest, non enumeratur. *Secton.* in *Tib.* c. 71. Per ambum verborum rem enumerandam censuit.

EPAPHUS, is, m. *ἐπαφός*, filius jovis ex le, vel hida. Hoc a patre *Aegypti* oppida communire, ibique regnare jussus, oppodem primum *Memphis*, & alia plura constituit. & ex *Cassiopea* amore procreavit filium *Labyen*, a qua terra est appellatus. *Hygin.* *fab.* 149. *Ovid.* 1. *Met.* v. 748.

EPIDAUROS, col. n. lin. 11. 1. 1. post *Ida* fuit in *Dalmitio* add: *Locus* *Servius*, *Epri* civitas designat ab *epi* co Latino. Non laudo preterea *Forcellinum*, quod silio tromegetri nomen epri urbis *Dalmatiae*, nempe *Ragusa*, vel *Ragus*, qui sui olim juris, & republica caput fuit, maritimus epibus pollens ac felix piole totum, quorum non pauci etiam de *Latina* lingua per quam optime meritos toverat.

EPIDEMIS, idis, f. *ἐπιδέμις*, epidemide, cuticula ægeri destituta, & veras bonum & animalium cutem tegens. *Translat.* tamen usurpat *Feget.* *Act.* l. 2. c. 41. Sed commodius est, palmamentum decumant ferro secare et eximere, ita et pillem admodum grandis, non, cum cuticuli duxerit, inveniat epidemiam. h. e. ulceri obducta crusta, ut vocat *Celsus*, quam *Græci* dicunt *ἐπιδέμις*.

EPINELIA, a, f. *ἐπινελία*, diligencia. Sed est nomen proprium apud *Moriceum*. *Capell.* l. 2. pag. 37. *Græci* *Epineia*, & *Agrypnos* dicitur virgini (Philologia) nupticia.

EPIDHENA, in 6a. add: ¶ Est etiam signa rhetorica, cum nempe plurium sententiarum usum atque idem novissimum verbum ponitur. *Rutil.* *Lup.* de *fig.* *sentent.* et *eloc.* l. 1. Nos primum impulsi *Philippum*, deinde denuo nos *Philippus*, coarctante succedet *idem* *Philippus*.

EPISCYNIUM, i, n. *ἐπισκύνιον*, supercilium. *Tertullian.* de *pall.* c. 4. Jamdudum coarctis intentionis episcynio disperso. h. e. deposito supercilio nimis adstricto contracto.

EPISTOLARIS, lin. 2. post *carta* de *lettere* add: *August.* *tit.* *epist.* 3. ad *Morcelin.* Epistolare collegium.

EPISTROPHE, in 6a. add: Hæc vocis vitæ *Jul. Ruffin.* de *schem.* *lex.*

EPITAPHIUM, lin. 6. [7]. quod belli pro patria vitam desiderat. *Asinadveritas* velis gentium belli suumque adhiberi pone, nisi eum domi subsequatur. *Vide* in *V.* *Bellum* apud *Forcellinum*.

EPITASIS, in 6a. add: Hæc attitur voce *Pseudo-Dionysii* de *Comed.* in *Tagandis*. Epitasis est incrementum processuque tuarum, ac totius, ut ita dixerim, sedus erroris.

EPULOR, lin. 24. l. 15. post *apud aliquem* add: *Hygin.* *fab.* 125. Polyphemus carmen amicum epulabat. In 6a. add: ¶ Particip. epulaturus apud *Fab.* *Mit.* l. 1. c. 6. n. 2. Quotiescumque C. Duilius epulaturus erat.

EQUIDEM, lin. 1. post *Quod equidem* add: *Cic.* pro *Seizi.* c. 77. in 6a. Equidem audiamus.

EQUITO, in 6a. add: ¶ Equitatur est etiam in obsecris. *Jacobi.* 6. *ant.* v. 311. de *impuris* mulieribus. Inque voces equitant, & lona teste moventur. ¶ Particip. equitans apud *Plin.* l. 1. c. 15. Dorio equitatum modo impositi. *EQUUS*, in 6a. add: ¶ *Equis* *Hecetores* translate vocatur apud *Hom.* cum rem haberet cum *uore* *su* *Andromacha* nequa quodam occasione. *Ovid.* de *art.* *don.* l. 3. v. 773. Nequam *Thetis* *Hecetores* nuptia remisit *equo*. *Marcell.* l. 1. ep. 205. *Hecetores* quoties soderat *uere* *equo*.

ERADICATIO, in 6a. add: ¶ Translate *Plin.* *Bacch.* 1. 2. 6. *Perditus* sum, atque etiam eradatus sum, omnia exemplis erucor.

EREBUS, lin. 2. pro *v.* 219. lege *v.* 219.

EREBUS, lin. 2. post *Idem* add: *etym.* ab *Hebraic.* *עֶרֶב*, *erēb*, vespere, temere. *Fabula* occasione dedisse *Moses* videtur, cum ait, *erēb*, h. e. vespere et mane ortum dicitur primum.

ERECHTHIS, in 6a. add: ¶ Est etiam *Procris* filia *Erechthidis*. *Ovid.* 2. *Met.* v. 216. *Vix* aditu per mille dolos ad *Erechthida* facto.

EREMIGO, lin. 2. pro *Sil.* l. 4. lege *Sil.* l. 4.

EXSIMILO, in ñn. addë: ¶ Est etiam ventorum simile aspirare. *Apul. 5. Met. pag. 340. Quidam.* Confusum præteritum nostrum gravata, propellit & efflat, æmularique jussuræ. h. e. quasi statim venti & sibili asportari, non ultra dum Psyche serones apud a Zephyro spirante fuerant asportata.

EXSOLVO, in ñn. addë: ¶ Particip. *exsolvitur*, *exsolvens* apud Tacit. *Hist. lib. 1. c. 46.* Facum suum vocat: nec annos exsolvitur promittit. & 3. Ann. c. 39. Ipse robur pedum ad exsolvendum abiecit ducit.

EXSPECTO, in ñn. addë: ¶ Particip. *expectatur*, *expectans* apud Liv. 1. 6. c. 47. Cæsaris hic spiritus expectatur hostem. *Idem. 1. 1. c. 10.* Expectanda ergo remissio est.

EXSPIRO, in ñn. addë: ¶ Particip. *aspiraturus* apud Liv. 1. 6. c. 38. Si ego moreretur, necum aspiratura republica eret.

EXSPOTUS, a, um, particip. *spote* emittit, ad translatum apud Salust. 1. 1. ep. 7. sub fin. In insulam conjectus est, ubi eques ad immicrum dolorem devenerat, & a robur haurit veluti vinctus fortibus succensit expatis vitæ trahit, unum & lapsum per horas turbulentis carnisq; horrores.

EXSTINGUO, in ñn. addë: ¶ Particip. *extincturus* apud Liv. 1. 10. c. 24. Eum ignem se extinguendum ait.

EXSTRO, in ñn. addë: ¶ Particip. *extrocturus* apud Tacit. 3. Ann. c. 73. Pompei theatrum, igne confuso haurit, Cæsar extroctum pollicetur est.

EXTA, in ñn. addë: ¶ *Exta*, e, famini generis legitur in *Inscript. Frat. Arval. n. 42. lib. 18.* Deinde reverent ad aram extas reddidit porciatiles. Item in Circo extas vaccinam reddidit. & 2. ut. *lib. 12.* Quorum extas reddidit sunt. & 6. 43. *lib. 12.* Extas reddidit ad aram.

EXTENDO, in ñn. addë: ¶ Particip. *extendens* apud Sueton. in *Calig. c. 38.* Pretium extendens.

EXTENDO, in ñn. addë: ¶ Particip. *extensus* apud Cels. 1. 6. c. 6. n. 7. Vitis tamem omnes pituitas extensus vitet.

EXTERMINATUS, in ñn. addë: ¶ Cum genitivo. *Apul. 3. Met. pag. 114.* Quidam. In exterminatus enim vigilas semetipsum. h. e. exte terminus mensa mea positus, quem admodum loquitur idem *Apul. 1. 5.*

EXTIPLEX, in ñn. addë: ¶ Particip. *extiplex* lege extiplex.

EXTOLLO, in ñn. addë: ¶ Particip. *extolurus* apud Liv. 1. 6. c. 14. Ceptum est hostes exte vallum signa non aliturne.

EXTRAHO, in ñn. addë: ¶ Particip. *extracturus* apud Liv. 38. c. 44. Est tempus cum morosus extracturus diceret.

EXULCERO, in ñn. addë: ¶ Particip. *exulcerandus* apud Cels. 1. 3. c. 31. a. mod. Pergamentis cedentibus ventis exulcerandus est.

EXUNCtus, e, um, particip. *ex uncto*. *Plaut. Trin. 2. 4. 5.* Quid facium est tot (argenti). Comatum, expotem, exunctum, elotum in balneis, h. e. unguenti emendat elumptum.

EXCO, in ñn. addë: ¶ Particip. *excundus* apud Tacit. 13. Ann. c. 14. Excundam ad fidem hunc emortuari.

F

FABRE, lib. 4. pro *fabrissime* lege *faberrime*.

FABRICO, in ñn. addë: ¶ Particip. *fabricatur*, *fabricandus* apud Sueton. in *Claud. c. 19.* Navis mercedibus reus fabricandis magna sumptibus exstructis. *Sil. 1. 15. v. 197.* Ad tela fabricanda.

FABRO, in, vi, tre, a, 3. idem ac *fabrico*. *Fenest. Fortun. 1. 2. c. 10. n. 13.* Quid nullus veniens Romane gentis fabrivit, Hoc vir barbaricus peregrini opes.

FACTO, col. 5. lin. antep. post *Dionysii* addë: *Nep. in Pausan. c. 2.* Carum hominem ad eum mittis face, cum quo colloquatur. In ñn. addë: ¶ Particip. *factus* apud Cic. de *Divina 1. c. 33.* Per agrum Leontinum facti faciem.

FACTIOSUS, loca. *Facili* in ñn. descriptum debet per me licet, ad hanc eum vobis minime pertinet.

FACTOR, in ñn. addë: ¶ *Factore* dicitur, qui in pileo solo pelam ab alio datam excipit. *Plaut. Curcul. 1. 3. 11.* Tum isti qui habent datam veri scurrarum in via, & dutores & factores omnes vobis talia solam.

FACINE UVE, in ñn. addë: ¶ Hanc eandem vocem *fecundum* vocat *Plin. 1. 14. c. 1. n. 1.* Ubi fortasse legimus *fecundum*.

FACILENTIA, in ñn. addë: ¶ Translate est *facilitas*. *Fulgent. de conti. Virg. pag. 758. Stater.* Dum quis in ter-

petat gurgitis committat, morumque facilitatis tremit, *FACILENTUS*, in ñn. addë: ¶ Translate *Arnob. 1. 3. pag. 119.* Libi. *facientia* hilaritate datur.

FALCASTRUM, 1, n. a. similitudine falcis vocatum. Est autem ferramentum curvum cum manerio longe ad dentem verum siccum. *Hac Ludo. Orig. 1. 1. c. 10. c. 12.*

FALSIDYCUS, in ñn. addë: *Aulus. epigr. 118. v. 17.* Falididit veter, temerant qui carmine verum.

FALSTIAS, lib. 4. post *folias* habet & c. addë: In optimis tamen editionibus, ut & *Bracti*, legitur *peritas* habet.

FAMATUS, a, um, *alij*, idem ac *diffinitus*. *Cic. in Fragm. arati. pro Scruia* *lib. 1. c. 10.* Famatus ab *Angelo* *Met. 178.* Ita tota apud ignem est invidio famata caues est. Sed emine legendum videtur *diffinitus*, licet cultor ut in *Codex* legi affirmet.

FAMELICISSAM TERRAM, terram pauperrimam vocabant. *Pentus.* Sent qui rebus corrigit famelicum, quæ alibi scaturigine dicitur.

FAMESCO, in, ern, n. 3. idem ac *moris*. *Atelin. Ar. ad Plautum. Soror, v. 731.* Ora famescimus quævis qui de re ferunt.

FAMEX, icis, m. temere. *Schneiderus in Colum. 1. 6. c. 11.* pro *antem* cepit legi *famecum* credit, fides auctoritate colit equalem *Sangermanum*, & *Julii Pontedera*, qui *epist. 60.* idem sentit. *Uduerit* extenuat hypomni nomen a *Græco* *πίμα* tumet, hinc *famecum*, deinde levi mutatione *comice*. Item apud *Peget. Petrus. 1. 4. c. 10.* & *Giorg. Martini*, legitur *famecum* odore; in quibus tamen amulius loca *Morgagnus* in *Epistol. legit* *famecum*.

FAMULITUM, in ñn. addë: *Spartian. in Sever. c. 6.* Occurrente omni famulato aulico.

FAMOLUS, in ñn. addë: Hi omnes vocantur *Famuli* *Diri* in *Inscript. Frat. Arval. n. 32.* Famuli Divi immolavit verberet duos.

FARRAGINATA, in ñn. addë: Ita legitur in *edit. Gæzeri*, sed *Footedera* *epist. 65.* monuit hoc esse monstrum verbi, & multi argumentum rectius probavit pro *farraginata* quæque leguntur *farrago hordeum*, quoniam quidem leñionem in textum recipit *Schneiderus*; hinc supra allata vocem toto Latinæ exulare jubemus.

FABRICOLUM, lib. 1. post *lib. 1.* addë: est deminutivum a *far*, & significat hinc *farrum*, seu hinc est *farre* *fidum*.

FASCINUS, in ñn. addë: ¶ *Fascinat* hic. hic *Dam. de quo Plinius* *loc. cit.*, vereturat erat, pœdilat enim ejus figura subtriangulantiis curvulus, ut, quoniam magis erat eorum fortis & gloria, ierodentium fascinatione ab his vereturat, quemadmodum adverbis fascinatione eadem *Epist. 178.* quæris a enlio suspendebatur, ut dicitur est separatis in *V. Fascinum*.

FASTIGIUM, lib. 2. post *Plin. 1. 35. c. 12.* & *lib. 36. c. 5.* addë: ¶ Sed *fastigi* nomen appellata potius fuisse tegmina illa quæque umbracula, quæ statui vel parvi Deorum adibus aliquando veteres imponant, probabilis censet *Marinellus*, cujus hæc sunt verba ad *Inscript. Tom. 3. pag. 418.* Nihil aliud fuisse nobis creditur *fastigium*, nisi *adæla*, seu tegumentum adicula, val statua impositum, & quætor columnis assultum. idem Auctor eodem nomine uno Christiano Scriptores extendit, ut hæc nostre altarium culmina significarent. Ad bene significationem referenda quibusdam videtur inferius citatis verba ex *Plin. 1. 36. c. 3.* *fidus* Deorum *fastigii*.

FATALITAS, lib. 3. post *definit* esse *fataliter* addë etiam potest locum. *Idem. 1. 1. c. 67.* Hæstoria prima fataliter hauri. *Proterius* *calin.*

FATIGO, in ñn. addë: ¶ Particip. *fatigaturus* apud Liv. 1. 38. c. 19. Talem se fatigaturus hostem censabat.

FATIOLOJUTUM, in n. prædictio, præposita. *Apul. de Deo* *Secr. pag. 44. Kilmach.* Vbi *hystia* fatiolique venisisset.

FAVISSOR, in ñn. addë: *factior* *unio* s. habet *Symmach. orat. in patr. c. 3.* Illa (vetustas) tribus vocet *libertina* ex plebs facie polluta, non virtutis favores.

FAVONIANA PYRA, in ñn. addë: ¶ *Dialecticorum* affirmat, aliquos putasse *favoniana* fuisse dicta, quod Favonio flante ferrentur.

FEBRIBILIS, e, *edij*, ad febrem pertinet, febrem excutens. *Carl. Aurel. Tard. lib. 4. c. 1. ante med.* Diocles humilioris vires, vel plenos, ac argumens febribilibes dicit.

FELINUS, in ñn. addë: *Leontæus* *Targa* in 3. *Orti* editione repositus: *Quod haurit* *est* *stercoris*, *ratione* &. Deinde in nota subjungit *38* mercedis voce *alimni* (quam habent plerique Codices atque editiones sec præm & *Maurianus*) *niva* *demini* latet adjungam sequenti vocis.

- pitur nitem ablatio pro militis galles armeto, Jurepeli, 421. c. 1. 169. Galleum vero dicitur Panites.
- GALLICUS**, in 6n. adde: *§ Gallicus* pertinet etiam ad Gallos sacrodotum lapidi. *Quid. 2. Annot. 13. p. 14.* Quia ergo sacri Galles turres turis.
- GALLINA**, in 6n. panti. pro *Pin. in 3. l. 16.* Inq. *Pin. in 3. l. 15.* In 6n. adde: *§ Est etiam nomen servi vel gladiatores et Thracia apud Hæst. 2. anty. 6. v. 44.* Throx est Gallina Syro par.
- GALLO**, in 6n. adde: *§ Fel. epigr. in Anthol. Latine. Burs. Tur. 1. p. 45-46.* Nam que venustas his adest Gallantibus? Gallantes vero sunt magis matris lida sapientes, et bacchi Bacchantes.
- GALYMEDES**, in 6n. adde: *§ Fuit etiam hoc amicus puerus Arionis Egypti regina, qui cum etiam exercitibus profuit. Hirt. de B. Alex. c. 4. 43. et 13.*
- GARAMANTITES**, in 6n. nomen lapidis seu gemme apud Indos. *Pin. l. 37. c. 7. rect. 28.* Cognata est dicitur (anthracis) sandares, quam alii garamantium vocant, nator in India, hanc quidem admittit.
- GARBITOR**, nra, m. ruculatore, importune garrienti. *Ammonia. Abreclion. lib. 12. c. 9.* Iste, inquit, periculosus garrienti pedum tegmina deri purpurea.
- GARRULO**, in 6n. a, a. idem ac garrus. *Fulgent. Mythol. lib. 1. p. 613.* Merer. Non inquirimus Hero atque Pychen poetici garrulantes lepreas.
- GARDUNI**, eorum, m. pl. populi circa Garumnam flumen. *Cæ. de B. Gall. l. 3. c. 37.*
- GAVIA**, in 3. 2. edit. in 1. p. *Pin. l. 1. lege Pin. l. 10.*
- GAULATANUS**, a, um, adject. pertinet ad Gaulonem, solum parvam Melite adiacentem, que nunc Gozzo appellatur. *Inscript. apud Mart. pag. 752. n. 5.* M. Valio C. F. Rufi plebs Gaulitana ea ere conlato est. Hanc eandem inscriptionem a se vixit et lectam fuisse affirmat Anton. Maria Lupi in suis dissertationibus epist. philologica, ut et alium, in qua eadem verba plebs Gaulitana legitur.
- GELLENICUS**, dele que sequuntur, et hac repono:
- GEBENNICUS**, a, um, adject. ad Gebennam pertinens, qui motus est Gallia, in Provincia trem Rhodanum. *Pompon. Abid. l. 2. c. 3.* Gebennic mores. *§ Gebenna & Gebennicus* legunt etiam Gebenna & Gebennicus, et quidem rectius; hodie eum his montium tradas vocatur Gallus fer Gevenas. Quomodo enim etiam plur. numero effert Lucian. *lib. 4. p. 235.* Gens habet ea pedentes effert Gebennas. Adde Pompon. *Motus lib. 2. c. 1. med.* Tum et Gebennis demum Ararum ripis Agathin fuit.
- GELIANUS**, a, um, ad Geliam urbem pertinens, de qua Vitis Gelaur. *§ Geliani sunt egrotus mole. Pin. l. 3. c. 3.*
- CELASINUS**, in 3. p. *Pin. h. c. cum deest alius itulidus, pugnandique scilicet repono a. c. cui deest ruge inter ridendum contrahe.* que ari miram quamdam conciliant gratiam et ceteris gloriis apud Gens vel familia a sua orie in fuce, huncque similes alio enim in locis itulidus. Hoc certe nomen accipit hominum vocem Suidas in Lex. Altheiphon. l. 2. epist. 29. *§ Aut. epigr. in Anthol. Græc. Tom. 2. pag. 190.* Brantii. In fine adde: *Id ascribit Polifus l. 2. sect. 91.*
- GLOTOHYE**, m, f. *§ Glothye*, quasi tu dicas risu nem, herba radem ac bairachon. *Apul. de herb. c. 1.*
- CLITOPHYLLIS**, in 6n. *§ Glothye*, h. c. folium rose, quod filio rum cunctis ut comedatur. Hanc quidem potius eandem ac bairachon. *Pin. l. 2. c. 17. sect. 102. a. med.*
- GEMELLAR**, in 3. post fortasse quod geminum incolarum continet, adde: vel potius, et putat Gænerus, quod duo cava continua habere.
- GEMILLENIS**, um, m. plur. sunt incola arbis Gemellæ Acti seu Colocis Acitiana in Hispania Tarracensis, nunc Gauda. *Pin. l. 3. c. 3. sect. 4. c. 3. lex Colocis Gemellæ.*
- GEMELLUS**, in 6n. adde: *§ Gemelli* fuit titulus miosis poematis a laborio compositi. *Gell. l. 1. c. 7.*
- GEMINUS**, in 3. p. post geminus aut decorat adde: *Ammonia. Marcellin. l. 16. c. 7.* Euthymus captes a Britannis hostibus etiam tum parvulus, elatridis geminis, Romanis meretricibus venditur.
- GEMITES**, a, m. grama quedam apud *Pin. l. 37. c. 11. sect. 73.* Nec in gemite, velut in petra conditis mandis inter se complex.
- GEMITOENS**, VITIS GEMONI GRADUS.
- GEMNULA**, in 3. post caute depingere adde: *§ Trans. l. 1. p. 1. murpur de pupillis oculorum Apul. in Annot. v. 9.* Nam addebat nec, et ingenuas gemas, et popularum nidiis geminas gemulas.
- GEMONIDES**, um, f. gemma que et Parantide vocan-

- tur. *Pin. l. 37. c. 10. sect. 66.* Parantides, quas quidam gemmonides vocant, proque hær et parere dicuntur, merderique participantibus.
- GENERALITAS**, aut, f. generalis, universalis. *Mercurius. Capiti. l. 4. pag. 100.* Grot. Dum homines nullo animal discernimus, no i eorum animatus generalitate discernimus. Adde Symmach. *lib. 1. epist. 25. & Scip. ad Cicero. l. 1. v. 41.* Post speciem invocationem transit ad generalitatem, no quoq. amnes preterat. *Id. ed. En. l. 6. v. 154.* Quæ contra naturam sunt, non afferunt præjudicium generalitati.
- GENIALITUM**, in 6n. adde: *Apul. l. 10. Met. pag. 709.* Ovid. Otiæ aut talis genialiter contenta in modum linguæ extrinse habia, grandinibus illam calicem uno hauris perhausi.
- GENICULATUS**, a, um, in 6n. adde: Translate de anno indico in modum geniculi. *Ammonia. Marcellin. l. 1. c. 9.* A latere australi, geniculato Tiberis meatu (urbis Amida) subditur propius emergens.
- GENICULOSUS**, a, um, adject. idem ac geniculatus. *Apul. de herb. c. 77.* Agrostis folis parvi calami similibus, atque virgulis per terram serpentiibus, geniculosis.
- GEMINIS**, in 3. m. prognis, gemens, progenies, a verbo gigno vel geno. *Terullian. de quin. c. 13.* Omnes sololatria ostentare nacturum, dum ipso adhuc ante infans apud idola confusus redimitur, gemina sua demonum candidata protulit.
- GENITALIS**, in 6n. adde: *§ Cels. l. 4. c. 2.* Venia in feminis super genitile cæcum sita est. *§ Genitalia* monentur, in quibus mulier infantem parere solet. *Gell. l. 3. c. 18.* In mensibus tamen non genitalibus somnandi non prætermissit otium.
- GENITORA**, in 6n. adde: *§ Umptur etiam pro ipsi nominibus.* *Arnob. l. 1. pag. 6.* Morsu animi serpi tenti, maledicam primordis eorum, quod temere prodigia gemis spirantibus addiderit.
- GERMANUS**, in 6n. adde: *§ Germani* Lexicographi interpretationem improbat Marcellus. *Pro. Arctol. pag. 474.* Putat enim apud Romanos non invaluisse morem illum, quo postremis temporibus viget, et cum movendi gratum motum quosdam Germanorum personarum referre elegerint principes et optimates; ad in locis aliis quotienscumque Germani appellato est, verum n Germanæ, seu Batavia moltem significat: et Marcellus vero epigramma illud tantum argui possit, Romanos consuevisse signa opte Germanorum personarum reponere, quo, ut etiam nunc apud cotrares, pugnis terribilioribus esset.
- GERO**, in 6n. adde: *§ Gero* regis in gremio aliusque significat, ubi ille unce arpi, et apud illum omne possit. *Tibull. l. 1. el. 9. v. 39.* Tunc felix, cum me vinctum puer alter habebit, Et gerat in gremio regis superba mo.
- § Particip. gerturus apud Lucan. lib. 1. v. 271.* Prælia gerturus conat.
- GERONTIA**, m, f. *§ Gerontia*, vel, *Arctol. a pulchrit. m. a. et edit.* Herba quædam que et senex appellatur. *Apul. de herb. c. 73.*
- GERRE**, in 3. post Siculis ratione adde: Cur vero Sicilia dicuntur gerre, docet Festus. Atheniensium cum Syracusanis inuiderent, et crebro gerre posuerant, irridentes Siculi, gerre elamabant. Hæc fabrum est, et gerre pro nugis et rebis contemptis habendi gerulus.
- GERO**, in 3. edit. in 1. nugarum corrigere nugarum.
- GELULUS**, a, um, in 6n. adde: *Apul. in Apolog. pag. 313.* Flumen. Ille ad matrem, verbius Rubi gerulus.
- GESTIO**, in 3. edit. in 1. p. *§ Gesto* corrigere nugarum.
- GESTITO**, in 6n. adde: *§ Particip. gerturus apud Solin. c. 43. d. med.* Fuit Egyptia poma non ramis tantum gestitas, sed et cæcidit.
- GESTO**, in 6n. adde: *Cels. l. 1. c. 31.* Mase gestari dicitur.
- GIBBEROSUS**, in 6n. adde: *§ Transibit pinto de otation. l. 2. fragm. a. sermones gibberos, rectoris dicit.*
- GIGILLUS**, a, m. girella, ruoto, trochlea. *Isidor. l. 20. Orig. c. 12.* Gigillius, quod in gyrum vertatur. Est enim lignum in transversa pertica mobile, ac quo funis circumstula, vel utra in petum demittitur haurienda atque aut.
- GLACIO**, in 6n. adde: *§ Neceste etiam significacione usurpatur. Pin. lib. 39. c. 3. sect. 13.* Est autem (unguentum) hyeme, quoniam atate non glaciati, nui scilicet cetera.
- GLADIATOR**, in 3. edit. col. 1. in. edit. in 3. edit. col. 2. in 1. post P. Cir. 2. Tuscul. c. 17. adde: *§ Gladiatores*, viliusim genus hominum nunquam collegi fortissimam habuisse existimari. *Arrian. ad hunc Nicomacem Inscript. pag. 221. n. 3. D. M. Q. Alfidio Q. L. RYIAR.*

- * **GULGISE**, in 6a. add: *Martian.* l. 3. ep. 22. v. 3. Nil est, Apul. ubi gulosus fassum.
- GULSUS**, in 6a. add: *Macrobi.* epit. 7. ad Latium. Abasatis gulosi. h. e. qui a quibundam abstinent, ut desiderio vellet condit.
- GUMEN**, in 6a. add: *Schneiderus* ad auctoritatem *Geopon.* l. 7. c. 24. ubi ait *vinum nuncupat vinum*, scribendum esse potat comam pro gamca. Legitur tamen gumen apud *Andr.* *Pallad.* *Novemb.* tit. 7. *Aetopum* incipit gumen latrari. Sed hic etiam aliter legitur.
- GURCULUS**, in 6a. add: *post ad pulcones deferatur add: Cic. in fragm. orat. pro Tullio ab Angelo Maio edit.* pag. 30. Tantumque ad crudelitatem habuerat, ut non omnes gargulionibus incedis relinquere. Hunc *Cicero* in comitatu *Martian.* Capell. l. 5. pag. 189. *Grot.* & habet *clausula*, alit. exactis pro insectis, quae vera est lectio.
- GUSTO**, in 6a. add: *Particip. gustulatur apud Celr.* l. 4. c. 3. *Celerius* panis manducatus, quem vnum gustandum.
- GYSRUS**, in 6a. add: *Etiam gysrus illius, iacobus. Macrobi.* ad *Murell.* ep. 23. Illi Christianos oculis scandalizant, quod purpuram & quibundam facta sua oculorum depingant, quoniam facies gysrus & nimio candore deformis idola mentiantur.
- * **GYRO**, at, vii, aium, are, a. e. girare, in gryum ducere. *Fest.* de re vet. lib. c. 3. Animal difficile se gyrobatur.
- * **GYTHAEATES**, m. m. perianthes ad Gythrum oppidum nazale Latiniomedum, prope flumen Euxetam, quod Hercules & Apollo, depositis eo loci simulaculis, quoniam opere condiderunt. *Plin.* l. 4. c. 5. a mod. Sinus Gythraei ab oppido (Gythron).

H

- HABEO**, in 6a. add: *§ Habere negotium suum significat de re aliena ita laborare, ut si rei auctori ageretur. Cic. ad Att.* l. 13. ep. 49. Habuit tamen negotium Gallias, ut scribit. h. a. transiit ad offitium come suo proprio. *Errenti* tamen ita hunc locum interpretatur, non nisi a param laboris & mementum fuit, cum vellet Tigillum mihi trahent ad solorem mentem revocare. *Te, Ledor*, videtur, quid amplexandum.
- HABILITAS**, in 6a. add: *§ Opitudo, cave uterque hanc vocem, ut vni ab ipso Forcellio inter barbaras recensita est.*
- * **HABITUS**, at, avi, are, a. e. abitare, habitum aliquem designare. *Cels.* *Aurel.* *Chros.* l. 1. c. 4. Si extrinsecus malo vocem atque corpore habitari videtur: hoc *Grot.* *apud* vocatur. h. e. prius habitus fuit tam quod inuenire, quem quod artem. *Id.* *ibid.* l. 4. c. 8. *Argumentum* vult non delibitum, non fortissimum habitantur.
- HACPROPTER**, in 6a. add: *Optime tamen editiones habent hoc propter, & fortassis rectius.*
- HENATITES**, in 6a. post *lapla* subintelligitur add: *Hinc Cels.* l. 1. c. 3. *Lapis* hematicus purgat.
- * **HEMOTOCUS**, in 6a. add: *§ Hemotocus, at, avi, tangit & vici asque, tangendum capsum. Theodor. Priscian.* de digno c. 12. *Macrobi.* l. 1. c. 3.
- * **HEMOSTASIS**, in 6a. add: *§ Hemostasis, herba eadem ac coxostasis. Apul.* de herb. c. 12.
- * **HALATUS**, ut, m. idem ac halitus. *Martian.* Capell. l. 1. pag. 4. *Grot.* Nam & argenteus olivum, floribusque redimitum habito pater forevergi doceatur. *Id.* l. 1. pag. 46. *Ambrosius* interbat halitibus.
- HALMACEUM**, in 6a. post *opit efficaciam* add: *Cels.* l. 3. c. 10. sect. 3. *Halmecei* cortex.
- * **HALIMON**, i, m. *Halimon*, fructus maris quoddam generis, ab *Isidoro* *maritimus*. *Plin.* l. 17. c. 24. ad *fin.* (at *Thophr.* *Hist. plant.* l. 4. c. 30.) Et aptius vocatur eo, quod halimus vocat *Grot.* *Id.* *ibid.* l. 2. c. 22. sect. 31. *Alii* *Alimos* (lege *halimos*) esse maritimum esse dicere, salum, & inde nomen. *V. Admon* in *Appendice.*
- * **HALMYRAGA**, m. f. ab *halmyr*, salum, nitri gasus. *Plin.* l. 31. c. 10. sect. 46. *Ergasum* (nitrum) fit apud *Mados*, canescitibus siccitate corvallis, quod vocat *halmyr*ga. Quam quidem vocem hoc in loco esse casum notatissimum probabile est, a *halmyr* *halmyr* *agor*.
- * **HAMALOPUS**, i, m. *Hamalopus*, qui & *caricula*, ferreus harpa, qui, si quid in puteum incidit, rapit & extrahit, unde & nomen accepit. *Harpa* enim dicitur, quia eripit, *deinde* enim *Grot.* rapere est. *Hac* *Isidor.* *apud* *Orig.* c. 23.
- HARPAGINETUS**, in 6a. add: *Sed quid rapina sicut harpagineti, indicat prius vetus, cuius explicationem exhibet Auctor operis, cui titulus: De pitture omicis di*

Ereotum *Tom.* 1. pag. 212. Et illius verba: *Sempra* que quanta pittura se comministri hunc posui charta per illustre si forte occurrat longo, ut voluerit principale delin notum pittura non si vide gis an tholus, a sia cibarium, tale a dicit quod cupulino, que compagine nelle modaglie della *Deo* *Veni* ma un so che oltre di forma circulea & straordinaria, intertuto tutto di certis lateri uncinati nitissimis ad afferrare & tirare dietro qualunque cosa, non attrivente che gli harpagones, a sicut que ferri di pueri aduven, cos aut si effigiem si nescit a alius cui. *Quasi* dunque, che nella pittura si vedano tener luogo di festigio, per che rappresentatio bene quel che *Vittorio* ha voluto pingere.

HASTA, in 6a. add: *§ Est etiam mentalis. Auct. Prisc.* *carum* 44. c. 1. *Velle* quid haec dicit, quarevis nisi igneus, hastam, & c. 4. *Uterque* vero lumbus hasta radus.

HASTULA, in 6a. add: *§ Post intelligitur add: Fronto de orat.* l. 4. *fragm.* ad *fin.* *Pugna* oportet, non parvulus ventidura, acutis hastulis histulano lule.

HEBON, omi, d'ho, est cognomen *Bucchi* apud *Nepot.* *Dioclet.* *Macrobi.* l. 1. *Saturn.* c. 18. *Liberti* prius simulacrum partem pueris atate, portus iavelli Augusti, praeterea barbata specie, scilicet quod, est *Grot.* *apud* *quoniam* *Bucchi*, item quem *Bucchi* appellat, & et in Campania *Nepotiani* celebrat, *Heboda* cognominatus. *h. e. thom.* *pulcherrimus*. *Macrob.* *in* *putat* *Deum* hunc prius solitum habere capite & humana facie, hinc ita sume Campaniam volare est supponere huiusmodi imaginem.

HERRATCUS, in 6a. add: *Alcin.* *Act.* l. 3. v. 344. *Heliorum* verat carat *Hebraica* plebes.

* **HECATOMPHYLOS**, i, m. & f. *hecatom*, ab *hecto* centum, & *philo* porta, centum portas habens. *Ammian.* *Marcellin.* l. 34. c. 16. de *Thebis* *Aegypti*. *Hecatompylos* equum *Thebis* sermo non audit. *§* *Vult* etiam hoc nomen urbe *Parthorum*. *Plin.* *lib.* 6. c. 13. *Ignis* *Parthi* caput *Hecatompylos*.

HECOSA, in 6a. add: *§ Heciba* accipitur etiam generatim pro quacunque varula. *Martian.* l. 3. ep. 76. v. 4. *Cam* *potes* *Heculum*, non *potes* *Andromacha* *h. e.* *cam* *potes* *vetulam* & *deformem*, non *potes* *iavem* & *firmosum*.

HELENA, in 6a. add: *§ Vult* etiam nomen castra in *Hispania*. *Constantian.* *imperator* *castris* in *matris* sine *memoria*. *Eutrop.* l. 10. c. 3.

HELIOGABALUS, i, m. *Helio*, ab *heli*, nomen eijusdem amari, caput templum erat *Limes*. *Phonorum* vocabulum fassit *Capitolium*. in *Macrobi.* c. 9. & *Aurel.* *Fict.* in *Epit.* & sic *Solem* appellari afferunt. *Longipedit* in *Religio* c. 1. *Inter* *hanc* & *Solem* *heliocaster*, sacrumque habet *Optimatus* in *heliocaster* c. 1. *Vare* *heliocaster* *qui* *habe* *non* *offert*, nam quidem *Helio* *heliocaster*, *Elagabalus*, *Elagabalus*, sed *recedentes* & *plurimi* *ex* *vetustibus* *Helio* *gibulum* *dicitur*. *Huius* *Dei* *figura* erat *petra* in *castrum* *fastigiat*, *que* in *numis* *imperatoris* *Helio* *gibuli* *apparet*. *Hic* *summo* in *honore* *habuit* *hunc* *nomen*, *cuius* *templum* *Edom* in *suburbium* *extravit*, & *illius* *templi* *sacerdos* *fuit*. *Hinc* *ipse* *imperator* *Helio* *gibulus* *est* *appellatus*.

HELIOPON, i, m. *herba* *eadem* ac *heliotropum*. *Apul.* de herb. c. 49. *Gracis* *dicitur* *heliotropos*, quibundam *helio* *pon*.

HELIOSCOPTOS, in 6a. add: *Apul.* de herb. c. 50. *vocat* *Helioscopum*.

* **HELIOTROPHON**, i, m. *herba* *eadem* ac *malva* *erectica*. *Apul.* de herb. c. 40.

HELIOTROPUM, in 6a. add: *Martian.* Capell. l. 1. pag. 30. *Grot.* *Nomen* *habet* *heliotropum*.

* **HEMERSTON**, i, m. *herba* *eadem* ac *centaurea* *major*. *Apul.* de herb. c. 34.

HEMIONON, i, m. *herba* *que* & *aspersione* *dicitur*. *Plin.* l. 27. c. 3. *Apul.* de herb. c. 34.

HEPAR, in 6a. post *Plin.* l. 31. c. 12. add: *§ Gracis* *hepar* *vocat*. *Lia*. 3. *post* *h. e.* *Lia* *add: h. e.* *hepar* *vocat*, *vocat* *aut* *est* *Macrobi.* *Empir.* l. 4. c. 22. *Post* *ad* *hepar* *antrum*. *Id.* *ibid.* *Exponit* *atque* *ut* *alia* *ad* *hepar* *remedium*.

HEPATARIUS, in 6a. add: *h. e.* *morbus* *sanctorum*, *am* *hepar* *sive* *hepar* *est* *ad* *sanctis* *sanctis*, & *sanctum* *afflictum*. *Hinc* *Horat.* *ad* *od.* 1. v. 12. *amator* *est*. *Si* *torra* *re* *jeur* *quis* *idocum*.

HEPATTA, in 6a. add: *antiquorum* *antrum* *locus*, *ampra* *Lumi*, *apud* *Nos*. l. 1. c. 30. *Gigeria* *est*, *sive* *ad* *hepatia*. *Petrus*. in *naty.* c. 46. *Hepata* in *catillis*.

* **HERBESSENSIS**, m. ad *Herbennum* *pertinens*, *Scilicet* *herbennum*. *Herbennum* *sua* *equa* *ut* *incola*. *Plin.* *lib.* 3. c. 1. sect. 14.

HERIDO, at, are, a. v. *herbis* *erno*. *Martian.* Capell. l. 1. c. 1.

L. i. pag. 30. Qui lapides coloribus suis terras ratls temporum vicibus herbulas, h. c. herulas redebant.

HERBESUS, in fin. adde: ¶ *Inter herbi coloris. Marilan. Capell. l. i. pag. 17. Grot. Calceos smaragdineae fludu viriditate herbosus vestigijs eius (Jovis) Tellus annexit.*

* **HERBUSCULA**, a, f. diminut. ab herba, *erbetta*, herbulula, *Marilan. Capell. l. i. ab init. pag. 23. Grot. Quem praefatus quidam herbulensis conspiciat est.*

HERCULE, in fin. adde: ¶ *Per hercule ad hercle. Gell. l. i. c. 6. Per hercle non mirandum Aristoteles dicit. Nonnulli conjungunt scribunt perhercle.*

HERES, lin. 15. 16. post *heredi reliquit* adde: ¶ *Heres suus esse necessarius et legitimus, qualis est filius. Ulpian. Dig. lib. 3. tit. 16. L. 2. Suos heredes accipere debemus filios, filiat, sive naturales, sive adoptivos. Id. ibid. Si filius suus heres esse desit, in ejusdem partem succedunt omnes nepotes nepteqs ex eo nati.*

* **HERMEUS**, a, um, ad Hermen, seu Mercurium pertinet. *Suet. in Claud. c. 10. Cum, quasi secretum eo desiderante, turbam submovendo, in distiam, qui nomen est Hermæum, recesserat. h. e. Hermæum cubiculum. Liv. l. 35. c. 50. Cum jam Menippus castra ante Salinae ad Hermæum, quæ transitus ex Bœotia in Eubœam insulam est, habebat. h. e. Hermæum templum, in quo fortasse Mercurii cultus honoratusque fuit.*

* **HERMURUS**, otis, m. ab *Hermus*, *Mercurius*, & *Eros Cupido*, status duplex, Mercurii & Cupidinis in eadem basi, quæ prisci significat cum amore jungendum esse eloquentiam. *Plin. l. 36. c. 5. sect. 4. n. 10. Hermerotes Taurici.*

* **HERMELTON**, i, n. *herma*, gemma igneo colore radians. *Plin. l. 37. c. 10.*

* **HERMISTAS**, adis, f. *Plin. l. 24. c. 17. sect. 192. Hermistas ab eodem (Democrito) vocatur, ad liliros generandos puleros honorum, non herba, sed compositio e nucleis yvæz nucis tritis cum melle, myrrha, croco, vino palmeo.*

* **HERMIONEUS**, a, um, idem ac Hermionicus, ad Hermionem oppidum Peloponnesi pertinet. *Virgil. in Cir. t. 472. Hinc sinus, hinc statio contra patet Hermiona. Ahi, sed male, legitur Hermiona, ut sit verus spondiat; Hæyulus primus Hermionem recepit.*

HERMOCUS, in fin. adde: ¶ *Herocii absolute sunt poëta herocii. Quintil. l. 10. c. 2. Verum hic (Homerus) omnes sine dubio, & in omni genere eloquentia procul a se reliquit, Herocis tamen præcipue.*

HEROPHYLE, lin. 1. *herophyl* corrigi *herophila*.

HERPOLL, in fin. adde: *Sunt qui scribunt sine aspiratione. Claud. Mamert. in paneg. ad Maximian. Heroc. c. 5. Chalcides Eratolus non dignatus pari ausu perire.*

* **HERKASYLLABUS**, i, n. *herasyllabus* in Appendice.

HERACIUM, in fin. adde: Sed tamen hujusmodi collyrium nomen accepisse videtur a quodam medico, cui Hieraex nomen, ejus inventore; *Celsus enim l. 6. c. 2. sect. 28. Aliud vocat collyrium Hieraex: quidam terunt hieracis.*

HEROSOLYMA, in fin. adde: Hie tamen postremus penultimam corripit *carmin. 22. t. 497. Plantata Domino in atriis Hierusalem.*

HILARATUS, in fin. adde: ¶ *Translate Apul. 5. Met. pag. 360. Oulend. Cuius (Cupidinis) adspæu lucerna lumen hilaratum increbruit.*

* **HIPPOPHLOMOS**, i, m. *hippophylus*, ab *hippos*, equus, & *phyllos*, verbasum, h. e. majus verbasum. Est genus quoddam mandragoræ. *Plin. l. 25. c. 13. sect. 94. Album ahi arbus, ahi mortuus, ahi hippophlomon vocant.*

* **HIPPOPHOBAS**, adis, f. *hippophobus*, ab *hippos*, equus, & *phobos*, timor. Herba magica. *Plin. lib. 24. c. 17. sect. 102. Eandem hippophoba appellat (Democritus), quoniam equæ præcipue caveant eam.*

HISCO, in fin. adde: ¶ *Particip. hiscens* apud *Manil. lib. 4. v. 237. Et scandat (Leo) malis hiscentibus orbem.*

* **HISTONIENSES**, ium, m. Histoni civem, quæ urbs fuit in Aputio citiorum, nunc h. *Guirio. Murator. Inscript. pag. 653. n. 4. & pag. 1109. n. 1. Hæc plebs universa, Municipium Histoniensium statuum ære collato decrevit.*

HISTRIONIA, lin. 2. pro v. 80. lege v. 90.

* **HOLOCYRON**, i, n. *holocron*, herba eadem ac chamæpityris. *Apul. de herb. c. 26.*

HONESTE, lin. 3. post *honeste gerunt* adde: Comparativi exemplum apud *Cic. 3. offic. c. 30. Honestus hic, quam Q. Pompeius.*

HONOR, col. 2. lin. 190. *Vellej. l. 2. c. 23. corrigi Vellej. l. 2. c. 23.*

HONORARIUS, in fin. adde: ¶ *Honoraria vacca habetur in Tabul. 32. 36. & 41. Frater. Arval. apud Marimum, & est ex victima, quæ pro sacrificio, non pro piculo Diis offerbatur, sempe ut hie honor haberetur: quemadmo-*

dum & apud Heleros alia hostia pro sacrificio, alia pro peccato offerbatur, ut patet ex plurimis locis libri Læticij, & Numerorum.

HONORATUS, in fin. adde: ¶ *Honoratus ad curam* in dicitur, cui cura aliqua honoris causa delata est. *Inscript. apud Gruter. pag. 444. n. 5. Honoratus ad curam Calendarii Reip. Cansuorum.*

HONORO, in fin. adde: ¶ *Honoror, aris*, deponens more pro honore usurpat *Solin. c. 1. ad fin. Dionysius cum alijs quadrigæ (Platonem) egredientem in litore occurrentis honoratus est. Ampel. c. 2. Ob id factum Junoni odio esse cepit, Leonemque calesti dignitate est honorata.*

* **HONOROSUS**, a, um, *Isidor. Orig. l. 10. Honorosus plus est, quam honoratus, sicut scelerosus plus est, quam sceleratus.*

HORARIUS, lin. 4. 13. post *spatium dabat* adde: sed non hæc quidem lectio certa est, nam edit, *Burmanni & Ernesti habent horarum spatium.*

HOROSCOPPO, in fin. adde: ¶ *Particip. horoscopus* apud *Firmic. lib. 5. c. 1. Is erit Ariete horoscopus semper in Canero.*

HORTATRIX, in fin. adde: *Quintil. lib. 11. c. 3. a med. Est & illa cava & rara, & supra humeri altitudinem elata cum quodam motu velut hortatrix manus, a peregrinis echolis jam prope recepta.*

* **HORTENSIS**, in fin. adde: ¶ *Hortenses sunt, qui incolebant Hortiam, urbem Latii. Plin. l. 3. c. 5. sect. 9.*

HORTUS, col. 2. lin. 14. post *Priapeis adde* hie tamen *carmin. 4. hortus idem est ac aditus nymphae.*

HORUS, in fin. adde: ¶ *Horus est etiam Assyriorum rex apud Plin. l. 30. c. 15. sect. 51. ¶ Item astrologus Babylonius apud Præp. l. 4. c. 1. v. 79.*

HOSPEDES, in fin. adde: ¶ *Hospes fuit etiam prænomen in eo, qui peregrare apud hospitium statum erat, ut ait T. Probus in epitom. l. 10. Val. Max. n. 5. idque habuit Lucretius Tricipitinus, collega L. Sergii. Quam editiones optimæ nota habent hostus. Apud Gruter. pag. 107. n. 8. Hospes Ti. Cæsaris Aug. Licinianus. Hoc in loco hospes (servi nomen aut prænomen liberi est, ut ait Macrobius Inscript. pag. 75).*

HOSPITIUM, lin. 19. post *Pallad. l. 5. tit. 8. adde: ¶ Hospitium est etiam locus, in quem gentis alicuius moratares conveniunt, suasque merces deponunt, ut ibi, donec venundari possint, custodiantur; uno cheimus fondaco. Vet. Inscript. in Agypto ad Nilum prope Alexandriam reperta ann. 1596. quæ legitur in opere inscripte: Hæzodius dell' Accademia Colombaria tam. 1. pag. 102. Hospitium mercator Plas. . . . G. Julius . . . Cæsar.*

* **HOSPITIUM**, i, n. *idem ac hospitium & hospitalis. Spartian. in Hadrian. c. 12. Hadrianus gravissimum periculum adiit apud Tarracensem spatium pro hospitiva viridaria, servo in se hospitum cum gladio furiosus irramente.*

* **HOSTILINA**, æ, f. Dea nomen apud Romanos. *Augustin. de Civ. Dei l. 4. c. 2. Cum segetes novis arstis æquantur, quia vetores aquare hostie dixerunt, Deam Hostilinam præfecerunt.*

HOSTIO, col. 2. lin. 6. 15. post *castem redire* adde: ¶ *Translate Serv. ad 2. En. t. 156. Hostia victima est, dicta, quod Di per illam hostientur (alii legunt hostiantur, ut sit ab hostio, it, non ab hostio, as) id est, æqui & propitii reddantur, unde hostiuntum æquationem.*

HOSTUS, in fin. adde: ¶ *Hostus fuit etiam prænomen apud Romanos. Liv. l. 1. c. 12. Hostus Hostilius. Id. l. 4. c. 30. Hostus Lucretius Tricipitinus. Adde T. Probus in epit. l. 12. Val. Max. n. 5. V. supra Hospes in Appendice.*

HUMANE, in fin. adde: *Cic. pl. in epit. Cic. ad Fam. l. 16. ep. 21. Humanissime nobiscum jocular. Cic. ad Q. Fratr. l. 3. ep. 1. Humanissime locutus es.*

HUMEROSUS, in fin. adde: Sed tamen Schneiderus fœtus autoritate codicis Sangermanensis, & comparatione aliorum locorum *Columelle*, in quibus *humerus* eadem significacione adhibetur, expulsa insistit, voce *humerosus*, *humeros* in textum recepit, quod & novissimus *Columella* interpres *Benedictus Dei Bene* admittit; *humeros* enim vertit *spalle*.

HUMIGATUS, in fin. adde: *Marinius Frat. Arval. pag. 584. pro humigatus legit fumigatus, fœtus potissimum auctoritate Prudentis qui hæc habet *epi. 180. Hymn. 10. v. 186. Quas ad aras præcipis, Vervecæ casu fumet ut caspes memi**

HUNYLIS, col. 2. l. 7. post *humiliter metus* adde: ¶ *Humilior dicebatur, qui post mortem combustus quidem erat, nondum tamen terra coopertus. Varro de L. L. lib. 4. c. 4.*

HUMO, in fin. adde: ¶ *Particip. humaturus, humidus* apud

IMMISCO, in fin. adde: § Particp. *immisceri* apud *Liv.* l. 31. c. 35. Equites immiscerunt se peditibus.
IMMITTO, in fin. adde: § Particp. *immittere* apud *Cels.* l. 2. c. 12. Tum immitte in alvum est pura aqua.
IMMUNDUS, in fin. adde: *Catull. carm.* 97. v. 3. Nil immundus hoc, nihilogue immundus illud.
IMMUNDUS, i, m. substantive, sicut a *Tertullian.* vocabulum de cultu *feminae*. c. 4. Habitus feminae duplicem speciem circumfert, cultum & ornatum. Cultum dicimus, quem mundum mulierem vocant: ornatum, quem immundum mulierem convenit dici.
IMMURMERO, in fin. adde: § Particp. *immurmurans* apud *Ammian. Marcellin.* l. 22. c. 16. Cum saepe immurmurantes aulicis ventos.
IMPALPEBRATIO, onis, f. palpebrarum immobilitas. *Carl. Aurel. Tard. lib.* 2. c. 5. Sequitur vocis amputatio cum oculis patientibus, atque impalpebratione.
IMPATENS, in fin. adde: § Comparat. apud *Macrobi.* 7. Saturn. c. 4. Impertita nihil est impatiens.
IMPATIENTIA, in fin. adde: § Veneris impatientia apud *Apul.* 2. Met. pag. 128. Oudend. est impatientia moris in re Veneris patrandi.
IMPEDATIO, onis, f. aequi impedandi. *Colum. l.* 4. c. 13. Impedationem deinde sequitur alligator.
IMPEDIMENTOSUS, a, um, impedimentis abundans. *Cassiodor. Variar. l.* 1. ep. 35. Impedimentosa venalitas est.
IMPENDO, in fin. adde: § Particp. *impensendus*, *impensurus* apud *Manti.* l. 4. v. 407. Impensendus homo est, Deum esse ut possit in ipso. *Fellej. l.* 1. c. 89. Impensurus omne rei spatium in id opus.
IMPERMUTABILIS, e, idem ac immutabilis. *Auct. fragm. quod Constantino tribuitur* l. 1. Stoici introduxerunt naturam providam ac sapientem, quam ordo impermutabilis ostenderet.
IMPERO, in 7. ed. lin. antep. in 2. fin. p. nult. post vocaretur adde: *Fronto de oration. fragm.* 4. Ubi veriorum praedictis opus sit, non voluntariis tantum, qua ultro obvenient, uterem ad latentia elicien, atque ad imperandum indagabim. Ad hunc *Frontonis* locum *Ang. Maius* haec alioat. Ceterum quod ajunt apud *Forcellinum* nonnulli, ea verba vel ad *parendum* potius (que leguntur in ep. 25. lib. 9. *Cic. ad Fam.*) addititia esse in *Tullio*, & scholium redolere: ego quidem in septem, quos consului, *Tullianis* celsioribus ea textui *Tulliano* inserta vidi, non adititia. § Particp. *imperaturus*, *imperandus* apud *Cels.* de *B. Gall. lib.* 2. c. 32. Finistimis imperaturus. *Cels. l.* 7. c. 10. Si vires patiuntur, imperanda tridui abstinentia est.
IMPERTYNENS, entis, m. & f. ille, qui non pertinet. *Martian. Capell. lib.* 1. pag. 15. Grot. Item alii celsus ac Deorum omnium populus absque impertinentibus (dile) convocandi sunt, h. e. quibus jure non licet ad concilium venire.
IMPERTYO, in fin. adde: § Particp. *impertiens*, *impertiurus*, *impertiendus* apud *Suet.* in *Aug.* c. 10. Ne publicum quidem & translationis ius ulla in re sibi sine patione gravissima mercedis impertiens. *Plaut. Mil.* 4. 2. 61. Non hic suo seminio quamquam porculam impertiturus est. *Suet.* in *Aug.* c. 25. Nunquam donis impertiendus putavit.
IMPETRABILITER, adv. *otentibiliter*. *Symmach. orat. parr.* c. 4. Impetrabilis causa nunc petitis, quam aliquando jussistis.
IMPETRO, in fin. adde: § Particp. *impetraturus*, *impetrandus* apud *Liv.* l. 2. c. 46. extr. Verbis istis, ut pugnent, te impetraturum credis? *Lat. Max. l.* 3. c. 1. n. 1. Cum ad eum tribunal plebis *Plauti* de civitate impetranda convenissent.
IMPINGUO, as, are, n. i. pinguis f. *Apic. lib.* 8. c. 7. Porcellum famulū coques, donec lenis fiat, & impinguet. h. e. quasi a pinguedine resplendet.
IMPLEBILIS, e, adjeq. qui impleri potest. *Abbe. Carl. Aurel. Tard. lib.* 3. c. 8. Herodici ventris adhuc purgatione, atque post coenam vomitus, qui sunt implebiles potius, quam sicabiles. h. e. qui magis faciunt ut impleatur hydropticus.
IMPLECTICUS, a, um. *Veget. veter. l.* 3. c. 19. Bos implecticus. h. e. qui riget & flectit se difficulter, quasi ab *apertis*, *implectus*.
IMPLEO, in fin. adde: § Particp. *impletus* apud *Liv.* l. 24. c. 26. Quae virgines impletura urbem tumultu fuerint.
IMPLETUS, in fin. adde: *Liv. lib.* 7. c. 2. Impletas modis saturas peragebat.
IMPLICIO, in fin. adde: § Particp. *implicans*, *implicandus* apud *Liv.* l. 37. c. 43. Eum primo incertis implicantes re-

spousis. *Curt. l.* 4. c. 3. Ad implicanda navigia, quae nos subibant.
IMPLORO, in fin. adde: § Particp. *imploraturus* apud *Cass. de B. Gall. l.* 1. c. 31. Dixerunt, se se neque obliques repetituros, neque auxilium a populo Romano imploratos.
IMPOLLUTUS, in fin. adde: *Sil. lib.* 13. c. 678. Proh barbara nunquam impolluta fides!
IMPONO, in fin. adde: § Particp. *impositurus* apud *Liv.* l. 36. c. 37. Dixit, illis violandi supplies verendum te imposituros.
IMPORTO, in fin. adde: § Particp. *importandus* apud *Varr. de R. R. l.* 1. c. 16. Frustratur sit fundus, quam si longo sint importanda.
IMPROBATUS, in fin. adde: *Apul. 8. Met. pag. 507. Oudend.* Juvenis morum improbus. h. e. ob mores perditos improbus.
IMPROBO, in fin. adde: § Particp. *improbus*, *improbaturus* apud *Cass. de B. Gall. lib.* 2. c. 31. Curio utrumque improbus consilium. *Horat. epod. 5. v. 8.* Per improbatum huc Jovem.
IMPUGNO, in fin. adde: § Particp. *impugnans* apud *Justin. l.* 38. c. 4. Quin sit resistendum impugnantibus.
IMPULSTRIX, icis, f. instigatrix, quae incitat ad aliquid faciendum. *Non. c.* 2. n. 531. dici probat, quemadmodum & tonitru, curatrix, assestrix.
IMPUNITUS, in fin. adde: *Horat. 2. sat. 7. v. 105.* Qui tu impunitior, illa opuscula capta?
IMPOTO, in fin. adde: § Particp. *impotans*, *impotaturus* apud *Val. Max. lib.* 5. c. 7. ext. 1. Impotans ipsius pudori. *Senec. epist. 86.* Suum exitium reipublica impotaturus.
IMUS, lin. 19. post *andare* a fondo adde: § *Ima ventris* sunt genitalia. *Apul. 8. Met. pag. 586. Oudend.* Quendam fortissimum rusticanum, industria laterum, & imis ventris bene preparatum, comitem coene secum adducunt. h. e. juvenem bene munitatum.
INALPINUS, in fin. adde: *Brut. apud Cic. 31. Fam. ep. 4.* Progressus sum ad Inalpinos cum exercitu. h. e. populos in alpinos, qui in Alpibus habitant.
INAMBULATIO, in fin. adde: § Translate dictum de lebi hac illac nutantis quassatione. *Catull. carm.* 6. v. 10. Tre-mulque quassa levis Argutatio, inambulatioque.
INAQUO, as, are, a. i. in aquam verto. *Carl. Aurel. Acut. l.* 1. c. 14. Hydrospismum fieri perforatione carnis in parvam formulam viarum, quae possit solita (lege solida) corporis nutrimenta inagquare.
INAURATOR, in fin. adde: *Firmic. l.* 1. c. 15. Veus facit aurifices, inauratores, bractearios, argentarios.
INAURATUS, in fin. adde: § Comparat. apud *Tertullian. de pall. c. 3. init.* Omni patagio inaurator pavo.
INCALIDUS, in fin. adde: *Sabin. epist. 3. v. 55.* Atque utipam forme iulex incalidus essem Credis.
INCALLO, as, are, a. i. in callum verto. *Veget. veter. l.* 2. c. 37. Init. Carnem indurat & incallat.
INCANDESCO, in fin. adde: *Plin. ponce. c. 90.* Pars magna terrarum alto pulvere incanduit. *Senec. natur. quæst. l.* 3. c. 16. Etas suo tempore incanduit.
INCENDO, in fin. adde: § Particp. *incensurus*, *incendendus* apud *Liv. l.* 9. c. 9. Si spopondissimus urbem hanc reli-durum populum Romanum? si incensurus? *Carl. de B. Gall. l.* 7. c. 39. Quod primo incendendum Avaticum, post desolandum censuerat.
INCHARAXO, as, are, a. i. aperio, perfuro. *Apic. l.* 6. c. 5. Avem incharaxas & perfundis. h. e. perforat ad accipiendum emittendūque humorem. Scribitur etiam *incharazo*.
INCHOAMENTUM, i, n. adus inchoandi, principium. Translate pro rudimento usurpat *Martian. Capell. lib.* 3. pag. 95. Grot. Scholastica inchoamenta. *Id. l.* 5. pag. 139. Hæc inchoamentorum primordia detredaret excurrere. *Audin. l.* 6. pag. 120.
INCHOATIO, onis, f. adus inchoandi, initium. *Augustin. epist. 120. (al. 222.) c. 3.* Non enim parva est inchoatio eo-gnitionis Dei. *Id. de Genesi contra Manichæos l.* 1. c. 14. Vespere propter transiendū consummati operis, et mane propter inchoationem futuri operis.
INCIPRO, in fin. adde: § Particp. *inciproatus* apud *Curt. l.* 6. c. 7. Dixit, ab illo capite conjuratos pulcherrimum facinus inchoatus.
INCIDO, in fin. adde: § Particp. *incidens*, *incidendus* apud *Plin. l.* 16. c. 9. Incidens litteras. *Cels. l.* 7. c. 19. Si inguen incidendum est.
INCISIO, lin. 3. post *vulnerato* adde: *Sed legendum*, ut habent *Geometri & Schneideri* editiones, *incisionem*. § *Incisiones* interiorum sunt tormina ventris apud *Veget. veter.*

JOCOSE, in *fin.* add: *Horat.* l. sat. 4. v. 103. Liberius si Di-
aere quid, si forte jocosum, hoc mihi juris Cum venis do-
lus. Nisi malis jocosus esse nomen comparativum nau-
tici generis.

IREQUISITUS, a, um, non *requisitus*, non quantus.
Sidon. l. 9. epist. 9. Custodit apertum publicorum nequa-
quam tabularum transit irequisitus.

IRIDENTER, in *fin.* add: *¶* Comparat. apud *Fronton.*
de oration. l. 1. *fron.* 3. Quisquam variari potest, quem iri-
videntem conestemur.

IRIUGO, in *fin.* add: *¶* Particip. *irigundus* apud *Justin.*
l. 11. c. 16. Cum operam oblicare ad patet mharuendos
hortorum irigandos solus esset.

IRITATE, adverb. idem fore ac *irata*, eam frequen-
tatione. *Ammian.* *Marcellin.* l. 24. c. 15. o med. Tro-
chilus genas ejus (*erocchili*) iritatus trillando pervenit
adque ipsam viciniam gesticulans.

IRITIO, in *fin.* add: *¶* Particip. *iriritundus* apud *Liv.* l. 32.
c. 5. Opportune iriritandis ad bellum animis littera alista.

¶ Iriritur antiquo pro *irritoratus* apud *Flaut.* *Amph.* 1.
2. 129. Nam si me iriritant, hodie lunifragium hinc au-
feret.

IRRORATUS, in *fin.* add: *¶* *Cat.* l. 5. c. 16. sect. 1. Sodore-
tenus, malique eodem tempore irroratione corpore oriorator.

IRROGO, in *fin.* add: *¶* Particip. *irrogandus* apud *Cic.* l. 7.
c. 19. o med. His die tunc accito irroratione laus, vel
spongia.

IRRUPTIO, in *fin.* add: *¶* Particip. *irrupturus* apud *Tac.*
l. 10. *Agrie.* c. 15. Iuram cognoscit, hostes plurimas
animibus irrupturus.

IRRUO, in *fin.* add: *¶* Particip. *irruens* apud *Curt.* l. 10.
c. 3. Ut non modo nullus ex omnibus irruenti regi re-
sisteret.

ISODIOMON, in *fin.* add: *¶* Structura genus, isodomon appel-
latur, similis est illi, quod Romani vocabant *isodidactum*, qui
semper reus quodammodo speciem exhibet, qui
dratis anim, eam idem isodomonem, sed in latas stentibus
lapidibus construebatur. Pseudodomonem vero, quod Ro-
mani apud incertum appellabatur, hoc non ordinatione
dignis, sed fortuito collectis lapidibus struebatur, ita
ut impares & inaequales sthorum ordines exhiberet. Ter-
tium vero genus, quod & *amphedon* & *diemidion* voca-
batur (*V. Amphedon* & *Diemidion*), erat hujusmodi, ut
se freestibus tantum politis saxis, reliquis, ita ut nata erat
cum materia, h. e. calce, collectis alternis alligantur
in muri crassitudinem coagmentis, nec aliam instructionem
adsum fuerant, sed lo usam ordinationem murum con-
stituerant.

ITATENUS, adverb. vox composita ab *ito* & *tenus*, *sed*
a tal *tenus*. *Cic.* *Momert.* de statu orum lib. 1. c. 10.
Ducque ita itateneo gesticulans, ad sist indicimimibilia.

Sapient vultus hac voce hio audier, caput loca redius qui-
piam occupaverit *Itatenus*.

ITERO, in *fin.* add: *¶* Translati *iterans mulieres* est ite-
rum seu secundo eam *inire*. *Lampid.* in *Hellogab.* c. 24.
Mulieres nunquam iteravit, prater uxorem.

ITINERARIUM, in *fin.* post habere *perscriptum* add: *Id. ibid.*
Usque eo ut volentibus duces itinerarii pervinciarum, in
quibus necessitas geritur, non tantum annotata, sed etiam
pedit habuere armentum, ut obo solum consilio moris, sed
veram adspiciu moulum viam profectibus eligeret. *Iti-*
neraria nomenclatura sunt ea, quae loca eorumque distantia
habent annotata, ut *Itinerarium Antonini*, & *Hieronymo-*
temum puen, quae ipsa loca oculis representant, ad *To-*
bulu *Peritip* *peritip*.

ITHYPHALLUS, in *fin.* add: *¶* *Arnob.* lib. 5. pag. 176. In
Liberi horem patris ityphallus suberit *Gracia*, & si
muleris virilium facinorum territoria quaerit forentum.

JUGO, sol. a. *lin.* pan. post *pila* ex *lapide*, *Ec.* add: *¶*
¶ Veteris latini scribatur *juri* pro *juzi*: nam ait *Quila-*
l. l. c. 7. o med. Atqui paulum superiores etiam illud,
quod nam gemini 2 dicimus, *juzi*, oia dixerunt, *juzi*.

JUCUNDE, in *fin.* add: *¶* *Cic.* de *fin.* l. 1. c. 10. Cur non ju-
cundissime vivis?

JUCUNDUS, *lin.* 23. 12. pro *materie* legendum *aqua*, mea
pro *matride* lege *capita*.

JUDICIALITER, adverb. cum *judicio*. *Sidon.* l. 5. ep. 156.
Bibliopelam vestram *noe* *gratis*, sed *judicialiter* *aspere*
inipio.

JUDICO, in *fin.* add: *¶* Particip. *judicans*, *judicaturus*,
judicandus apud *Justin.* l. 5. c. 7. Miserorum incolemiam
quam amorem fortuam *judicantes*. *Cor.* de *B. Gall.*
l. 1. c. 40. De itiora ipis brevi tempore *judicaturus*. *Cic.*
l. 1. *Per.* c. 10. Homo in rebus *judicandis* *spedatus* & *conspicius*.

JUGALIS, *lin.* 17. post *Trojan* *exultat* add: *¶* *Jugalis* ab-

solute pro *maritis*. *Festus*. *Fortun.* l. 6. *car.* 2. v. 26. O vir-
go miranda mihi, plautura *jugali*. Loquitur *Vener* de
Brenschilde regina nuptias jam jam *initura*.

JUGALITAS, *atq.* *unionis*, *conjunctio*. *Fulgent.* *Mythol.*
l. 1. c. 15. Quia *una* *endemque* *foreris* *humoribus* *jugalitate*
manetur. *Add.* l. 1. c. 7.

JUGARTUS, in *fin.* add: *¶* *Jugarius*, o, um, idem ac *ju-*
galis. *Hygin.* lib. 12. de *Solis* *quis*. *Tamien* *jugari*. *Bron-*
te, *que* *nos* *immitras* *appellamus*, *Sitarope*, *que* *laigitras*.

JUGATIO, *lin.* 2. post *allegitio* add: *Cic.* de *sterc.* c. 15.
de *stibus* *loquens*. *Capitum* *jugatio*.

JUGUS, a, um, *conjunctum*. *Caro* *R. R.* c. 10. Vasa *juga*
quoque. *Porro* *R. R.* l. 1. c. 12. hac *adem* *Carolis* *verba*
repetit.

JUMENTARIUS, in *fin.* add: *¶* *Medicus jumentarius* ha-
batur in *fragmento* *Inscriptionis* in *quodam* *reco* *est* *Ap-*
pie *reperit* *non*. 1753. *V. Florentia*. *epheuerides* *ejus-*
dem *non* *col.* 350.

JUNCUS, in *fin.* add: *¶* *Translati* & *person* *Plant.* *Stich.*
4. 2. 35. Nam *mibi* *istius* *potius* *juncus* *oculorum* *gulum*.
& *c.* *istius* *juncus* *mibi* *gulum* *frangam*. *Ita* *habet* *C.*
Ambrosian., *cum* *editione* *minus* *recte* *cinere* *legatur*.

JUNCTIO, *oris*, *m.* *qui* *multis* *jungit* *ad* *rhodum*. *vel* *ma-*
lio *tantum* & *litterarum*. *Alfen.* *Dig.* lib. 10. tit. 16. leg. 103.

¶ *Qua* *in* *genera* *junctioes*, *calculari*, *col* *numerari*.
Sunt *qui* *legendum* *putant* *interiores*, *sed* *cum* *reces* *ad-*
junctos, & *junctura* *rebus* *usurpant*, *quoniam* *etiam* *juncti-*
ones *pro* *hujusmodi* *voce* *pugnat* *etiam* *Martianus* *Frut.*
Arrol. pag. 324.

JUNGO, in *fin.* add: *¶* Particip. *jungens*, *juncturus*, *junge-*
ndus apud *Sil.* l. 5. v. 137. Urget *jungens* *convicia* *jungens*.
Liv. l. 10. c. 5. *Satis* *scire*, *Sp.* *Lucretius* *se* *cum* *M.* *Li-*
vin *jundum*. *Justin.* l. 19. c. 4. *Jugenda* *societatis* *causa*.

JUNIX, in *fin.* add: *¶* *Inscript.* apud *Martianum* *Frut.* *Ar-*
rol. pag. 324. *Frut.* *Ammian.* *Bona* *Dee* *vetum* *solvit* *ju-*
num *etiam* *libent* *animo*.

JUNO, in *fin.* add: *¶* *Juno* *Historia* *videtur* *fuisset* *Junia*
Frut. *Arrol.* pag. 169. *Historia* *Dea*, *vel* *Masa* *Clia*. *Juno*
Historia *Telephus* & *Princus* *L. D. L.*

JURATOR, in *fin.* add: *¶* *Symmach.* *in* *sent.* *pro* *Synt.* c. 1.
Dum *juratore* *abundat*, *dum* *meriti* *res* *certos* *est*, *ad-*
huc *petitorem*, *quem* *testem* *sibi* *libet* *reservare*.

JURIDICUS, in *fin.* add: *¶* *Quamquam* *illud* *non* *proba-*
bitur, *¶* *Juripri* *professum*. *Augustinus* *judicium* *dixit* *eius*,
ut *cum* *appellat* *Eutrop.* l. 7. c. 7. *prater* *jura* *vero*, *jura*
dixit *causa*, *etiam* *etiam* *in* *cum* *provinciam* *missum*
est, *qui* *juridicus* *diceretur*. *hunc* *enim* *habuisse* *appel-*
lat *Strabo* *l.* 17. & *a* *prae* *dicto* *distinguit*. *erat* *prae* *dictus*
loco *Caesari*; *suberat* *illi* *primum* *juridicus*, *deinde* *Ca-*
esaris *procurator*, *tam* *estare*. *V. Morcellum* *de* *stil.* *In-*
script. *Lat.* pag. 167.

JURISCONSULTUS, in *fin.* add: *¶* *Cum* *vero* *juriscon-*
sultorum *cavillationes* *plurimum* *molentia* *affertent* *etiam* *an-*
tiquis *Romanois*, *hinc* *in* *suis* *ipis* *sepulchralibus* *titulis*, *ut*
longe *ex* *abest*, *ut* *prae* *dicatur*. *Inscript.* apud *Gruter.*
pag. 662. n. 5. & *fideli* *ex* *ipso* *marmore* *apud* *Mari-*
anum *Inscript.* *Alban.* pag. 63. *Hic* *monamento* *dolus*
malis *abest*, & *jurisconsultus*. *Hic* *formula* *gemino* *est*
aa, *que* *legitur* *in* *quodam* *Lepide* *apud* *eundem* *Martianum*
ibid. pag. 64. *Ab* *in* *omnibus* *dolus* *malis* *abest*, & *jur*
civile. *Id* *ita* *vero* *apud* *Gruter.* pag. 603. n. 12. *Ut* *abest*.

JURISPERITUS, in *fin.* add: *¶* *Superlat.* apud *Cic.* in *Bru-*
tio c. 39. *Ut* *eloquentiam* *jurisperitissimus* *Crassus*, *juris-*
peritorum *eloquentissimus* *Scaevola* *petitorum*.

JUSCELLUM, in *fin.* add: *¶* *Festus*. *Fortun.* l. 6. *car.* 10.
c. 1. *Plat* *pasella* *coci*, *quam* *mea* *jura* *valent*.

JUVENTUS, in *fin.* add: *¶* *Chorapheon* *Fignus* *in* *opere*
qui *titulus*. *Antiquis* *de* *Chronol.* pag. 65. n. 19. *affert*
inscriptionem, *qua* *sarcophagus* *erat* *Sen.* *Juli* *Gor-*
dianus, *qui* *Deo* *Juventuti* *famen* *fama* *dicunt*. *¶* *Pro-*
cepta *juventutis* *apud* *Gruter.* pag. 235. n. 12. *dicunt* *Drus-*
us *Tiberii* *frater*, *h. e.* *ordinis* *equestris*. *Nam*, *licet* *multis*
so *no* *ordine* *cooperentur*, *potius* *tamen* *equitum* *pars*
jueves *consuebant*. *V. Norium* *Cen.* *Piers.* *Direr.* l.
c. 1., *atque* *etiam* *Morcellum* *de* *stil.* *Inscript.* *Lat.* pag. 66.

K

KOPPA, n. *indeclin.* *nomen* *littera* *K.* *Quintil.* lib. 1. c. 40.
Et *K*, *que* & *ipsa* *quodcumque* *communis* *nota* *est*; *et* *Q*,
an *caput* *unius* *effere* *specieque*, *ost* *quod* *padum* *a* *co-*
stris *obliquatur*, *Koppa* *apud* *Grecos* *nunc* *tantum* *in* *na-*
mero *maset*. *Hac* *enim* *consonata* *significat*, *quasdam*
den

* LVIDE, adverb. subito. *Plin.* l. 37. c. 7. Qui caribunculi languidus & lividus ex Indici lucent, lithonizant appellari.

LIVUS, ii, lin. 8. viz *XLV* supersunt corrige viz *XXXV* supersunt.

LOCO, in fin. adde: ¶ Particip. locaturus apud *Liv.* l. 13. c. 48. Quaeque alia opus esse navallibus sociis, esset locaturus.

LOCOLUS, in fin. adde: *Plaut. Cas.* 2. 3. 11. At candidatus cedit hic martigii, stimulorum loculi.

LOCUPLETATOR, in fin. adde: *Alia Inscript.* effossa anno 1767, edita vero ann. 1771. in *Ephemer. Florent.* cap. 6. Hadriano Augusto C. III. P. P. Salina Augusta locupletatoribus municipii ex D. D. publice.

LOCUSTA, in fin. adde: *Aleim. Avit. lib.* 5. v. 188. Bruchus, & excusso confidens crure locusta.

LONGE, in fin. adde: ¶ Etiam cum genitivo. *Apul. 5. Met.* pag. 337. *Oudend.* Longe parentum velut exulantes. h. e. longe a parentibus.

LONGITIA, in fin. adde: Habetur etiam *Inscript.* apud *Martinum Inscript. Alban.* pag. 119, in qua haec vox usurpatur. V. supra *Latitia* in *Appendice*.

LONGOLE, in fin. adde: *Apul. 9. Met.* pag. 623. *Oudend.* Auribus grandissimis praeditus cuncta longole etiam dissita facillime sentiebant.

LONGUS, in fin. adde: ¶ *Longas manus* alii aliter explicant apud *Proper.* l. 3. *el.* 7. v. 39. Quo rapitis miseros primis laugnis annos? Attullimus longas in freta vestra manus. *Valpius* interpretatur *extremis & porrectis*, & hanc esse ait hujus loci sententiam: Parcite Dii maris, non enim sacrificia vestra neglexi, antequam solverem, immo pelagus ingravi supplicibus palmis & ad vos precentis. *Doua* vero, *Barthius* & *Kuino* ad id nimis longe petium existimant, & interpretantur *longas manus* esse integras, non mutilatas, nam supra v. 31. ait *Poeta*, fluctus & scopulos abruisse juveni juvenis. Putabant autem veteres, periculosum membro aliquo mutilari solitos, & perdidit mare esse valde periculosum. Hinc *Poeta* his verbis inducit sortem suam deplorans, & innocentiam suam declarans.

LOQUITUR, in fin. adde: *Apul. in Flor.* pag. 352. *Elmenh.* Prorhus hoc arat primum sapientiae rudimentum, meditari condicere, loquuti deducere.

LOQUOR, col. 2. lin. 7. 18. post *Sil.* l. 16. v. 123. adde: *Proper.* l. 1. *el.* 15. v. 11. Multos illa dies incomptis moesta capillis Sederat, injusto multa locuta salo.

LOTIO, in fin. adde: Immo melius ex causis *Leon. Targa* sic legit: Plerumque vero alvus potius ducenda est. Ostendit autem *Lindinium* primum recapisse in textum, contra *idem* Codicum, & veterum editionum, vocem *lotionibus*, additum fortasse, ut suspicaret *Morgagnus*, a Gallorum consuetudine, qui ad id ipsum significandum voce *lactement* utuntur.

LOTUS, us, & quae sequuntur, tollenda omnino censet *Leonard. Targa*, quia vox *lotus* pro *lotione* a *Lindinio*, in vitis Codicibus & editionibus, indubia est in textum, nec apud ullum Latinum scriptorem reperitur.

LUBRICO, in fin. adde: ¶ Particip. lubricus apud *Apul. 7. Met.* pag. 481. *Oudend.* Limbo cenoiso ripe supercilio (lege supercilio) lubricante.

LUBRICUS, lin. 46.] 47. post *Phia. lib.* & *epist.* 3. adde: *Apul. 1. Met. init.* Post ardua montium, & lubrica vallium.

* LUCERINUS, a, um, ad Luceriam, urbem Italiae in Apulia, pertinent. *Lic. lib.* 10. c. 35. Ad finem Lucerinum ei hostis obvius fuit. ¶ *Lucerini* sunt ipsius urbis incolae. *Id. lib.* 9. c. 3. Haud erat dubium, quin Lucerinis opem Romanus ferret, bonis ac fidelibus sociis.

LUCETIUS, lin. 4. post *dieptier* adde: Sed melius fortasse a Graeca voce *lux* nomen hoc repetendum est. *Graec.*

enim littera e eodem fere modo antiquitus pronuntiabatur, quo apud Latinos u, ut *Sulla, Parthus pro Sylla, Pyrrhus, V. Cic. in orat.* c. 48. Alii cognomen hoc ex verbo *luciscit* derivandum censent, quod est apud *Terent. Heaut.* 3. 1. 1. *Luciscit* hac jam; & apud *Plautum*, ex quo exemplum est in *V. Lucisco* superius allatum.

LUCRATIVUS, in fin. adde: *Cornel. Fronto ad M. Caesar. lib.* 1. ep. 6. Lucrativa tua in tantis negotiis tempora meae quoque orationibus legendis occupare non inutile tibi arbitris, nec infructuosum.

LUCRIPETES, in fin. adde: ¶ *Lucripetes* habet *Catullus* *Idor.* l. 12. ep. 11. Quibus (Romanis) sola contentio est, paupertatem fugere, divitias non amare, nesciant enim esse lucripetes.

LUCTO, lin. antep. *Id. lib.* & *cap.* 19. corrige *Idor. lib.* & *cap.* 19.

* LUDICROR, aris, ari, dep. i. joor, ludo. *Antonin. imper. apud Fronton. epist.* 12. Nec cessavit par totos pene dies aut lingua lambere uvam, aut labris saviari, aut gingivis lacerare, aut ludicrari.

LUDIMAGISTER, lin. 1. pro *γυμνασιάρχης* repone *γυμνασιδιδάσκαλος*, nam sic vocatur a *Strabone* loco mox citando *Neocles*, quem *Cicero* ludimagistrum appellat. In fin. adde: Fallitur hic *Forcellinus*, nam cuicumque locum *Ciceronis* attentius perlegitis patet, opinor, verba illa, *ludimagister* fuit, non ad *Pamphilum*, *Platonis* auditorem, mox philosophiae magistrum, pertinere, sed ad *Neoclem* *Epicuri* patrem, cui cum agellis ad vitam sustentandam minime suppetere, ledum litterarum aperiret, ut narrat etiam *Strabo* l. 14. pag. 638. *Μουσίου δ' ἐκείνου τοῦ καλεσμένου κωπῆς, γυμνασιδιδάσκατος, ἐξ οὗ καὶ τὰ πueros erudit.* Siet igitur, ludimagistrum esse, qui primas litteras docet, ut ait *Asconius* loc. cit.

LUNENSIS, lin. 9. post *vincente* conspicuum adde: *marmo di Carrara*.

LUO, in fin. adde: ¶ Particip. luens apud *Justin.* l. 17. c. 1. Parricidium principum saepe cades sunt luentium supplicia.

LURCO, onis, lin. antep. post *Gruter. pag.* 237. n. 8. adde: ¶ Est etiam homo impudicus, cinadus apud *Apul. 8. Met.* pag. 574. *Oudend.* Sed praeco luronem trahebant diecule.

LUSTRAGO, inis, f. herba eadem ac hiera botane, verbenaca, columbina. *Apul. de herb.* c. 5.

LUSTRUM, col. 2. lin. 55.] 58. post *quingennium lustris* adde: sed hoc licentia quadam poetica didum videtur: nam lustra Capitolina annorum quatuor fuerunt, ut *Gracorum Olympiades*, quod probat *Morcellus de stilo Inscript. Latinar. pag.* 79. & 82.

LUXUS, a, um, in fin. adde: *Cato R. R.* c. 160. Luxum si quod est, hac cautione sanum fiet. *Id. ibid.* Ad luxum ut ad fraurum alliga, sanum fiet.

LUXUS, us, lin. 18. post *Tacit. 4. Hist.* c. 14. adde: & *Virgil. Aen.* 4. v. 193. de *Enea* & *Didone*. Nunc hiemem inter so lusu, quam longa, fovere.

LYCISCA, in fin. adde: ¶ Est etiam *lyciscus*, l, m. *Isidor.* l. 12. c. 2. *Lyceis* sunt, ut etiam *Plinius* ait, canes nati ex lupis & canibus, cum inter se misceantur. ¶ *Lyceis* est etiam nomen meretricis, in cujus locum saepe succedebat *Messallina* *Claudii* imp. eratoris uxor. *Juvenal. sat.* 6. v. 123. Fortasse id nominis illi impostum fuit ad denotandam infamiam artis, quam profectabat.

LYCOPHOS, in fin. adde: ¶ *Lycophon* est herba eadem ac *sclerata*. *Apul. de herb.* c. 8.

* LYRON, l, n. herba eadem ac *alisma*. *Plin.* l. 25. c. 10. a med. Item *alisma*, quam alii *dassamen*, alii *lyron* appellant.

* LYSAS, antis, f. herba eadem ac *artemisia*. *Apul. de herb.* c. 10.

ALTERA APPENDIX

D

- DEFECTUS**, s. m., in fin. add: ¶ Et etiam qui relictum, vel defunctum fecit. *Quid. 3. Part. c. 433. Pace domi facta, ipsum povero Petronio. Quod sola defuncti illa tulissent opem. h. c. quod illa pīre Rame, que in montem sacrum secueat, illa paravit.*
- DEFECTUSCO**, in fin. post. effecero add: *Corn. Fronto de B. Parthico. Nec, si quid male pugna aculecit, defunctum, vel viderem brevi spora.*
- DEGLUTITIO**, in fin. add: ¶ Antonia. imp. apud Fronton. ep. 12. Patrum deique hunc cibum deglutivi.
- DELIBERAMENTUM**, s. n. idem ac deliberatio. *Laber. ac Fronton. ep. 10. ad Antonia. Ad amorem inveniendum deliberamenta esse deliberamenta, beneficia autem beneficia (lege veneficia).*
- DEPOSITIVUS**, in fin. add: Alii sequunt, & quidem refertur. V. Tenticus in Appendice.
- DESIDERANS**, in fin. add: Fronto ad Antonia. ep. 10. Magister optationis, amice desiderantissime: & ad Verum L. i. ep. 1. Domine desiderantissime. & id. L. ep. 9. Homo desiderantissime.
- DESIDERANTE**, in fin. add: Fronto ad L. Verum L. i. ep. 4. Traverser eum, quanto desiderantius desiderat.
- DESIGNATOR**, in fin. post. Martialis. L. 3. ep. 35. add: In cit. Martialis. Inco sub locarii nomine non designatoris, et autumat Fortellus, sed vere ac proprius locarii mentio est; nam de quaestoris multa beneficii officium fuit, quam locarii, qui cum pauper erant, loca comoda in speculaculis a se occupata divitibus tarde venantibus locabat contra designator, ut eorum coque esset, speculaculis quemadmodum praeerat.
- DETENTOR**, in fin. add: ¶ Particip. detentatus apud Hieronymum. in Rufu. L. i. Qui Accusorum principem detentatus erat.
- DICTAROLARIUM**, s. n. idem fore ac differium. *Laber. apud Fronton. de oratore. L. 2. fragm. 1. Ut Laberius ait, differiolaria, immo differia potius, quam dicta continere.*
- DIDO**, us, in fin. post. L. i. c. 133. add: Didus in reflo pro Didus usurp. Symmach. orat. 2. in Folcestinon. c. 5. Didus circumventi tergite ausit ducos emptionis.
- DIPSAS**, in fin. add: ¶ Nomen est lina valde accommodata, quam Quisidus inestatur, quod purillam seam meretrice ante strueret. *Aurel. L. 1. c. 1. Est quidam (qui) cumque vollet cognoscere lenam, Aphiat) est quidam nomine Dipsas aut,*

- DIRIBITO**, in fin. add: At certissime authoritatis est locus Symmach. orat. in Pistr. c. 3. Abest cetera turpis, diribito corrupta clientelaram eusei, sicilla vesalis.
- DISCONCINNUS**, a, m., malconcinus, idem ac inconcinus. *Fronto de oratore. L. 2. fragm. 3. Straboni omni divites sunt: potuisse se parare aut impare dicere. Disconcinus has, illos concinco dici potuisse, convenienter multo melius.*
- DISPANDO**, in fin. add: L. Verus apud Fronton. L. 2. ep. 1. An igitur debeas illa omnia corrumpere, an vero paulatim dicere, nec tamen ita, ut mox nostra dispandere (debeas), ipse dispiciat. h. c. pluribus verbis aperire, nota facere, ampliare.
- DIVERTO**, in fin. add: ¶ Particip. diversutus apud Apul. in Apol. Ni impetrarem, diversutem me ab ea comminatus sum.
- DURUS**, in fin. add: ¶ Duras dare est ellipsis pro duras contumelias, vel lites, vel partes dare. *Toreus. Hecul. 2. d. 11. Imo, ut patrem tuum vidi esse habitum, dum etiam duras dabit. Simile id esse videtur illi Terentio. Inco Eun. 2. p. 61. Duras fratris partes praedicas. Hoc vero translate ex auctoribus scenici dictum videtur. Anton. inter epist. Cic. ad Att. L. 10. ep. 3. Quod iudicium duriores partes mihi imponat esse ab ordinone tua.*

E

- EDENTOLUS**, in fin. pro. peritiph. 14. corrigi peritiph. 10.
- EDMO**, in fin. add: ¶ Particip. edmodus apud Symmach. orat. in Gratian. c. 6. Audio in edmodum equis equites secus aptius excedit colla cespugere.
- EDUCTOR**, nris, m. educatore, idem ac adlocator. *Antonina. apud Fronton. ep. 12. Sape aulivi ex his, qui mihi eductores, aut magistri fuerunt.*
- EGESTIVUS**, s. m., aliquis, qui egerit. *Macer de anotho 7. 14. Urdo minor fieri vix egestiva videtur.*
- EJUSMODI**, in fin. add: ¶ Peculiari quodam sensu adhibetur a Nep. in Dion. c. 9. Id ejusmodi erat, ut, cum milites recoediasset, amitteret optimates. h. c. de ciò no ventu, che No.

I

- INTRITUS**, in fin. add: *Corn. de B. Gall. L. 3. c. 26. Eductus quatuor cohortibus, qui praeduo castris reliqua, intritus ab labore erant. Alii leg. integro.*

MANUMITTO, in 6o. addit: ¶ Ip quoque manumitti, vel emitti e manu dicebatur, qui cum esset in aliena familiaritate, tempore illi, exceptis, potest emancipari. Item cum ipse adeptus illos terminavit fore; ad doct. est Coll. l. 3. c. 18. manumissione etiam fore habebat. Tacit. 13. Ann. c. 19. Percrepantur et tempestate praevisus mox, cum propinquas amicitiae, ut aequo praevisum, plerique arbi huius adoptivum admitterent filios, praetoribus & praetores inter patres socii, statim emittent manu, quos adaptaverant. emancipandi i. p. gualid addit. ¶ Particip. manumittendus apud L. l. 4. c. 6. Qui idem non iuretur, cum manumittendus non coexistat.

MAPPA, in 6o. addit: ¶ Vetus Inpis primum editus in Ephemer. Florent. ann. 1728. col. 494. H. Havia Graep. . . . Imp. Aug. Dom. Mappae conij. Item Flavia A. 16 B. Neque inscripti lepides, aequo scripturae de officio Domus Augustae servos colligere memorat a mappis. Videtur tamen hac Flavia Graepa in domo Domitiani Augusti ita dici, quod expositus custodiret, sive alie egeret mappae cientes, sive inter, quibus manuum actus oris sordis in messis abstergebantur, vel quibus lota manus necesse forent, quaeque a Graepis quodammodo dicantur, a oculis seungant, ut placet Christophoro Anadolio.

MARCIDUS, est. d. lin. 11. post Martialis, aut Martialis addit: Apul. p. Met. pag. 159. Oudend. Oculi ipsiusque auribus.

MARCOMANI, in 6o. addit: ut & apud Car. de B. Coll. l. 1. c. 31.

MARGARITON, est, diminut. a margaritum, l. 1. & de re vestitus per similitudinem usurpat, gioja, quodlibet. Adipsum legitur homo puella in veteri Epithymia apud Fulbert. pag. 44. c. 133. quod cum nutritoris iura; parum margaritam aequant, carumque habebat. Sca. Brisp. juven. margaritae carissimum.

MARMOR, in 6o. addit: ¶ Videtur usurari pro metallo alio coloris, marmor enim inter eorum salis artemen- ta commemorat, a quoque inaurato & gualchalo interitur Prudent. l. 1. cent. Symmach. p. 247. Et frequis phalaecusque, & eorumque pedere cubila Mris iuganti, vel marmora, aut etriabali iuxerunt stipula fulgore polio metallo.

¶ Accusati, marmorem est apud Plin. Valer. l. 3. c. 14. & de. Ruper marmorem aqua lotum funde medicamen.

MARMORARIUS, in 6o. addit: Inscript. apud Marinum Front. Arval. pag. 493. D. M. titulus scribendus, vel in quibus operis marmorum opus fecit, hic habet. Hoc programma officina aliquam marmorarii inscriptionum fuisse videtur.

MARSUPIUM, in 6o. addit: & Prudent. Psychom. p. 600.

MARTUS, in 6o. addit: post pertinet addit: Apul. 10. Met. pag. 493. Oudend. Exemplo legis Atria, Martius patris h. c. iudicii Aeregetis, quod Aithonia saltem erat.

MAS, in 6o. addit: ¶ Mare nostrum genere dixit Apul. de Mundo pag. 64. Kibnoch. Sic mare & femineum secus iunguntur, est diversus utriusque secus & diuisibilis simile animal fuit.

MASTICHE, in 6o. addit: ¶ Videtur etiam haberi mastix, ichir, eam Seren. Sammon. v. 447. Mastiche aldoctur frasse in pulvis fere. A. v. 156. Hagorum sulcos lentis mastiche terenda. & Tidor. 17. Orp. c. 1. Mastix arboris lentis gutta est, melior autem in Chio anula gignitur.

MASURIANUS, q. um, addit: ad Masurium Scholium pertinet, qui fuit celeberrimus jurisconsultus Tiberio imperante. Al. Aurel. Imper. apud Fronton. lib. 1. ep. 2. ad eund. Sed quid ego Julianeum Masuriam congero?

MATER, in 6o. addit: ¶ Mater castorum fuit quoque epellata Augustae, qui viros ad furtis hortabatur, aut coquebantur in lecto, ad aliquid super seum esse fuerant. V. Castra in Appendice.

MATERIA, in 2o. addit: post materia agit 6do: Cels. l. 4. c. 1. In media vero materia numerari os oleum dehere ea, quorum radices, vel bulbos assumimus, ea quadrupedibus, leporem; aves omnes & minima ad phanocroterum item piscis omnes, qui salem cum patitur, volubres siluntur. Inebullitatem vero materiam omni ferre caulem oleis, & quodvis in caule nascitur, quales est cucurbita, & cucumis, & capris; quoniam poma, olea, cochleae, itemque conchyliis.

MATEMARTUS, in 10. post cito erit parata unij addit: ¶ Negotios materialium est mercator de legumina per fabricae. Inscript. agr. Ariminensis in Ephemer. Florent. ann. 1741. col. 181. Silvan Aug. Sen. L. Titus Euphras cognatione anterior. D. B. Legitur etiam apud Mater. pag. 910. a. 1.

MATERIS, in 2o. post Fux est Gallien addit. Hadenque mo- ites vacant, & insitiae accedere enim ducunt materiam. **MATERIUS**, in 6o. addit: ¶ Fuit etiam cognomen Romanorum apud Aet. diuina de urbi-c. 3. Postero die, quam Carinus Materiam Calpurnio recitaverat. Fuit etiam Jul. Firmicus Materianus, qui ubi Constantino M. vixit, & apud scriptor de nativis, & aliud de errore praeforum reli- gionum.

MATILICA, & **MATELICA**, z. f. urbs in Umbria apud Fronton. de colon. ¶ Hic Materianus illius urbis (ecle- siae apud Plin. l. 3. c. 14).

MATURUSCO, in 6o. addit: ¶ Particip. maturusces apud Plin. l. 16. c. 16. Bign. habet triduum maturusces.

MAXENTIANUS, q. um, peritio apud Maxentium imperatorem. Hic Maxentianus militis apud Lactont. de mort. peracut. c. 24.

MEATOR, oris, m. qui meat, hoc paret, apud Marulinum Inscript. Albon. pag. 146. in sinistra latere Heema equid- dam exime elaborati legitur: Interpres Dirum, cali- terque meator, sermoem docui morales atque palustris.

MEDICA, in 6o. addit: Ambros. p. 3. (ed. 4. c. 1) de ceteris- que puellam medicare. Nam ut quoque voluerit, ut imper- nam medicam, est receptam aetern.

MEDICUSUS, q. um, idem ac medicus, Col. Aurel. Tard. l. 4. c. 1. Medicus qui innotuitur, utendum probat.

MELOCHITAS, col. 3. ille. 3. c. 1. post terecundus melon- criptus addit: Herq. 4. od. 10. c. 1. Aurem quiquis melon- criptus Diligit.

MEDICRITUS, in 6o. addit: ¶ Comparat medicratus apud l. c. 1. ad Att. ep. 10. a. merid. Hoc vellem medicratus.

MEDIOLANENSIS, in 6o. addit: ¶ Mediolanenses sunt ur- bis Mediolani, & illius regionis incolae. Farr. l. 1. R. R. c. 1. Ut Mediolanenses faciant in aerarium.

MEDITATORIUM, in 6o. addit: ¶ Meditatorium est, ubi aliquid preparatur. Hieronym. l. 2. ad Greg. Iordanus. Prudens epulis datandi- bus, & gustus equum meditatorum fit letissimum. A. e. in nostro gustare preparatur, quod potes latere susci- piat ac deprecat. Id. epist. ad Eubolium de XII. man- sionibus Israelit. mention. ult. Succedit Dexteroceus, secunda lex, meditatorum Kyrenalis, h. c. que Evage- do dicitur quodammodo preparavit.

MEDITERRANEUS, in 6o. addit: post lateri addit neminem ge- deri Qui tamne qui appellatur est l. 1. od. 13. Orp. c. 16. isit. Mare magnum est, quod ab occasu & Orientis fuit, & in medium vergit, dicitur ad septentrionem tendit. l. 1. od. 13. c. 16. mediterraneus; qui per medium terram ut- que ad Orientem perferuntur, Europam, & Africam, A- siamque diuisant.

MEDITHALIA, in 2o. Gryper. pag. 103. corrigi Gruter. pag. 123.

MEDULLIUM, in 6o. addit: ¶ Medullum, oris. c. 1. ad Palladium. c. 13. De m. arbor secreta maris, dum in molibus barbarorum non tequitur, ut tecta constituit, triumphum agitur. A. e. in media barbarorum. Fortasse le- geendum esset medullis, licet Cod. dicitur habere medullis.

MEDULLINUS, in 6o. addit: ¶ Fuit etiam cognomen Ba- naeum. Hic Fuit Medullinus apud Lio. lib. 4. c. 25. & Livia Medullina Cleodis imperatrix sponsa apud Sueton.

in Clap. c. 16.

MEGALOPOLITANUS, in 6o. addit: post Megalopolis addit: Lio. l. 3. c. 13. & 14. Philippus Megalopolitanus. in 6o. addit: ¶ Idem etiam dicitur Megalopolis & Lio. l. 3. c. 1. & l. 3. c. 17.

MEGARA, in 6o. addit: ¶ Megara, a. m. est nomen viri bo- rignini & Numanus apud Plin. l. 1. c. 16.

MELANTHEON, i. q. herba eadem ac anthemis. Plin. l. 1. c. 1. c. 1. c. 16. 14.

MELOPHYLLON, i. q. herba eadem ac millefolium. Apul. de herb. c. 11.

MENGRUM, in 6o. addit: ¶ Mengrum geniale est etiam nomen ea testicula. Colum. l. 7. c. 1. Madium curum, qui interpositi duobus membris genitalibus, rescindito. A. c. duobus testibus.

MENDOSITAS, atis, f. idem fere ac mendum. Augustine. ep. 21. (ed. 10. a. 3). Confus. est homo velut mendacitas- tem corrumpit. Adde Retract. l. 1. c. 1.

MENDOSUS, in 6o. addit: ¶ Pro mendaci Apul. p. 121. pag. 41. Oudend. Sed mendoso rursu convalescit.

MENOGENTON, i. q. herba que & pascis & aspon. Apul. de herb. c. 65.

MENARTUS, in 6o. addit: ¶ Est etiam idem ac comularius. Sueton. in Aug. c. 4. proavum Augusti menartium eppli- tem corrumpit. Adde Retract. l. 1. c. 1.

MERACUS, in 6o. addit: post pui pascuente addit: Cels. l. 1. c. 1. Hic pui pascuente pascuente; pascuente, sed meracius habere.

MERCOR,

- MERCOR**, in *fin.* adde: *¶* Particip. *mercans*, *mercendus* apud Sueton. in *Augur.* 75. Solebat incerto opem mercatum vel frustrari, vel explorare. *Cic.* 9. ad *Att.* ep. 3. Ego vero hoc officio mercanda vita puto.
- MEREDIES**, in *fin.* post ad *facto* intelligi adde: *Censorius* de die natali. c. 14. Secundum diuiculum vocatur mense, cum lux videtur solis; post hoc ad meridiem; tunc meridiem, quod est mediis diei nomen; inde de meridie. h. e. post meridiem.
- MERSATUR**, a, um, idem, ac *merius*. Senec. quæst. nat. l. 4. extr. Solebat nuptiis condimento suo meratus demittere poma fumentis.
- MERULA**, in *fin.* adde: *¶* Fuit etiam cognomen Romanorum. Hinc Cornelius Merula apud *Lit.* lib. 37. c. 55. & *Tacit.* Ann. l. 3. c. 58. Apud Merula apud *euand.* 4. Ann. c. 41.
- MESSA**, a, f, nomen solum in *Cicero* maximo, in cuius summatate simulacrum erat Messia, seu Segesta Deus Romanorum, ita didicisse nomen, quod messiam præcipit unde & ipsi columnæ datum nomen. *Pertulian.* de *apoc.* c. 6. Columnas Sanctus & amoretianibus, Messias & nomen, quasi significat messis propria.
- METHYMNÆUS**, in *fin.* adde: *¶* *Methymni* quæst. *Methymna* erub. incolæ apud *Cat.* l. 4. c. 3. Forte Aristonem *Methymna* quæst. tyrannos cum piraticis avibus ad portus claustra succurrit.
- MYTO**, in *fin.* adde: *¶* Particip. *metens*, *metendus* apud *Lit.* l. 18. c. 11. Ab Antio metentium est, croceas spicas metentibus vitæ esse. *Cic.* 3. *Tuscul.* c. 23. Vita omnibus metenda, et frugum.
- MIGRO**, in *fin.* adde: *¶* Particip. *migraturus* apud Sueton. in *Cæsar.* c. 75. Fame percrebuit, migraturum *Alexandriam* vel *Hium*.
- MILANTON**, in *fin.* s. *Janti* croceus *Jasili*.
- MILITIA**, in *fin.* adde: *¶* *Militis* occurrat in antiquis lapidibus apud *Reines.* class. 14. n. 146. & apud *Græter.* pag. 310. n. 3. pag. 345. n. 3. 16. & pag. 318. n. 7. ac tandem formidam explicat, quam tamen vocat *prætoris* *invenit*. Fortasse inter officia *Damæ* Augusti hoc quoque erat, ut quis ad imperatorem se referret, qui potissima de militibus expeditionibus afferebantur: in dicebatur a *militi*. Sed res est vixis diu.
- MILITO**, in *fin.* adde: *¶* Militare etiam dicitur, qui *Amoris* & *Veneri* indulget. *Quint.* l. *Amor.* el. 9. v. 1. Militet omnis amans, & habet sui contra *Cupido*. *Horat.* l. 3. od. 16. v. 1. Vix puerilis super idoneus, & militari non solum gloria. ¶ Cum occidit. vel, & dative. *Apul.* 9. *Met.* pag. 630. *Ovid.* de *muliere* et *adulescente*. Prima stipendia *Veneri* militabat nulli militi. ¶ Particip. *militaturus* apud *Lit.* l. 16. c. 10. Militaturus tamen se (disseruit), si aliquis *Etrusci* velint.
- MILLIARIUS**, col. v. lib. 3. post *nura* *lita* erat adde: *Veneri* *Marcia*. *Epig.* lib. 3. v. 116. h. g. 154. Mille passus non n. millio urbem, sed a communibus *millio* summandi sunt. Idem probavit multis argumentis, *adversus* *Macedonici* sententiam, *Marcianus* *Frater*. *Arvali.* pag. 1. quam V.
- MILLIRODUS**, a, um, varius, multiplex. *Frontin.* *Fortific.* de *vitis* S. *Marcus* lib. 3. v. 303. Hac ultra *millimodis* animalis adegerat tract.
- MINA**, in *fin.* adde: *¶* Terte *Cleod.* pag. 183. *Patach.* in *dic.* & ablat. plur. habet *minibus*.
- MIMHOLUS**, i, m. herbe nomen apud *Plin.* lib. 18. c. 28. Herba optima in prato trifolii, proxime gramini, pessima murem, siliquis etiam diu ferentis.
- MINEVRAUS**, in *fin.* post *Museorum* artes adde: *Hieronymus* ad *Kphes.* c. 6. Et quod virgo, vel vidua, vel pauper oblituitur, hoc calendarium strementum & Saturnalium sportulam, & Minevale munus gemmaticum & orator aut in sumptibus domesticis, aut in templi stipis, aut in sordida coerta convertit.
- MINDE**, in *fin.* 12. post *animæ* adde: *Cels.* l. 3. c. 8. In moribus suis longinquas, minimeque annos. Ita habet editio a. *Leon.* *Torgæ.* & sic legitur in *Codd.* *lib.* & editionibus antiquis, excepta *Lindensia* & *Constantiana* in margine.
- MINUS**, in *fin.* 15. post *expeditur* adde: & quidem recte, *nam* ut *animæ* vertit *Morgagnus*, minus comparative

- adlunji neq. solet, hinc *Torgæ* in suis *Celsi* editionibus restituit *expeditur*, idemque huiusmodi constructiones necessitatis nobis est facienda.
- MINYAS**, adis, f. herba quamlibet, quam *Harduinus* tandem putat *se nymantem*. *Plin.* l. 24. c. 17. nec. 100. *ileum* (*Pythagoras*) *monyla* appellat, nomen alio *corvidum*, cuius decodo in aqua tunc proxima sanari idus serpentina dicit.
- MIRATUS**, a, um, nimirum, passivo. *Juven.* l. 3. v. 58. Ipse sed in prima, mirata *virginitate*, *Antonius* stultus fuit.
- MIRILLLO**, col. 2. lib. 1. 15. *Cic.* *Philipp.* 3. v. 113. Ille autem ex *Mirillone* dux, ex gladiatore imperator quam fecit strages, utrumque posuit venia?
- MISCELLANEUS**, in *fin.* 2. v. 11. c. 29. corrige *nat.* st. v. 10.
- MISCRO**, in *fin.* adde: *¶* Particip. *miscens*, *miscendus*, *misciturus* apud *Phædr.* l. 1. fab. 18. v. 10. Hosti dolorem damno miscens sanguinis. *Oris.* 11. *Met.* v. 311. *Miscenda* cum *Syrge* vina *bokas*. *Lucan.* l. 7. v. 114. Rogus omnis intra *Miscrores*.
- MISSO**, in *fin.* 3. post *legaturus* adde: *Cæsar.* l. 3. c. 16. Missio sanguinis, contra diu negare.
- MITHRAS**, in *fin.* 15. post *conqu岸* a *mithra* adde: *Mithres* autem quamvis appellatur. Solis propria, in hominum tamen cognomen trinit, quod iamdudum observatum est ab *erudit.* Occurrat exemplum apud *Faler.* *Mithras*, *Mithras*, & apud *Martinum* *Inscript.* *Alam.* pag. 10. 11.
- MITRATUS**, in *fin.* adde: *Propert.* l. 4. el. 2. v. 62. *Mitretis* que sonant *Lydia* plebsa *choris*.
- MITTO**, in *fin.* adde: *¶* Particip. *mittendus* apud *Justin.* l. 4. c. 11. Decernunt *auxilia* *Cyris* mittenda.
- MNESTER**, in *fin.* adde: *¶* *Mit* est cognomen Romanorum. *M. Lepidus* *Mnester* est pater noster, quidam apud *Sueton.* in *Calig.* c. 16. & 17. & apud *Tacit.* 14. Ann. c. 9. *Mnester* est *libertus* *Agrippina*.
- MOBILITAS**, in *fin.* 6. post *spedientia* adde: *Lucr.* lib. 5. v. 931. Sed *mobilitate* *Ante* aliqua tamquam partem, quam *proditur* extra.
- MODICUS**, in *fin.* adde: *¶* *Modicus* est adverbium eadem significatione se parum. *Apul.* 6. *Met.* pag. 417. *Ovid.* *Modicum* te *progrediam* *textiles* *crabibus* *aret.* ¶ *Modico*, adverbialiter. h. e. modico tempore. *Id.* 1. *Met.* pag. 69. *Modico* deinde *regnum*, h. e. post modicum tempus. *Id.* *ibid.* pag. 33. *Modico* prius quam *Larinum* accedorem. *Id.* *Flor.* l. 3. pag. 354. *Elmeh.* *Dolor* *intestinarum* *modico* ante *sedatus* est, quam ne *violenter* *extenuaret*. *Id.* 1. *Met.* pag. 61. *Ovid.* *Modico* seque *progrediam* *antium* *accedo*. *Id.* *ibid.* pag. 116. *Potentia* *curam* *modico* *securus* *offidam* *grandiorum* *constructus* *gritio*. *Mitron.* *Capell.* lib. 1. pag. 199. *Crot.* *Saturni* *indies* *modico* *annis* *triginta* *circulum* *suum* *per* *longitudinem* *circumcurrit*.
- MODIUM**, in *fin.* 41. post *lætationem* *crebram* adde: *¶* *Modius* *cumulatus* est, quod apud nos *moggio* *colicoma* dicitur. *Fronto* de *bello* *Parthico*. Post *Constantium* *cladem* *Pompeii* *imperator* *aulorum* *arceorum* *tres* *modios* *cumulatus* *misit* *Carthagenam*. ¶ Fuit etiam nomen *facilia* *Romana* apud *Cic.* 1. *Perr.* c. 18. *M. Modius*. & apud *Farr.* *R. R.* l. 2. c. 7. *inf.* *Q.* *Modius* *Equuleus*.
- MÆSIACUS**, a, um, idem est *Mæsius*. *Sueton.* in *Perp.* c. 6. *Mæsiacus* *exercitus*. *Tacit.* 1. *Hist.* c. 31. *Mæsiacæ* *copie*.
- MÆSI**, orum, n. sunt, qui *Mæsiam* *incolunt*. *Plin.* l. 3. c. 8. *sect.* 19. & l. 4. c. 11. *sect.* 11.
- MOL**, in *fin.* adde: *¶* *Translat.* & ob *similitudinem* *ita* *vocantur* *matellæ*. *Platon.* de *doctr.* *Platon.* l. 3. pag. 33. *Elmeh.* *Homo* *inferiorem* *molem* *mouet*, *equus* *inferiorem* *mouet*; item *equus* & *canis*. *Ergo* & *omne* *animal* *inferiorem* *molem* *mouet*, quod cum *ita* *crocodila* *fabam*, *potest* *Ac.* *Notandum* *aut* *veteres*, *dixit* *Aristoteles*, & *Plin.* l. 4. c. 37. *sect.* 16. *crocodilus* *modicioribus* *animæ* *et* *animalibus* *matrillam* *supponere*, non *inferiorem* *molem* *habere*, quod *reventiores* *solum* *omnino* *eas* *deprehenderunt*.
- MOLARIS**, in *fin.* edit. in *fin.* *Juvenal.* *sat.* 12. corrige *Juvenal.* *sat.* 12.
- MOLESTO**, in *fin.* adde: *Cum* *vero* *optima* *editiones* *habuerunt* *Aurelio* *Sempronio* *fratrem* *mo.* *Neminem* *molestanti* *tolto* *Ac.* *potest* *molestanti* *non* *deponens* *forma* *superflua*, *sed* *pessimum* *esse*, *idcirco* *nulla* *est* *Adertini* *substantia*.
- MOLITOR**, in *fin.* adde: *¶* Particip. *moliendus* apud *Cic.* de *orat.* l. 2. c. 51. *Hac* *fore* *maxime* *sunt* *iudicium* *animæ* *oratione* *molienda*.
- MOLITOR**, in *fin.* 7. post *maxime* *adde*: *Ulpian.* *Dig.* lib. 33.

lib. 52. tit. 7. leg. 1. §. 5. Mulieres, quæ parvam coquant, quaque villam arceant, item moliteres, si ad usum rusticum parati sunt.

MOLLIO, in 6a. add: ¶ Particip. *mollens* apud *Plin.* l. 7. c. 15. Denotat mollescentem verba.

MONACHUS, in 6a. add: *Sidon.* l. 5. c. 17. Colta peratit vigilare, quæ monachi, choreque psalmicæ concelaverant.

* **MONALES**, in m. *amici*, qui monale sonat. *Nota* *Thou.* pag. 171. *Artide.*

MONODIARIA, in 6a. add: Aliud exemplum affert *Marcell.* de *ordo* *Isac.* l. 1. c. 1. q. 1. ad *Guth.* *Artide.* hoc ipsum epitaphium ex villa *Psanæ* marmore diligenter expressit. *Herm.* *Thibet.* *Monodiarum* *T. Clant.* *Glaphyri* *Chorale* &c.

MONOLITHUS, in 6a. add: *Silvanus* *monolithum* habet in quodam *Lapide* apud *Marinum* *Interp.* *Alban.* pag. 10. *una statua* del *l'ho Silvano* *tutta d'un sasso.*

MONSTRUS, in 6a. add: ¶ Particip. *monstratur* apud *Curt.* l. 5. c. 13. *Nunabant*, ignes brevis iter monstrant.

* **MOROSITAS**, alii, f. idem fere ac morbus. Licet hoc vocabulum apud veteres hæc et Latini scripturibus reperitur, tamen ne quis mihi occurrat, si unus fatus Colletis auctoritate in Latinum linguam invectum omnium primus. *Fuller.* de *R. R. l. 1. c. 16.* Vitandum est autem, quod plerique fecerant quæ causa, villam in infans villam mergere, & paucorum duram voluptatem profectus habitatorum saluti, quod etiam magis artem, si præcipua, quam colamus, de morbis estate (*Col.* *Nas.* *Bithio.* *Mareana* habet *morbo*) suspensa est. Et sane nem vocis infans villam Latina est? an non morositas, mulieritas & alia permulta hic semina sunt in Latina lingua? nonne refusus sive habet sententia, si morbo sit pro morbo estate legat? At enim qui affirmat ponit a nullo emperu ex Latinis auctoribus, quorum plurima scripta jam perierunt, ascriptam fuisse hanc vocem.

MOROSUS, in 6a. add: ¶ Particip. *morosus*, *morosulus* apud *Propert.* l. 3. c. 10. c. 11. *Phobus*, morosus contrahit lucis iter. *Horat.* *art. poet.* c. 23. *Ulcera* erat, & grata cavitare morandus *Spectator*.

MOROSITAS, in 6a. add: *Tertullian.* de *præscript.* *heret.* c. 40. Nonne manifeste diabolus morositatem illam *Judeis* legis imitatus est? h. e. morosum ac rituum *Judaicorum* servulatum.

MOESUNCE, in 6a. add: *Apul.* 3. *Met.* pag. 567. *Quidam* *Formos* *canibus* *muranibus* *penitus* *inherentes* *membra* (*homines*) *uidentur*.

MORTUUS, colon. a. lio. 6. post *Carthagine*, poterit? add: ¶ *Mortuus* esse atque solum est ac nihil velle rei habere cum aliquo. *Plaut.* *ist. act.* 3. v. 15. *Mel.* *Hæc*, valuerit autem severam facere? *Alicet*. Nihil mecum tibi, mortuus tibi sum. ¶ *Mortuus* re verba facere est dictum proverbiale apud *Quint.* *Pseud.* 1. 3. 17. *Mortuus* re verba facere facit. *Stollus* m. rem etiam apud.

MOSUUS, in 6a. add: ¶ *Mosius*, a. um apud *Paulin.* *Nob.* *car.* 23. v. 354. *Devorat* et *magis* *Mosia* *virga* *deas* *conet*.

* **MOTAMEN**, in m. idem ac motatio. *Paulin.* *Petruc.* l. 5. v. 481. *Rejete* *applaudens* *ignis* *motamine* *causa*.

MOVEO, in 6a. add: ¶ Particip. *movetur* apud *Liv.* l. 25. c. 37. *Exspectatus* *magis* *eventum*, quam inde quidquam movetur.

MULARE, in 6a. add: ¶ *Malaris* herba, quæ & sedit dicitur, apud *Plin.* l. 24. c. 19. *sect.* 13.

* **MULEBRYTER**, in 2. post effectum add: *Ammian.* *Norcell.* l. 3. c. 2. *Hæc* *ignis* *prope* *affici*, & *multiter* *idem* *nonnumquam* *insultantes*, *hæc* *non* *divaricatis* *caribus*, sed atque pede ad alterum latus dependentes, ut mulares solent. ¶ *Translate* *Plin.* &c.

MULTANGOLUS, in 6a. add: ¶ *Scribitur* *etiam* *multitangulus*. *Marlin.* *Capell.* l. 2. pag. 15. *Græc.* *Forma* *multitangula*.

MULTIGLOBUS, in 6a. add: ¶ Substantive. *Apul.* 11. *Met.* pag. 751. *Quidam* *Multiculus* *homo* *tantis* *perstia* & h. a. vertis *multiculus*.

* **MULTILATER**, ara, erum, qui multis lateribus constat. *Auct.* *fragm.* *apertu* *quod* *Censorius* *tributor* c. 7. *Trigunum* *trilaterum* *tetragunum*, quod quatuor; *multilaterum*, quod pluribus lineis continetur.

* **MULTINEBA**, a, adject. quæ multis viris capitis. *Hieronym.* *ap. 91.* (*ad. 11.*) *Marinus* *uoris* *multineba* *facrum* *præcedebat*.

MULTIPES, in 6a. add: ¶ Est etiam idem ac *multipedum*. *Isidor.* 12. *Orig.* c. 3. *Multipes* *vermis* *terrestres* *ea* *multipe-*

dina *pedum* *vestitus*, qui contra istum contractus in gloriâ complurari passus sub petris ac humore & terra.

MULTIPLICARE, in 6a. add: ¶ Comparat. legitur in *3. marte* *Plin.* l. 7. c. 14. *Item* *de* *ordum* *multiplum*.

MULTIPLYCO, in 6a. add: ¶ Particip. *multiplum* apud *Nasul.* l. 3. v. 486. *Atque* *hæc* *eum* *revelat* *in* *ipsum* *Multiplum* *dictus*.

* **MUNDICEE**, a, um, qui fert mundum. *Anthol.* *Lat.* *Rutmann* l. 1. *curr.* 30. v. 11. *Voluit* *per* *asem* *Mundicee*.

MUNDICEE, in 6a. add: ¶ *Translate* *Apul.* *Apolog.* pag. 196. *Elipha.* *Fensal* *nostru* *radio* *reperit* *mundicee* *dicere*, ad *ora* *terpta* *confugit*. h. e. *polite* & *doctore*.

MUNDO, in 6a. add: ¶ Particip. *mundus*, *mundatur* apud *Liv.* l. 21. c. 7. *Nec* *quidquam* *ratu* *tantum* *munitionibus* *pati*. *Hirt.* *de* *bello* *Alex.* c. 73. *Viderique* *est* *valles* *eodem* *intervallo* *via* *castra* *munstrat*.

MURCUS, in 6a. add: ¶ Fuit etiam cognomen *Romanorum*. *Status* *Marcus* *legatus* *Cæsaris* *apud* *Cæsar.* *de* *bello*, *lib.* l. 3. c. 11. *Hæc* *idem* *l.* *Status* *Marcus* *appellatur* a *Cic.* *Philipp.* 11. c. 17. & *ad* *Form.* l. 12. c. 11.

MUSTUS, in m. *actus* *tridit* *carriage* *Adrian.* *tridit*. *Mustum*, col. 2. lio. 1. post *Sparticus*, in *Adrian.* c. 12. add: ¶ *Latine* *commoditatem* *sequitur* *ii*, qui *ita* *appellat* *ea* *loca*, in quibus reponitur & aservantur veterum monumenta, litterarum marmora, & quæcumque ad rem sumam, & naturæ historiam spectant, & alia hujusmodi *apud* *artium*, *studiorum* *ac* *litterarum* *causa* *colenda*. *Mustum* *nim* *est* *quæ* *Musarum* *sedes*, *Musa* *vere* *suspensum* *habitare* *libertatis* *spemque* *possunt*, *cum* *doctrinam* *velut* *antistitia*, *ac* *artem* *proximas* *habeantur*, *et* *est* *Mustellus* *Interp.* pag. 180.

MUSTACEUM, in 6a. add: vel id quod fieri non poterat, et latus nempe mustaceo supposito inveniretur, eo quod ignis absumi, dum coquebatur mustaceum, debuerat.

* **MUSTICOLA**, a, f. diminet. a *mustela*. *Auct.* *curm.* de *Philonet.* c. 61. *Mar* *videtur* *mustela*, *velut* *musticula* *distrit*. *Alii* *hæc* *velut* *musticula* *distrit*.

MUSTELLAGO terrestris, herba eadem ac *laerago*, *chamaephyte*. *Apul.* de *herb.* c. 31.

* **MUSTIO**, onis, m. *parva* *musca*, quæ in vine nascitur. *Isidor.* 12. *Orig.* c. 3. *Bithones* *sunt*, qui in vine nascitur, quos vulgo *mustages* a *muste* appellant.

MUSTICO, in 6a. add: Ex his tribus locis duo mihi compertus sunt. *Apul.* *ad* *Interp.* *med.* pag. 91. *Elmrah*, *Murino*, *Capell.* l. 6. *anis* *med.* pag. 101. *Cic.*

* **MUTILATUS**, in 6a. add: f. herba eadem ac *stymalus*. *Apul.* de *herb.* c. 108.

MUTILATIO, in 6a. add: ¶ *Vex* *mutillatio* *per* *hunc* *unum* *Celsi* *locum* (ita *Pierobellus*) *inter* *Latinas* *abreptis*. At mihi dubia erit, dense certior auctoritate *fructus*. *Mutillatio* *eum* & *Targi* *latetur* in *Mis.* *Collic.* & editionibus aliquot invenitur in *laci* *mutillatio*, & *primum* in *margis* *edit*. *Constantianus* *positum* *fuisse* *mutillatio*, quæ *Linæus* *perperam* *in* *contextum* *recepit*. *V.* *Capellatus* *apud* *Morgagnum* *ipsum* *ap. 3.* *in* *Celsum*, etque adeo *doctus*. *Targum* *in* 1. & 2. *Celsi* *editione* *ad* *hunc* *locum*.

* **MUTITATIO**, onis, f. *branchetia* a *vicenda*, *cene* *per* *turro*, *motus* *conviviorum* *agistis*. *Nepos* *apparit* *optima* *notia* *vocabulum* *in* *Ferri* *Placii* *Kalendaris* *Prætoris*, *pascua* *albina* *nonis* *detestis*, in quo ite legimus, et apud *Pogoniam*, & apud *Glovenanzium* *in* *scholis* *ad* *T. Livii* *fragm.* pag. 46. *Ludi* *M. D. M. J.* *Magdalena* *vocatur*, quæ ad *Dec* *Magala* *appellatur*; *notulum* *mutitacionis* *cezarum* *solita* *vult* *frequentur* *fieri*, quod *Mater* *Magna* *ex* *hæris* *Silythæis* *arenalis* *locum* *mutavit* *ex* *Phrygia* *Romam*. *V.* *Murilo*.

MUTO, in 6a. add: ¶ Particip. *mutatur* apud *Stat.* 3. *silv.* *car.* 3. v. 17. *Et* *sevel* *insertis* *usque* *mutatur* *hæc*.

MUTONATUS, in 6a. add: *Oleorandem* *est*, *primam* *syllabam* *hebreæ* *enem* *est* *et* *apud* *Auct.* *Tript.* *car.* 31. *licet* *longa* *ut* *in* *Mato*, *enit*.

* **MYACANTHOS**, i, f. vel *myracanthos*, i, e. herba, quæ alio nomine *corrola* dicitur. *Plin.* l. 19. c. 1. *sect.* 11. *Hæc* *intelligit* *silvestrem* *apocaryum*, quæ *Græci* *hermannum*, *sunt* *myracanthos* *vocat*.

HARDINUS interpretatur *ultra*, venales, pretiosas, ac *Ciceronius* approbat antiquum lesionem *omni*, & interpretatur erudas, quæ etiam ante maturitatem dulces sint.

* **ONCOSA**, *itis*, n. *Oncosus*, tumor, ab *Onco* iunctio. *Veget.* l. 2. c. 30. *Intit.* Sciendum est tubera in corporibus frequenter excrecere, quæ Græci *oncosmata* vocant.

* **ONERARIUS**, in fin. add: *Lit. l. 4. c. 1. Intit.* Onerarius iumentum. *h. c. bestia de soma.* *Q*uerarius absolutus est navis operarius. *Cic. ad Att. lib. 19. ep. 12.* Occurrit in aliquam onerariam correspondit.

* **ONERO**, in fin. add: *¶ Particip.* onerandus apud *Suet.* in *Tib. c. 32.* Præsidibus oneranda tributo provinciarum studentibus rescripsit.

* **ONIRUS**, i, m. *Onirus*, somnus, item papaver silvaticum apud *Apul. de herb. c. 53.*, quia ejus semen soporiferum est.

* **ONOCARDION**, i, n. herba eadem quæ *chamaeleon*. *Apul. de herb. c. 25.*

* **OPFCONSIVA**, lin. 3. *suffululum habuit habeat*, corrigere *suffululum habeat*.

* **OPICILLUM**, i, n. videtur esse diminutivum ab *ops*, *opis*, & significare parvum auxilium, seu remedium. *Varro* apud *Non. c. 2. n. 113.* Cupat vinarias sirpae noli, addere cyathum vini in uxorula opiculum.

* **OPINOR**, in fin. add: *¶ Particip.* opinandus apud *Cic. 3. Tuscul. c. 13.* Tantum modo adfert, nihil evenisse, quod non opinandum fuisset.

* **OPISTHODROMUS**, i, f. postica templi, vel domus pars, ab *opisto* a tergo, & *domus*. *Fronto de testam. transmar.* Olim testamenta ex Deorum munitionibus adibus proferebantur, aut tabulariis, aut archis, ut opisthodomis.

* **OPPERIOR**, in fin. add: *¶ Particip.* opperendus apud *Tacit. l. 4. Ann. c. 66.* Scatus opperendum imperatorem censuit.

* **OPPGNQ**, in fin. add: *¶ Particip.* oppositurus apud *Tacit. 1. Ann. c. 77.* Oppositurus arma.

* **OPPOSITUS**, in fin. add: *¶ Per synopen* oppositus apud *Ludert. lib. 4. c. 151.* At cum, splendida quæ constant, opposita fuerunt.

* **OPPEMO**, in fin. add: *¶ Particip.* oppressurus apud *Lit. l. 30. c. 9.* Oppressurus navalis exire.

* **OPPUGNO**, in fin. add: *¶ Particip.* oppugnans, oppugnandus apud *Justin. l. 9. c. 5.* Sive adjuvandum ea manu res oppugnante aliquo foret. *Lit. l. c. 21.* Consiliis ab oppugnanda urbe ad obsidentiam versis.

* **OPUS**, erit, in fin. add: *¶ Opus incertum* est structura gentis apud architectos, quod pseudosomodo respondet. *V. Isidorum in Appendice.*

* **ORATUS**, ut, in fin. add: *Coripp. l. 3. v. 4.* Procerum magnis oratoribus affus.

* **ORBICULARIS**, e, sic vocatur herba quidam a *Marcell. Empir. c. 4.* Aequa, vel succo herba cyclaminis, quæ orbicularis dicitur, caput lavato. Adde *Apul. de herb. c. 17.*

* **ORBITAS**, lin. 3. post *siliorum orbitati* add: *Plaut. Capt. 3. v. 109.* Quasi in orbitate liberos produxerim. *h. c.* aempe ut orbis forem.

* **ORDINARIUS**, adl. 3. lin. 52. *Ordinari silices sunt*, qui uti mox est in structura, quando nec lapide quadrato, nec latere struitur. *Vitruv. l. 2. c. 8.* Hac omnia dele & sequantur reponere: *Ordinari lapides sunt*, qui ita scilicet & dispositi sunt, ut ordines æquales in structura faciant, nisi enim *Vitruv. loc. cit.* Ex rubro saxo quadrato, aut ex texta, aut ex silicibus ordinariis struit bipedales parietes. Ita enim non accervatis, sed ordine strudum opus esse poterit sine vitio sempiternum.

* **ORDINATOR**, in fin. add: *Apul. de doct. c. 1. p. 7.* *Elmenh.* Coterum ille rerum ordinator ita reversiones eorum, ortum, obitus, recessus, moras, progressusque constituit, ut ne modico quidem errori locus esset.

* **ORDINO**, in fin. add: *¶ Particip.* ordinans, ordinandus apud *Justin. lib. 2. c. 16.* Metello ordinanti tum maxime Macedonia, mandata est ultio *Justin. l. 2. c. 1.* Quasi quædam prius ordinatus. *Suet. de til. grammat. c. 21.* C. Melius ceram ordinandam bibliothecarum in *Ortivia* portu suscepit.

* **ORMINALIS**, is, f. herba, alias *satyrion*. *Apul. de herb. c. 15.*

* **ORNATIO**, in fin. add: *Lapis Rome inventus ad aream D. Nerei* ann. 1780, habet: *Deducta oratione status HS. C. N. detrita questi fructi la somma di 100 sterzi per la paratum della statu: Integrum lapidis fragmentum videtur in Ephemer. Florentin. ann. 1780. col. 400.*

* **ORNATOLUS**, a, um, diminut. ab *ornatus*. *Plaut. in nov. fragm. Cistell. pag. 19.* Muliercula me ornata sit, ut quidem hercle scita.

* **ORNO**, in fin. add: *¶ Particip.* ornans, ornaturus apud *Lucan. l. 7. v. 15.* Currus ornante tegi. *Claudian. l. 2. in Rufia. v. 449.* Ornatura equis extruxit culmina manes.

* **ORO**, in fin. add: *¶ Particip.* oraturus apud *Tacit. 2. Ann. c. 46.* Misit legatos ad Tiberium oraturos auxilia.

* **OS**, ossis, in fin. add: *Quamvis* *Scipiol. l. 1. pag. 25.* & *112.* *Putsch.* hic oru in recta casu singularis numeri memoret, geminumque faciat ceteris ita desinentibus, *genu, totistru, cornu*, & quamvis ex plur. *osum* derivationem facile agnoscat vocis *ostium*, quæ certe legitima est. *V. Ovarium.*

* **OSCEDO**, in 2. edit. corrigere *OSCEDO*. In fin. add: *Q*uædam etiam oris ulcerscula. *Seren. Sammon. v. 231.* Hinc oscedo fugit, linguz quoque vulnera edunt. *Isidor. 4. Orig. c. 8.* Oscedo est, in qua infans ora exulcerantur, dicta ex languore oscitantium.

* **OSSICULARIS**, e, ad ossiculum pertinet. *Veget. veter. l. 4. c. 28. ante med.* Ossicular medicamentum, quod facit ad omnia ossiula.

* **OVARIUS**, ii, m. qui gallinis præest, ut suo tempore ova excludant, quique edita servat, & quæ succi melioris sunt, ex domino cunantur, aut statim a lalneo exenti exhibet, quemadmodum *acariis* & *altilariis*, qui aves & altia curat & facit, ut dictum est loco suo, & quemadmodum memoratur a *Varrone R. R. l. 3. c. 5.* carator viarii, & *cap. 9.* gallinaris. Venit hæc vox in Latinarum censum ex quadam *Inscriptione* ann. 1778. detecta ad quingentos circiter ab urbe *Mevania* passus in villa *Cupri*. En illam tibi: *Cn. Mercius Cn. T. Argentillius ovarius*. Eam vixit omnium primus, descripsit, vulgavit & illustravit *Jo. Dominicus Coletius* Tom. IX. *Colled. Ferrar. Opac. pag. 179.* Rude marmor, solumque puri æstis ad pedus usque conspicuum, Argentillum *Murcanis* familie libertum (a *Cn. Murcio* & a *Tito manumissum*) nobis exhibet. Is eam, de qua diximus, ovorum curam exercebat. Fuisse id etiam muneris apud veteres, munus vero hoc iuribus, allatis *Scriptorum* testimoniis probat ceteris Auctor. Est & apud *Græcos* verbum *ovopævov*, ova custodio. Quæ fuerit & quanta apud veteres cura servandi & supponendi ova, abunde docet *Colum. l. 8. c. 5.* *OVILLIANS*, a, um, derivat. ab *ovillus*. *Theodor. Priscian. de dicta c. 3.* *Ovillium* lac. & *cap. 6.* *Ovillina* caro.

P

* **PADANUS**, in fin. add: *¶ Lapis* in agro *Ferrariensi* repertus ann. 1761. in loco, ubi nomen *Voghenzi*, quique ad scutum a *Chr. nato* secundum referri debet, habet Region. *Padan. h. c.* regionis *Padanæ*. Eum vide apud *Astorem Institut. Italia. Lapidaria* pag. 16. Vox hæc, quamvis in optimis auctoribus non occurrat, videtur tamen esse bone notæ, ut sunt *Transpadanus* & *Circumpadanus*.

* **PEDAGOGANS**, anis, ab mutato *pedagogus*, qui instruit & educat. *Fulgent. Placid. de contin. Virgil. ad fin.* Ergo pedagogans suspensio septula.

* **PEDAGOGUS**, lin. 18. post apud *Italor* pedante add: *Minime vero gentium, nam felici Romanorum ætate manus & vox pedagogi honestissime audiebant; nec exemplis, quæ utitur* *Faccellius*, rem ab illo propositam coactare reperies, si paulo attentius *Plauti* & *Suetonii* loca perculentissime distinguat *pedagogus* a ludimagistris, quos vestitus *Italice* appellari possunt *pedanti*.

* **PÆGNARIUS**, is, m. genus gladiatorum, aut *mirmillo*, *retiaris*, *secutor*, *Threx*. Dicebatur *pægnarius*, quia ad pugnam exhibebatur in pægame. *V. Pægna*. Marmor haud multis abhinc anni detectum, in quo gladiatorum indicem habemus, quodque legitur *apud Mirmillo script. Albin. pag. 12.* *Avriti pægnari*. *h. c.* *pægnarius*. *Sueton. in Cn. c. 26. extr.* Gladiatorio munere, reducis interdum flagrantissimo sole velis, emitti quemquam vetabat; remotoque ordinario apparatu, rabidis feras vilissimos sanio confectos, gladiatores quoque pægnarios, patresfamiliares notos, sed insignes debilitate aliqua corporis, subiebat. Hæc *Sueton.* Non una adhuc fuit *hæc* loci lectio; legentibus plerique pægnariis cum *Cæsarum* dono, qui multa hæc de re. Nunc primus pægnarios legimus; & bene se habet apud hanc auctorum hoc verbum, est enim *Albano* marmore subfultum.

* **PALEPOLITANI**, orum, m. incolæ urbis *Palæpolis*, quæ fuit haud procul inde, ubi nunc *Neapolis* sita est, in *Campania*. *Lit. l. 2. c. 22.*

* **PALESTRA**, in fin. add: *¶ Palæstra* fuit etiam filia *Mercuri*

curii, de qua *Lactant.* ad *Stat. Theb.* l. 5. v. 64. Cum aliquando Mercurius sonantem aperiet, quidam dormienti tendens insidias, qui sonata peragiet, nisi cum filia Palastra accitatus. Aliam fabulam de Palastra Mercurii amica, in caput gratum ipse omne corporis lactuam galatram vocari iussit, vide apud *Sert.* ad *Æn.* lib. 8. r. 131.

PALLIOLATUM, in *fin.* addit: *Corn. Biondo* de *erat.* lib. 2. *fingit.* 1. Ut hinciorum cum palliolis iactant, casum cym, capillum Veneris, Furis flagellum eodem pallio demonstrat.

PALMERUS, in *fin.* addit: *Est etiam similis palmar.* *Flin.* l. 26. c. 10. *sect.* 62. Orchis herba, vive serapiis, foliis porri, calce palmæ, fere purpureæ, grana radice tritici, huiusmodi. Quidam interpretatur caule unum palmum longum.

PALOR, in *fin.* post *erro* addit: Verbum eætræne, inde fortasse ductum, quod multum dum palus ad apus facendum in silvis cæderet, ordinibus sequebatur hac illuc spargeretur.

PALPERRA, in *fin.* 19. post *hoc* *invenio* *invenio* *exemplis* addit: In tibi exemplum *Cod. Aurel.* l. 7. *Tard.* c. 1. *ante* *med.* Palpebrum superius paralyti vitium insensibile. Item loferis palpebrum intrinsecus febuit. Quod est atque palpebrarum vitia communes.

PALPITUS, in *fin.* addit: *Oboceno* *seu* *fulcrant.* *ad.* 3. v. 12. Ut sensu apud lierum super illam palpitet.

PALPO, in *fin.* addit: *Apud.* 3. *Met.* *pois.* 12. *Quidem.* Tunc ille palpare Veneris iram variatum est adorta.

PALUDIGENA, s. m. & f. in paludis genitus. *Pet. Epigr.* in *Ascholi.* *Latia.* *Burm.* *Tom.* 1. *pag.* 461. Lenta paludigenam vestivit cora papyrus. h. e. papyrus, quæ in paludibus circa Nilum nasci solet.

PALUS, i, in. *antep.* post *infixi* *aut* *addit:* *Palus* est etiam *vis* *alibi* *diffinitio.* *Horat.* 1. *Sat.* l. 5. *Obocenoque* *ra-* *ber* *percellit* *ab* *sagittis* *palus.*

PALUSTER, in *fin.* 2. post *paludis* *addit:* *Liv.* l. 2. c. 1. Nocturno humore, palustrisq; calce geyante caput.

PANCHROMOS, i, *ωπανχρος*, herba verbenacea. *Apud.* de *herb.* c. 3.

PANDO, in *fin.* addit: *Particip.* *prodeunt* *apud* *Flin.* l. 9. c. 1. *sect.* 9. Locum solum pandentis retilibus effugere fastidium.

PANICEUS, in *fin.* addit: *Sert.* ad *Æn.* 3. c. 157. Majoris nostri has mentes habebant in honore Deorum: panicea scilicet. h. e. magnæ placeat et pæne confidat.

PANTHEON, in *fin.* *Aureliano* *curru* *M. Aurelio.* In *fin.* addit: *Inscriptio* *Arminiana* *reperita* *ann.* 1751. edita *vero* in *Ephem.* *Florent.* *quidam* *ann.* *487.* & *in* *Æneide* *Burchi* *illustrata.* Pantheon sacrum *La* *Victoris* *Cyprian* *seu* *vir.* & *sec.* *vir* *Augustalis.* Unum hoc est titulus Antiquitatum monumentum, in quo Pantheon sacrum dicitur. Nam æque Romanum, quod supra descriptum est, cum *Nimæ* *M. Agrippa* *ipse* *fecit.* *ipse* *ad* *templi* *quon* *tradit.* *cumque* *alio* *vetustate* *corruptum* *restituerunt.* hoc nomine appellatum est, ut ex descriptis titulis apparet. Exstatimque igitur conuelli balneum illud ab initio fuisse, aliâ summa lavarentur, omne templum; cui certe magnificentiâ atque præcipuo veteris Christiani rerum potius ab pereperisset. Lage etiam lata a *Theodosio II.* qui relict *Theodosio*, *manium* *Deorum* *templa* *omnia* *everiti* *debeantur.* Romanum autem Pantheon anno DCVIII, aut sequenti in usum Christianorum translatus fuit, compertum omnino est. Probat illi quidam etiam architecti ex arte sua, et ex usque foramine in supreme columnæ lumæ admittente. Illud vero balneum ideo Pantheon dictum fuisse aiant, quod esset speciosa ornatuque formata, et ut *Arminiano* *supra* *relatum* *est.* *nive.* ut *clariss.* *explicat* *Dio* *Cassius.* quod sua testidie cali curvitate omnino imitaretur, *ita* *de* *basilio* *de.* *ut* *ipse* *capitulum.* *¶* Fuit etiam pæne Maritimum vetus lapis ab eo sumptus editus, cuius duo tæxon vetula ipse apud *Isidori.* *Albin.* *pag.* 92. in *adnot.* Pantheon sacrum, *novus* *littera* *m.* quod in antiquis monumentis invenio isolem. *¶* Vetus Pantheon Arminienne, de quo *Inscriptio* *allata.* *nunc* *dicitur* *Ecclesiæ* *S. Michaelis* *in* *Foro.* *vel* *S. Michaelis.*

PAPILLO, in *fin.* addit: *N* *non* *modo* *molles.* *sed* *etiam* *Fratre* *Arvalis* *et* *Arvalis* *papilionibus.* *¶* *de* *in* *luc* *Dei* *Dei* *sacris* *idem* *faciunt.* *Inscript.* *Fratre* *Arval.* *n. 2.* *apud* *Murmann.* *¶* *Promagister* *præstatum* *deponit.* *et* *in* *papillone* *quo* *reversus.* *Hoc* *erat* *Roma* *ann.* *Chr.* *116.* *imperate* *Heliogabalo.*

PAPILLA, in *fin.* 3. post *papule* *similis* *est* *addit:* *Ab* *Isidoro* *vero* *11.* *Orig.* *c. 1.* *Dicit* *papule.* *quod* *ex* *infante* *quasi* *pappat.* *dum* *lib* *ignit.* In *fin.* addit: *¶* *Est* *enim* *germen* *rotarum* *sive* *corymbis.* *vel* *speculi.* *Itali* *vocant*

il *bocculole.* *Auct.* *Petrigil.* *Vener.* *t.* 12. *Ipm* *surgentes* *papillas* *de* *Favali* *spiritu* *Urget* *in* *vetos* *perates.* *h. e.* *corymbos* *papillatos.* *ut* *in* *V.* *sequent.*

PAPILLATUS, in *fin.* addit: *Hieronym.* *cp.* 16. *ad* *Pammach.* *iste.* *Quis* *partimentem* *rocam.* *¶* *papillatum* *corymbum.* *antiquam* *in* *calathum* *fundatur* *orbis.* *et* *tota* *rubentem* *fulvum* *panditur* *ambitus.* *immature* *dentesum* *apud* *oculo* *marcescente* *videt.*

PAPPAS, in *fin.* addit: *¶* *Unica* *etiam* *littera* *p* *Pappas* *vocat* *in* *Inscript.* *vis* *Octavii* *inventæ.* *æque* *non* *integra.* *quæ* *legitur* *in* *Ephem.* *Florent.* *ann.* 1716. *col.* 186. *Aurelius* *(* *ut* *videtur* *legendum* *)* *Aug.* *Lib.* *Narcissus.* *¶* *natibus* *Parthus.* *pedagogus* *puerorum* *Imp.* *¶* *papas* *Galenus* *Augusta* *Æ.* *Dodæ* *Figuræ* *de* *seris* *c.* 12. *solum* *h.* *et* *linguam* *feminarum* *seros* *hac* *voc* *significat.* *idque* *ex* *Actis* 55. *Piti* *et* *Mosini.* *¶* *ex* *Glossis* *Isidori* *refertur* *enim* *ad* *tempora* *Antonini* *Pai.* *Dicitur* *Papas* *¶* *Papi.* *apud* *Græcos* *Narcissus* *¶* *Narcissus* *atque* *hinc* *fortasse* *allata* *vox* *deumpata.* *exterior* *enim* *cum* *moritur.* *hinc* *conuulsi* *jamululum* *Romani* *delectabantur.* *¶* *In* *qua* *dam* *vetere* *Christiana* *Inscriptio.* *quam* *vide* *in* *Ephem.* *Florent.* *ann.* 1720. *col.* 477. *¶* *an.* 1791. *col.* 148. *significat* *autoritate* *minus.* *quæ* *significatio* *multis* *ex* *recre* *eruditio* *exemplis* *comprobat* *potest.* *¶* *et* *in* *illi* *pæne* *gemine.* *quam* *primo* *loco* *attulimus.* *¶* *Declinatur* *etiam* *supponit.* *etiam* *ut* *in* *Marmor.* *Tournefort.* *Part.* 1. *pag.* 177. *1.* *Antistius* *addit.* *¶* *Antistius* *Christi* *conjugi* *carissimus.* *¶* *et* *Septicio* *adjuvato* *pappati* *optimo.*

PAPERUS, in *fin.* *pus.* *post* *l. 8. epigr.* 24. *addit:* *¶* *Etiam* *calcei* *ex* *papyro* *fabant.* *Martini.* *Capelli.* l. 2. *pag.* 41. *Grot.* *Papryo* *textili* *calceos* *Philologus* *subligat* *Proterius.*

PAR, in *fin.* addit: *¶* *Superlat.* *parissimus* *præter* *quam* *in* *superius* *addit* *Plauti* *loco* *Curcul.* 1. 1. 10. *habetur* *etiam* *in* *Inscript.* *quod* *ut* *Latine* *lingua* *infantiam* *referenda* *est.* *quod* *est* *enim* *ad* *L. Cornelium* *Scipionem* *Scipianum.* *¶* *quod* *enim* *est* *enim* *ad* *U. C.* 457. *Quæ* *forma* *virtutis* *parissima* *fuit.* *h. e.* *cujus* *forma* *virtutis* *parissima* *fuit.* *Bruta* *Roma* *ut* *cum* *eternis* *Scipionum* *monumentis* *an.* 1781. *Enam* *vide* *in* *Ephem.* *Florent.* *an.* 1782. *col.* 166.

PARAGRANNA, h. e. s. sphæra in scribendo. *Hieronym.* *cp.* 18. *Opuscula* *mea* *ad* *describendum* *hominis* *tuis* *dedi.* *¶* *Unde* *si* *peragrammata* *repperis.* *quæ* *namque* *legens* *impediatur.* *non* *enim* *debet* *imputare.* *sed* *teu.*

PARAGAPHUS, i, *conno.* *gra.* *apud* *Isidoro.* 1. *Orig.* c. 30. *est* *notæ* *criticæ* *græcæ* *litteræ* *¶* *quæ* *pouit* *ad* *re-* *parandas* *res* *ab* *rebus* *quæ* *in* *contextu* *occurrunt.*

PARANYPHUS, in *fin.* post *nuptias* *concordat* *addit:* *Augustin.* *de* *cicis.* *lib.* 6. *cap.* 5. *ante* *med.* *Quid* *impletur* *quibul-* *etiam* *turba* *nominum.* *quando* *et* *paranymis* *inde* *dis-* *cedunt.*

PARGÆ, in *fin.* addit: *¶* *Pargæ* *in* *dat.* *plur.* *pro* *Pargæ* *legitur* *in* *quodam* *Inscriptio* *in* *agro* *Paroliviensi* *an* 1674. *offus.* *Enam* *refert* *Morgagnus* *epist.* *Emilia-* *no* 9. m. 3. *De* *M. Livia* *Pola* *Sex.* *F. Du.* *Liv.* *Pargæ* *M. E.* *Sed* *hujus* *lapis* *apud* *antiquitatem* *minime* *attende-* *dam* *esse* *monet* *vir* *ille* *doctissimus.*

PARDALIUM, i, a. *unguenti* *nomen.* *Ita* *dictum.* *quod* *pardalis* *odore* *reddat.* *quod* *Latine* *pasthera* *dicitur.* *Flin.* l. 13. c. 1. *Furax* *¶* *pardalium* *(* *unguentum* *)* *in* *Tharso.* *cujus* *etiam* *compositio* *et* *mixture* *addiderit* *est.*

PARLTO, in *fin.* addit: *¶* *Particip.* *parentur* *apud* *Cur.* l. 7. c. 6. *med.* *Demonstrat.* *omnium* *sanguis* *deci* *parentatur.*

PARTES, in *fin.* 31. post *Fitrum.* *est.* l. 2. *addit:* *Accipitur* *etiam* *pro* *sepe.* *Flin.* l. 17. c. 10. *Myrtum* *etiam* *sepi* *deci* *deci* *de-* *critis.* *partem* *fore* *denotant.* *es* *quæ* *virgule* *diffin-* *ant.* *h. e.* *ne* *fore* *sepe* *en* *myro* *denotantissim.* *Alii* *legunt* *alc* *partem* *fore* *miræ* *denotant.*

PARSON, in *fin.* addit: *Latine* *tamen* *legitur* *apud* *Mur-* *mann.* *Capelli.* l. 3. *pag.* 174. *¶*

PARO, in *fin.* addit: *¶* *Particip.* *parentur* *apud* *Ju-* *stin.* l. 2. c. 4. *Cetera* *ab* *hæte* *medis.* *quam* *ex* *sociis* *pa-* *raturs.*

PARRA, in *fin.* addit: *¶* *Fuit* *etiam* *cognomen* *Romænum.* *Farr.* *R. R.* l. 1. c. 5. *cap.* *Veni* *ad* *non* *Pastulajus* *Parræ.* *PARR.* *col.* 3. *pag.* 16. *16.* *post* *duo.* *Frapp.* *cap.* 1. *30.* *31.* *32.* *addit:* *¶* *Part* *virilis* *de* *quo* *testidie.* *Colum.* l. 7. c. 11. *Cum* *virilem* *partem* *namque* *fecit* *resectam* *detraheret.*

PARTHENON, enis, m. *h. h. h. h.* *fuit* *Athenis* *templum* *in* *are.* *cui* *h. Minerva* *sacrum.* *quam* *Gent.* *ad.* *h. e.* *virginem* *vocabant.* *Flin.* lib. 34. c. 1. *sect.* 19. a. 1. *Philas* *fuit* *et* *ex* *ebore* *æque* *Minervam* *Athenis.* *quæ* *est* *in* *Par-* *thenone* *aditans.*

PATIO, in *fin.* addit: *¶* *Particip.* *partiturus* *apud* *Car.* *de*

PECUS, s. f. c. a. Quos in pro necessitudine partitum cum Pampaeo arbitrat. **PEDATUS**, in fin. adda. § Active significatione vide in V. Partur.

PARTUS, s. m. ill. p. l. 4. c. 7. corrige l. 7. c. 4.

PARUM, in. antep. post legi volebat adda: Hanc edam famula diendi occurrat apud Cora. Fronton. de ser. Alivena. epist. 1. § quoniam eademdem, parum covina videtur, an. Et quo patet frustra esse qui patrisse legant in c. d. Fanti loco.

PARVOLUM, in fin. adda: Sed ante Pridum hoc voca erat aut Celus l. 1. c. 18. § scilicet datur, aut nihil, aut parvum intenditur.

PARVOLUM, ill. 49. post studium adda: Cora. Fronton ad M. Aurelii. l. 1. c. 1. Parvula nostra ante apud Matidam in apulo hospitatur. h. e. filia nostra parvula.

PASSIO, in fin. adda: Etiam Servat in Comment. Virgil non semel adhibet. Vide notand. l. 1. c. 1. Georg. c. 499.

PASTINATUS, s. m. ill. 1. l. 17. c. 19. corrige l. 17. c. 10.

PASTOR, in fin. adda: Hae naret Suet. in ejus vide c. 32.

PATEFACTIO, in fin. adda: § Particip. patefactus apud Cic. pro Flacc. c. 1. Qui ex profectura & patefactura caruit.

PATRICALIS, s. m. adject. harba que et sideris et heracle dictur. Apud de herb. c. 75.

PATRO, in fin. adda: § Particip. patraturus apud Felice l. 1. c. 15. Patraturus reliqua c. 15.

PATULCIANUS, s. m. am. ed. G. Patulcius pertinet, qui fuit quater ante U. C. 700. Cic. ad Att. l. 1. c. 15. De Patulcio nomine, quod mihi suppetat ut, gratissimum est. h. e. de pecunia a Patulcio exacti; Patulcius enim Cicero debitor erat.

PAVENTIA, s. f. s. m. s. m. Dea apud Romanos, que ita appellata creditur, quod esset pavoris et infansibilis, vel quod ex uterore parentes, ut pueri pavorem incuterent, ut quid quidque. Augustin. de civit. Dei l. 4. c. 21. De pavori infansibilis Pavenite nuncupatur.

PAVIMENTUM, in fin. 7. post facere adda: Horat. s. ad. 14. c. 16. Et mero Tinget pavimentum superbia Pontium patiore curvis.

PAVOR, in fin. adda: § Heloter etiam pavor pro peror apud Cic. orat. c. 46. ex Pancia, quoniam modum reperire ut & honor, arbor pro honor, arbor.

PAUSARIUS, in fin. 4. 17. § Pausari etiam dicitur rursus, h. e. deinde hoc & que revertitur, respondendum. § Ab hac significatione multum recedit hac vox in Fet. Inscrip. quoniam Fobert, accurate descriptum pag. 481. n. 132. Pro salute Domus Augustae et corpore (h. e. solidae an corpore) Pausariensis et Argentariensis Indii et Ovis mensionem dedicavimus. Inscrip. pompe Iliacae caute prodit, & mentio, rursus adicere foris incens est. Urbani se ardentis sacris illius celebranda Pausari deservit, quod in hoc adicere, sive mensionem preter vias excitati subsisterent, ex pascuerent, ut diffusi in V. Mension & Reue. Quis vero mensionem hanc Pausari aliquot apud tabernam argentarium faciendam curavit, & in illud non quodam etiam ex corpore argentarium ex contulerunt, idcirco exan striguae corpora, sive soliditate nomine dedicatum esse exaniam Morcelus de stil. Inscrip. l. 1. c. 109. Quis dremem pompe fuisse Commode imperatoris promum flosse duci capta, ut videtur, & ipse stultissimus imperator rursus capite Anubim portavit, & pascuit omnes edidit, hanc & ad apud Imperatorem tempore Inscrip. referenda, & apud tituli antium fuit: Pro salute Domus Augustae. § Murator, qui pag. 123. n. 1. illam Inscriptionem protulit, pascueris istos nauticos fuisse putat, scilicet pascuolos, & a prime dujus vocis significatione minime recedit. Nos 46, que attulimus, multis potiora dicenda habuerimus, ut opere hunc rellit id permittat. § Credendum est, succedentes etiam aliorum numerum, quorum pompe duci solent, pascuoris esse diffos, eandem omnem ob causam; sed unum hoc Iliacae pompe monumentum malis in omnia antiquitatem diligenter inquirere videri licet.

PAULULANUS, s. m. am. pertinens ad Paulus, urbem Pome in Italia, cujus mentio est in Tabul. Peutinger. Hinc Paululani filios erant incole apud P. l. 1. c. 13. oct. 18.

PECTO, in fin. adda: § Particip. pectus apud Ovid. de art. um. l. 1. c. 16. Pectus ancille capillos.

PECTOROSUS, in fin. adda: Plin. l. 14. c. 22. sect. 18. Ad hoc pertinet pectore exercitatio, & velut in canem, an pectore cervicis repanda ostentat.

PECULIARIS, in fin. adda: § Scribitur etiam peculadus a pecunia, V. Pecus in §. Marston. Capit. l. 1. pag. 272. Grot. Ne tu, ait, infelix, vel Capella, vel quinquas ex, non

misce senex, quem nominis peculadus hujus incongrui risu adhibere desuper exornat?

PEDALUM, s. m. harba edam ac proserpineae. Apud de herb. c. 18.

PEDANUS, in fin. adda: Cic. ad Att. lib. 9. ep. 18. ad fin. Canticum ipse le Pedanum (scilicet pradium), quo Argem. § Pedani incolae urbis Peda, & illius regionis apud L. 1. c. 14.

PEDUNCULARIA harba, edam ex pedicularis apud Morcel. Empir. c. 1.

PELIS, in fin. adda: § Particip. pelaturus apud Quintil. l. 5. c. 5. Ut cum non sit credibile peraturus.

PELIACUS, in fin. adda: In hoc Statii loco Peliculus derivandus est ex munit Peli, non ex Paleo, ut patet Furcellianus.

PELIAS, & que sequenter aqua ad l. 5. defendo, respondenda sunt, que hic subscribo.

PELIAS, s. m. s. m. putronum. femina a Peliis Thessalia monte. Ovid. Heroid. ep. 3. n. 126. Transat Hectorum Pelias horta latus. h. e. horta in Peliis monte vicina a Chirona centauro, & Peliis Achilli pater, max ipse Achilli tradita, que ita gravis fuita fuit, ut salus Peliu, deinde Achilles, ex tandem Patroclus cum jacere valuerit. Stat. 3. Theb. c. 335. Erato dispellem aquae peora & ut apud Furcellianum.

PELIAS, s. m. s. m. putronum. femina a Peliis Thessalia pater. Hinc Pelindus, dum, Elia Peliu apud Phid. lib. 4. fab. 6. n. 16. & Hygin. fab. 24.

PELION, in fin. adda: Silius missus corripit primum in Peliu, sed per autem hinc vocales ut in usum longam contraxit, ut idem fecit sapient in semionibus, armionibus, & primum in sinuibus lib. 6. n. 126. Cetera sinuista glomerat sili pectoris gressu.

PELLARIUS, s. m. s. m. adject. ad pelles pertinet. Furr. l. 1. c. 17. c. 30. Taberna pellaria, scilicet in qua pelles venduntur. V. pellarius in Appendix.

PELLAX, in fin. adda: drach. lib. 3. ad fin. pag. 187. Quid per aeneis imbebis, in quem idem (Jupiter) se pellex fraude auditi perdidit?

PELLESUINA, s. f. taberna, in qua pelles perficiuntur & venduntur, ita appellata a pellibus suedis. Furr. l. 1. c. 17. c. 30. Amosque si eueni vocabula, addi coru venit, caruaria: ubi pelles, pellaria: ubi calcei, calcaria decorant: non licentia, pellisum, intrinse.

PELLIUS, in fin. adda: § Pelliarius est vocis hujus significatio in Inscrip. Maccartensis erota an. 1755, quare legitur in Ephemer. Florent. apud ann. col. 179. Genetia Succinea filia delusionis, que vivit esse. Al. dies XXX. hoc pater infelix punit pua eate merent, & mater similis lacrymis titulum sua pellica punit & c. Meter igitur filiam pellicem suam vocat, vel blando lenitatis more in sui lacrimis, in qua aliterat, vel quod mariti eamum amoreque uteri debuit ad ea quodammodo perdidit, ut explicat Jo. Lamius. § Etiam pro concubina tantum utitur Curt. lib. 10. c. 2. Virgine nubem constopratam serro non pellicem dederat.

PELLION, s. m. harba eadem ac daphnoidea, violaceo, daphne lila. Apud de herb. c. 58.

PELLIS, s. m. s. m. 6. post arentia inscribitur adda: Murcel. lib. 14. c. 19. Pellibus exiguus arboris Livini ingens. h. e. membranis, in quibus Livia historia scripta erat.

PELIO, in fin. adda: § Particip. pellicus, pellentis apud Ovid. 12. Met. c. 18. Glambe famem pellens, fullula l. 18. c. 1. Prus illis Gallos Italia pellendos, dixit, quem mentio Elio.

PELOPONNESIUS, s. m. s. m. adda: Id. lib. Peloponnesiatis. h. e. Peloponnesus.

PELTATUS, in fin. adda: Etiam Ovid. aut est hac vox l. Amor. ep. 24. n. 1. Nec fere peltata agmina valle secuti. h. e. Amosque qui pelis utebantur. Id. Heroid. ep. 17. c. 117. Nos ego comitem sumpta peltata secuti.

PENDELUS, in fin. adda: § Penelade Ficus est apud Apul. s. Met. pag. 133. Ovid. met. genus quoddam lacerioris concubitus, cujus mentioem facit etiam Ovid. de art. am. l. 3. c. 177.

PENUS, adverb. lib. 12. post prout penetraverit adda: Ita legit Linderus, & Constantinus habet in margine, sed equi, & quidem rectius legunt penitus, ideoque hujus comparativi exemplum nonnullum in tota latio suppetit. Idem Linderus in Cels. l. 5. c. 18. rect. 11. legit penetrare, quodam supputatione, sed iuvit Codicibus, & editionibus.

PENNA, in fin. penna corrige penna, deinde adda: Cam Linderus s. e. Chr. N. 636. observi, nec illa enclitice auctoritas

ex Marcellis refert Marcellus de stil. Inscript. Latin. pag. 120., quare Puteolus extat ad portam, quo iter Neapolim. T. Alibi Hadrianus Antoninus Aug. Pios natus pilarem vi maris collapsam a Diva patre suo promissum restituit. Si maritimus epus eos jam pollicetur, minime- que factum (id enim Antoninus restituisse non dixerat) et iter pueri missum et in mare prodeum. Fellet. l. 2. c. 31. Aqua Julia promissae.

PROMO, in fa. addit: ¶ Particip. prompturus apud Apul. in Florid. Qui tale sermone promptus est.

PROMULGUS, in fa. addit: ¶ Particip. promulgatus apud Liv. l. 3. c. 9. Dicit se legem promulgatum.

PRONON, in fa. addit: ¶ Hec vox de partu, quae ut templi fronte extrahatur, a Pittorio fere accipi solet, et eam, quae a tempore exit, postquam ipse appellat, ut appareat ex cit. lib. 3. c. 9. At vero utipiam Marcellus Inscript. pag. 274. huc quoque pronon fuisse comes, id quo illi indicare videtur Inscriptio paucis abhinc annis Romae reperta, in qua legitur Pronon frontis. Quae si non omnino certa, certum illud tamen, prima illi vox alteram quoque ejusdem fuisse. ¶ Scribitur etiam pronon, ut in cit. Graeteri Lepido, et in Mar. Feron. pag. 72. n. 3.

PRONERUS, in 2. addit: Modestia. Dig. lib. 3. tit. 10. leg. 2. c. 6. Patet meum avaris meo nocere est, hoc illi avaris: et avarus meus nocere magnus est, illa illi proneris.

PROENUM, in 2. addit: lin. 1. vultus corrigi epigram.

PROELLO, in fa. addit: ¶ Ex supra citatis Ovidii, Propertii, Lucani, Lucretii aliorumque poetarum locis apparet, primam syllabam produci, apud Lucret. tamen l. 4. v. 192. et l. 4. v. 1022. corrigi. ¶ Particip. proellectus apud Cels. l. 7. c. 3. n. 1. Ubi apperuit mucro, si ei arunde inheret, proellecta est.

PROEPATUS, in fa. addit: ¶ Comparat. apud Solin. c. 14. (at. 30.) Lucius illi proepatus tempus est.

PROPIO, in fa. addit: ¶ Prima syllaba accepta est. Brevis enim apud Martini. lib. 6. ep. 42. v. 6. et Jovell. art. 9. v. 127., alioque locis antea apud eund. Martini. lib. 1. ep. 69. v. 3., l. 3. ep. 12. v. 25., l. 2. ep. 6. v. 13. &c.

* PROPITIATOR, oris, m. qui propitius reddat. Hieronym. ep. 21. ad Damas. n. 4. Habentes propitiatores Dominum nostrum fecim Christiani.

* PROPITIATORIUM, n. v. locutionis, locus aut instrumentum, quo Deus placari solet. Tabula posita super altarem Jovis. Idem. 15. Orig. c. 4. Propitiatorium oraculum inter duo Cherubim. Et dictum propitiatorium, quoniam propitiatus orationum. Propitio enim placatus est.

* PROPITIATRIX, icia, f. qui propitius. Ambros. de laps. virg. c. 4. n. 16. Immaculatam promissum virginem, hostem vivam Domino, propitiatricem videlicet dilectionis.

PROPTIUS, in 2. addit: post primum corrigere addit: Scacch. enim in Agem. c. 407. Et si propitius, etiamque leniter docet. Ubi propitior trahitur est.

PROPSO, in fa. addit: ¶ Particip. propsones, propsonitur apud Justina. l. 3. c. 7. Sini quique ante oculos obduciunt, famem, et superbum videturque hostem propsones. Turci. 11. Ann. c. 25. Nuncio, et motus secuto a reuatis simul propsones.

PROPUISO, in fa. addit: ¶ Particip. propuison, propuisonitur apud Curt. l. 9. c. 2. Propuison fimen. Liv. l. 4. c. 43. An bello intestino bellum externum propuisonis?

PROPIETA, in fa. addit: Propi. Dig. lib. 38. tit. 4. leg. 11. Quod si nescitis domum, id a magistro, vel gubernatore, aut proeta nautae aliquo factum sit.

PROPIPIO, in fa. addit: ¶ Particip. propripice apud Suet. in Catig. c. 37. Actor propripice se raris sanguinem ymoit.

PROSCHOLUS, in fa. addit: Augustin. de verb. Apost. serm. 179. c. 7. Tam pauper, et proscholis esse grammaticus.

PROSCRIPTURUS, in fa. addit: ¶ Vis praesenti usum huius verbi monet Quintil. l. 1. c. 6.

PROSEQUIOR, in fa. addit: ¶ Particip. prosequitur apud Suet. in Aug. c. 67. Tiberium Beneventum usque prosequutus.

PROSPICIO, in fa. addit: ¶ Particip. prospiciatur apud Claudium de IV. consul. Honor. c. 33. Hanc (enimam) mandaticum operam, prospiciaturque labori.

PROSTERNO, in fa. addit: ¶ Particip. prostratus apud Curt. l. 8. c. 31. Dicit, senectutem, cum res inisset contrivum, prostratum humi corpus.

PROSTIBULUM, in fa. addit: At huc habet Isidor. 1. orig. c. 19. Idem vero theatrum, idem a prostibulum, eo quod post ludos exatros meretrices ibi prostitueretur. Est igitur prostibulum idem quod lupaeae.

PROSTITO, in 2. addit: lin. 7. prostiturus corrigi prostitutus.

PROSTITUTIO, in fa. addit: ¶ Translate Tertullian. Apolog. c. 23. Prostitutio imaginum.

PROSTRALES, in m. addit: quibus primo loco sonat, et vultu praesent, et vultu tibia. Inscript. apud Marcellum Front. Alcol. pag. 339. P. Lucius Q. L. Croesus prostrales. Hec vox legitur etiam in Notis Trogis pag. 123. Gruet. Huius officii meminit Firmic. lib. 3. c. 7. n. 8. Moxa discipulis professores uterque, qui nunquam ibi viderent principum. h. e. qui nunquam erant prostrales.

PROTECTIO, in 2. addit: post cap. 1. addit: Corn. Front. ad amic. l. 2. c. 8. Nec ita si stolerent, nisi protectiois dignum tantu studio presterentur.

PROTECTOR, in 2. addit: post Protecl. Aug. N. V. ite adit: ¶ Altit exempla et alit quo adit possunt ad impetorem custodes spectant. Sed protector dicitur etiam ille, qui aliorum corpus custodiat. Annian. Marcellus. l. 1. c. 3. Init. Protector dicitur Menophaeta. Marcellus Inscript. Alcol. pag. 70. Protector Pr. Pr. h. e. Praefecti praetorio. Quos hac exempla maxime animadvertente.

PROTERO, in fa. addit: ¶ Particip. proterens apud Val. Max. lib. 1. n. 7. ext. 2. Serpens omne, quodlibet obvium torret, proterens.

PROTERITUS, in fa. addit: Curt. de B. Gall. l. 3. c. 38. Proteritis hostibus, atque in fugam cohibet.

* PROTESTATIO, ois, f. protesta, adit: protestans, Symmach. l. 2. ep. 36. Alia autem enim protestatio amicitiae, alia linguae tentatio.

PROTESTOR, in 2. addit: post protestantur addit: Apul. 10. Met. pag. 732. Oudem. Nulter magis fidem eius protestata clamore.

* PROTIA, a. f. herba galustris. Apul. de herb. c. 47.

PROTHEOREMA, n. m. praetia consideratio. Martius. Cypri. l. 2. pag. 33. Init. Nultraque forma protheorematum, vel elementorum diversitate formata.

PROTOMAGISTER, in fa. addit: Metianus, qui Tabulam hanc diligenter insperant, affirmat Fict. Arcol. pag. 403. non Protomag., sed Promag. tantum ibidem legitur, hinc patet, vocem hybridam protomagistrum inter barbaras amandandam esse, quam prima Urmas, deinde Graecul, mox Focellulorum errorum seditione nimis confusus in latum inveniit, qui tamen de eis vultu sublestant.

PROTOPIASTUS, in fa. addit: ¶ Male corrigitur primus Graet. commend. 2. Per penam, protoplate, addit: et Alcol. Arcol. lib. 2. v. 35. Hic protoplateorum unum primordium sarru Continuerit boni.

PROTRAHO, in fa. addit: ¶ Particip. protrahens, protrahendus apud Suet. in Ner. c. 37. In medium manibus sua protrahens. Cels. l. 3. c. 12. r. 1. Tota specilli conquaranda, et vultella protrahenda.

PROFUREO, in fa. addit: ¶ Particip. protrahens apud Val. Flacc. l. 6. v. 230. Palmetumque viris protrahens iugiter enerv.

* PROVECTIVILIS, e, adit: qui proferre, et provehi in melius potest. Fulgenc. Placidus. de contin. Virgil. pag. 743. Stueri, et ingenio natus est provectibile.

PROVITHO, in fa. addit: ¶ Particip. provithens apud Lib. l. 2. c. 12. Ille etiam quod provithens.

PROVIDO, in fa. addit: ¶ Particip. provithens apud Lin. lib. 2. c. 34. Dant, se quod sit officium imperatoris, provithens, ut bene gerenda rei occasione eis praest.

* PROVORSUM FULGUR appellatur, quod ignem non ducit, et interdu sit factum, itaque Jovi Fulgur (Ipe Fulguris) et Summano fit, quod ducit Jovis, unde Summano fulgura habentur. Hec Varus. Patet archet protorasam perperam huc positum fuisse pro controrasam, h. e. controrasam, rothe enim controrasam est dici possunt fulgura, de quibus controrasam est, quo tempora cederunt, dilectio accipit, ipe crepusculum.

PROXIMATUS, in fa. addit: ¶ Item tempus praeiugis laboris. Aug. Priop. eorum. 41. ad fin. Quae sit figuris, quot Pulchre carant, Nesci incantis, praeiugis dicitur.

* PSYCHE, n. f. vultus, h. e. anima. Fabulae de Psyche formosissima puella narrat Apul. Met. l. 4. v. 1. Et 6. quae et velut et eruditior: et referentiss. Psyche dicitur re-

gis ejusdem filia faiste, minima ex tribus sororibus formae antepre. Hanc, ob eamdem pulchritudinem, nemo ausus amare, sed quoque propter venerat, atque hostis quatuor deam placare. Invenit successa Venus, a Cupidine petiti, ut constanter nullam se servitute cohereret, ille matri abieciurus viam Pyrenem advenit, et in montis cacumen a Zephyro perlatam aurea in domo solam constituit. Ibi parula, aucillibus corpore cassis nubi ministrantibus, igne totum conspexit. Noctam amorem Cupido, Venere praebis oblectum paratis, crepusculo cognitus ducebat. Illuc se conferens ipse sorores, equae persuasit, maritum ejus serpentem esse; illa velut bestiam interfectoria novissimum sub pulchritate alacritate, lacrimaque modico contempsit. Cumque ad inferam traheret maritum, proleto lacerna, et arrepta sociola, dum, Caputina cogito, immodeste amori torretur affecta, stillam forecens olei super humeros Dei evomit lucerna. Tum exultans Cupido, multa super pulchritudine constantem incerpit domo extorrem ac praefugam derelictam, tandem multis pectatam erumit, Jove pietata, in conjugium accepit, celebrantemque in caelo solenne septem, in quibus natus Voluptas. Fulgent. Mythol. l. 2. c. 6. hanc fabulam allegorice ad animam refert.

* PULPHORHITTE, arum, m. incolae reginnis, qui circa Elpham montes est. *Mela l. 1. c. 3.*

PULPICE, in fin. addit: § Publice significat in forma sui sigillo publico notata. *Cic. de leg. l. 2. c. 3. Ms. argenti, acervum publice signante. Quod idem valet, ac illud, quod habetur in leg. Vellicae apud Maritimum Frat. Arval. pag. 129. col. 1. pag. 13. Propter pecuniam certam, credentem, signatum forma P. P. B. h. e. publica populi Romani.*

PUBLICUS, in fin. addit: § Publicus absolute pro meretricio usurpato videtur apud Saeu. ep. 11. c. 16. In his libris quoniam, libidinosum Aeneidem, an uberior vicerit: in his, an Sappho publica fuerit: et alia, quae arant deducenda, si crederet.

PUDOR, col. 2. l. 11. c. 13. post addit: § Pudor conditio animi dicitur, licet pudori color ut purpureus, sed candidus a candore et ingenii simplicitate scire appellatur, qualem necesse porras pulchritudine decet. *Apul. l. 1. Met. pag. 311. Ovidius. Quod de pudore, candido scilicet, ut tam deformiter transsumitur.*

* PUDERIGENTIA, a, um, a pur, et puer, seu gigno, insarvientes gignatibus puris. Fulgent. Mythol. lib. 1. praefat. a mod. Paerigena tamina virginitatis virginum infundantem Jovem inquirimus.

PUDERIAS, in fin. addit: § Puellae alienatae est id quod Apul. 3. Met. pag. 111. Ovidius. vocat parvum corollarium, necesse rephobius. *Maritius l. 9. ep. 69. Venus mille nodis illis pectus poposci. h. e. quod puris daret solent amatoriae sui. Hinc Punt. Cit. a. 1. 3. eodem sensu. Faciendos est puellae officium; conquiramus ad ciuitatem.*

* PUDERINUS, a, om, idem ac puerilis. *Inscript. apud Mercurium Inscrip. Alb. pag. 49. T. Fl. Eros Herculalem Puerinum, cum Iasi Diane D. D. Hinc Maritius l. 3. ep. 47. memorat Fanum Herculis puellae.*

* PUGILLATOR, oris, m. qui pugillares ferit, tabellarius. *Sidon. l. 9. ep. 14. ante mod. ligat interrogos per pugillatorem, quos recurrentes asserat vorari.*

PUGILLARIS, in fin. addit: Immo Juvencius hoc, est, in produm peccatis, qui primam syllabam in pugillaris, quae natura brevis est, produxit: brevis enim est in pugili, pugillus et pugilator, unde ortum videtur pugillaris. Hinc fuit, qui pro pugillares legendum coniecit pugillares. A. juvenilis, minima grandis testiculos, ad id eon conversi quatuor interstitia. Adde, arum pugna Forcellianum, dum in V. pugil vituperat Pudentinus, quod primam perducit in V. eare Pugillaris, quod primam compertur.

PUGNO, in fin. addit: § Particip. pugnantur apud Tacit. Ann. l. 2. c. 80. Consisterent 10 acie, non pugnantur militibus.

PULCHER, in fin. addit: § Fuit etiam cognomen Romanum. *Lies l. 34. c. 35. T. Claudius Pulcher.*

PULPARIUS, li, liis, q. qui ex comitatu pulchritudinis, deinde quae sequitur, et hae res opposita. *Lies l. 9. c. 14. Auspica secunda est, Tarentini, pulchritudine nuntiat: hinc praececa est egressi: aetioribus Dii, ut videtur, ad rem gerendam proficiuntur. Adde Inscript. apud Gruter. pag. 647. a. 3, aliam apud eundem pag. 557. a. 6. item aliam apud Fabret. c. 10. a. 36. Catara, quae pulchritudinem memorant, et apud Reines, et Maritor, occurrunt, et charitatis fides videtur eruit. § Pulchritudine libertate conditio fuisse est citatis optime ante lapidibus omnino denuciis; praeterea sunt atque cuiusque legunt fuisse pulchritudinem.*

* PULLIGER, a, um, qui pullum gerit, pariterit. *Fulgent. Mythol. lib. 1. praefat. a mod. Olerum pluvium septem aditum ora pulligera eriguntur indicantem inquirimus. h. e. brevis cygni species cum lada resonantem, quae oram popert, unde anti sent Cantor & Pollas.*

PULPA, in fin. addit: § Obvoco tamen pulpa videtur usurpasse Cic. ad Fam. l. 9. c. 23. pro scorti amulas, mammae sculpsim raro legentibus nullam profecto sensum obsecratus in ea coe deprehendere libat.

PULPAMENTUM, in fin. addit: § Accipitur etiam pro quovis cibo lactore, quomodoque & pulmentum. *Cic. 3. Tus. c. 34. Mihi amicus est Sythium tegmen, calcarum mollem solum calcarum, culis terra, pulpamentum facies, lacte, caseo, carum vesco. Nonnulli legunt pulmentum.*

PULVINAR, enl. 1. lin. 10. post aperture subiecit addit: Alii tamen malto probabilius pulvinar in Circo monumum fuisse apud, vela Augusti, et tota Caesarum domos solis spectabant; diducuntque pulvinar, quod Augusti, tamquam Dei, sedes esset, ead quae ipsa Augusti sedes pulvinaria formae imitatur, Inscriptio, quam ex Olerio refert Morcellus de tit. Inscript. Latine. pag. 93. D. M. S. T. Claudius Sabino sacerdoti ararum a pulvinari B. M. F. Ararum isti sedes fuerunt arcorum operum artificum, quorum officina, fortasse etiam collegii sacra, monumum Augustum quam proxima spectabant, sive in Circo ipso, sive extra Circum, nam et utroque tabernae erant, & utrinque monumum ipsum exstant ab promissis ingenti mille.

PULVICULA, in fin. addit: *Cels. l. 2. c. 30. Pulvicula vel ex alia, vel ex panice, vel ex malio, itaque ex iulem solum, & magis, in hac ante frida sunt, alvum adstringunt. PUMILLO, lin. 7. 13. post pumilione erit addit: *Lactat. l. 4. v. 1135. de Jemina. Parula, pumilio, xipine fo, tota merum sol.**

PUNICE, in fin. addit: *Apul. Apolog. pag. 336. Elmen. Loquatur nequam, nisi Punice.*

* PUPILLARIUS, a, um, idem ac pupillaris. *Fet. Scellian. ad Pers. sat. 2. v. 19. Stajax tator, pupillarius fuit.*

PUPILLATUS, ut, m. etia pupillare, atque pupillaris. Optime ante Inscriptio ad prima Romanorum Imperatorum semper refertur, Roma inventa ad aram D. Marci su. 1728. Claudia totius a pupillare ob reditum nubi ad co. solennissima tutelam ac. latragram vide apud Morcell. de tit. Inscript. Latine. pag. 443. & in Ephemer. Florent. an. 1750. col. 356.

PUPULA, in fin. addit: § Interdum vox at & appollatio blandientis, at pupillam significat. *Apul. 6. Met. pag. 411. Ovidius. Sed adhuc istud, mea pulchra, ministrare delubris. Loquitur Venus ad Porchem, licet amari.*

PUPULUS, lin. 1. 1. deprehendit eorum Inscript.

* PURGATUS, ut, m. idem ac purgatus. *Cic. de acil. Deor. l. 2. c. 30. Idd. Vomitione rases, purgatus autem alvus sicut Egyptia carati. Quondam adit, habent purgationem.*

PURPURARIUS, lin. 6. post L. purpurario, addit: Alia apud Uratum Maritum. erudit, pag. 239. C. Pupius C. L. Nicus purpurarius ac. Hinc lapidem ornant ibera, ampulle, vasa, quae omnia purpure venditum indicant. Adiecta enim lapidibus ornamenta de variorum significatione non admodum.

PURPURIO, enl. m. adjectum Jovis in quibus Inscript. quae legitur in Ephemer. Florent. an. 1754. col. 354. & apud Maritimum Inscript. Albom. pag. 2. Lancia Quista, Lancia Purpurio, Officiis Saturnina Jovi Optimo Maximo Purpurio.

Dicitur autem pupillare Purpurio non ac purpura, quae ornari solent, sed ex cognomine Lincia Purpuridia, qui solent fonnas, quae in hoc cippo secunda legitur, quoniam signum ejus una ram gerentibus dedicavit. Deorum autem adjecta ex his atque dnum solent, qui vel aliq. eorum signum puerbent, vel in aliq. dedicant. Hinc Hercules Paternianum, Plato Heruianus, Diana Valeriana, Juno Claudia, Juno Auflena, Jupiter Trajanus & N. Miffeyum. *Act. Crit. Lapid. col. 9.*

PURUS, in fin. addit: § Apud Cic. de leg. l. 2. c. 22. pura familia ad dicitur, quae iusta defuncto peroleverat, & fuisse opponitur, quae sanare adhuc polluta est.

PYLAEENTUS, a, um, adject. partem ad Pylaeentem Paphlagonia regem. *Flac. lib. 6. C. 2. Gens Paphlagonia, quam Pylaeentem aliqui dicunt.*

PYLITUS, in fin. addit: § Pylis, utum sunt Pylis oppidi incolae. *Mela l. 2. c. 3.*

PYRA, in fin. addit: *Aul. de B. Afric. c. 91. Maximam in medio foro pyram construxerat.*

PYRAMIS, in fin. addit: § Est atque id alio dicitur. *Aul. Priap. carm. 64. v. 14. Illudina tenta pyram nervo.*

- perant. Hic enim rapinae sunt aut fractus aliqui, aut legem, aut habita. Sunt etiam quae apud solum. l. 1. c. 1. d. rapinae, ut h. rapinae, non loca rapit aut capis coepta, sed raporem et voracem fucias intelligent.
- * **RAPINATVS**, onis, f. praeda, rapina, adus rapendi. *Met. Apul. apud Fronton. l. 2. ep. 7.* Vile tibi istos equites, inquit, nam illi solent maximas rapinationes facere.
- RAPIO**, in fin. adde. Hinc apud *Marin. Inscrip. Athon. pag. 127.* halgatur particip. *rapio* pro *rapit*. *Particip. raptus* apud *Stat. p. Theb. v. 172.* Desiluit raptus. *Particip. raptus* apud *Stat. p. Theb. v. 172.* Desiluit raptus.
- RAPTO**, in fin. adde. *Particip. apud Stat. p. Theb. v. 103.* Nunc tela estantia raptans.
- * **RAPTRIX**, itis, f. quae rapit. *Hieronym. in Chron. Euseb. ad ann. 440. ab Abraham.* Frustra igitur Jovis fabula, & raptrix fabula fingitur. h. e. fabula Jovis rapientis Gany-medem, vel Europen.
- * **RATIOCINOR**, in fin. adde. *Particip. ratiocinor* apud *Apul. 1. Met. pag. 73.* *Etymol.* Hic ego auditis, naves atque parvas maritimas Rhodum.
- * **RAUCEDO**, ionis, f. rauceo, rautas. *Isidor. 4. Orig. c. 7.* Rauceo est imitatio vocis.
- * **RAVITODO**, ionis, f. rauceo, ravus. Vide quae attulimus in *V. Gradulo* in *Appendice*.
- * **REBAPTIZATOR**, onis, m. qui iterum baptizat. *Augustin. serm. 48. de pastor. in Ruch. c. 37.* Abundare vocem habet in Africa, abundare audio rebaptizatores in Africa.
- * **REBELLATVS**, a, am, particip. sensu dicens, qui rebellavit. *Fal. Met. l. 10. c. 9. n. 1.* M. Flavius trib. pl. ad populum de Tullianis rellit, quod eorum consilio Valentinus, Privatorem rebellatis diceret. Cade. NS. habet rebellatores, sed manifeste error.
- REALCO**, in fin. adde. *Prudent. Cathem. 9. v. 75.* Limes realcoadum patet.
- RECEO**, in fin. adde. *Particip. recessus* apud *Felice. l. 2. c. 35.* Ut dancatorum militibus, vestigio in uno recesso.
- RECEPSCULUM**, ionis, f. post fragilis adde. *Isidori. apud Marinum. Fratr. Arctii. pag. 18.* Lania M. P. Celerem recepiscendum aque lachrimas ab Amaraetho liberto suo connummarit. I. D. D. D.
- RECESSVS**, a, om, ionis, f. *Filiv. l. 1. c. 1.* Corrigit *Filiv. l. 5. c. 1.*
- RECITO**, in fin. adde. *Particip. recitatur* apud *Plin. l. 4. ep. 15.* Tam solerte recitatur providendum est, non solum ut sunt ipsi scribi, verum etiam ut solum adhibeat.
- * **RECOGNITVS**, in fin. adde. *Particip. recognitus* f. recognitus, formule quae significat exemplum cum autographo rati collatum: copiam autenticam. *Cajus Dig. lib. 10. tit. 1. ep. 15.* Si quae sunt cautions hereditariae, aut iudex curare debet, ut apud eum manant, qui majore ex parte heres sit: ceteris descriptum & recognitum faciat, cautions interposita, ut, cum res exegerit, ipsae exhibeant. Apud *Gruter.* in titulo *Vesitum Aug. liberti pag. 114.* Descriptum & recognitum, fatus in pronome illis Maris ex commentario, quae sunt profert *Copernicus Hostianus* per T. Eustium *Lysipsum* scribit, in quo scripsit id, quod infra scriptum est. *Particip. recognitus* f. recognitus, diplomatum fere script legitur, ut apud *Gruter.* pag. 773. n. 1. Descriptum & recognitum ex tabula aera, quae hinc est in ara, vel ad aram gentis Juliae, vel alibi, &c.
- RECOGNOSCO**, in fin. adde. *Particip. recognoscit* f. recognoscit, publicis subscribitur, postquam exemplum cum autographo contulimus. Apud *Stat. p. Theb. v. 172.* *Receptus.* Undecimoribus. Principis subscriptione est *Receptus*, arripit *Recognoscit*: postrema vox tabellionis eorum est, qui *Matris* sententiam ex autographi litteris, Antonii Pii permisso, descriptam se recognoscere testatur. *Particip. recognoscens, recognoscitur, recognoscendus* apud *Stat. in Cal. c. 37.* Controversa seriem recognoscens. *Justin. l. 3. c. 1.* Recognoscitur & numerum militum, et in armis indistinctum singulorum. *Suet. in Tib. c. 61.* se recognoscendus custodiam.
- RECREPO**, in fin. adde. *Particip. recrepo* f. recrepo, l. 1. c. 1. d. *Sap. Sape lapis recrepat Cyllenia manca pulvis. h. c.* imitatur sonum lyrae a Deo Cyllonia, seu Marcuro, pulsat.
- * **RECTE**, in fin. adde. *Cic. ad Att. l. 9. ep. 4.* Sed variorum tibi *Recrepo* sim. Si enim recte ambulerit, qui hanc epistolam tulit, in ipsum tuum diem incidit. h. e. in diem scilicet quartae, an enim tuum laborat Atticus.
- RECTITUDO**, in fin. adde. *Particip. rectitudo* f. rectitudo, *Justin. in prof. Novell. 13.* Rectitudinem nominum curren-tes.
- RECOLA**, in fin. adde. *Dionys. in vita Virgilii. init.* Patet Virgili, nitis commendat & apibus curandis caecum avar.

- RECUSATIO**, in fin. adde. *Particip. recusatus* f. recusatus, *Plaut. c. 101.* Recusatio stomachi. h. e. saeva, fastidium.
- RECUPERO**, in fin. adde. *Particip. recuperatur, recuperatus* apud *Cic. de B. Gall. l. 3. c. 1.* Quod per eos totos sa olundis, quos Crassus delucant, recuperatos sustinuit. *Curt. l. 4. c. 1. o. med.* qui ad Hallespontem oram recuperandam a Dario erat missus.
- RECUSO**, in fin. adde. *Particip. recusans* apud *Apul. 4. Met. pag. 430.* *Outend.* Vulsuratis domus relictis, & plagas recusantibus.
- RECUSO**, in fin. adde. *Particip. recusatur, recusandus* apud *Suet. in Claud. c. 26.* Dixit, ut permittuntur recusaturum sa consoli manibus ipsorum. *Cic. de B. Gall. l. 1. c. 1.* Dixit, non esse alitui civitati sororem incommodi recusandam.
- * **RECUSSARIUS**, a, qui recussit. *Cel. Aurel. Tard. l. 3. c. 6.* Recussariis sphaera, quam Italiani vocant. Est saccus rotundus acinis, faris, arena pro diversis viribus sorum, quibus destitatur, impictus, ut illo impellendo excipiendoque succoreantur, quos habent. Totam rem describit *Mercatialis de arte Cypr. l. 1. c. 4.* Hinc huiusmodi excussio dicitur ab eod. *Cel. Aurel. Tard. lib. 3. c. 11.* Corycomachis.
- REDAMO**, in fin. adde. *Particip. redam, redamur* f. redam, *Cicero* in *Appendice*, nisi non probat, vel tunc temporis minime nutatam fuisse, hanc vocem.
- REDDO**, in fin. adde. *Particip. rededi, reddidit* apud *Tacit. 13. Ann. c. 10.* *Viam reddens.* & 1. *Ann. c. 33.* *Liberatam reddidit.*
- REDUCLUS**, in fin. adde. *Plin. l. 10. c. 23. sect. 40.* Ad regum usque, qui constructus dextra via Appia ad saundum lapidem, in campo Reduculi appellato.
- REDIGO**, in fin. adde. *Particip. redigatur* apud *Cic. de B. Gall. l. 3. c. 13.* Quod eo oppido recepto, civitatem *Hirum* se in potestatem redacturum, confidat.
- REDIMICULUM**, ionis, antep. post faceret denovo adde. *Isidor. 19. Orig. c. 11.* Redimicula autem sunt, quibus mira eductur.
- REDIMO**, in fin. adde. *Particip. redimor, redempturus* apud *Senec. Med. v. 462.* Redimor fatum conjugis avar. *Tacit. de Agric. c. 6.* Redempturus mutuum dissimulationem mali.
- REDUCCO**, in fin. adde. *Particip. reduccus, reduccus* apud *Justin. l. 7. c. 3.* *Mulieres* & coevis vocat, cultus exornatus, gratiores reduccus. *Cic. 3. Offic. c. 11.* Hinc *Fabritius* reduccum exivit ad Pyrrum.
- REDUNDVS**, in fin. adde. *Hic tamen dicit, possit reducere pro olundis, aduam enim est aequale ratiom, sine redundum.*
- REDUNDANTER**, in fin. adde. *Comparat. apud Ambr. epiol. 11. (ol. 63).* n. 37. Pro remedio parvus, non pro doliis redundans libandus.
- REFECTVS**, a, in fin. adde. *Apul. 3. Met. pag. 334.* *Outend.* Pythe instrumentum canastorum rata refectus suo commodum, hinc accumbit.
- REFELLO**, in fin. adde. *Particip. refellens* apud *Cic. de orat. l. 1. c. 1.* In quo locat nisi fingere, si quid velim, nullus memora jure refellens.
- * **REFESTINO**, at, avi, n. & *Procl. ad Augustin. epiol. 45. (nl. 42.)* *avt.* Qui a tancum iustitiam refestinarit ad lucem suam. *Hieronym. in Aug. l. 3. c. 3.* Et refestinate eo, qui ad te remebat.
- REFLATUS**, a, um, ionis, f. *Id. in fin. lib. 3.* *corrigi Id. in fin. lib. 4.*
- REFLO**, in fin. adde. *Particip. reflo, reflo* apud *Vidua. l. 9. ep. 15.* Quibus antra per palati Crepulis refloa buccis Gamit aura fidialis.
- * **REFLUAMEN**, ionis, n. quod reflo, *Exposit. Prouet. Fortunat. de vita S. Marini. l. 1. c. 19.* Parvula grammatica lambens refuamina gutta. h. e. sedatus grammaticas quempilias.
- REFORMATIO**, ionis, a. *Metam. l. 1.* *corrigi Metam. l. 3.* In fin. adde. *Particip. reformatur, reformatus* apud *Cic. 3. de Fin. c. 1.* *Valgi* reformationem reformituras.
- REFORVO**, in fin. adde. *Particip. refovdus* apud *Felice. l. 1. c. 15.* Post bellum vires refovdas magis, quam spargenda.
- REFRICO**, in fin. adde. *Particip. refricatur* apud *Cic. ad Att. l. 1. c. 15.* *Quae* res fortitan in refricatura valget meum.
- REFUNDO**, in fin. adde. *Particip. refundens* apud *Senec. Hippol.*

ROMANYA, *m. f.* est ipsum Romanum imperium, & barbariei opponitur apud *Venant. Fortunat. l. 6. carm. 4. v. 7.* Hinc cui barbaries, illud Romania plaudet. Edit. venit. habet *Germania*.

RORATIO, *io 2. a. edit. lin. 4. littore. Item repono littore. ¶ Item*

RORIDUS, *in fin. addit. apud 4. Met. pag. 276.* An ignoras hoc genus bestia locos conitor, & specus roridos, & colles frigidus semper inebulare?

RORIFLUS, *in fin. addit. Hujus carminis auditor, cujus nomen & statem ignorat Forcellinus, quemque minus recte vocat Patronem Atacium in V. Legiopera, est Sisecubus Visigothorum in Hispania rex, qui ab ann. 612 ad an. 620 regnavit. V. Burmannum in *Anth. Lat. Tom. 2. pag. 322.* & seq.*

RORULENTUS, *lin. 2. post pruinosa addit. Cato c. 37. Caveto, ne quam materiam dolet, neu cedas, neu tangas, si potes, nisi iceam, neu gelidam, neu rorulentam. Acc. apud Non. c. 4. n. 427. Ut rorulentas terras ferro prociundunt.*

ROSATIO, *onis, f. spargimento di rose, rosarum profusio. Inscript. apud Zaccarium annal. letter. d'Italia Tom. 1. P. 2. pag. 208. & apud Marulinum Frat. Atrac. pag. 639.* Ita ut ex rebus ejus inuile quotidianis (quotannis) die natalis sui & rostationis & viola & parentalibus memoriam sui sacrificiis quater io annum facis celebrare &c. Vox hæc occurrit etiam in fragmento quodam testamenti, quod extra portam Labieanam prope aqueductum Claudii imperatoris in vinea Hieronymi de Lazaris Romæ inventum fuit, & accurate descripsit Jos. Zaratius Castellinus, ex cuius schedis hæc quod sequitur, descriptum fuit. Item XII. Kal. Junias die rostationis, item III. N. Januarias die natalis meo &c. Mos hic spargendi rosas super defunctorum sepulchra pluribus adductis Inscriptionibus demonstrat idem Marinius *ibid. pag. 362.*

ROSTRATUS, *lin. 12. post fronte impellerent addit. ¶ Rosstrata absolute sunt naves rostrata. Symmach. orat. 2. in Valentinianum. c. 3. Scit bicornis iste (h. e. Rhenus) vicinis succumbendum esse rostratis. & c. 21. Habent sua quodammodo castra rostrata.*

ROSELA, *lin. 10. post parva rosa addit. Dracont. Hexamet. r. 164. Qui rosulis stellare nemus, vel floribus agros imperat.*

ROTA, *in fin. addit. ¶ Est etiam nomen piscis. Plin. l. 9. c. 4. Apparent & rote, appellata a similitudine, quaterque distinctæ radii, modiolos earum oculis duobus utrimque clauduntibus. Adde l. 32. c. 11.*

ROTATOR, *in fin. addit. Cassiodor. Variar. l. 7. ep. 5. Quidquid aut instruor parietum, aut sculptor marmorum, aut eris fusor, aut camerarum rotator, aut gypsoplastes, aut mularius ignorat, h. e. qui cameras in fornices speciem adificat.*

ROTUNDA, *m. f. massa rotunda, turunda. Scribon. Larg. compos. 201. extr. Atqui ita emplastrum manibus subigitur, & redactum in rotundas apophores, quas magdalidas dicunt, repositur.*

ROTUNDE, *lin. 1. post cum rotunditate addit. Colum. de arbor. c. 5. ante med. Ut in orbem quam rotundissime formetur. Ita optime edidit Schneiderus ex Cod. Sangermanensi, cum ante Gesnerus haberet reissima.*

RUBELLUS, *m. fin. addit. Martian. Capell. l. 8. pag. 271. Grot. Depile, rubellumque calvium.*

RUBEUS, *in fin. addit. Perperam omnino spinosa virgas e rubo inceptas vocat Forcellinus, ut etenim uos fuisse vo-*

terus ad ligandas vites constat ex *Colum. l. 4. c. 31. Cetera vincula, qualia sunt ex rubo, majorem operam postulant. et Plin. l. 16. c. 69. Siquidem & geniste, & populi, & ulmi, & sanguinei frutices, & betula, & arundo fixa, & arundinum folia, ut in Liguria, & vitis ipsa, & recidis aculeis rubi alligant.*

RUDIS, *lin. 23. 124. post ipse rudem addit. ¶ Summa rudis, & secunda rudis vocabatur is, qui inter gladiatores primas aut secundas partes tenebat. Inscript. apud Dousch. 11. n. 12. & Murator. pag. 1252. n. 4. D. M. Cornelio Eugeniano summa rudis, & Cornelie Rufinae parentibus dulcissimis filia fecit. Alia apud Marulinum Frat. Atrac. pag. 682. D. M. Q. Titio Lathrico secunda rudis Cæsarum fecit Nymphidia Quartina uxor bene merendi. ¶ Poterat gladiator denari rude plus vite simpliciter. Inscript. apud Montis fauce. Tom. 5. P. 1. pag. 101. Dimacharo, vive assiduo (lege essedario) P. VII. R. I. h. e. essedario pugnarum septem, rudis unius, ut explicuimus io V. Dimacharo. Gladiatores quippe familiam suam etiam habuisse veteranos jam didicimus ex marmore Albano, quod post alios, qui illud descriperant, quique in eo explicando laboraverant, peculiari jure exhibuit etiam Marinius *Inscript. Alban. pag. 12. n. 11.**

RUDUS, *lin. 10. post primus admovit addit. ¶ Purgare rudera latium est, illud contra rejicere rudera ab antiquis esse negat Morcellus *Inscript. pag. 272.* ac notat Ilib. R. quæ plerique rudibus relictis explicare solent apud Gruter. pag. 198. n. 2. 3. 4. & alibi, lögenda esse ait per hæc verba reba regione, quæ omnibus litteris perscripta apud eundem Gruter. exhibentur pag. 200. n. 3., quæque rei plane convinctur, de qua in cippi riparum Tiberis agitur. Hanc eandem sententiam amplexus est Marinius *Frat. Atrac. pag. 617.**

RUMPO, *in fin. addit. ¶ Particip. rumpendus apud Justin. l. 1. c. 6. Proinde videant, fugientibus hæc, an illa pugnantis acies rumpenda sit.*

RUMPOTINUS, *lin. 3. post interviunt addit. rumpotinus est quasi rumpas tenens.*

RUNA, *in fin. addit. Cic. de leg. l. 3. c. 9. C. vero Gracchus runis & emissitis, quas ipse se projectio in forum dixit, quibus digladiarentur inter se cives, nonne omnem reipublicæ statum permutavit? Ita legunt Davisius, Ernesti, & Goerenz in suis editionibus, alii oullo sensu runis.*

¶ Runa est etiam littera apud populos septentrionales, qui iis litteris utebantur ad res gestas scripto consignandas, ut ad magicas præstigas, easque oblongis baculis inscribere solebant. *Venant. Fortunat. l. 7. carm. 18. v. 19. Barbara fraxinea pingatur runa tabellæ. Codd. quidam habent rhuna cum aspiratione. De iis litteris runicis V. Masf. in Verona Illustrata qui tamen perperam putat, litteras runicas easdem fuisse ac Græcæ & Romanæ.*

RUNCO, *in fin. addit. ¶ Particip. runcans, runcatorius apud Pers. sat. 4. v. 35. Runcans arcana lumbi. Colum. l. 5. c. 6. Qui runcatori sunt.*

RUPTORA, *m. f. rottura, ruptio. Cell. l. 20. c. 1. n. med. Neque rumpi membrum facile possit ad alterius rupturæ, ut ais tu, æquilibrium. Quilam legunt ruptur, vel rupti.*

¶ RURALITER, adverb. more rusticorum. *Cassiodor. Variar. l. 3. ep. 51. Necdum fundatis adificiis ruraliter.*

¶ RUSCELLANUS, *a, um, pertinet ad Rusellam, urbem Etruriæ, quæ a Plin. l. 3. c. 3. vocatur Rusellana colonia. Liv. l. 10. c. 4. & 37. Rusellanus ager. Id. l. 28. c. 45. extr. Rusellani, h. e. Rusellarum incolæ.*

SACERDOTALIS, in *fn.* add: *¶* Apud Murator. pag. 161. n. 4. & Lupinus in *epist.* Severi. *lib.* 2. legitur sacerdotialis. Lali publici sacerdotales circibus locus. Avonius Aphrodisia conjug bene merentis. Hominem Graeco significat, cui cognomen erat Lalo, exstimavit Lupius *epist.* 2. pag. 16. hunc fuisse publicum, h. e. servum sacerdotum, nempe agrorum, qui praecipue hoc nomine dicebantur; vocem vero sacerdotialis ex sacerdotio derivari, quo nomina Collegiarum sacerdotum intelligatur, quemadmodum servitium numerum quendam servorum significat, & satellitum satellitum multitudinem. Fit igitur ex sacerdotibus sacerdotialis, ut ex officio officialis, na trinitas trinitas. *Martianus* tamen *Prat.* *Arval.* pag. 133. patet sacerdotalem, seu sacerdotalem illam, quandoque appellatam fuisse, qui sacerdos antea fuerit, postea sua deperit, quemadmodum consularis, quatuorviralis, praetoralis dicebatur, qui consul, quatuorvir, praetor fuerat; & nonnullis aliis Inscriptionibus id confirmare conatur. Censet etiam Lali pontum pro L. Alii, & Publici esse illius viri cognomen. Quid amplexandum, viduarit erudit.

SACRARIUM, in *fn.* add: *¶* Sacrarium litterarum aut ludus litterarius. *Symonoch.* *orat.* 2. in *Valentinian.* c. 22. Nuncquam majus obsequium, quam la sacraris litterarum.

SACRATUS, in *fn.* add: Substantivum *Martianus* *Prat.* *Arval.* pag. 294. num *Forcellius* recte antiquos fuisse tantum vocis *Sacraris*; quid raro respta vix hae significat, in minime statuit.

SAGRATE, adverb. religionem, religiose. *Augustin.* *epist.* rub. *fn.* Aliud bene, aliud sacrate vivere. *Id.* de *doctr.* *Christ.* *lib.* 2. c. 16. An magis sacrate accipiendus sit augustinus, h. e. mystice.

SACRIFICIO, in *fn.* add: *¶* Particip. sacrificans apud *Suet.* in *Aug.* c. 12. Circa Persecutionem nunc sacrificans.

SACRILEGIUS, in *fn.* add: sacrilegius nuptiarum est adulter. *Cod. Justinian.* *lib.* 9. tit. 9. *leg.* 30. extr. Sacrilegius natem nuptiarum gladio puniri oportet. Adde *Cod. Theod.* *lib.* 11. tit. 36. *leg.* 4.

SEVITTA, in *fn.* 30. de equo admittendo corrigi de asino admittendo.

SAGITTA, in *fn.* add: *¶* Fuit aliam cognomen Romanorum. *Tacitus.* *4. Hist.* c. 49. *Claudius* Sagitta. *Id.* *4. Hist.* c. 44. & 134. *Ann.* c. 44. Obvium Sagitta.

SAGACITER, *lib.* 2. post odorandi add: *Horat.* *epod.* 12. c. 4. Namque sagacius equi odoror.

SAGINATOR, oris, m. ingrossare de se stereo, qui sagena piogressu est. *Tertullian.* de *jejun.* extr. Saginator Christianus gressu, & leonibus forte, quam Deo, erit necessarius. Alii legunt *aggressor*.

SAGULATUS, in *fn.* 1. 1. c. 1. corrigi c. 12.

SAGUS, in *fn.* add: *¶* Sage minor. h. e. vasa, habetur in *Midol.* *Midol.* *Perones.* pag. 172. n. 1. Erpuit me saga manus crudelis oblique Cum moriet in terris, & non est arta sua. *Magnor.* hujus adfectoris allata est aliam a *Forcellio* ed. V. *Concordio*.

SALAMBO, oris, f. Veneris nomen apud Babylonios, ducitur ex agnitione, nam in illius sacris magus iudicatus fieri solita, ut hoc illi haberetur, quo Adonisam, qui reus hac illae eundem fuerat. *Lamprid.* in *Hellogab.* c. 72. Salammonem autem omni placido & iustatione Syriaci palatii abhulit, omni ubi facies imminuit attulit.

SALARIVS, in *fn.* 2. post h. 1. *epist.* 12. add: Salariorum Collegium seu Corpus memoratur in *Inscript.* apud *Martianum* *Frot.* *Arval.* pag. 394. Diva Constantino Augusto corpus Salariorum posuerunt.

SALAX, in *fn.* 2. post debuerat add: *¶* Nov modo de animalibus, sed etiam de hominibus, immo potius, quod mirare, de Diis usurpatur. *Salax* Deus est *Prisipus.* *Arct.* *Prisip.* *carmin.* 24. v. 1. Cum sacrum ferret Das salaxi, *Lactant.* *lib.* 1. c. 16. a med. Quid arge mi, quare apud poetas salacissimi Jupiter desierit liberare tollere?

SALIATUS, in *fn.* add: *¶* Cic. in *fragm.* *orat.* pro *Scand.* edit. ob *Ang.* *Mulo* pag. 9. In Salatu memuerat esse patrem.

SALII, in *fn.* add: *¶* Salii dicti sunt etiam populi quidam ex Francorum gente. *Ammian.* *Metellin.* *lib.* 17. c. 1. ante med. Julianus petiit primos omnium Francos, eos videlicet quos convenit Salios appellavit, autem illum in Romano solo apud Toxiandram locum balistula sibi egere praecipient. Ab his Salus putat *Alicius* legem Salicam nomen duxisse.

SALISE, in *fn.* 2. edit. *lib.* 3. *Cic.* 2. de *orat.* corrigi *Cic.* 2. de *orat.*

SALUSUSCULUS, a, um, diminut. a *salus*, eliquantissimae quidam, quas saltando caverat.

SALTATIUM CILA, in *fn.* add: h. e. componere cantilenas quidam, quas saltando caverat.

SALTO, col. 2. *lib.* 2. post *Omnia*. *Aranda:* saltat *conex* add: Fuit enim eum religionis saltare; quas de *ra* ita *Servius* ad *Virg.* *Ecol.* 3. v. 77. Ut in religionibus saltatur, haec ratio est, quod nullam majores nostri partem corporis suo voluerunt, quae non sentiant religionem.

SALVATRIX, ion, f. quae saluum facit. *Prosper.* *Aquil.* *epist.* 19. c. 3. Salvatrix autem conditorum gratia Christi.

SALONER, in *fn.* add: *¶* Salabre pretium, *prezzo* *barro*, *conferre*. *Colum.* *lib.* 1. c. 3. a med. *Cicerone* sumptionem, quam ad salubrem rationibus salubri pretio possit praebere.

SALUM, in *fn.* add: At enim gentili singularis exemplum habes apud *Solin.* c. 55. (*lib.* 65.) *de* *republica*. Idem ipsum palam est, non quilibet magnitudo avocare, ut per tantam salis institutum ad hoc perment distinate.

SALVO, in *fn.* add: Legitur tamen exemplum hujus verbi apud *Laurent.* de *ara* *Dei* c. 5. ante med. *Laurent.* videtur prodere potius, quam vocare, salvare, quam pater.

SALUTIFER, in *fn.* add: *Apul.* 4. *Met.* pag. 191. *Ovidend.* Nunc maxime funditis peris, sunt ipse salutifera renuntiavi.

SANCTE, in *fn.* 3. post *et* *aliter* add: *¶* *Cic.* pro *Rab. Post.* c. 4. *Id.* Si sit hoc novum in lege fuisse, sicuti multa sunt severius scripta, quam in antiquis legibus, & sanctius.

SANCTOLUS, a, um, diminut. a *sanctus*, aliquantissimae sanctus. *Hieronym.* in *Euseb.* *lib.* 1. c. 3. Et ubi quasi religionis, & sanctus personam humilitatis imposit.

SANGUIS, in *fn.* add: *¶* In casu accensivo habet etiam sanguinem. *Inscript.* *Prat.* *Arval.* n. 41. *lib.* 32. apud *Martianum*. Et porcilis picularum epulati sunt, & sanguinem, Adde *Calestus.* *Constantinian.* ad *IX.* *Coll.* *April.*

SAPPO, in *fn.* 2. edit. *lib.* 2. *Galliarum* corrigi *Galliarum*.

SAPONARIUS, in *fn.* 2. *Sapponia*, qui saponem conficit. *Plin.* *Valerius* *lib.* 1. c. 14. ante med. *Recipe* *lexiva*, qui utantur saponaribus, libram unam, unius quatuor.

SAPRO, 21, avi, atom, a. 1. saporem tribuo. *Dracont.* in *Rever.* v. 339. Autumne qui dulcis poma saporem.

SARCINATOR, in *fn.* add: *¶* A sarcina ducit *Beda* pag. 1245. *Putsch.* *Sartrix*, vel *sartrix*, quae sarcat: sarcinator, qui sarcinas servat.

SARCINATRIX, in *fn.* add: *¶* Etiam sarcinatricis, ut & sarcinator, & sarcinas deducitur. *Non.* c. 2. n. 376. *Sarcinatrices*, non, ut quidam volunt, sarcinices, quasi & sarcinator, sed magis a sarcina quod plurimum vestium vocant. *Foro* in *lib.* *10.* *Homines* *radices* in *vindicta* incoadita cantare: sarcinatrices in machinis. Adde *Froton.* pag. 1192. *Putsch.* *Sartrix*, quae sarcat: sarcinatricis, quae sarcinas servat.

SARCIO, in *fn.* add: *¶* Particip. sarcientiis apud *Cez.* de *B.* *lib.* 1. p. c. 72. *Exercituli* quidem omni tantas inveniit ac incommodum dolor, istamque studium infamiae sarcientiis.

SARCITECTOR, oris, m. *Isidor.* 19. *Orig.* c. 19. *Sarcitector* dicitur, quod ex omnibus hac sola compundit tabulis unam tabli facit corpus, idem & signatur.

SARCEMA, atis, a. est superfluum carnis incrementum, quo ultra modum corpora ingrossant. *Graci* enim carnis corpus vocant. *Hac* habet *Isidor.* 4. *Orig.* c. 7.

eam sit tardiore tempore, significat lobem ipsam prodellam & remaneat conatibus ephagi.

SEMENTIS, in fin. adde: ¶ Et ipse semen animale. *Apul. lib. 1.3. pag. 183.* Necesse est credere, & receptaculum lapidis habuisse genitalia, & iaculum combitus seminum, & completa temporibus uterulum alvos graver, & postremo peperisse feminis moris difficultate enotatas.

SEMENTO, in fin. adde: Fortasse legendum semen delatae, **SEMICINCTUM**, in fin. adde: *Indis. Orig. lib. 1.3. c. 32.* Circum est lata cosa, & minus lata semicinctum, & utriusque minima singula.

SEMICLAUSUS, in fin. adde: In hoc *Inscript. Silemum* dicitur semiclausus fratre, quod, Deo Teum ritu, caput ejus hemerique existeret, reliquum corpus trunci inclusum lateret.

SEMICOMBUSTUS, in fin. adde: *Sidon. lib. 1.3. ep. 13.* Cadaver fuscus admotis semicombustus.

SEMINDOUS, in fin. adde: ¶ Translate *Id. lib. 1.3. c. 33.* Nec pedes vagus & prope semindus genere amorum, valit Romano parenti glauque habenti par erat.

SEMIPIERAS, a, uero *Persa*, in *Semimedus*.

SEMIQUARTUS, in *Semivinctus*.

SEMISETERTIUS, a, uero, idem ac tertius, h. e. cui deus dimidia pars tertia. *Piscion. de ponderis. pag. 1347.* Patrici Semitertius natus daturum seminis libicum, per duos *L. L. & S.* ex qua nascitur semis, per tertium, unde semitertius dicitur semitertius, de quo Aruntius hac ait: Semitertius olim dupondius & semis, quasi semitertius. *Parr. L. L. & S. c. 36.* Dupondius enim & semis antiquus restituit. Est veteris consuetudinis, ut retro ara diceretur, ita ut semitertius, semiquartus penultimo. Semitertius igitur ab semitertius dictus.

SEMIULSUS, a, uero, mezzo strappato, dimidia portio evulsus. *Martius. Capell. lib. 1.3. c. 3. l. 1. r.* Alique lauri reatis pascis admodum foliis, utriusque (ad utriusque) semivulsus.

SEMPER, in fin. adde: ¶ Cum genitivo. *Apul. in Florid. pag. 337.* Elmet. Totoque abhinc erbe, totoque abhinc tempore, laudes beneficii tui obsequi gratiam, semper anorem repraesentat (habet mens).

SENIATUS, in fin. adde: *Alphab. y. Saturn. c. 13.* ante med. Compluratus senatus numerum digitus iste demonstrat, qui consilium plenus, prudentis atque divinus ait. *Adde in Somn. Scip. c. 6. Pionin. de aquid. c. 35.* Senatus fuit, qui sex milites quadringos in numero habet.

SENATOSCONSULTUM, in fin. adde: ¶ In veteribus Romanorum numeris distinguenda sunt haec duo, *S. C.* & *ex S. C.* diversum enim significaverunt habent. In libere publica auri, argenti, auri finidi, ferendi ius omnes patres senatus fuit, utique nota illi *S. C.* auri numerus omnibus, aliquibus etiam consiliorum ac argenteo apponuntur, & senatus auctoritate in ea re monetae significabant. Sed imperatoribus res nummaria ita constituta est, ut horum quatuor auctoritate auri & argentei numeri cuderetur: auri vero auctoritate senatus. Hinc nota illi in pecunia aurea & argentea pae ea tempora nunquam signatur, legitur vero semper in auro; ac si quando in hac non apparent, dicendum, numerus illos extra aureum esse fuisse instituta, sola imperatorum auctoritate, in illis atque alii provincia monetae officium. Quia vero utriusque numeri ex auro argenteoque sub imperatorum hoc consueti auri aliqua nota significatur, quae senatus decreto probata erat, utique in illi inscriptione legitur ex *S. C.* quae verba non iam monete hujus cedenda poterant significari, quae nulla tunc erat penes senatum, sed ad ipsum, siquidem, quae expressa erat, referenda. *V. de lib. Instit. antiquitatis nummaria pag. 41. ff. reg. Aque* haec quidem, quae fere omnes probant, a *Morcelli de Stilo Lib. Inscript. pag. 437.* ita non omnia probantur: in enim statuit, omnes numerus senatus nomine non percussos; aurum, argenteum, ac auctoritate senatus semper esse signatum.

SENECTUS, in fin. adde: ¶ Ultimam in senectus corruptis nimis licentiae auctor elegit, quae vulgo Corn. Gallo tribuitur *el. 1. c. 36.* Continuis genitus agra senectus habet.

SENVES, in fin. adde: ¶ In numeris singulari. *Cas. de B. Galil. lib. 1. c. 30.* Quis ex faga, cum contaret, Drappet Senonem Provinciam petere.

SENSUALIS, in fin. adde: pro habilem repono habilem (ita enim omnium legendum cum edit. Parmensis an. 1733. *V. Flabellus in Appendice*).

SENTIO, in fin. adde: ¶ Particip. securus apud *Orid. 13. Met. c. 37.* Est animus certe vestros securus honores.

SENTIX, in fin. adde: ¶ Item ac rubus, sentis, hinc senticosus, senticulus rubi deducitur. *Apul. de herb. c. 87. A Gra-*

ecis dictus latus, alius cynosbates, Itali senticem appellant, alii culum.

SEPARATUS, in fin. adde: *Dictione. separatus. Apul. in Florid. pag. 330.* Adolescentes est vincta pulchritudine, omnibus fuisse patris separati par mala revoluti.

SEPAHO, in fin. adde: ¶ Particip. sepehndus apud *Curt. lib. 1.3. c. 6. med.* Sepahndus a cetero asserit ratio.

SEPTICUS, in fin. adde: ¶ Item a. i. sense intrinsecus. *Cloud. Mamer. de stitio num. lib. 1. c. 17.* Univerum corpus move, & senticare. *Id. lib. 1. c. 3.* Nec alia pars animae sentificat oculos, & alia vivificat digitum.

SEPIULA, in fin. adde: ¶ Particip. corripit *Apul. lib. 1.3.*

SEPIMEN, in fin. adde: ¶ Particip. corripit *Apul. lib. 1.3.*

SEPTIREMIS, in fin. adde: ¶ Item, navis, quae habet septem ordines remorum. Adjective usque *Curt. lib. 10. c. 1.* ante incl. Separavit ingentem caratam navium poera: septiremis omnes eae, deducitur separatim, separate, *Cassiodorus. Futur. lib. 1. c. 1. ap. 1.* Quarens fortissimae sequestratum principis gloriæ.

SESENE, adverb. obtemperare, clare. *Augustin. de Trin. lib. 2. c. 3.* Quanto dignitatem eligens Deum, tante certum, seriosius valens.

SESENDER, a, uero, idem ac sezeret. *Carm. in Anthol. Latin. Bannus. Tota. 1. c. 305. 295.* Palera serenigena suberunt sidera motu.

SESIUS, in fin. adde: ¶ Penultime est illud *Plin. lib. 1. c. 1. ep. 1.* Encalpus quidem labebat, ille terra nostra, ille delictum meo, exasperat fuscibus pulvere, sanguinem reject.

SEMGGINATIX, in fin. adde: *Apul. 9. Met. pag. 654.* Quodam. Nec commemorata illa semogginatix immodica, sed ausu incipit.

SERTA, in fin. adde: ¶ Est etiam idem ac sertum. *Clodius. lib. 1. c. 305. 303.* Serta seuto generis ducunt, ut *Virgilius (p. 4. lib. 1. c. 10.)* Serta proci incant capiti diadema iaculant. Sed Propertius fermane attulit (*lib. 1. c. 33. l. 37.*): Cum tua praecedent demum in pocula veritas. & Corneli. Severus (in *fragm.*): Huc adus Aeneas circumdata sorta.

SESVATUS, in fin. adde: ¶ Est etiam in sevitatem redactus, & solvens in tribute obtinuit. *Cic. pro Placc. c. 31.* de gente Judaeorum. Nunc vero ad sapientiam, quod illa gens, quod de improbo sentit, ostendit armis: quoniam Deus immortalibus est, dicit, quod est vicia, quod elevata, quod servata. Sunt qui ledendum sollicitant, sed nihil mutandum.

SERYO, in fin. adde: ¶ Particip. seerutus apud *Cas. de B. Galil. lib. 1. c. 33.* Praxidia indigentia servatorum credebant.

SERUN, eod. s. in fin. adde: ¶ Item a seerum abut: *Catull. citron. lib. 1. c. 33.* Et emula labra notata sacra.

SESCUNIA, in fin. adde: ¶ Particip. seerquencia adde: *Cels. lib. 1. c. 18. recit. 18.* Malagma, quod habet galbani sine aereque seiscuniam.

SESVATUS, a, uero, particip. ab inequitat. verbo *seque*, ac. Proprie sequeat numerus est, qui cum altero comparatur: hunc enim dimidius continet; sed latius quoniam eadem potestas tribuitur, nam tum *Terentius Maur.* tum *Augustinus* locum meo etiam verbo sequere rationem tum puerum sequentem, tum opturiorum sequentium comprehendunt. *Terentius. de pr. pag. 51. ad fin. Putsch.* Impar numerus puerum etque cogit Aptam duxit tria, vel quaterna terni, Sequat fere quod numerus par secat istos. *Augustinus. de metric. lib. 1. c. 10. l. 13.* Item (numeri) sequat vixere jam nomina vocetur. Nam se. quae (leg. sepi) appellantur, alii deo numeri ad se ea ratione affecti sunt, ut tot partes habent ad numerum me, quae parte in eum praecedit; nam si est tria ad deo, tertia parte cui praecedit majorem: si quatuor ad tria, quarta; si quingens ad quatuor, quinta; atque ita deinceps. Apud *Terentium*, alii legunt *sequepi*, alii *sequepiat*, nonnulli *sequepiat*, sed nihil mutandum.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

SESVIPLARIUS, in fin. adde: ¶ Particip. Cum nihil de voce *Sequepiat* attulerit *Forcellius* ait in *V. Sempiterni*, ait in *V. Duplari*, ad quae ledendum appellat; haec habet a se ita disposita.

Alia miliaria (cohors) turmas habet XXIV, in eisdem decuriones, duplicari, sesquipari, equos singuli decuriones ternos, duplicari & sesquipari binos habent. *Inscript.* apud *Reines.* cl. 1. n. 13. Aurelius Quintus duplicarius heres, & Aurelius Aurius sesq. (h.e. sesquiparius) secundus heres amico optimo F.C.

SESTERTIUS, in fin. adde: ¶ *Sestertium* fuit etiam locus extra portam Esquilinam duobus passuum millibus cum dimidio ab urbe distans, ubi cruces & patibula defixa, cada-vera alpeia, aliasque quae ad supplicia plebis. *Pet. Scholia.* ad *Horat.* epod. 5. Esquilina porta Roma dicitur, ad sestorium (lege sestertium), ubi certus erat locus sepulcrorum ad corpora pauperum aut sceleratorum, viliumque comburenda, aut canibus projicienda. *Plutarch.* in *Galba* c. 28. *Sestertius* habet.

* SESTINATES, atium, m. incolae urbis in Umbria, quae Sestinum appellatur. *Plin.* lib. 3. c. 14. sect. 19.

SETIA, lin. 2. *partia Valerii Flacci.* Atqui *Heinsius*, & *Burmansius*, id affirmant *Christ. Theoph. Hartel*, valde probabiliter demonstrant illius patriam fuisse Patavium. Eos consule, si libet.

SEXAGENARIUS, lin. 5. post *multis* erit adde: *Eutrop.* 1. 8. c. 7. (al. 3.) Hadrianus obicit magister sexagenario. h. e. annos natus sexaginta & amplius.

SEXAGINTA, in fin. adde: *Liv.* 1. 44. c. 4. Cum imperator major sexaginta annis omnia militaria munera impigre ipse obiret.

* SEXCENARIUS, a, um, ex sexcentis numero constans. *Caes.* de *B. civ.* lib. 3. c. 4. Exspectabat funditorum cohortes sexcentas duas. h. e. quae sexcentis militibus, ut quadringentis, quae quingentis, constabant.

SEXENNIUM, in fin. adde: *Plaut. Poen. prol. v. 67.* Puer septuennius subripuit Carthagine, sexennio prius quidem, quam moritur pater.

* SEXUALIS, e, ad sexum pertinens. *Caes. Aurel. Acut.* 1. 3. c. 17. Piculum sentim cum sexualibus manibus in muliere verendum mitti jubemus. h. e. per manus alterius feminae, quae est ejusdem sexus.

SICCUS, in fin. adde: ¶ *Sicca puella* dicitur, quae in concubitu sine sensu voluptatis est. *Quid.* de *art.* um. lib. 2. v. 686. Siccaeque de lana cogitat ipsa sua. *Martial.* 1. 11. ep. 82. Et jacet in medio sicca puella toro. Huic opponitur ea, quae ab eod. lib. 11. ep. 17. vocatur *ida puella*. ¶ Comparativi & superlativi exempla habes etiam apud aures aetiae scriptores. *Catull.* *carin.* 23. v. 12. Atque corpora scitiora cornu. *Cata R. R.* c. 50. Loca primum arato, quae siccessima sunt.

SICILIACUS, in fin. adde: ¶ Observandum est in *Festo* siciliacum neutrius esse generis, & male ab eodem derivari a *Sicilia*, cum in peregrino verbo frustra quateritur etymologia Latina; *Solliger* enim putat recte deduci posse a *sicilo* Hebraeorum, qui semennam aequat, ejusque propterea didimium, scilicet quarta pars unciae, diminutiva forma *siciliacum* vocabatur. ¶ Fuit etiam grammaticorum nota, & idem erat ac comma. *Marius Victorinus* pag. 2467. *Putsch.* Quoties ante distinctum (h. e. finem periodi) mora fuerit necessaria, inter duas litteras *z* & *z* aversam, id est sicillum ponite. *Id.* pag. 2456. *Putsch.* Consonantes litterae non geminant, ut in his *Amicus*, *Lucillus*, *Hemulus*, & cetera his similia, sed supra litteram, quam geminari oportebat scilicet, sicillum imponebant, cujus figura haec est, quod erat signum geminandi, sicut apparet in multis adhuc veteribus ita scriptis liberis. Ceterum *Marinus Frat. Arval.* pag. 30. & 39. putat *Victorinum* hallucinatum fuisse, cum minime disinxerit lineolam illam, quae litteris vocalibus ad consonantes m & n indicandas superponebatur tali pacto *ojuz*, *Meter*, *Parenia*, ubi altera nota, nempe sicillo, quae supra litteram tunc imponebatur eam vel geminare, vel per duas vocales eum efferre solebant veteres, quemadmodum *Fanus*, *Masa*, *Sara*, ut videre est in inscriptionibus, quas idem loc. cit. affert.

SICOLI, in fin. adde: ¶ *Idem* ac alibi. *Apul.* 2. *Met.* pag. 92. *Outend.* Pone tergum Demoxum intergit, in spelunca modum musci & verbi & folii & virgultus, & siliis pampinis, & arbutulis alii de lapide forentilius.

SIGILLARIUS, in fin. adde: ¶ A Graecis dicebatur *δρακονομης*, quod anulos confare ex auro argenteoque, aut ligno etiam metallo, isdemque gemmas includeret, aut signa gemmis metallo vel incideret. *Augustinus* de *civ. Dei* 1. 11. c. 4. artificem & insignitorem gemmarum appellat. *Vox sigillarius* de nobis anulorum artificibus est intelligenda. ¶ *Platarius sigillarius*. V. *Platarius*.

* SIGNILIS, e, idem ac signatus. *Martian. Capell.* 1. 6. p. 193. *Crot.* in *Alexandria* enim *Canopes* quarta parte inter-

stiti signilis ultra terras emineat, Trionesque geminos & devea non cernat.

SIGNO, in fin. adde: ¶ *Particip.* *signans*, *signaturus* apud *Virg.* 2. *En.* v. 607. Stella viam signans. *Plin.* 1. 2. ep. 40. Aurelia, ornata femina, signatura testamentum.

SIGNUM, lin. 26. post *Cels.* 1. 2. c. 3. 4. & 5. adde: ¶ Signum est etiam agnomen alicuius facit causa inditum, quod & vocabulum *Tacit.* 1. *Ann.* c. 23. appellat. *Papst.* in *Aurel.* c. 6. Aurelianus fuit gladii exersendi cupidus; nam cum esset in exercitu duo Aureliani tribuni, hic (*imperator tempore*) & alius, qui cum Valeriano captus est, huius signum necerit apposerat minus ad *ferum* 1. ut si forte quareteret, quos Aurelianus aliquid vel fecisset, vel gessisset, suggereretur, *Aurelianus manu ad ferum*, atque cognosceretur. *Inscript.* apud *Murator.* pag. 232. n. 6. D. M. Octavie Felicitati signo Leontii conjugi dulcissima & incomparabili, quae cum vivit annis XXXIII, mensibus VII sine ulla querella, Aux. Felicissimus signa (leg. signo) Leontii B. M. F. Ex qua Inscriptione apparet, Octaviam Felicitatem cognomen vocatam fuisse Leontiam, Aurelium vero Felicissimum ejus maritum; Leontium. Alia *Inscript.* apud *Gruter.* pag. 631. n. 7. D. M. & quiescit aeternae Lucillae Metrobi signa Sapientis statoris civitatis Vienes, qui vixit &c. Adde aliam apud *Fabretti.* pag. 252. n. 42. Hic aucta *Faustia Severina* signo Florenti &c.

SILANIANUS, a, um, pertinet ad Silanum, ut senatus-consultum Silanianum, quod factum est cum consulibus P. Cornelio Dolabella, & C. Junio Silano, de servis, cuiusmodi occisus fuerit. *Ulpian.* *Dig.* lib. 29. tit. 3. leg. 1. §. 7. & 21.

SILUATICUM, i, n. vestigal, quod in nudinis penditur fisco ob venditionem proponendum. Hoc induitum fuit a Valentiniano & Theodosio, augendo jam exhausto aario, ut nudius quilibetque, decreto provincialium loco & tempore constituto, ex quolibet mercem negotiatione fisco in singulos solidos venditor dimidium siliquam, ac similiter emptor alteram dimidiam siliquam inferret, ut est in eorum *Noctella* 48. *Cassiodor.* *Varior.* 1. 4. ep. 19. Siluatici namque praestationem, quam rebus omnibus nudinandis provida definivit antiquitas, in frumentis, vino, & oleo dari praesenti tempore non jubemus. *Adde.* 1. 2. ep. 20. & 3. ep. 25.

SINUS, in fin. adde: ¶ Fuit etiam cognomen apud Romanos. *Plin.* 1. 35. c. 37. *señ.* 59. Non alius animalium nates eminent; avibus, serpentibus, piscibus foramina tantum ad olfactus sine narius; & hinc cognomina Simorum, Silonum. ¶ Etiam herba, de qua *Id.* lib. 2. c. 22. sect. 32. Sinus lapides renem in vino decocta atque pota eximit. Mures enecat evorata eorum sunt praecidia.

SINAPISIMUS, i, m. curatio per sinapi. *Caes. Aurel. Tard.* 1. 3. c. 8. Item sinapisimus usque ad cutem humorem adhibendus, qui maxime vehementer fortitulinem locis humore corruptis, atque ut ita dixerim, habentibus (lege habentibus) admoveat ac minuat.

SINGULARIUS, in fin. adde: ¶ Plures alie inscriptiones extant apud *Martianum Inscript.* *Alban.* pag. 68. & 70. Vide etiam quae ibi annotantur.

SIRBENUS, a, um, qui incoadato & confuso loquitur, a *serbis*, quod a *serbis* tumulus. *Corn. Fronto* de *ser.* *Al.* *siens.* ep. 5. Neque balbam virginem, quae vestalis sit, capi fas est, neque sirbenam. Vide annotat. *Angeli Mili* ad hunc locum.

SIRONA, e, f. Den ejusdam nomen apud Romanos. Quidam putant fuisse Dianam, nam semper cum Apolline invocatur; alii Isidem Saiticam; nonnulli eam faciunt Deam pistrinorum. *Inscript.* apud *Gruter.* pag. 37. n. 10. Apollini Granno, & saeae Sironae sacrum. Adde aliam *ibid.* n. 11. Alia *Inscript.* nuper reperta Oppenheim ad Rhenum. Deo Apollini & Sironae Julia Frontina V. S. L. la. M.

SITITES, e, m. *serice*, signatus. *Plin.* 1. 37. c. 7. sect. 25. Proximos carbulones illis, quos vocant sititas, innato fulgore radiantes. h. e. quasi signatos eo colore staurum, eundemque innatum. Ita legit *Harduinus*, alii edidit, habent *seriites*.

SIVE, in fin. adde: ¶ Inservit demum continuationi sermonis, vocisque conjungit, quemadmodum particula *et*, id quae apud recentiores Latina lingue scriptores. Apud *Martianum Inscript.* *Alban.* pag. 3. l. Cornelius Scipio Oretius V. C. augur taurobolium, sive eriolonium fecit die IIII, Kal. Marti. Tusco & Anulino Cos. (id est ann. Chri. 195.). Cum enim in basi huius Lapidis tum tauros appareret, qui in taurobolio cadebatur, tum aries, qui in eriolobio, certum

cerum est, utroque sacrificio ab Oreto factum esse. Apud eund. *Martianum lib. 10. p. 4. et apud Iulianum in Suppl. Theophr. Marit. pag. 376.* Quæritur, quæ erit, si nunc parentes sunt utriusque innocenter exhibent. **SIN THARS**, i. e. cervus **SMINTHEUS**. **SYNTHESUS**, i. l. n. p. quod *Azypagum* addit. **¶** Hinc apud Luc. 17. c. 16. et 54. Synthesus sunt Synthesus urbis incolæ. **SOMNITAS**, i. l. n. p. n. p. quod ex parte mites addit. *Ammonius. Marcellinus. 1. 1. c. 10.* Somnitas consiliorum.

SOMNUS, i. l. n. p. quod Iulianus. loco cit. addit. *Dionysius ad Ter. Andr. 4. 5. 6.* Somni sunt concubinarum libelli, quæ utitur. *Id. ad Hecy. 1. 3. 5.* Somni sunt et delicti sororis, consiliorum et fratris & sororis.

SOLIO, i. l. n. p. **¶** Particip. sociatus, sociatus apud Ovid. 11. Met. v. 4. *Conatus Orpheus pereuntis ancientem carmine nervi. Horat. 4. od. 9. v. 4.* Verba inquit sociatus chordis.

SOCIATILUS, i. l. n. p. addit. **¶** Cic. 1. 1. de offic. ab init. Sed tamen nostra lingua non multum a Participato derivata, quantum utrique & Socrati & Platoni cum volumus, de rebus ipsæ pulchre sunt, nihil enim impeditur, inuenit autem Lantani profecto legendi nostris effectus placere. Hic Cicero. Locum qui interpretum omnium sagine trahit & scilicet. At rem omnem composuit Faciendi. In animis. Tum vero Participato, tum quo Academicus problemæ dogmata Socrati & Platoni. Nam Socrates philosophum veluti parum peperit Platonem, Plato Aristoteli Participatorum caput, & Xenocratem apud Academicum. Itaque veteres Academici idem erant ac Participati, ut dicitur in cap. 3. lib. 3. Participatio enim Socrati cum Socrati coheret, ut est in propositum Platoniarum, & 10. Academicum. L. 4. c. 44. Alii vicem utrique referendam putant ad eos, qui sequuntur, ut tenemus ut: volumus esse utrique. Alii pro utrique legunt utriusque. Alii Socrati in Socrati motum.

SOCIATILUS, i. l. n. p. addit. Hinc autem vocem, quæ utitur legatur ut alio Lapide apud Gruter. pag. 623. n. 5. et apud Gortium Interpret. Editur. pag. 116. minime probet *Melior A. C. L. 1. 3. c. 10. od. 443. et 1099.* Ad Lepidum ipsum, & ipsum vocem Latine consuetudini respondentem legemur defendit Petr. Laureat. Del Signore in *consecrationis marmoris. marm. XIX.*

SOL, i. l. n. p. addit. **¶** Solis promissionem appellat nomen in *Maurostia apud Plin. lib. 3. c. 1.* Solis fons fuit in Africa in medio nemore. *Id. Ammonius apud Curt. 1. 4. c. 7. et med. & Melan. 1. 1. c. 1.* Solis insula in Germania apud Plin. 1. 6. c. 13. add. 16. Alia etiam inter Indiam & Taprobane apud Plin. lib. 6. c. 11. add. 14. Solis orbis est ipsi nunc *Alipolis apud Melan. 1. 1. c. 1. & Plin. 1. 36. c. 2. od. 14.* quæ Solis oppidum appellatur ab eod. lib. 3. c. 9. add. 11. Orbis Solis sunt in India apud Melan. lib. 3. c. 7. Solis gemma candida est, & ad speciem solis in orbem fulgorem spargit radiis apud Plin. lib. 37. c. 10. add. 67.

SOLICATTO, ovis, i. e. apricatus, seu insolatus. *Cod. Aut. Ter. lib. 4. c. 4.* Solicatones, quæ Graeci *solis* vocant, adhibenda sunt.

SOLIDUS, i. l. n. p. addit. **¶** Campeter, apud Colum. 1. 7. c. 1. Cum paulo solidior carere solus est. *Publius. in odob. c. 14.* Quod ut vinum nascitur virtute solidus.

SOLITATIS, adverb. *Id. solo a solo, cum solitate.* Legitur hoc vox nunc primam apud Cato. *Proton. lib. de oratione. fragm. 5.*

SOLITAUDINIA, i. l. n. p. addit. **¶** Solitudinis duplice generum erant, nem Nema lex apud *Nema* in *tipina*: Solitudinis altera volens, cunctis. Alia enim vocantur mœra, in quibus semper hostes maiores, h. e. adules & perfricti utrinque, alia minora, in quibus maiores hostes, h. e. adules hostes immulabatur. Hinc suueta solitudine vocantur hæc mœra *Caione R. R. c. 121.* Nam pater ejusdem res ergo mœra hinc suueta solitudine hostibus est. De majorem vero mentio est apud *Martin. Intercept. Prot. Arret. n. 36.* Q. Licinius Nepos immolevit suueta solitudine majorebus. *Id. lib. 4. c. 1. R. 1.* Quædam autem mœra vel minores hostes in suueta solitudine immulabatur dicitur. *Serv. ad En. 1. 10. v. 170.* In rebus, quæ velantur solitudine, cunctis, & jam decentibus animalibus: in rebus vero, quæ augeri & confirmari volebant, de mioribus & adhuc evanescunt sacrificia.

SOLIVRUS, i. l. n. p. addit. *Martianus. Capell. lib. 3. pag. 15.* *Id. Plin. Vegetaria. h. e. quæ parum deest.*

SOLIUM, i. l. n. p. post præteritum addit. *Serv. ad En. 1. 3. v. 510.* Vincit armatum eo non ligno factum, in quo reges ob corporis sui tutem sedebant: idcirco quæ solium, quædam ex prædara robora materia facta.

SOLVO, i. l. n. p. addit. **¶** Particip. solvens apud Ovid. 1. Met. v. 700. Lapis nullo solvente cætes.

SOPHICUS, a, um, ad sophiam pertinens. *Auct. eadm. de Principiis, quod Prospero Aquilino tribui solet v. 475.* Hic sophicus artes *Guicorum*, & vana scrotas *Dugmæ.*

SOPHISTRIA, a, i. e. *epistola. deceptrix. Hieronym. in Chron. Euseb. ad an. 700.* ad *Abraham. Hydram callidissimam fuisse sophistram* auct. *Plato.*

SOPHOS, i. l. n. p. addit. **¶** Sophus, i. l. n. substantivum, significat eleganciam *debus* & gravitatem. *Fennat. Fortunat. 1. 3. c. 10. v. 13.* *Arbus* suscepti minus *epigrammatum chartis*, & quæ *colubum* vicia *retecta sopho.*

SOPHO, i. l. n. p. addit. **¶** Sape *scitorum* vocantur toros amicos. *Plautus. Sol. c. 127.* *Femina* ornatum, & hoc demum annu virum expertum *concilio tibi*, o *juvenis*, *sororem*. *Tibull. 1. 3. el. 1. v. 16.* Teque sunt jurat *coram magis* esse *medulla*: Sive tibi *conjet*, sive *futura soror*. *Martial. 1. 12. ep. 30. v. 2.* Quare non *helet*, *Fabula*, *quærit*, *Uxor* *Therman*? *hebet* *tororem*.

SAPAGO, i. l. n. p. addit. **¶** Particip. *sapagatus*, *sapagatus* apud Ovid. 1. Met. v. 133. *Impius* erat in *totius* *spatris* *fulmina* *terras*. *Fellix. lib. 1. c. 13.* Post bellum vires *refervente* *magis*, *quam* *spargente*.

SPARTA, i. l. n. p. addit. *Cod. Aut. Ter. lib. 4. c. 9. Id.* Cum nullus cupiditas *hinc*, nulla *satiestas* *spes* est, *inquin* *Sparta* non *sufficit* *rus*. *Loquitur* *de* *viris* *molibus*, qui *propter* *libidinem* *nonnullis* *corpora* *partibus* *nubere* *solentur*. **¶** Hic *proverbum* *deducit* *videtur* *ex* *Græca* *vox* *erant*, ut, qui *significat* *futurum* *spatium*, & *præcipue* *funiculum* *fabarum*, quo, *relicta* *vir* *elo* *colare* *tundit*, *linam* *in* *ligno* *vel* *lapide* *duccit*, *quam* *in* *celendo*, *secundo*, *polendo* *præsumitur* *sequitur*. *Funiculum*

autem (apud Hebraeos *סֵפֶר*) designat partem quandam agri fusi extento dimensam, & etiam sortem, vel hereditatem, famulus enim veteres ad agros dividendos utebantur. Hinc illud proverbium non ad orbem Spartam pertinet, sed significat, quæcumque sors abigeret, nam cum armandam, h. e. ex quæcumque contentum esse debere. Hinc *Hieronym. ep. 1. ad Nepotianum*. Si autem ego pars Domini sum, & funiculum hereditatis eius, nec escipam partem inter ceteras tribus, habebis viduum & vetulum, hinc contritus ero.

SPATANGUUS, i. l. n. a. Græce vox *σπαγγος*, h. e. echinus, genus quoddam pisces. *Cod. Theodos. lib. 14. tit. 1. de leg. 1.* Spatangum in prima qualitate pisces imperari præcipimus, quod decem librarum pondos sua magnitudine minime excedere videtur.

SPATARIUS, i. l. n. p. quod spatat vel spatat conficit, vel custodit, armiger. *Intercept. apud Marston. pag. 1043.* v. 6. *Salvus Antonius Drua... spectatus. Marston. lib. 1. adnotat* *Bara* *intercepti*, quæ spatari mones in *ad* *Caesarem* *exhibet*, & quidem *Tiberii* *Augusti* *oro*. *Quod* *verum* *est*, si legitime esset *intercepti*.

SPECIALITER, i. l. n. p. post *ad* *locum* addit. *Adverbium specialiter* hoc & *lib. 1. c. 18.* *initium* *esse* *probat* *Levi. Target*, ideoque *copulandum* *est*. **¶** Comparat. apud *Cod. Aut. Ter. lib. 1. c. 17.* Qui *persecutionis* *atque* *specialis* *judicantur*.

SPECTIO, i. l. n. p. addit. *Eadem* *hujus* *verbi* *significatio* *videtur* *esse* *in* *Edicto Nervæ*, quod *subsequitur* *capit. 66. lib. 10.* apud *Plin.* *Quidem* *sive* *dubis*, *Quirites*, *ipsa* *felicitas* *temporum* *elicet*, *nec* *spedientes* *est* *in* *his* *bus* *præcipue*, *quibus* *illam* *intelligi* *satis* *est*, *cum* *hoc* *sibi* *quisque* *civium* *morum* *spandere* *possit*, *ne* *hic*. **¶** *Spectator*, hoc *verbo* *in* *terminis* *gladiatoriis* *accipitur*, *significabant* *veteres* *datum* *alicui* *gladiator* *victumque* *a* *munere*, & *libertatem*, *campum* *puleum*, *munus* *ultimum* *inter* *libertatem* *in* *theatro* *sedare*, *civem* *inter* *cives*, & *ledus* *spectasse*, *idque* *tunc* *obtinuit*, *non* *ledus* *gladiatorius*, *namque* *ingressi* *apertus*, *a* *manibus* *exceperat*, *quibus* *holorum* *tempore* *in* *cavea* *sedare* *nefas* *erat*. *Apud* *Falscri. pag. 18.* n. 18. *Philomus* *Perelli* *appellatur*. *Quæ* *Morandus* *de* *risu*. *Intercept. Latin. pag. 435.* *temper* *gladiatoriis*, quæ *est* *apud* *Gruter. pag. 336.* n. 7. *Faustum* *Antonii* *Sp. Apr. M. Lep. L. Arr. Coc. tit. laudandam* *conest*. *Fautus* *Antonii* *(servus)* *spectavit* *Kalendis* *Aprilibus* *M. Lepidus*, *L. Apruntus* *convulsus*. *Piora* *de* *hoc* *re* *vide* *apud* *emend. loc. cit.* **¶** Particip. *specialiter* *apud* *Sueton. in Claud. c. 11.* *Vna* *præconi* *terris* *est*, *invitant* *mare* *salutem* *ad* *lidos*, *quos* *nec* *spedant* *quisque* *quisque* *spedantur* *erant*.

SPELATOIUS, i. l. n. p. post *conspici* *hostium* *addit*: *Ab* *solute* *Tertullianus*, *de* *coron. mil. c. 1.* *Spectatorium* *moenium* *de* *paludibus* *abest*, *h. p.* *speculatorum* *caligem*.

SPECTOR, i. l. n. p.

SPECULOR, in fin. add: ¶ Particip. *speculatus* anad. *Encl. l. 4. v. 166*. Et gravis annona speculacione secunda ventus Credere spes.

SPECUS, anl. 2. lte. 19. post *castra* exponit add: ¶ Oculorum de mellebris natura. *Tibull. id. Priap. carm. 16. v. 34*. Triplexque quadruplexque complexus specus.

• **SPERNOR**, anl. 2. lte. 19. idem se sperno. *Corn. Fronto de oration. l. 2. fragm. 2*. Si placent tibi plio sicut cultu, parcentis potantem spernere?

• **SPHERULA**, s. f. parva sphaera. *Augustinus de Genes. ad Hebr. l. 2. c. 15. de luna*. Si ex ea sphaerula sua parte semper lunet.

• **SPHINGATUS**, 2. sm. V. *Sphinx* in Appendice.

SPHINX, in fin. add: ¶ Est etiam *Sphinx*, 2. f. *Sidon. l. 5. ep. 7*. Confusum videtur illuc & oculis Argi, & manus horare, & sphingum angust. *Isidor. 10. Orig. c. 11. de locustis*. Sphinxes sunt, in quibus sunt sphingata affigens, quos non gressus dicimus.

• **SPILUMENE**, s. f. *spilumene*, h. e. macula, nomen statos agnominum mulierum, vel sicut sordidus apud *Plin. l. 34. c. 6*. Prasitiles fecit item stephanum, spilumeneon, cantharum.

SPINA, col. 2. lte. 24. 15. post *angus* add: *Corn. Fronto ad Aetionem. ep. 13*. Graeci *Isis dicitur*, Suetonius Transquilus spumam sacrum appellat, h. e. partem ultimam spinas, ubi verberibus desunt. In fin. add: ¶ Fuit etiam urbs ad Padum sita non longe a Venetis. Hinc astium Spiniticum apud *Plin. l. 3. c. 16. nec. 10*.

SPINDOLA, in fin. add: ¶ Est etiam verberibus prior in homine. *Apul. 10. Met. pag. 751*. Oculum. Longe seaverit Venus placida commoveri, & leviter fluctante spindola, & secum amantem capite comit succedere.

SPIRACULUM, in fin. add: ¶ Est etiam inspiratio. *Juvenc. l. 2. v. 115. de Zacharia*. *Id. Jo. Baptista patre*. Novit etiam astutiam penetrat spiracula mentem. h. e. dolum propterea.

SPIRAMENTUM, in fin. add: ¶ Est etiam odor, halitus. *Macrobi. Saturn. l. 1. pref. v. mod.* Ut qui olora propensitate conciliant, ante nimia curant, ut oculi sint oloris propria, qua conduntur, confusa (ali leg. confusa) violenter omnino secos odoramentum in spiramentum erant.

SPISSO, in fin. add: ¶ Est etiam spissus iterare. *Petron. c. 100*. Exemplum sordidatibus Coraca, ut spensaret aditum. h. e. ut frequenter vocarent.

SPLENDESCO, in fin. add: ¶ Particip. *splendens* apud *Apul. 11. Met. pag. 751*. Oculum. Palli nigerissima, splendens etro oculo.

SPOLIO, in fin. add: ¶ Particip. *spoliatus* apud *Ovid. 12. Met. v. 429*. Gladium spoliatus in ira illa demisi.

SPONGIOSUS, in fin. add: *pro rarus* add: *Cels. l. 4. c. 2*. Pulmo spongiosus, spongius spiritus capax.

• **SPONGUS**, 1. m. sicut se sponsa *Juvenc. lib. 4. v. 496*. Tunc cinctus unus Cingebat spongo terpi, calumque revindit Impremus lebor aridum potant saporem.

SPONSA, in fin. add: *Cic. ad Att. l. 14. ep. 20*. Quare, si me, sponso, illa quomodo scribere. Sum coque sponsum, mihi meam. Illi more proverbia dictum videtur.

SPONSO, in fin. add: ¶ Particip. *sponsus* apud *Frontin. Nubes. de notis. S. Pri. carm. 6. v. 43*. Et variis nominis sponsantes doctibus adstant.

SPRECTOR, in fin. add: *Apul. 3. Met. pag. 209*. Oculum. Spretor matrumque amplexum.

SPURCUS, col. 2. lte. 3. post *audium spurcum* add: *Cic. pro homo c. 18*. Nunc tibi legem Clodius scripsit spurcum flagras aca.

SPURIUS, in fin. add: 12. 15. post *habebitur* add: *Apul. 6. Met. pag. 397*. Oculum. Iparem nuptias, & prateris in villa sine testibus, & patre non consentiente facte, legitime non possunt videtur: ac per hoc spuris ite nascitur. Est ergo spuris natus et non legitime nuptias. *Lat. pan. tell. spuris et facina corrige spuris et facina.*

SPUTISMA, in fin. add: *Legendum* vero est *pyritum*.

SQUALENS, in fin. add: ¶ Comparat. *squalens* apud *Maritima. Capit. l. 6. pag. 192*. *Grat. Ne indicentur*, & videntur peragrata calidiorum seratem cunctemendur iustitiam.

STADIUM, in fin. add: *CCCC. pedes* corrige *CCCC. passus*.

STAGNITES, in fin. add: ¶ Legitur etiam *Singerites* apud *Farr. R. H. l. 2. c. 3*. in edit. *Geomet. & Schenckii*, extrinsepe, alter, ex duobus vocalibus dipthongo. *STATIA*, in fin. add: *Immo corrigendus videtur Martialis ex aliis tribus inscriptionibus, quas ipse attolli p. 13. m. 1. & 11. pag. 59. d. 1, quemadmodum & alia inscriptio.*

apud *Maritima. Front. Atrac. pag. 464*. ubi legere est *Statia*, ut apud *Festum*.

STATHILLAS, anl. 2. m. *Statellas* agitur in *Liguria* inter *Deumetia* & *Vada Sabazia*, qui pertinet ad urbem, quae dicitur *Aque Statella*, seu *Aque Statellinorum*, sicut *Apul. l. 10. c. 6. 7*. ¶ *Statellinorum*, cum sunt insulae apud *Monte urbis. l. 10. lib. 41. c. 6. 7*. ¶ Hinc *Statellus*, crux, eives elias urbis. *Statell. l. 4. c. 2*. ¶ *Statellinorum*, cum sunt adem se *Statellinorum. Statellus* est *Cic. ad Front. l. 2. ep. 12. extr.*

STAYO, col. 2. lte. 49. post *Sueton. in Ner. c. 37*. add: ¶ *Stationes ageris*, quid sint V. *Agrarius* in Appendice.

STATIONE, in fin. add: ¶ *Stationes* suscipere est imperi administrationem suscipere. *Imper. Antonin. Pius apud Fronton. ep. 6*. Non difficile iam mihi percipio, non Fronton carissime, vel percipere hanc diem, quo me suscipere hanc stationem placuit, a te potissimum vero religiose celebrari. *Fronto rom. ep. 3*. aviem *Aetionem* scripsit in initis ab illo imperii die vota reddidit & insepere apud *Laes Peates*, *Deosque familiares* per eys incaluitate.

STATHUS, in fin. add: *loc. 1*. *Statellus* corrige *Statellus*.

STELLA, in fin. add: ¶ Est etiam cognomen *Romani*.

Hinc *Arantius Stella* poeta nobilis, *Palavinus*, vir consularis, qui ab amicis cum *Senio* & *Astoria* patris celebratur. *Ille primum Silebarum librum et incipit, ibi eys sapientie meminit in epigrammate non illius mentionem habet etiam Tacit. Ann. l. 13. c. 22*.

STELLIO, in fin. add: ¶ Est etiam *cerimonialis habitus* add: *Dracut. Hieron. v. 164*. Qui rutilis stellare nemus, val delectus agros Imperii.

STERCEJA, 2. f. mulier quae purgo stercore purgat. *Tertullian. advers. Valentianum. c. 2. extr.* Quare non & sterceja, & syatrophis nomen? Alii legunt *sterceja*.

STERNUTUM, in fin. add: *Cels. lib. 6. c. 12. sed. 9*. Sternutatio quosque alimonia in comode indiget. Loquatur Cels. de pulchre alioque animalium in surum cingendo, quod per sternutamentum spicuum est.

STERQUILINUM, in fin. add: ¶ Repertur etiam *sterquilinum*, in vetustissimo enim *Catonis* & *Porciani* codicibus Venetis ubique *sterquilinum*, h. e. *sterquilinum* scriptum reperit *Victurius*. *Apud Colum. l. 2. c. 6. sed. 11*. *Cod. Sangermanensis* habet *stercilium*. In *Plauti. l. 3. fob. 21. v. 1*. *sterquilino* reponitur *visi* dicit, ubi exigente ambiguitate verum ratum. Et cum legendum. In *sterquilino* pulvis pulvis est, difficulte verum. *Id. l. 3. fob. 21. v. 1*. *sterquilinum* habet. Etiam *Brutius* ad *Tertul. Florum. 3. a. 41*. elucumque *sterquilinum* legitor, verorum esse librorum putet, namque sequitur *Huicque* *Enclid. pag. 138*, *Schneiderus*, alioque pernotat.

• **STHENELEIS**, idis, patronymia. *famia. Ovid. 12. Met. c. 512*. In volucrum corpus non *Siheneleis* verum *Mento* dolet *patria*. h. e. *Cycnum* *Elum Schenckii*, in avem non summa mutata. *Plerique* *legunt Placitum*, quidam *Cynecia*, ad *Heinsius* *legendum* putat *Leleida*.

STILUS, in fin. add: ¶ Est etiam vitium, aetate, seffragum, quod nupie titulo in tabellis coribatur. *Apul. 10. Met. pag. 694*. Oculum. Cum jam senectus (iudicium) parvi, cunctum stilus ad unum sermonem congruentibus, ex more perpetui in unam aetatem deberent conijci.

STIPOLOR, in fin. add: *lin. 14. post non delatur*, add: *aut non ducatur*.

STIRPITUS, in fin. add: *post fuaditur* add: *Ulpian. Dig. l. 47. tit. 7. leg. 3*. Si qui ex *Sennario*, id est, stirpitis arborum transulerit. *Sidon. l. 1. ep. 6*. Barba concavis *Narta* temporibus, quam in solida vultes parte surgentem stirpitis tunc amolitur gratias ad unum fovebimus vellit.

• *Translat. Cic. ad Tull. Ar.*

STOLA, in fin. add: 12. 15. post *Trist. v. 257*. add: *Natronum stola* rebre faine videtur. *Etiam* *stat. Priap. carm. 11. v. 11*. vetulum *matronam* descripta stola rofa indutam, & *Proper. l. 1. v. 11. ad fin.* Illaque plebeo, vel ut *caedys amicta*, h. e. toga, ut plebem mulieres, vel stola purpurea, ut *matrona* solent. Sed fortasse *rebura* dicitur stola, quae purpurea intissa ineam eys partem amictat.

• **STOMONA**, anl. 2. *eripmon*. *Plin. lib. 34. c. 22. sed. 15*. Squame aetio est alterum genus solitum, ex summa illoct lanugine decucum, quod vocant stomona. *Adia* *lib. 1. c. 6. sed. 3*, qui *Iman* *Gracii* litteris scribit.

• **STRAONICUS**, 2. sm, adstratonorum pretians, *Stratonem*. *Cic. ad dind. c. 6*. Bene statem nose *Carneadem* *Stratonem* *Metrodorum* pretiator.

STRIDDO, in fin. add: *post frendere* add: *Cels. l. 4. c. 6*. More decuratur, ubi in quo mentis aca non est, neque id facere

- esse tamis solet, striat dentibus. In 6o. adde. Item sentit *Hygini*.
- STRIDOR**, in 6o. adde: *Cels. l. 3. c. 7. Oculorum quoniam frequens metus, & insolitus dentium stridor lesana signa sunt.*
- STRIGO**, lin. 3. post *curandum est, solo adde*: Alii tamen legunt *trucidum*, alii vero cum *Perotio* respondent *trucidum*, quod rectius videtur, nam *curandum* male apponitur verbo *trigendum*, h. e. quovendum; etenim musca ovis submontem, sed tarde incutientem mellem increpat, adeo, stridendum ratio arguit respondere illi musca variis v. 2. Quam tarda res?
- STRINGO**, in 6o. adde: *¶ Particip. strisus apud Suet. in *Julio*, c. 33. Perstratorum, stridorem se lacustris musa telum, ministrat.*
- STRUBUS**, lin. par. l. 2. c. 17. a med. corrigi *L. 12. c. 17. n. mod.*
- STUDIOSA**, in 6o. adde: *Cic. de offic. l. 3. c. 28. Qui ea non studiosissime persequatur.*
- STULTIUS**, in 6o. adde: Optime tamen editiones habent *stultus*.
- STUPRUS**, in 6o. adde: *Apul. in *Apol.* pag. 276. Elimeus. Capituli ipse, videtur quam impicus atque impudens, stuprum incutit assidue.*
- STUPRATUS**, lin. 2. post *Liv. lib. 6. c. 22. adde*: *Id. lib. 39. c. 15. Similium feminis marces stuprati & contraputres.*
- SUADO**, in 6o. adde: *Dixit *Auct. epigr. in Anthol. Lat. Burmann. Tom. 1. pag. 33. Quis tulo Taurabolus vestem mutare sinit?**
- SUASORIUS**, in 6o. adde: *Apul. 5. Met. pag. 336. Oukend. Impetrare oculos suavior.*
- SUAVILIBUS**, in 6o. adde: *Inscrip. apud Maritimum *Fract. Arval.* pag. 360. Suavilique Claustris garulae, que vixit annis III. mensibus V. diebus III. Munimentis & Helpu parentem infelicissimi.*
- SUBAGIUS**, in 6o. adde: *¶ Item de muliere a viro compressa. *Augustin. de ciuit. Dei* lib. 6. c. 9. sect. 3. Adus Dea Prema, ut subaga (nova supple) se se commouet, comprimitur.*
- SUBADUSUO**, in 6o. adde: Longe aliter legit ex *Collier* Sanguinacous Schaefferus. Huiusce sententia magistri locustula admoda generis eiusdem femina. Quam quidem ludionem ut admetimus, nulla amplius est in toto Latine verbi subadusuo auctoritas.
- SUBAGITO**, lin. 3. post *subigo adde*: Vetus Scholiastis super edit. ab *Angelo Mito* hic habet ad sequentem *Tertullianum* locum. Tradum a porcis verbum, que quando lac sequit, matrem subagitant.
- SUBAGITANS**, in 6o. adde: *¶ Particip. subagitus, qui uno gradu ducens inferior est, apud Scriptorem Ecclesiasticum, et in *Col. Iustitiam* lib. 1. tit. 3. leg. 6. et 10.*
- SUBDIMIDIUS**, a, um, *subdimidius*. *Martian. Capell. l. 7. pag. 157. Grot. Subdimidius numerus est, qui ipsum aliquem numerum, & dimidium ejus habet. Cetera ex istiusdem numeri minor majori aut subdimidius, quem *subdimidius* Graeci appellant: superdimidius tationem habet 3 ad 1, 300 ad 100: contra subdimidius 3 ad 1, 100 ad 300.*
- SUBDISTINCTIO**, in 6o. adde: *¶ Est etiam nova aut altera distinctio. *Mull. Theor. de metr.* c. 7. Sed quoniam de syllabis ac pedibus abunde dictum est, ad ipsam rectorum demonstrationem, distinctionem, subdistinctionemque vocamus.*
- SUBDO**, in 6o. adde: *¶ Particip. subditus apud *Cas. de E. c. 13. c. 13. Jurat, se cum non deserturum, eundemque causam subditum.**
- SUBEREUS**, in 6o. adde: *Colom. l. 9. c. 1. ante med. Ique fabricatur ex robore quereuo, vel siluereo. Ita cum *Ponteder* legit *M. Collicum fretum auctoritate Schneidderus*, cum antea legatur *ex robore, quereuo, vel siluere.**
- SUBIGO**, in 6o. adde: *¶ Particip. subducus apud *Curt. lib. 7. c. 7. & med. Quos Spitanenses fama se delitantes subducunt obsedi.**
- SUBIGUS**, i, m. Deus apud *Bemano*, qui adesse specie prima adde canebat creuitus est. *Augustin. de civ. Dei. l. 6. c. 9. sect. 3. Adet Deus Subigus, ut viro (nova supple) subagitur.*
- SUBICIO**, col. 2. lin. 41. i. q. post *ministrare, probare adde*: *Cels. prof. lib. 1. Quod si scientiam hanc non tribuit evident causa, multa minus ex parte subijcere, que in dubio est.*
- SUBINFERO**, et, i, talli, latam, onem, subijcio, subdo,

- subijgo. *Augustin. de Civ. ad litt. l. 3. c. 14. ioh. Sub-*
insult de omnibus, h. e. subijungit.
- SUBITUS**, lin. 33. post *et lib. 7. v. 394. adde*: *¶ Ad subitum, subit. *Cassiodor. prof. ad epist. Var. n. mod. Quod ditionem se possessor ad subitum, ut vix vel scribi posse videntur.**
- SUBLECTUS**, lin. 3. post *adhibi, adhibet h. adde*: *Inscrip. apud Maritimum *Fract. Arval.* pag. CLXXX. et 73. Sub-*
lectus inter praterites ab Imp. Casare Narva Trajano.
- SUBLIMATUS**, in 6o. adde: *¶ In sublime alatus. *Apul. 3. Met. pag. 213. Oukend. Nox (in fumina motus in bubo-**
- rum) sublimata in altum fornacis tectis alio evolat.*
- SUBMITTER**, in 6o. adde: *¶ Translat. *Quintil. l. 9. c. 4. & med. Quis dubitat, alia lenius, alia sublimius alia constant, alia poenacis, alia gravior esse dicenda?**
- SUBMAGISTER**, in 6o. adde: *Martianus tamen *Fract. Ar-**
- val. pag. 55. integram descriptionem affert, que talis est, Dico invidio Mithra C. Lacertus Mnestor, M. Knilis Phil-*
letus summag. anni primi M. Knilis Chrysanthi D. S. D. & summag. significare contendit sub magistro anni pri-
mi M. Knilis Chrysanthi. Ut hanc vero interpretationem
probabilem esse confirmet, aliam inscriptionem affert
*que sic legitur apud *Epist. de lib. 18. Orienti Fru-**
stru Fomit. Cum Nerone E. . . Sub M. Knilis Chry-
santho mag. anni primi. h. e. magistro anni primi. Patet
igitur, si Martius fides prestanda, vocem Submagister
perperam in Latium irrepsisse.
- SUBMINISTRO**, in 6o. adde: *¶ Particip. subministratus, sub-*
*ministratus apud *Nirt. de B. Alex. c. 35. Quod Cap-**
- palocia magnam commotus aspiam erat subministrat-*
*ra. *Cas. de B. Gall. l. 3. c. 15. Lapidibus telisque submi-**
nistravit.
- SUBMOVEO**, in 6o. adde: *¶ Particip. submoveretur, submo-*
*vendus apud *Liv. l. 47. c. 11. Inde facili telis ancipitibus**
*hostem submoveretur. *Fal. Mar. l. 2. c. 6. n. 7. Submoven-**
dum superstitionem esse exutimus.
- SUBNERO**, ens, m. ita appellatur imperator *Domitian-*
us, qui Neroneis aculeis vite imitatus per omnia est,
*quasi alter, vel parvus Nero. *Tertullian. de Pall. c. 4. &**
med. Ne casura forte constantia mandant illi, imperio-
riorem Phrycone, & molliorem Sardasapala Casarem di-
signare, & quidem Subnerorum.
- SUBO**, lin. 4. *¶ Item de hominibus &c. hic et que sequen-*
*ter hic dispoie: *¶ Item de mulieribus. *Horat. epod. 13. v. 11.***
Jamque subando Tenta cubilia tectaque rumpit. Et de vi-
*ra. *Tertullian. in *Apolo.* c. 14. Jupiter vulnus in areorem.**
Hieronym. adert. Iovinian. lib. 2. Episcopus sobatam in
hortulis suis inter adolescentulis & mulieribus allocatur.
- SUBQUARTUS**, a, um. *Martian. Capell. lib. 7. pag. 154.*
*Grot. Subquartus numerus, quem *Terentius* *Epist. apud**
Terentium. Superdimidius rationem habet 3 ad 5, subquartus
*4 ad 9. I ad 10. V. Subdimidius in *Appendice.**
- SUBRIDEO**, in 6o. adde: *Claudian. in *Eutrop. l. 2. v. 108.**
Schreit crudele pater.
- SUBRINGO**, in, a, 3. *Cornel. Fronto ad M. Cesar. lib. 2.*
*ep. 7. Ubi illi aulici, salter eque subringo. Angulus *Moz-**
ius affirmat illi proceris esse in Colthe: eulles quidam da-
bito, sed legendum puto subringo.
- SUBRIGO**, in 6o. adde: *¶ Particip. subragendus apud *Liv.**
l. 23. c. 72. Ad consulum subragandos.
- SUBRUTULO**, as, avi, n. a. rutulus, res clausa 6o. *Claud.*
Mommi. de statu meim. c. 155. Tibi subrutulare dabet,
quid sit anima. h. e. claram tibi esse dabet.
- SUBSCALPO**, u, a, 3. scalpendo subverto. *Martian. Cap-*
*pell. l. 1. pag. 4. Grot. de *Psyche a Fenece exortato. Pra-**
terea ut aliam tempus sine illecebris oblectamentis de-
curreret, prout subcaloptemum circa ima corporis appo-
puerat vulgatum.
- SUBSELLARIUM**, i, m. locus in theatro, in quo sedes
 erant spectantium. *Inscrip. ad Castrum novem reperia*
*an. 1777. utra parte edita a *Marcello de niti. Inscript. Latin.**
pag. 542. qui perperam legit subsellarium, integra vero a
*Martino *Fract. Arval.* pag. 577. In Aterius M. F. Capito*
curiam, tabularium, scenarium, subellarium loco privato
de sua pecunia C. N. F. (h. e. Castrorumvici facienda)
*coeravit (h. e. curavit). Eximiam autem item *Marcellus**
has loca, vix sedes inter tribunes censeri posse, ea quo
magistratus spectabant.
- SUBSESTATOR**, oris, m. adulatore, assessor. *Plaut.*
*in *Coloce* apud *Corn. Fronton. ad M. Cesar. l. 1. c. 9.**
Qui data fide firmata silentem fellatit, Subdoli subse-
statores regi qui sunt proximi.
- SURSEQUUS**, a, um, subsequeus. *Orat. lib. 1. c. 2. Pi-*
dem associatione fetarorum, & subseque probations fe-
cerant.

SUNOLANUS, lin. 9. post *ae Eaurum* adde: Plural. *Cels. l. 1. c. 1. nb init.* Si genus aliud ventorum est, salubrioris septentrionalis, quam subsolani, vel austeri sunt.

SUTERRANEUS, in fin. adde: ¶ *Suterraneum* absolute est locus subterraneus. *Apul. 11. Met. p. 766. Ovid. l. 1. c. 1. ad inferos demearis, ibi quoque in ipso subterraneo sub-
tundo me tibi propitiam frequens adorabis.*

* **SUTERRITUS**, a, um. *Martian. Capell. lib. 7. pag. 252. Grot. Subterit* numeri rationem habent tria ad quatuor: sex ad octo. *Id. ibid.* Subterit minores. V. Subdimidius in *Appendice.*

SUTTRAHO, in fin. adde: ¶ Particip. *subtracturus, subtrahendus* apud *Justin. l. 16. c. 4.* Quasi minis populi occulte eos subtracturus. *Curt. l. 7. c. 2.* Materiom constorantibus subtrahendam ratus.

* **SUTTUSSIO**, is, ivi, n. a. aliquantulum tussio. *Veget. Fer. l. 3. c. 23.*

SUBULA, in fin. adde: ¶ Subula videtur esse etiam acuta pars marculi, qua lapideis utuntur ad poliendo lapides. *Simplic. apud Gues. pag. 88.* Si superior tantum pars dolata est, et inferior subulis impolita relicta. *Alius ibid. pag. 3.* Terminis si superius politus fuerit, & inferius subulis impolitus, monumentalis est, non habet fidem finitioni.

SUCCIENSEO, lin. 14. post quod *Ec.* adde: ¶ Particip. *succent, succendens* apud *Suet. in Vespas. c. 5.* C. Caesar succensens propter curam vendendis viis non adhibuit. *Gell. l. 6. c. 2. ante med. Peccata quoque hominum, & delicta non succensenda sunt.*

* **SUCGINATUS**, a, um, similis succino. *Isidor. 20. Orig. c. 3.* Vinum succinatum succine gemmæ similis est, id est fulvi coloris.

SUCGINUM, lin. 2. ¶ *De metallo.* Cur *Forcellinus* putaverit, succinum metalli genus esse, fateor me ignorare. Nupiam profecto id alium invenias; nec locus allatus *Apuleji* hanc opinionem confirmat.

* **SUCURBANUS**, a, um, ad Succubonem Hispanæ urbem in Batica pertinet. *Trebell. Poll. in Claud. c. 14.* Purpura Succubitana. *Capitolin. in Antonin. philos. c. 1.* Municipium Succubitanum. *h. e. ipsa urbe Succubo.*

* **SUCUMBIO**, in fin. adde: ¶ Particip. *succumbiturus* apud *Manil. lib. 1. v. 470.* Quidquid subduxit flammis natura, pepercit Succubitura oneri.

* **SUCGUS**, lin. 2. post *humiditas* adde: *Cels. l. 2. c. 18.* Ex ipsis pomis firmiora, quam sucosa, quam quæ fragilia sunt.

* **SUCOSITAS**, & Succositas, atis, f. abundantia sucul. *Cal. Aurel. Acut. l. 1. c. 29.* Ejus (fci) quamquam sit reflatu succositas, tamen manet veluti mellosa dulcedo.

* **SUESULANUS**, a, um, ad Suesulan Campaniæ urbem pertinet. Hinc Suesulani ejus urbis incolæ apud *Liv. l. 8. c. 14. & Plin. l. 3. c. 5. sect. 9.*

SUFES, in fin. adde: ¶ *Sufes* recte deducitur ab Hebraico *שופט* sofet iudex, etenim apud Carthaginienses, ut olim apud Hebræos iudices suprema utebantur auctoritate.

SUFFIBULUM, in fin. adde: Apud *Fabret. de column. Trajan. pag. 163.* Hoc (lege huc) præter Virgines Vestales, & sacerdotum publicum introire nefas est. Is cum introiret, suffibulum habeto.

* **SUFFULGEO**, es, n. 2. idem ac fulgeo. *Epigr. in Anthol. Latin. Burmann. l. 5. epigr. 25.* Tum fit, ut humor aque suffulgeat.

SUGGESTUS, us, lin. 30. 1. 31. post *Circenibus celebrandis* adde: ¶ Translate *Apul. 5. Met. pag. 330.* Ovid. *l. 1.* Neve ac de tanto fortunatorum suggestu pessus deiciat.

SULLUS, lin. 7. post *carne porcinæ* adde: *Cels. lib. 1. c. 9.* Protinus sullam assam, & vinum homini dabis. *Id. lib. 9. c. 26. sect. 30.* Nam & avis, & venatio, & sullæ elixa dari potest.

SULCO, in fin. adde: ¶ Particip. *sulcans, sulcandus* apud *Lucan. l. 9. v. 668.* Sulcans regna meatu. *Claudian. in Eutrop. l. 2. v. 426.* Sulcans qui prævious edocet undas.

SULPHURATUS, in 2. edit. col. 2. lin. 5. *sulphurationem* corrige *sulphuream*.

SUMMANUS, in fin. adde: Ex *Inscript. n. 43. Fratr. Arval. apud Marinium* habemus, patrem appellatum fuisse, & hostias atri coloris eidem immolari solitas.

SUMO, in fin. adde: ¶ Particip. *sumens, sumpturus, sumendus* apud *Suet. in Aug. c. 94.* Sumenti virilem togam tunica liti clavi ad pedes decidunt. *Ovid. 3. Fast. v. 691.* Osula sumpturus. *Suet. in Aug. c. 10.* Alii exequiarum die discunt ponendo anulos aureos, ferreosque sumendos.

* **SUPERDIFICO**, us, avi, atum, a. 1. supra extruere. *Pausan. Nolan. ep. 25.* Si digna tanto monumento superedificetur operatio,

SUPERAURATUS, a, um, auro supra testus. *Ovid. in Halieut. v. 107.* Et superaurata sparulus servare refugens.

SUPERHYO, in fin. adde: ¶ Particip. *superiens apud Thad. l. 5. sub. 7. v. 33.* Superiens honoris divinus domus.

SUPERCONTEGO, in fin. adde: *Sil. l. 16. v. 42.* Supercontetere herbida lapos Pondera.

* **SUPERDIMIDIUS**, a, um, sesquialter. *Martian. Capell. l. 7. pag. 252. Grot.* At ubi inter majores, minoresque numeros ratio membrorum est, major aut superdimidio vincit, quem *Apuleius*, aut supertertio, quem *Varro*, aut superquarto, quem *Isidorus* Græci vocant. Superdimidius est, qui ipsum aliquem numerum, & dimidium ejus habet.

SUPERFLOO, is, lin. 2. post *abundo* adde: *Cels. l. 6. c. 18. sect. 2.* Tum in æneo vase leniter coquantur, ne superfluant.

* **SUPERFACIO**, in fin. adde: ¶ Particip. *superfacturus* apud *Val. Max. l. 1. c. 5. ext. 10.* Superfacturus se rogo.

SUPERILLYNO, in fin. adde: ¶ Particip. *super. l. 3. c. 3.* Diu subactum & calidum ita, ut manus pati possit, superillines remibus.

* **SUPERILLINITUS**, a, um, supra unctus, a verbo *superillino*. *Apud. de herb. c. 74.* Succus superillinitus.

* **SUPERIMPONDO**, in fin. adde: ¶ Particip. *superimponendus* apud *Cels. l. 1. c. 10.* Superimponenda sunt cataplasmata.

SUPERINJICO, in fin. adde: Illis linteis superinjicienda.

SUPERINUNGO, in fin. adde: ¶ Particip. *superinungendus* apud *Cels. lib. 6. c. 6. sect. 1. a med.* Superinungi vero oculi debent.

* **SUPERINVOLVO**, is, a. 3. *portar sopra*, supra jacio. *Lucan. l. 9. v. 424.* Auster, qui super ingentes cumulos involvit arenæ. Per *varios* dividit.

* **SUPERLINEN**, in fin. superlinimare. *Inscript. apud Mar. in Epit. Arval. 100. 324.* Sit superlinen & fastigium.

SUPERO, in fin. adde: ¶ In hac parte rema significatio non solum adhibetur absolute neutrorum more, sed accusativi etiam jungitur. *Inscript. quæ habet cippus maxime formæ Romæ inventus an. 1754.* & quæ in *Ephemer. Florent. ejus anni col. 680.* elita est. *l. Plautio & c.* parentes miseri qui cum superaverunt. *h. e. che gli sopravvissero.*

¶ Particip. *superandus* apud *Sil. l. 10. v. 347.* Custos Inachie multa superandus node juvence.

SUPERODUCTUS, a, um, superinjeñtus. *Pausan. Nolan. catv. 22. t. 110.* Sed superinjeñtus prædita pallio.

SUPERPARTICULARIS, es, epitheton numeri, quo alius continetur integer, & insuper aliquota ejus pars, ut superdimidius. *Martian. Capell. l. 7. pag. 251. Grot.*

SUPERPARTIENS, entis, epitheton numeri, quo alius continetur integer, & insuper aliqua ejus pars. *Martian. Capell. l. 7. pag. 252. Grot.*

SUPERPONO, in fin. adde: ¶ Significat decum præponere, præferre. *Lactant. de mort. periclit. c. 36.* Parumper hoc fuit, nisi provinciis singulos quasi pontifices superponeret.

SUPERQUARTUS, a, um. *Martian. Capell. l. 7. pag. 251. Grot.* Major numerus aut superdimidio vincit, aut superquarto. V. Superdimidius in *Appendice.*

SUPERQUINTUS, a, um. *Martian. Capell. l. 7. pag. 251. Grot.* Ad superquintum ratio procedit. V. Superdimidius in *Appendice.*

* **SUPERSEXTUS**, a, um. *Martian. Capell. l. 7. pag. 251. Grot.* Et sic ad supersextum, ultiorisque ratio procedit. V. Superdimidius in *Appendice.*

* **SUPERSTISTO**, is, stiti, a. 3. *star sopra*, supersto. *Apul. 8. Met. pag. 339.* Ovid. *l. 1.* Fremens invadit, ac superstitum litantium. *Id. 11. Met. pag. 104.* Ante Deæ simulacrum constitutum tribunal ligacum jussu superstiti.

SUPERSTO, lin. 3. post *ocertis* adde: *Ovid. Heroid. ep. 10. v. 123.* Ossa superstant volucres inbumata.

* **SUPERESUS**, a, um, superest. *Plaut. in nov. fragm. Triculi. pag. 37.* Tu nunc superest solus sermoni meo es. *h. e. prævens es.*

* **SUPERPERTUUS**, a, um, *intrinsecus*. *Martian. Capell. l. 7. pag. 251. Grot.* Major numerus aut supertercio vincit, quem *Varro* Græci vocant. *Censorin. de die nat. c. 10. a med.* Cum earum pondera inter se collata rationem haberent, quam tria ad quatuor: quem phingnum arithmetici Græci *intrinsecus* vocant, Latini supertercium. V. Superdimidius in *Appendice.*

SUPERVENTUS, in fin. adde: Exempla habet etiam in casibus recto, tertio & quarto plurali. *Veget. de re milit. l. 3. c. 12.* Inparatis, alium capientibus, in itinere latens, equos suos pascentibus, ac nihil late suspicantibus superventus adolent fieri, & c. 12. Postre mo nobis obscuitas, necessitas somni, patientium equorum dispersis occasionem superventibus præbet. & c. 12. Qui vero suspercutus,

VALETUDINARIUS, lin. 6. post *lucris* addo: Cels. in *prolog.* l. 1. Qui ample valetudinem narrant, qui singulis summa cura consulere non sistent, ad communia ista confugiant.

* VALIDO, a, avi, etum, a. i. validum reddo, confirmo. *Aug.* *fragm.* inter *vari.* Symmach. edit. ab *Angelo Mai* pag. 39. Res publica potius quantis validior.

VANGLUS, in 6a. edde: (lege *lombus*).

* VANGUS, a, um, diminutiv. et *var.* Prudent. *exp.* *ep.* 10. v. 104. Quod prevedem vanae Edentalum contem-
ne taserunt.

VAPOREUM, lin. 3. post *intelligit* addo: Robur defi-
nitur, ut forasit ad calefactionem bubula occena, quod
Filius. l. 3. c. 10. vocat praefurum, buera del forno.

VARIOLA, in 6a. edde: Suspecta vox cui *Jac. Frederico*
Classio in *Sperimio* observation. citatur. et *Jac. Cui-*
sius, et *scrit* legendum *varicella*, quoniam dicitur legi-
tur l. 3. c. 18. *rech. 14.* putat enim, a voce genitris ma-
cul. redius varicellat, quem *varicella* dicitur posse
praeferre non liquere, quod vult vult vult. Con-
stantius legere mallebat *varicellat*, tenui quidem oppor-
tunitate, sed huiusmodi vocalium tenui recedit a vulga-
ri scriptura, quam adhibere omnes constantius retinent.

UBERTIV, in 6a. edde: In locis amissis, *Martell.* l. 12.
c. 15. ante *med.* Nihil incrementa ubertus suggerere Nihil
crendatur.

* UCHIDUS, uberior idem uberior. Symmach. *or.* in
Gracian. c. 6. Venerabili rami arifica castoreum alium
garnu includit, ut novella praenaviga coque libet ubi-
dus violentat.

UBIQUE, lin. 12. post *indignatur* addo: § Item cum geni-
tium gentium. *Apul.* in *Florida.* pag. 337. *Klun.* Laus
benefici tui ubique gentium, semper amorem reprae-
sentat.

VEHO, in 6a. edde: § Particip. vedatur apud *Ciclinia*,
de *suppl.* Honor. et *Mit.* c. 121. Acingio nostrum Ven-
turum domum.

VELITES, in 6a. edde: § Cum *Quibus* citato verus in
hoc primam vocem hanc syllabam producat, dicendum est,
veliter non esse a volando, quam veliter, ut vulgo creditur,
sed quia sub velis, sua velillis militabant, nam sub
apulis legionem, a velis comen trahunt, adeo & velitari
postea dicta.

VELITUS, lin. 3. post in eum velitantur abla: *Apul.* 9.
Mit. pag. 339. *Quelend.* Primi Veneris pulvis velitetur
Capito.

* VELLIGER, a, um, qui vellos fert, Germanic. *fragm.*
in *Antholog.* *Latia.* Tom. 4. pag. 120. *Burmian.* Velliger
& nigra coram stictine teneat. h. e. Aries, signum Zor-
dus.

* VENDIBILITER, adverb. cum facilitate vendendi. *Hiero-*
sym. ep. 2. ad *Demetrium.* fuge lasciviam paelorum, qui
crant capita, erant a fronte demittunt, autem pelucit
stuar pigmentis, cedrosus habent menses, vrinumque
sine ruga, succoque crispantes, ut sub comina virgultu
vendibilis perant. h. e. amator & emporio facilis vi-
vento.

VENDITO, col. 2. lin. 1. post *ventidit* addo: § Est etiam
simpliciter vendere. *Apul.* 9. *Mit.* pag. 608. *Quelend.* Do-
ham ista ego quique denuit cuius vendit. In
6a. edde: § Particip. venditur apud *Filius.* l. 1. c. 63.
Scenati se litari vendunt.

VENDO, in 6a. edde: § Particip. vendens apud *Martell.*
l. 12. ep. 4. Merx est qua vendit lupu Vandentem na-
que quam deserit, aut misuit.

VENTA, col. 2. lin. 3. post *exprobrat* addo: § Etiam abso-
luta venit. *Censorin.* de die nat. c. 12. Denique Plati il-
le, venta ceterorum, philosophus sandimus.

VENSUS, in 6a. edde: § Translate *Petr.* *met.* 6. v. 76. Est,
sive *Grati* quem venous liber *Acet.* h. e. *delirium*, ut
sunt homines senes, et macti, quibus dedit longa aetate de-
formem pro cute pellem, ut est *Juvenc.* *sat.* 10. v. 191.
utis cum venis exstant, carne sensu absumpt.

VENTER, lin. 17. post *reddere* addo: Aliam significati-
onem harum verborum tractare facere, vide infra apud *Al-*
fenum Dig. 46. l. 12. §. 1. leg. 12. In 6a. edde: § Ven-
trem pro pedes habet *Aust.* *Catal.* *Virgil.* *epigr.* 5. v. 139.
Videtur Scizumque ventrem, & hernia patris *Pedea* en-
dita turgidu.

VENTIO, in 6a. edde: *M. Aurel.* ad *Fronton.* lib. 2. ep. 8.
Nam illa tunc quoties in locum ventio, tunc in verum esse
spratio.

VENTITO, in 6a. edde: § Particip. ventitio apud *Sollin.*
c. 31. (af. 65.) Elephanti ad potum ventitant.

VENTRALIS, lin. 10. *Callistr.* *corrig.* *Apul.*

VEPRATICUS, a, um, di *prato.* *Colum.* l. 2. c. 1. Are-
las quicumque pulvis ventatus, vel foliis, spon-
tisque veptem altat, vel obijcto felle sarcinatem.
Ita legit *Schneiderus*, valgo vel foliis, sponique, vel per-
tatis soliquis.

VEPRES, lin. 17. *Orill.* 13. *Mit.* *corrig.* *Orill.* 3. *Mit.*
Fluat in nati *fragm.* pag. 30. Ut vram verberandum ad-
ducum durum.

VERBERO, 20. in 6a. edde: § Particip. verberatur apud
Suet. in *Calig.* c. 16. Vestis detrecte, subijctaque militum
pulsas, quod firme verberaturis insistent.

VERBERO, om. in 6a. edde: *Cic.* *Att.* l. 12. ep. 6. *Disce-*
rior. Sedita fustum a verberosa *Curtill.* possidet.

VEREIGNA de. delesia, quod apponatur, & hac repon-
enda. Dei Filium hac voce appellat *Prudent.* *Cathemer.*
Hymn. 3. v. 1. O Craster voce locatur, Omnipotens, Vm-
hugus. Edite corpus vlgans, Sed prius in genitore pos-
tore, Astra, solum, mare quam Serent. Vocem hanc a
Christiano porta pro Dei Filio colubatum reprehendit *Cle-*
ricus Roboth. *univers.* Tom. 12. pag. 166. Adnotat ta-
men ut ab antiquo *Pudiciti* interprete, quod licet
et *Lauti* verborum proprietate *Feliger* non *Feligo* ge-
nitum, ut *Verigati* *Abrie* gentium, sicut id tunc, quod
a Catholicis fide alienum est, autem *Prudent.*, sed
hanc vocem pro ipso *verborum* adhibent alii, quod
e. *Jovianus Theol.* c. 3. *san. prafationis* in hunc postam
Petrus *ridit* an. 1758, quia ratione Dei Filium *Feliger*
appellari possit, Johe *clonam* contra *Clericum* *demo-*
strat.

VERGORETUS, l. m. de *verbo*, nomen sapientis regi-
stratus apud *Gallia.* *Nannoli* derivant a *vergo*, qui
purpurem *Gallie* sonet, ut ait *Ser.* ad *En.* l. 6. v. 460.
& *breit*, quod *Celice* pulvis *veritatis*, h. e. *purpure* *indus-*
tas, cui vera a *Celice* vocibus *Verigo* *veritatis*, h. e. *via*
ad *veritatem*, tamque *vergo*, *Car.* de *B.* *clio.* l. 1. c. 16. Li-
cetum unum magistratum poverat, quem *vergo* *veritatem*
appellat *Adi*, qui *cratat* *omnes*, & *via* *omnes* in
suis habet *potestatem*. *Generat* in *san. Thoma* *penal-*
itatem *prohibet*, sed *Gratus* *Cassari* *Metaphrasi* *brevem*
habet, *scribit* *enim* *pro*.

VERTAS, in 6a. edde: § Singularis est loquendi modus
apud *Aust.* ad *Bernon.* l. 4. c. 18. *extr.* Hec *veritas* *genera*
proxime *exornatorem* *parvum* *summa* *sunt*, cum in *veritate*
dicunt, propterea quod non hac *veritate* *reperi-*
unt *posse* *sine* *elaboratione* & *consumptione* *opere*. In
veritate *dicere*, est *veram* *omnem* *agere* in *foro*, non in
schola *filium* *caereticis* *grece*. *Etiam* *filii* *caereticis*, quod
equitantes *delicia* *convenire* *posant*, aut *item* *veris*,
in quibus *edictatur* *omnes* *suspicionem* *habet* *salubritas*.

VERNETUS, it. m. *ver* *Celice*, qui *significat* *finem*
ingens, *hugonius* *nomen* *habet* *Ecclies* 5. *Veneris* in *urbe*
Lugdunensi. *Veneris.* *Fortun.* l. 1. *cor.* 9. v. 3. *Ere* *bea-*
tus *atque* *Veneris* *calumnia* *summi*, *Munere* *martyri* *qui*
colit *astra* *poli*. *Nomine* *Varnensis* *lingua* *voitare* *ve-*
ritas, *Quod* *agat* *finem* *ingens* *Gallia* *lingua* *refert*.
Hugonius *templem* *huic* 5. *Cruci* *dictam* *est*.

VEROSUS, a, um, verus, verax. *Mortin.* *Capell.* l. 4.
pag. 96. *Grot.* *Ula* *autem*, qui in *argumentum* *verosus* *as-*
seritios *acrimoniam* *dutulrat*.

VERPUS, lin. 1. post *it*, m. *adde*: *Salsa* *hama*, quod *tatus*
penis, *Catull.* *cor.* 27. v. 4. *Varpos* *proposit* *Prisus*
ille. § Est etiam *circumcisi* &c.

VERRUCULA, lin. 1. post *exigis* *verruca* *adde*: *Cic.* *lly.*
c. 18. *sect.* 12. At *3* *non* *monstrat*, quod *asper* *corpus*,
quasi *verruca*, *emmet*.

VERIFICCO, in 6a. edde: *Apul.* de *Deo* *Socrati* *pag.* 46.
Element. *Vel* *Sibylla* *fatologia* *verificat*.

VERGORA - Humani *disput* *parvus* est *Forcellinus*, dum *huc*
de *Varura* *caput* *staretur*. *Raficium* *quidem* *fer* *item*
mibi *sunt*, sed *ne* *lingue* *sim*, *illud* *tamen* *salubritas*
velim, *veruram* *facere* *nihil* *aliud* *significare*, quam *pe-*
ccatum *mutam* *cum* *senora* *rediditum* *accepere*. *Hinc*
varatorem *facere* *ab* *aliquo*, est *simpliciter* *pecuniam* *ab*
aliquo *numera* *mutam*; *verurum*, aut *varura* *solvere*
est *aliquid* *ex* *alio*, *sive* *pecunie* *mutuo* *sumpta*,
solvere & *anpagare*. Si *omnis* *aurum* *locus*, qui *has*
sepe *re* *attulit* *Forcellinus*, *strenuus* *comideret*, & *ibi*
certo *constat*, quod *supra* *posuimus*. *Vanis* *tamen* *Le-*
xicographo *notre* *dande* *est*, *sic* *locum* *fecit* *Petri* &
Demetri *auctoritas*, *quos* in *verborum* *notatione*, & *inter-*
pretatione *non* *semel* *peccare*, *improble* *arbitri* *an-*
madvarerant.

VERTO, in 6a. edde: § Particip. vertens apud *Cic.* *pro*
Quint. c. 12. *Anno* *vertente* *sine* *controversa*.

VERTUMNUS;

VERTUMNUS, in 6a. add: ¶ Herba heliotropium vocata dicitur etiam vertumnus. *Apul. de herb. c. 49.*

VERU, in 17. post vocem *altus* add: ¶ Significat etiam plurali numero sive vellos, ex quibus vellum ferret, sive ferrea instrumenta, quibus aliquid clauderetur ac muni-retur, conciliis de legat. ap. de ferro. Romani enim se-pulcra, vel alia loca tutiora cauta modo pariete & ma-erata circumdabant, modo robustis stipulis sepebant, ma-do tandem ferreis & oblongis instrumentis muniabant. *Fe-riscript. apud Gruter. pag. 67. n. 3.* Hec arca intra haec dictionem cipporum claudere veribus &c.

VERVA, a. m. lapideum caput vervecum, sive orietum, quod olim, ut puer etiam ferri solet, in adificiorum su-periorum insculpebatur. Optime nota *descriptio*. Patavii de-lecta anno 1696. quoniam ibi legitur ad D. Petri, habetur in *Urbis Histor. Interp. Jacobi Salomonii pag. 1220.*

M. Iovis Salomon III viri adificii potestas, a lege Julia municipalis patrum Collegi Centonariorum frontem tem-puli veris & loricis marmoreis circumdare non ornavit, & titulatio. *dediit H. S. 90 C. CXXXVII.*

VESCOLO, in 4. post primum versum add: *Lucret. lib. 6. c. 119.* Cum plena aenea visculla parva saepe ite dat per-itur scilicet duploa repleat.

VESTA, in 19. post *exterior est. Alii legunt exterior addit hoc potestatem quidem rebus est, nam Minus* *Frut. Arcol. pag. 174.* a seque. addidit *Ciceroni, Oratio. Virgili. Valerii Flacculi, Juvenalis loca, ut Iasum o-mnium primum, ita Vestam in Deorum invocationibus omnium ultimam appellatam quae ostendit.*

VETERINARIUS, in 6a. add: ¶ *Feterinarium, il. n. et* *locus in castris, ubi iumenta agros, vel vulnera cura-bantur. Hygie. Gramini. de castramet. Ut numerus cum pedatorum valitudinis, veterinarum, & fabrum, qua in unum ad fessentes homines computantur.*

VETO, in 2. edit. he. p. no. rem corrigi *vetueram.*

VETUSCLUS, in 6a. add: 3. apud *Cors. Fronton. de orat-ion. fragm. 3.* Ut colorem viticulus adingeret.

VEXILLUM, in 2. post *signum add: Metell. Sa-tura. l. 1. c. 26.* Siquidem iustitiam continui triginta dies, quibus caecitatis imperato vexillum rutili colore in aere positum est. Porro hoc vexillum extendebatur supra praetor-tium teste *Plutarch. in Pub. c. 19.* in 6a. add: *Liv. l. 2. c. 1.* Tribus et vettulis constabat vexillum centum o-busque ibi hemeri erant.

VEXO, in 6a. add: ¶ *Particip. vexans apud Lic. lib. 4. c. 67.* Vexantibus cum Coroneo.

VIREO, in 6a. add: ¶ *Particip. virendus apud Cicero-nem. de Off. consul. Honor. c. 319.* Jam coram aucte Tentatur virenda tibi.

VICENALIS, a. vicenarius. *Apul. de doct. Plat. lib. 1. pag. 3.* Elmench. Vicenalis aphaera tertio est loco, Hunc eodem paulo ante dixerat *vicinimipulum.*

VICETIA, in 6a. *Justin. l. 1. c. 1.* corrigi *Justin. l. 26.*

VICIALIS, a. diu recia, ad vicium pertinet, vicarius. *Colum. l. 7. c. 10.* Crepuscula aqua datur, parumque haec-dei cum vicalibus. *Vicidia* dicitur vicariam valui, gam-ba diu recia, ut apud *Varro. R. R. l. 1. c. 21.* & alia fa-bula non fabali culmi dicitur. Ita *Schneiderus* in aut-olus, ex optimis *Collis. M.* antea *Genus* cum vicia lib. II. s. h. c. libris II. remi, sed hoc ex vitata, utque-patet, Codicis lectione.

VICILINUS, Jovin epitheton apud *Liv. l. 2. c. 46.* Et in Jovin Vicilini templo, quod in agro Campano est, arma coecepisse. Quendam ducum pulant quod *Vigilini*, ac-mpe custodis a vigili, alii *Vicilinum* interpretantur vici-rem aut viculorum nomen.

VICISSITUDO, in 6a. add: ¶ *Singulare est illud Apul. 3. Affet. pag. 173.* Complicatis denique pedibus, ac palmis in athenas digitum vicissitudinis super genua conecit. h. c. (ut ait *Plin. l. 2. c. 6. sed. 17.*) digitus pedicatum in-ter se implicat.

VICTIMATOR, a. m. victimarius. *Lucret. ad Stat. Theb. l. 4. c. 463.* Sacerdotum consuetudo talis est, ut aut sup-precantibus victimas, & agones appellatur; aut sic teoate-cultum alter impingat, illos dicitur. In vulnus cecide-re greges, quia victimatores dicitur.

VICTOR, in 21. post *Superatorem add: ¶ Victor dicitur* *aliquando, qui opem vite periculis attulisset. Nam de H. Ovidio Herennio, qui & praefationis circumstanti for-tissime repugnaret, victorque receperat, hoc scribit *Ricard. Saturn. l. 3. c. 6. ex Macrobio. Sabinus Memorabilium l. 1.* Hec in senem Hercules docuit sua opera ser-vatum, cui Ovidio impetrato a magistratibus loco adrem servavit & agnum, Victoremque litteris secius appellavit: dedit ergo epitheton Deo, quo & argumentum veterum*

victoriarum Heruli, & commemoratio nova videtur, quae recenti Romano sacro causam dedit, contrahitur.

VICTOTIALIS, in 6a. add: ¶ *Victotialis absolute est her-ba eadem ac Idas daphne, daphne Alessandra apud Apul. de herb. c. 35.*

VICTOSIATUS, in 2. edit. he. pen. *victoriarum corrigi victoriarum.*

VILEFACTIO, in 2. edit. a. 3. *avilire, vilem reddere. Le-gion. ad Stat. Theb. l. 5. c. 23.* Fletu non indurati, non sumo, qui fornam detestaret, dignitatem eius vilefa-ceret.

VILAEULUS, l. 1. m. dimittit, a villis, lanago. *Caesul. curm. 4. c. 139.* Sacerdotum tibi villis, Conculis, hodie atque heri. Ita habet *Isidorus* in *l. 2. Caesul. editione;* quam quidem lectionem aucte probamus; alii alter le-gunt.

VINARTUS, in 18. ¶ *In veteri lapide apud Gruter. &c.* delenda hec, atque ita monenda: ¶ *Fluviarum etiam habetur in litteris lapideis. Fluviarius in castris leg-itur apud Gruter. pag. 116. n. 3.* eumque significat, qui vias in castris aequabat. Neque in hac scripturae la-pideae erroris suspitator *Morinus Interp. Albou. p. 90.* Fluviarum enim Myurium in alio marmore vidit, & *Negotiator em-viariorum* coniectura legit apud *sumi. Gruter. pag. 614. n. 3.* ¶ *Minister vinctus est dicitur,* *piocera, coppers. Hieronym. in Canon. Euseb. ad ann. 1370. ab Athanasio. Neemas Hebraeus monaster vinctus Arterius legit.* ¶ *1. Ignitur est etiam &c.*

VINCULUS, in 6a. add: sed in *arbo fragm. Pient. edit. ad Anulo Mado pag. 10.* legitur *juvenc* pro *vincta*, opportu-nius quidem *vinctulo*, & alii etiam scripturibus co-rrupto. V. *Juvencus* in *Appendice.*

VIOLEA, in 6a. add: ¶ *Viola dicitur etiam locus violis conitus. Falum. de arbor. c. 20.* Violam qui fiduciam est, terram stercoralem & repugnanti-ae minus alit pedem in pulvis redigit. *Margall* legere mallet *viridum* pro *fulvorum*, & *Schneiderus* *victoriarum* pro *violetis*. *Benedictus Deo* *Bece* *verit*, *chi* *ha* *da* *fu* *re* *no* *violetis*.

VIOLARIUS, a. ad violam pertinet. *Interp. apud Pa-detti. ed. 10. n. 423.* XI. K. Apr. die violari eodem loco praesentibus dividiorentur oportuna *h. c. die*, quo vio-le super defensorum sepulchra aspergebatur. V. *Rostio* in *Appendice.*

VIRETUM, in 6a. add: ¶ *Translatum dicitur de smaragdo-rum molitudine, quod virentem cum sint, quoniam quasi vi-retem in diademate gemma distatam representant. Mo-rinus. Capell. l. 1. p. 13. Virat. Diadem. qui neque scit-thidis vireta, nec ceramiorum vibrant fulgurisque lumen alunt credebatur.*

VIRGO, in 19. post *o Porbo dilecta add: ¶ Virgines sup-plexio affert, aetas olim fuit. Tost. 3. Ann. c. 9.* de Sejo-nal filia puerit admodum aetate ad supplicium rapta. Tra-dunt temporis esse auctorem, quia, trimarialis supplicie affici virginem, inanimem habebatur, & carcerem letorem jura compensat. *Suet. in Tib. c. 41.* Inmatura puella, quia more tradite aetate esset, virginem triangulari, vitatae prius a carnifice, dum strangulata. Quoniam potest hic o-mni simpliciter virginem, sed impubes, innotescere intel-ligenda. Lex enim non tam virginatam ignotum autum-quae voluit, quam statui. Ita o-mni pueri interfecti fuit, cui tunc sumpta, & relictis in viros. Hinc teste *Dionis lib. 47. c. 6.* & *Triumvir* in proscriptione prius est pueri quoniam togam virilem sumere, ut sedulo jure interfecti possent.

VIRILIS, col. a. in 19. *manabolo-corrige manabolo.*

VISOR, in 6a. add: *Erucetur, & Obstinat vocem vira-tis* & testu rutilantem tamquam insititiam, & barbam glossam.

VITTO, in 6a. add: ¶ *Particip. viziandus apud Suet. in Aug. c. 1.* Ad vitandas vires promptus.

VITUPESCO, in 6a. add: ¶ *Particip. vituperans, vituperatur apud Curt. lib. 1. c. 6.* Parvum verisimile vitu-peratum, criminantemque regem faciles aures praebere. *Fellei. l. 1. c. 101.* Tam varie si ita gerit, ut se lauda-turum magis, o-mni vituperatum medicis materia de-sit.

VULSCISOR, in 6a. add: ¶ *Particip. vulscens apud Ovid. ex Ponto l. 1. cl. 1. n. 30.* Si nimis ulcensibus existit ipse nocet.

ULTIO, in ult. *Ultioni cruciatus corrigi Ultioni statuen-dum cruciatus.*

ULTRA, in 13. 19. post *homines credent add: ¶ Rhun-dinus* hoc in loco negat fuisse ueniam, qui *ultra famam* legentes; si qui vero sint qui ita legant, a *Fellei* muto co-longe aberrare putat.

ULVATUS,

ULVOSUS, a, um, ultra abundans. *Silv. eorm.* 7. v. 324. Ultra quæ vel Nicer abijt unda, Perstringit Francus.

* **ULYSSEUS**, vel **ULISSEUS**, a, um, ad Ulyrum pertinent. *Apul.* 2. Met. pag. 121. Oudend. Hostes & omnes inimici nostri tam diram, immo vero Ulyssæam pregrinationem ascendunt.

UNCTUS, u, um, lino. 22. post lustrum canem addit. *Apul.* 2. Met. pag. 119. Oudend. Et haurio pluculo uncto corporis mei membra perficior. h. e. unguento haurium.

UNCUS, in 2^a edit. lin. 1. Hemonis corrigo Gemonis.

UNDECTINUS, in 6^a addit. *Fin. lib. 11. c. 34. sect. 118.* At ultra undecimum diem plerisque rerum sit mori.

* **UNDIVAGUS**, a, um, qui per undas vagatur. *Kpigr. in Authol. Latin. Barmena. Tom. 1. pag. 303.* Tethyon undivagus cum proliis equos Titan.

UNDO, in 6^a addit. *¶* Item festuando moveri. *Apul.* 2. Met. pag. 105. Oudend. Forti spinam melicem quatitas plauride, decenter sodabat. h. e. lumborum crispitudine fastidiat.

* **UNGUENTO**, as, avi, atum, a. 1. untare cum unguenti, angere, figare cum unguenti. *2^a edit. ungo, anguentis ungo, perlatis unguentis ungo. Inscript. n. 40. lin. 14. apud Maritimum. Frut. Arval. Tur. vino fecerunt (Frates Arvales), & Deam unguenterent, & in cathedris comedere. Insc. n. 41. lin. 31. & Deas unguenterent. Ex locis Cl. v. aliis in V. Ungo, certum est id Deam apud veteres fuisse, et honoris vulgare nomen Deorum, quod signa unguentis ungerent. Ibid. Inscript. n. 36. hac habetur: Deinde coronis illatis, unguine undis C. Catilione Saturninum magistrum annum fecerunt. Item in Inscript. n. 34. Sumptusque prestatos, & coronis speciebus vittatis iucum Deo die summo (populo) ascenderunt, deinde coronis illatis, unguine undis.*

UNICUS, lin. 6. unico gaudens mulier marito. *Mic. Horatii* verus ad hanc significationem minime pertinet, nam hic unicuique idem est ac summe dilectus, egregius, prestantissimus.

* **UNMEMERIS**, e, anum habens membrum, vel partem. *Ulpian. Dig. lib. 12. tit. 1. leg. 1. §. 2. Et quanti membra, id est, amembris conditio dari debet adversus facti heredem.*

VOCABULUM, in 6^a addit. *¶* Significat etiam cognomen. *Tacit. 1. Ann. c. 23.* Centurio Laelius interderitur, cui militibus factis vocabulum credo alterum inderant. h. e. cognominaverat credo alterum, aciliret eodem, quia, ut idem ait, fracta vite in tergo militis, alteram rursus vocem, ut rursus aliam parceret.

VOCIFEROR, in 6^a addit. *¶* Particip. vociferans apud *Acron. in Cic. Diola. in Ferr. c. 5.* Siculi accuratorie vociferantes.

VOCO, ooh, a. hui. 20. post *Ciculi.* 4. a. 7. addit. *¶* Vocare ad mæra idem est ac inaugurare; nam rum novum sacerdos rictus & receptus euri in aliquo sacerdotio, ad sacra, h. e. ad sacrificia vocabatur; et nemp eorum, qui ipsius colliga fuerant, participes erant. *Inscript. Frut. Arval. apud Maritimum n. 1. Ca. Læstulus augur magister in 10. an. l. Pauli Drusum Cæsarem arvalem cooptavit, & ad sacra vocavit.* In 6^a addit. *¶* Particip. vocaturus, vocatur apud *Liv. lib. 44. c. 20.* Etenim senatum vocatur consul fuerat. *U. ed. 14. Met. n. 246.* Neque enim vocatur hostis n.

VOLDURA, scribo **VOLDURA**, non est ab *Involutum*. In 6^a addit. *¶* Item concurre *gr. neutr. Fin. lib. 27. c. 11.* Alii volure appellant animal præcedens pubescentes uvas. Aliqui legunt voluorem V. in Polioz.

VOLUPTAS, lin. 3. §. 18. post voluptatem suam explere addit. *¶* Incedum voluptas accipitur pro rffed voluptatis, nemp pro semine virili. *Arnob. l. 3. pag. 131.* Juppiter voluptatem in lapidem effudit. *Hygin. poet. astron. l. 2. c. 13.* Cum Vulcanus Minerva vim expasset inferre, & plenus cupiditatis ad ram, ut complexui se applicaret, fessetur, repulso effudit in terram voluptatem.

VOLUTABRUM, in 6^a addit. *Arnob. l. 7. pag. 124.* Cum ad ultimum porcoli cenam volis profundere, ex vultabrum boaribus, lutois, & voragibus sompnis.

* **VOLUCRITAS**, atis, f. volucritas. *Fulgent. Mythol. l. 2.* Mundus celeri quadam volacritate venatur.

* **VOMITUS**, a, um, particip. a verbo vomo. *Cel. Aurel. Acut. l. 3. c. 25.* Egessio vomitorum similis, hoc est, spumosa & scerrima.

VOVO, in 6^a addit. *¶* Particip. voraturus apud *Justin. l. 30. c. 4.* Vates cecinerunt, Oracles Romanorum imperium, vetus Græcorum, ac Macedonum voraturum.

VOVO, lin. 13. post esse futuram addit. *Marcius. Frut. Arval. pag. 145.* contendit legendum esse futurum, ram & Tabula hinc citata, & Tertullianus optima editione, & Gruterus diserite ita habent.

URCEBUS, lin. 3. Juvenal. sat. 3. v. 103. corrige Juvenal. sat. 3. v. 103.

URO, in 6^a addit. *¶* Particip. urendus apud *Horat. l. sat. 3. v. 37.* Nigrella oreo fura innascent agit.

USURPATOR, in 6^a addit. *¶* Symmach. orat. 2. in Valentini. c. 15. Merita usurpator tanti omnia oblatu ad penam.

VULGO, as, io 6^a addit. *¶* Particip. vulgar, vulgatur, vulgatur apud *Tacit. 13. Ann. c. 7.* Hæc atque talia vulgantibus. *Clodius. de Inad. Stilich. l. 2. v. 295.* Ner littera venit Vulgator nefas. *Suet. de ill. gram. c. 1.* Quos libros Orbilius suppressit redemisse se dixit, vulgandisque curasse nomine authoris.

VULNERO, in 6^a addit. *¶* Particip. vulnerandus apud *Hirt. de B. Alex. c. 30.* Florinum autem præcedebant hostes in repellendis vulnerandisque nostris.

VULPINARIUS, io 6^a addit. *¶* Alii tamen rectius legunt: An vulpinarius, amasit? ut nemp sit a verbo vulpinor.

VULVA, in 6^a addit. *¶* Per similitudinem dicitur etiam de podire viri, qui mælebris patitur. *Ferr. sat. 4. v. 37.* Præcepit, arcanaque lumbi Nuseantem, populo marces potdere vulvas.

Z

ZINGIBERI, in 6^a addit. *Cels. l. 5. c. 23. extr.*

ZODIUM, n, n. Zōdion, parvum animal, signum celeste in Zodiaco, seu Signifero. *Censorius de die nat. c. 8.* Pinet, proximamque sibiinet zodia invicem se videre, omnino arguerant.

ZOTHECA, in 6^a addit. *¶* Quidam cum *Salmasio* putant, h. l. Zothecam esse locum, in quo viva animalia servabantur custodie causa, & agnoscantur ad sacrificia, et nemp ad manus semper essent, & in hospitium adventantium, & sacrificare volentium commoda; quemadmodum & in templo Hierosolymitano conlavin erant eidem huius usui destinata. Hoc vero sensu vocis etymon erit a Zōo animal, & Theca repositorium, proptereaque scribendum Zōtheca.

